„Mormintele s-au deschis și multe trupuri ale sfinților adormiți s-au sculat.
Și ieșind din morminte, după învierea Lui, au intrat în cetatea sfântă și s-au arătat multora.” (Matei: 27/52-53.)
*

„Și am văzut niște scaune de domnie; și celor ce au șezut pe ele li s-a dat judecata. Și am văzut sufletele celor ce li se tăiase capul din pricina mărturiei lui Iisus și din pricina Cuvântului lui Dumnezeu, și ale celor ce nu se închinaseră fiarei și icoanei ei și nu primiseră semnul ei pe frunte și pe mână. Ei au înviat și au împărățit cu Hristos o mie de ani.
Ceilalți morți n-au înviat până nu s-au sfârșit cei o mie de ani. Aceasta este întâia înviere.
Fericiți și sfinți sunt cei ce au parte de întâia înviere! Asupra lor a doua moarte n-are nicio putere; ci vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos și vor împărăți cu El o mie de ani.” (Apoc: 20/4-6.)
*

„Sunt și trupuri cerești și trupuri pământești; dar alta este slava celor cerești și alta a celor pământești.”, (1Cor: 15/40)
„Se seamănă trup firesc, înviază trup duhovnicesc. Dacă este trup firesc, este și trup duhovnicesc.”, (1Cor: 15/44)
*

„Că spre aceasta s-a binevestit morților, ca să fie judecați ca oameni, după trup, dar să vieze, după Dumnezeu cu duhul.” (1Petru: 4/6)

Învierea morților

Selecție de texte din Cuvântul lui Dumnezeu pe această temă.

.. Iată, măi copiii Mei, descoperirea morților! Iată, înviază câte doi, câte trei, și ferice de ei, care au înviat de la moarte la viață! Iată cum ies din groapa morții și cântă cântarea sfântă. **Voi știți că toți înviază, dar nu toți o dată.** Iată, copii, voi știți că și morții aud aceste cuvinte sfinte? Aceste cuvinte ce le auziți voi, le aud și morții și se miră cum voi ați avut acest dar duhovnicesc atât de mare, că dacă ei auzeau aceste cuvinte sfinte, ar fi ajuns pocăiți. (*Vezi selecția tematică: „Morții aud glasul Meu”, - și pe files.fm; jumpshare; joomag; archive; Scribd; Google Drive; pubhtml5, n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 15-05-1957

***

O, Lazăre, scoală-te afară, că nu este vremea ca să mori, și este vremea să te scoli. Vino la Mine, creștine, că și **cei din mormânt vor ieși afară și vor cere mântuire.**

... Cât aș spune Eu două cuvinte din zece, și cu un cuvânt le vei înțelege tu, creștine. Dacă vei înțelege, este bine. Dacă ți-aș da mai pe larg cuvintele Mele, nu aș mai termina zile întregi și nopți întregi cu tine.

... Vino, frate și soră, vino, căci urmează să chem morții după tine, că **după tine nu mai este altă minune decât aceasta: morții vor ieși din mormânt.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 04-02-1966

***

... Țineți minte, că o echipă de scamatori va veni la mormânt și va învia mortul și va zice către voi: *„Iată ce putere avem noi! Dați-ne mărirea și slava ce ni se cuvin!".* Dar vă zic: nu schimbați credința de la Mine, că lucrul acesta se face cu duhurile necurate, pentru că cel ce vine înainte de Mine și înviază mortul, acela e pus să te înșele pe tine ca să nu te mai găsesc Eu când voi veni.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 10-01-1972

***

Veniți la Mine, veniți din toate unghiurile! Pământul se va schimba, mulți se vor schimba și se vor ierta, dar hula împotriva Duhului Sfânt nu se va ierta, că Dumnezeu a botezat în fiecare an pământul, dar hulitorii împotriva Duhului Sfânt nu s-au înmuiat. **Auziți? că și morții din pământ aud.** Auziți și vă înfricoșați și vă opriți de la păcate! Auziți, că e fericită urechea care aude, veți fi fericiți. **Și opriți-vă, așa cum s-a oprit Zaheu, așa cum s-a oprit cel ce a băgat sulița în coasta Mea, care astăzi e mucenicul Meu.**

... E început sfârșitul, dar nimeni nu vrea să creadă.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 13-01-1974

***

... Veniți, tată, veniți aproape, țineți aceste cuvinte, că sunt sfinte. Și penița care le scrie se sfințește, dar ce este rău se blesteamă de Dumnezeu. **O, tată, veniți aproape, că vor ieși morții din groapă! Se vor încheia cum își va încheia cineva haina sa, și se va întrupa carnea lor din pământ.** O, creștine, atunci vei vedea minune și nu te vei bucura, ci vei plânge. Toți împărații vor sta înaintea Mea și vor plânge că nu au păstorit poporul ca să aibă viitorul.

... Nu ieșiți din cortul dumnezeiesc, nu umblați pe drumuri întortocheate, că adevărat grăiesc, că ziua care va veni, nimeni nu o va crede până nu o vede, dar Eu vă spun: fericit cine crede și se pregătește ca s-o primească. Veniți-vă în putere, că nimeni nu va scăpa, tată. Nici cel mai învățat împărat nu te scapă, decât numai Dumnezeu. **Vei vedea pe mama ta și pe tatăl tău când vor învia. Te vei întâlni cu cine nu l-ai mai văzut de mult.** Cine e păgân nu va mai avea timp să-și lepede păgânătatea. Să se ducă vestea aceasta prin toate colțurile.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 19-03-1974

***

... Fiilor, fiilor, moșii și strămoșii voștri au mâncat pâine cerească și s-au osândit. Fiilor, fiilor, feriți-vă de păcat, că mulți dintre voi vă trageți din neam de oameni răi. **Dacă voi păstrați legea sfântă, scoateți din foc până la al miilea neam.**

... Fiilor, cel mai mare păcat din cele șapte păcate este păcatul pe care-l faceți: că auziți cuvântul lui Dumnezeu și nu-l împliniți.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 24-05-1974

***

... O, Ilfove, câte rude au venit la Mine! Au venit și M-au văzut și s-au întors înapoi; nu mai sunt lângă Mine. Ilfove, pământ în care M-am coborât și te-am binecuvântat, și totuși nu mai vrei să fii cu Mine! Ilfove, Ilfove, întru toate sunt lucrurile lucrate pentru tine. Nu numai că te-ai tulburat, dar ai și secat. Ilfove, Ilfove, dacă erai credincios, era mare puterea ta. Ilfove, Ilfove, nu

te tulbura ca Mureșul și ca Oltul, că acestea sunt pământești, dar tu fii duhovnicesc. **Ilfove tată, ridică-te, că sosește vremea să învieze morții pământești.** Ilfove, mănâncă și bea din mâncarea și băutura Mea, ca să n-ai moarte niciodată.

... Israele, nu mai plânge morții care se îngroapă. Morții să-i plângă și să-și îngroape morții, că vine ziua în care vei lăsa mortul, că Domnul Iisus nu te va lăsa să îngropi pe mama ta sau pe fratele tău, și te va lua când va veni vremea.

... Copiii Mei, fiți învățați, că dacă veți fi învățați, **veți vedea soarele pe cer când se va topi și veți vedea cerul când se va face sul, și morții înviind și venind în fața Mea**

... Israele, cine are urechi de auzit, să audă. **E scris că un număr dintre voi nu va intra în mormânt. E scris, tată, la sfârșitul cărții.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 12-07-1974

***

Vine vremea, tată, când vei căuta și groapă să te aciuezi și nici groapa nu te va primi. Vino la Mine, că M-a trimis Tatăl la așternutul tău să te chem. **Vino, tată, că dau osândiții din iad să iasă la acest cuvânt, dar nu pot, și tu, că ești liber, nu vii.** Vino, că dacă asculți de Mine ca moșii și strămoșii voștri, vei da slobozenie întregului neam pe care-l ai în iad.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 14-01-1975

***

... Israele, așteaptă cerul la tine să vadă cum ieși din școală: cu grad, sau fără grad și fără galoane? Tată, mulți așteaptă să-i scoateți de la pedeapsă, că **până la al miilea neam va fi scos prin mâinile voastre, prin examenul tău, creștine.** O, tată, te înșeală pe tine o mâncare, o băutură, o gelozie, o minciună? Acestea sunt gunoi. Aruncați-le de la voi. **Cum S-a pogorât Domnul Iisus în iad și i-a scos pe toți afară, așa și tu, fiul Meu, te vei duce în iad, și cu darul lui Dumnezeu, până la al miilea neam îl vei scoate.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 19-04-1975

***

... Mai este o vreme și vine a doua vreme, a Domnului Iisus, că vremea Sa se repetă. Mai este o vreme și încă o vreme, și după aceste două vremi vine Domnul Iisus, cu toată suflarea Sa, cu toată slava Sa. Să nu pieriți în aceste două vremi. În aceste două vremi multe lucruri se fac, mulți păcătoși se iartă. **Până și copiii avortați se vor scoate din iad. Multe suflete care s-au ucis cu mâna lor, se vor scoate din iad.** În aceste două vremi, mulți dumnezei se vor face printre voi. Se vor face prooroci mincinoși, care vor face semne și minuni și vor învia și morții. Vor ieși la suprafața pământului spiritele morților, care vor vorbi. Nu vă duceți la ei, că vor veni la feciorii voștri și la voi femei ca să le socotiți pe numele voastre. Să nu lași femeia ta, că o singură femeie este dată după lege ca să țină bărbatul.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 07-09-1975

***

... Copilașii Mei, pentru aceasta trimite Dumnezeu din cerul Său pe Duhul Său într-un lut de pământ; cum ai avea tu un bucium, așa și cu trupul acesta. Cui îi place, bine. Cui nu-i place, fuge departe, că au ieșit mulți prooroci mincinoși. Ascultă, tată, că sunt prooroci care proorocesc prin frunză, cântă prin frunză. Sunt prooroci care proorocesc prin vioară, proorocesc prin chitară.

Sunt prooroci care proorocesc prin dans. Sunt prooroci care proorocesc prin sărutare. Mii și milioane. Nu e frunză și iarbă câți prooroci sunt ca să amăgească făptura omenească. Dar Dumnezeu numai o singură coardă și o singură unealtă are. Sunt multe, dar s-au sfârșit; și pentru sfârșit a mai rămas una. Și în ziua aceea vor veni patru frați din patru părți și vor avea patru instrumente și cu ele vor cânta cântarea lor, nu împotriva voastră, **și va cânta fiecare cântarea sa: unul, pentru învierea morților; altul, ca să cheme din toate colțurile pământului la judecată; altul, pentru alta; altul, pentru alta.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 27-03-1977

***

... **Îndreptați-vă, tată, că puțin, puțin, și ne vom vedea, și cel din groapă, care astăzi doarme, se va scula.** Sună o trâmbiță acum, peste puțin timp, care va chema venirea voastră. Va chema să veniți în fața Mea, nu morți, nu culcați, nu adormiți, ci treji. Să vă rugați mereu lui Dumnezeu, să nu vă găsească această trâmbiță pe undeva, anapoda, ci să vă găsească aducând laudă lui Dumnezeu și cântând. Măi tată, fiți pricepuți, să nu cugetați greșit, că Domnul nu a spus cuvinte greșite. (*Vezi selecția tematică: „Trâmbițele apocaliptice”, - și pe jumpshare; joomag; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 23-06-1977

***

Copilașul Meu, înviază din moarte, că **acest cuvânt va suna când vor învia morții.** O, de când sun acest cuvânt, și tu nu mai ieși din groapa ta! Ilie s-a ridicat la cer prin trăsură și cai de foc. El și-a făcut această trăsură prin viața lui, prin faptele lui. Fapta sa și viața sa L-au adus pe Dumnezeu. Tu de ce nu vrei așa? De ce te-ai amăgit? De ce nu ții la viața ta? De ce nu ții la viață? De ce ucizi viața? De ce n-o iubești?

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 25-05-1978

***

... Tată, nu te mai uita la mortul care se îngroapă, că va fi zi când nu se vor mai îngropa morții și **va fi că într-o clipită de ceas se vor trezi și unii și alții.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 03-12-1978

***

... Copilașii Mei, gândiți-vă: unde veți fi voi când Domnul va muta toată suflarea Sa din cer pe pământ? Mulți dintre voi veți sta cu trupul și mulți vor intra în mormânt. **Dar să știți că mulți nu vor mai învia din mormânt.**

Mai e puțin și îl veți vedea pe Isaac Lachedem, cel bătrân și rătăcit pentru păcatul pe care l-a săvârșit. Căci în drum spre Golgota a cerut Domnul să stea pe scăunelul lui, și L-a respins spunându-I: „Mergi!“. Dar i-a spus Domnul: „Tu vei merge, și sfârșit nu vei mai avea. Mormânt nu-ți voi da“. O, acesta o să vină la tine la poartă să-ți ceară o cană cu apă. Chiar dacă tu îi vei da că ești milos, nu te va lăsa îngerul, că-ți va da peste mână.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 25-06-1979

***

Să nu purtați, fiilor, haina pe dos. Să nu-ți fie rușine să porți haina pe față, că nici Mie nu Mi-a fost rușine să port crucea pentru tine; nu Mi-a fost rușine îmbrăcat în haina de batjocură

pentru tine; nu Mi-a fost rușine când strigau: „Regele iudeilor!“. Puteam să-i nimicesc dintr-o suflare, dar am lăsat să se împlinească, pentru ca să scot neamul omenesc din greul blestem. Am răbdat ca să-i scot pe Adam și Eva din iad. Nu vă luați cu morții, nu faceți ce face această lume, căci pe voi vă pregătește Domnul tocmai pentru ca morții să capete viață și înviere prin mâna voastră.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 20-11-1979

***

... Cununa pentru fapte nu a primit-o nimeni. Se duc sfinții și întreabă: „Mai e mult, Doamne?“. „Mergeți la locurile voastre, căci până nu vin cei din necazul cel mare, nu vom împărți darurile.“ **Așa vă spune Domnul: tu vei fi cel din necazul cel mare, pe care te așteaptă cerul cu pompă.** (*Vezi selecția tematică: „Antichrist și fiara apocaliptică”, - și pe files.fm; jumpshare; joomag; Google Drive; Scribd; archive.org; pubhtml5; n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 03-09-1980

***

Am oprit căsătoria și întinarea la creștini. Prin aceasta îi voi deosebi de lumea cea deșartă care se întinează până moare. Cine nu-și spală hăinuța, nu se poate strecura la Domnul. În lume nu se mai folosește nici postul, nici rugăciunea, ci numai curvia. **Vor fi trupuri care vor zăcea, și sufletul nu va ieși.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 04-11-1984

***

... Cine nu primește și nu voiește această hrană pe care numai Dumnezeu ți-o poate da, nu e bun de nimic. Cel ce nu voiește și nu primește hrana de la Dumnezeu, e bun la treburile pământești, dar dacă nu s-a hrănit cu această mană, piere ca fumul. Nu e bine să trăiești fără Dumnezeu. Nu e bine să gândești vreodată că n-ai nevoie de Dumnezeu și că poți să trăiești și fără El. Trupul e dator să alerge după binele sufletului și nu să stea nepăsător de viața sufletului, **pentru că cine stă nepăsător, după spălarea pământului fiecare suflet care a pierit se întoarce la trupul lui; e învierea morților. Chiar dacă ai terminat de o sută de ani cu viața, la judecată te întorci cu sufletul în trup și vii la judecata de apoi, și atunci ce-ai să răspunzi?** Cine a lucrat și a trăit fără milă, va sta în fața înfricoșătorului divan al judecății. Dar cum va sta și ce va răspunde?

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 18-09-1988

***

Copiii mei iubiți, eu de aceea m-am ridicat acum, ca să vă fac vii, și e greu, mămică, de poporul acesta, e greu, că nu are înțelepciune, și nu știe cum să se înțelepțească, nu știe să se lase spre înviere, și **cine nu leapădă acum păcatul și stricăciunea, pentru acela nu mai are cine veni,** că dacă este la numărătoarea aceasta, acela trebuie să se ridice acum, fiindcă acum este ridicarea celor din această numărătoare, că ne vom întoarce apoi către cei fără de cunoștință, ca să lucrăm credință și cunoștință de la Dumnezeu și minuni de care să se minuneze cei fără pricepere și să se umple de pricepere ca să prindă viață și să intre la numărătoarea lui Dumnezeu. **Aceia vor fi morții cei care vor învia la glasul Duhului Sfânt cu Care vei fi tu îmbrăcat,** poporul meu, și se vor scula în picioare și vor mărturisi pe Dumnezeu, și iată câtă putere și câtă viață se va vărsa peste trupurile amorțite de necunoștință.

Extras din Trâmbițarea sfintei Virginia peste creștinii din cetatea Gheboieni, din 07-11-1990

***

Copilul Meu cel plăpând, tu nu trebuie să fii plăpând. Tu trebuie să fii tare, și nu te teme nici atunci când va trebui să te arăți și tare, că nădejdea ta va fi Dumnezeu, căci El va fi tare. Vreau să înțelegi aceasta, că va trebui să-L mărturisești pe Dumnezeu adevărat în mijlocul învățătorilor legii și să te ridici cu inimă mare și **să le spui că a venit vremea aceea când morții trebuie să audă glasul lui Dumnezeu și să învieze.** Va trebui să înveți de la Dumnezeu Scriptura aceea care zice că ***«Trâmbița va suna, iar morții vor învia, și noi ne vom schimba într-o clipă».***

Biserica trebuie să se înnoiască, măi iubitul Meu, căci va trebui în toate vorbirile tale să aduci înnoire de cuvânt, să propovăduiești Evanghelia învierii acestor zile de glorie cerească. **Biserica va cuvânta și morții vor învia, că e moartă toată lumea, măi iubitul Meu, și această lume zace în mormântul fărădelegii și al necunoștinței.**

Lucrarea aceasta pe care am coborât-o pe pământ se desăvârșește în poporul cel chemat, iar după ce vom termina de înviat acest popor, acești fii ai lucrării ce o avem coborâtă pe pământ, va fi apoi să ne îndreptăm spre Galileea neamurilor, ca să învieze făptura de sub cer.

Începătura învierii pe care tu o știi că se lucrează va trebui să capete cale mare și tot mai mare până se va întregi tot trupul lui Israel, și apoi lucrătorii cei tocmiți se vor schimba, se vor îmbrăca întru slavă văzută și va fi veșnic sărbătoare, căci moartea va fi înghițită de biruința cea din vremea aceasta.

Înfiripează-te, copilul Meu iubit! Fii tare cu inima și lucrează cu iubire, că iubirea îți va fi puterea în multele tale neputințe, căci când ești slab, atunci ești tare; așa e cu Dumnezeu.

Acum, fii binecuvântat mereu cu toate darurile Mele și cu pacea Mea cerească. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul Domnului către alesul Său Irineu, din 30-11-1990

***

Am strigat peste tot poporul Meu, am strigat pe de-a rândul. Am strigat și la cei născuți pe cale, dar iată, am strigat și mai strig și azi, strig și peste cei ce au plecat la început cu Mine, că nu vreau să pățească și cei de acum ce au pățit cei din vremea lui Moise, care au cârtit și au pierit cârtind până în sfârșit. Nu vreau, creștine, să las acest popor să piară, și iată ce fac: M-am ridicat să sun peste el, să-l trezesc, să-l fac să-și vină în fire, să-l fac să stea bine pe picioare. Și dacă n-o vrea să stea cu Mine și să se unească cu Mine și să lucreze în vremea aceasta cu Mine și după planul Meu, îl voi împinge de la spate ca să vrea cu Mine; îl voi lua cu tărie și cu zdruncin, îi voi lua pacea, ca să nu mai aibă pace până ce nu se va împăca cu Mine, ca să lucrez cu el ce este scris că voi lucra cu el în zilele ce vin, că așa este scris, că Dumnezeu va lumina prin lume cu acest popor, și va învia lumea cea necredincioasă, prin credința și prin viața acestui popor. **Scrie că va muta munții pe care trebuie să-i mute prin credința acestui fiu mic al lui Israel din vremea aceasta. Scrie că prin acest fiu mic va da mâna întregului trup al lui Israel, care este de la Avraam, de la Isaac și de la Iacov și până în vremea aceasta. Scrie Dumnezeu prin cuvintele acestei lucrări că prin acest popor va fi să se ridice morții din mormintele lor.** Scrie că se vor pleca regi și înălțimi și noroade și mulțimi în fața luminii care va lumina pământul prin acest popor.

Scrie că vor curge râuri de apă vie de la învățătura care este coborâtă peste acest popor, și din aceste râuri se vor adăpa noroadele cele însetate, ca să vină pe calea celor mântuiți.

Extras din Trâmbițarea Domnului și a sfintei Virginia peste creștinii din cetatea Viișoara, din 24-01-1991

***

Iată, taină nouă îți spun, căci cei care au crezut în Mine până acum, cei care M-au mărturisit în fața împăraților și a stăpânilor lumii, care slujeau la dumnezei străini, aceia au suferit mucenicie cu trupul și au ajuns de-a dreapta Mirelui ceresc. **Dar aceștia de acum, care sunt ai lucrului cel pentru sfârșitul răutății și cel pentru începutul cel nou, aceștia sunt mucenici cu duhul, și suspină aceștia cu duhul și suferă pentru toată făptura.** Iată, acum lumea se bucură în duhul ei, iar copiii cei purtători de Dumnezeu suspină în Duhul lui Dumnezeu, dar mai este scrisă și Scriptura aceea care spune că ***«Toate neamurile se vor boci, iar voi vă veți bucura atunci» și «Când veți vedea cele ce vor veni peste lume, voi bucurați-vă, că se apropie izbăvirea voastră».***

Copilul Meu, tristețea ta să nu te îngrijoreze. Nu te speria nici dacă duhul lumii apasă peste tine, căci apasă, să știi că apasă. Poartă greutatea aceasta și poart-o cu iubire și cu răbdare, căci mai e un picuț ca să ne facem asemenea lor, și apoi să-i câștigăm de partea lui Iisus Hristos, Care voiește să-Și întregească trupul cel desfăcut al făpturii Sale, și iată, vă folosește Domnul, căci fără trup Domnul nu poate lucra văzut acum. Nu te întrista peste puterea ta, nu te lăsa sub întristare peste puterea inimii tale, căci nici o ispită nu vine ca să depășească puterea ta, și dacă vine, vine Domnul spre tine și îți dă mâna și te scoate din ea. Este vremea muceniciei cu duhul, și este mult mai de preț la Dumnezeu această mucenicie. Iată, tu știi că este scris: ***«Nu vă temeți de cei ce ucid trupul și după aceea nu pot să mai facă nimic, ci temeți-vă de cei ce pot ucide duhul, căci aceasta ar fi o a doua moarte».*** Iată de ce este mai mare plata celor ce mucenicesc cu duhul. **Mare este, și plata lor vine de la Dumnezeu, și Domnul va răscumpăra prin aceștia și sângele celor tăiați și uciși pentru mărturia lui Iisus Hristos,** căci prin aceștia care mucenicesc cu duhul, vor învia și cei muceniciți cu trupul și vor lua plata credinței lor. Așa este scris: ***«La trâmbița cea de acum, morții vor învia nestricăcioși, și cei vii, care vor fi, se vor schimba»*** și vor intra întru odihna slavei văzute de toată făptura lui Dumnezeu, și atunci va fi bucuria întreagă. Un picuț, copil iubit, copil plăpând, un pic, și va fi stare dulce și veșnică, și aceasta va fi plata fiilor Ierusalimului cel nou, și vor cânta împreună, cei din cer și cei de pe pământ, cântarea cea de biruință.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către alesul Său Irineu, din 21-07-1991

***

Iată, Duhul Sfânt și puterea Celui Preaînalt te va umbri pe tine și vei ieși în fruntea acestui popor ales și apoi veți prăsi și vă veți înmulți și veți acoperi acest pământ ales dintre toate câte sunt pe lume, căci România va fi Edenul cel nou. Știu greutatea ta, și dacă Eu n-aș fi cu tine și în tine, tu n-ai putea. Știu, dar în curând o vei lăsa de pe tine, căci copiii acestei lucrări vor fi pământul cel nou care va fi vestit cu putere lucrătoare de minuni și nu se poate să nu simți greutate acum. (*Vezi selecția tematică: „România - Noul Ierusalim - Noul Canaan”, - și pe jumpshare; Google Drive; scribd; archive; pubhtml5; joomag, n.r.*) Acum încă pământul este greu, iubitul Meu, și el strigă la Mine sub greutatea lui, strigă să-l fac nou, după cum îi este menirea sa. Pământul acestui popor, dacă el ar fi dat voie lui Dumnezeu să-l lucreze după cum este de lucrat un pământ al vremii în care suntem ajunși, ar fi dat acest pământ rod de minuni despre care nu s-a mai auzit până acum. **O, creștinii acestui popor, aceasta era menirea lor: să scoată din morți până la al miilea neam din neamul fiecărui petec de pământ, al fiecărui creștin care s-ar fi lăsat lucrat și înviat; și**

iată, aceasta este menirea și tâlcul Scripturii care spune: ***«În zilele acelea, pământul va da înapoi pe morții de sub el, și marea va da înapoi pe cei morți ai ei»,*** fiindcă **iată încă o taină, căci fiecare suflet de creștin are o seminție și în trup,** și aceasta este Scriptura care spune despre marea care va da înapoi pe cei morți din ea, și se va împlini cuvântul: ***«Unde îți este, iadule, biruința ta și boldul tău?».*** Iată, aceasta a fost misiunea acestei coborâri de cuvânt ceresc, și scris este în prooroci despre această vreme și despre lucrarea Duhului Sfânt prin care s-a născut acest popor. **Iată, va veni vremea luptei celor două cete de îngeri și se vor împlini cele scrise, căci îngerii Duhului Sfânt vor birui pe cei potrivnici lor,** fiindcă nu se poate să treacă vreo cirtă ca să nu fie adeverită mai înainte de a trece cele ce trebuie să treacă.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către alesul Său Irineu, din 17-01-1992

***

O, tată, după ce trebuie să se cunoască un trimis al Meu? După ce să cunoști tu pe cel ce vorbește de la Mine sau cuvintează în numele Meu? Întreabă legea, tată, și cu cele din ea uită-te peste cel ce vorbește despre Dumnezeu, că scris este: nu lua să mănânci sau să rumegi fără să cunoști hrana, și caută să cunoști învățătura falsă, **că nu mai e decât să învieze morții și să facă semnele cele din urmă, cele scrise că vor fi făcute.** Tu să nu vrei semne, tată, și să nu crezi în alt dumnezeu în afară de Mine. Că va veni cernere mare, și ispită lucrată cu trudă; va veni și va spune că sunt trimiși să te ia și să te ocrotească, și îți vor promite viață și hrană și scăpare, dar tu nu vei fi luat fără de veste, și vei cunoaște pe cel ce vine înaintea Mea dacă vei fi găsit în duhul sfințeniei, în cămașa sfințeniei.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-1993

***

Iată de ce s-a mântuit omul care a fost mai înaintea întrupării Mele între oameni: pentru că Tatăl Meu a pregătit în sânul lui Avraam locul așteptării Fiului Său Cel întrupat, căci **pomul vieții, măi copii, Eu sunt**, și am fost așteptat să port rod și să fiu catapeteasmă de intrare în rai, și de aceea zice Scriptura că nimeni nu poate să intre decât prin Mine, și zice că Eu sunt ușa, și pe ea s-a făcut primul pas în rai. Eu am înviat întâi dintre morți, și apoi fiecare, la rândul cetei sale după cum a fost făgăduința rostită. Și cine a fost primul intrat în rai? Iată, tâlharul a intrat în rai, și deși a avut cu el cheia nu i s-a deschis ușa până ce Eu n-am înviat mai întâi. El a ajuns cu crucea și a vestit pe îngerul din fața raiului, dar acela nu i-a deschis până ce Eu n-am ajuns, căci mai întâi am fost în iad, și apoi am înviat, și am devenit ușa de intrare spre pomul vieții, care este în rai, care este Sfânta Sfintelor Treimii Dumnezeiești, și **atunci s-a început împărăția lui Dumnezeu peste cei vii și peste cei morți.**

Dar lumea cea fără cunoștință nu înțelege nimic, căci atunci a biruit Dumnezeu peste moarte, și moartea a fost înghițită de biruință, căci fiecare suflet, de atunci, se ridică la rândul cetei sale și înviază dacă a plecat spre Mine însoțit de Mine, după cum este scris: ***«Fericiți și sfinți sunt cei care au parte de învierea cea dintâi, căci asupra lor moartea cea de a doua nu mai are putere, și sunt preoți ai lui Dumnezeu și împărățesc cu Hristos o mie de ani».*** Iar cei ce nu au plecat întru Hristos, aceia nu înviază, și așteaptă cealaltă mie de ani, și iată, satana și-a sfârșit, aproape, nimicirea sa și înșelarea sa peste neamurile pământului, iar cei morți întru Hristos se vor ridica cu toții, spre răscumpărarea trupurilor lor, căci ei au împărățit cu Hristos, și împărăția lui Hristos se așează să judece.

O, poporul Meu, nici acum nu poți purta această taină a învierii morților, nici acum, și ar fi trebuit să o pricepi până acum. Dar Eu am pus capac bine așezat peste taina aceasta, și iată, cei înțelepți pricep această taină care este rostită atunci când tu spui așa: ***«Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie».*** O, dacă așteptai, știai ce aștepți, și dacă știai, așteptai. Dar nu ai așteptat, și iată, nu știi, și ochii tăi sunt ținuți să vadă și nu vezi, că nu citești cartea și nu știi dacă nu citești. Și ca să citești în ea și ca să înțelegi, trebuie să fii coborât din cer, măi creștine, trebuie să te sui la cer și să te cobori să citești apoi. Eu am venit să-ți dau mâna și să-ți arăt cele cerești, și tu nu Mi-ai dat mâna ca să vii cu Mine și să vezi și să înțelegi și să crezi. Eu am venit cu cerul spre tine, poporul Meu, dar tu nu vezi, căci ochii tăi sunt ținuți să vadă, sunt ținuți de necredință și nu Mă cunoști în frângerea pâinii așa cum M-au cunoscut după înviere cei din Emaus. Dar și acum tot după înviere sunt, și sunt cu tine pe cale și îți vorbesc din Scripturi, dar ochii tăi nu-și mai dau drumul ca să vadă, și Eu vin să te rog să-ți cumperi untdelemn de la Mine și să-ți ungi ochii și să vezi, ca să iei aurul și veșmântul Meu pe tine, că iată, Eu stau și bat la ușa ta. Deschide-Mi, deschide, ca să vezi! Și dacă nu vei vedea, înseamnă că nu-Mi vei deschide, dar dacă Eu te iubesc, te voi mustra cu dreptate ca să vii spre pocăință, poporul Meu de la sfârșit, că străin ești tu, popor de la sfârșit, și nu te mai uiți spre începutul tău.

… Copii ai poporului Meu, sculați-vă și învățați lecția aceasta, ca să știți cum vine să așteptați învierea morților și viața veacului ce va să fie. Toată lumea zice că e mincinos Domnul prin profeții Săi, dar nu e așa. Lumea nu înțelege că Eu Mi-am anunțat împărăția, și nu înțelege dacă nu se întoarce să se uite spre început. Și iată, morții vor învia, dar Eu vă spun că au și înviat, și lumea nu va avea ochi să vadă, căci ochii lumii sunt ținuți să vadă.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-1993

***

Vezi tu, poporul Meu, ce greu Îmi este să cobor la tine? Vezi tu câtă umilință aduci tu peste ochiul Meu și peste lumina Mea și peste calea Mea spre tine? **Dar e vremea zilei harului, și Eu încă un picuț te mai aștept ca să-ți vii în fire și să dobândești fire dumnezeiască așa cum a fost omul cel de la început, așa cum am fost Eu când am luat trup.** Dacă nu veneam să iau trup din om, nu-Mi dădea Tatăl puterea să fac judecată omului. Dar iată, sunt Fiul Omului, om fără de păcat sunt, și în locul omului cel din păcat M-am răstignit Eu cu trupul, ca să repar pe om și să osândesc moartea. **Și iată, vine vremea, și a și venit, când morții se vor scula întru viață, și întru judecată; unii întru viață, și alții întru judecată.** (*Vezi selecția tematică: „Înfricoșata Judecată”, - și pe files.fm; archive.org; jumpshare; joomag; pubhtml5.com; Google Drive; Scribd, n.r.*) Vine Scriptura care vorbește despre nașterea din nou a lumii, căci iarăși voi ridica din pământ pe om, pe tot omul care a avut trup, pe toată făptura, tată. Așa am spus primilor Mei ucenici, care și-au răstignit ale lor și au luat viața Mea și adevărul Meu și cuvintele Mele, ale împărăției Mele ca să le împrăștie și să facă fii pentru Mine; le-am spus că la nașterea din nou a lumii ei vor sta și vor judeca pe Israel. Și iată, cerul cel de sus unește dreapta cu cei din trup, **și se lucrează ce mai este de lucrat până la terminarea tainei mântuirii cea de la Iisus Hristos, Care Se numește Cuvântul lui Dumnezeu întru venirea cea de a doua a Fiului lui Dumnezeu.** (*Vezi selecția tematică: „Taina de mântuire a omenirii - taina nestricăciunii”, - și pe jumpshare; Google Drive; Scribd; pubhtml5; joomag; archive; n.r.*)

Poporul Meu cel iubit, cel mic cu credința, cel mic cu fapta ta în Domnul! Să te ridici mare, tată. Iată, rostesc cuvânt. Ridică-te mare, ca să lucrez prin tine în așteptarea cuvântului care spune:

„Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie". Popor lucrător pentru veacul ce vine, te-am lucrat, tată, destulă vreme ca să te am acum, ca să iei plugul de-acum și să nu te uiți înapoi, și să-ți dau împărăția cerurilor, care este pregătită pentru tine și pentru toată făptura Mea. Sună gongul cel mare al arătării văzute a acestei lucrări care te-a născut pe tine de la Mine, ca să fii cu Mine acum, și în veacul veacului apoi. Să nu stai nepăsător, să nu stai surd, căci gongul cel ceresc va fi să scoale morții din morminte, dară pe tine, care ai încă trup, trup cu duh dătător de viață, dat de Mine! Eu, din îndurarea Mea, luminez și sfințesc pe tot omul care vine în lume. Și prin ce fac Eu lucrarea aceasta peste făptură? Prin credință, tată, prin botezul credinței și prin baia nașterii cea de sus, nu prin meritul omului, că nu este om fără păcat și care să merite îndurarea Mea, ci prin umilința Mea înspre om, tată, ca să repar păcatul omului cel făcut de om după ce a fost scos omul din cer pentru neascultare. Și l-am pus pe om pe pământ și l-am iertat și l-am binecuvântat pe fiecare om care s-a născut din om, și care a crezut în Dumnezeu, și care a lucrat dreptate înaintea Mea. Și după felul cum a lucrat omul, a căpătat îndurare de la Dumnezeu.

Omul din păcate se naște, și Eu n-am rostit binecuvântare pentru păcat, că nu se putea așa ceva, dar am binecuvântat pe omul care, născut din om, a căutat spre Domnul, urmându-I Lui. Și acum prin tine, popor al harului Meu, vreau să sfârșesc ce mai am de lucrat și de reparat peste om. Nu Mă lăsa fără mâini și fără picioare peste pământul tău, peste ogorul tău, că vreau să dau viață fără de moarte ogorului tău, ca să binecuvintez apoi această lucrare întru terminarea ei. **Tu ești poporul cel de la sfârșitul lucrării Mele.** Nu te lua după omul care lungește boala, că vine Domnul, tată, vine și vindecă ce mai este neînviat, și se întocmește spre vedere profeția cea de viață fără de moarte, profeția cea pentru răscumpărarea trupurilor, tată, **căci la nașterea din nou a lumii când pântecele cel dintâi va lucra iar, multă făptură se va ridica spre chinuire în trup,** că multă făptură s-a dus din cele din care a fost luată, s-a dus fără viață, fără cer, fără Dumnezeu, și **aceea va lua trup spre chinuire, și nu va sfârși chinuirea până ce nu va plăti cel din urmă ban, cea din urmă datorie.** Dar Eu lucrez, tată, lucrez și iar lucrez pentru ușurarea făpturii Mele, și poporul Meu nu mai știe ce face Dumnezeu**. Și iată, se vor arăta cei de sus, adică Ierusalimul cel de sus, cei ce au plecat cu viață vie, și care sunt vii întru întoarcerea lor la Domnul.** Se va arăta Ierusalimul cel de sus, care este mama celor credincioși, celor chemați, aleși și credincioși, și va mărturisi această mamă pe fiii ei, măi copii ai Noului Ierusalim cel întocmit prin cuvântul cel de sus.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea întâiului mucenic și arhidiacon Ștefan, din 09-01-1994

***

O, Ierusalim iubit, am venit nu demult și ți-am spus să nu ucizi, și acum vin și îți spun să nu ucizi bobul de grâu. Mănâncă-l viu, fiule. Spală-l și ține-l în baie și pregătește-l cu viață în el și mănâncă viață, tată. Mănâncă în fiecare zi viață, că vreau după aceea să-ți dau în fiecare zi pâine și vin nou, că te voi strânge mănunchi și te voi ține la masa Mea și îți voi răsplăti cu pâine și cu vin, și nu va mai fi moartea și supărarea și grijile și oboseala. Lasă-te, fiule, spre sănătate. Să nu ucizi ca să mănânci. Am să vin mereu cu toate câte am să-ți dau ție, că **vreau, tată, să te pregătesc cu haină cerească și vreau să-ți lipesc aripioare și vreau să te fac să treci prin piatră și prin apă și prin fier, și prin pământ să treci, ca să-Mi scoți pe morții cei care zac așteptând. Vreau să bagi mâna în gropi și să scoți pe morți afară, și să fac pământul nou și să stea pe el trupuri vii, înviate prin tine.**

… Vreau să te scap de trudă și de griji, și vreau să te aduc la vremea cântărilor și a îngerilor

care vor cânta cu poporul Meu laolaltă.

Pregătește-te, poporul Meu. Am căutat să pun înaintea ta un slujitor din lucrarea Mea. Eu, Domnul, îl rog să facă după lege rânduiala pentru mărturisirea păcatelor, și apoi iau un fiu și îl pun să-ți amintească de păcatele pe care le face omul pe pământ. Să nu te rușinezi, tată. Fiecare din voi are acum pe îngerașul păzitor lângă el, și îi cercetează inima și glasul și cugetul, iar cu pană cerească scrie lucrarea pocăinței. Spune, tată, că ești cel mai căzut, cel mai pierdut. Spune că n-a păcătuit nimeni cât ai păcătuit tu. Spune că ai păcătuit șapte mii de ani, și se va ierta prin tine până la al miilea neam. Lasă-te să fii mijlocitorul omului care păcătuiește de șapte mii de ani, și îți va mulțumi omul cel din toate veacurile. Iată, la această mărturie este de față tot cerul și tot iadul, dar nu vă temeți, Eu sunt aici, întru scaun de domnie, ca să curățim păcatul și osânda păcatului. Spuneți: *„Da, Doamne, am făcut, am greșit la cer și înaintea Ta“*. Spune așa înaintea Mea, și vor pleca diavolii tânguindu-se și vor pleca fără de putere, și se va sfâșia lucrarea lor. Spune: *„Da, Doamne, am greșit întru toate, și prin toate sunt vinovat“*, și vor auzi morții din morminte și se vor bucura și vor învia când vor auzi că tu spui: *„Am greșit, Doamne, ca Adam, și mai mult decât atât. Iartă-mă și mă înviază și nu mă lepăda pe mine, osânditul“*.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către poporul creștin, din 10-03-1995

***

O, fiilor și fetelor, o, ucenicii Mei! Eu am venit atunci prin Fecioară și M-am făcut Om, și am lăsat povața Mea care este scrisă în Scripturi, și am spus ce să facă omul ca să Mă aibă pe Mine și ca să aibă viață veșnică, precum Eu am viață veșnică și Mă numesc Cel fără de moarte. Omul care-L are pe Hristos, acela are ce trebuie dacă Îl are pe Hristos, dar aici nu înseamnă o nimica toată și atât, așa cum a înțeles poporul Meu de până acum. Poporul Meu nu s-a uitat în Scripturi ca să știe cum vine să fii ucenic al lui Iisus Hristos, căci cine se făcea atunci ucenic al Meu, acela vindea tot ce avea, ca să nu-l încurce cele ale lui, și dădea la ucenicii lui Hristos cele ale lor, și pe ei, și intrau în familia Mea, al cărei cap eram Eu, Domnul, Eu, Fiul Domnului, și mergeau din loc în loc cu Mine, și eram și Eu și ei semănători. Ce semănam? Semănam împărăția cerurilor în om și peste om. Cei ce făceau așa cu viața lor, aceia erau deștepți, tată, și câștigau împărăția cerurilor. Să nu crezi și tu, fiule de azi, că dacă de șapte mii de ani au murit cu trupul și ucenicii Domnului, asta ar însemna că au murit. Asta nu înseamnă că au murit. De șapte mii de ani trupurile trec, pentru că Adam și Eva au băgat moartea în trupuri, dar numai trupurile au trecut pentru o vreme, și ai să vezi că pentru o vreme au trecut aceste trupuri sfinte, că ele se vor scula curând, curând, că ele se vor arăta curând, curând. Fiilor, credeți voi că mironosițele și cei ce sunt acum cu Mine la voi sunt cu trupurile venite la voi? Sfinții au puteri cerești, și au putere să-și ia trupul, și dacă au, și-au luat trupul și sunt cu trupul, dar trupul lor este ca și al Meu după înviere. Eu după înviere am trecut cu trupul prin zid și prin ușă închisă. Eu după înviere n-am mai folosit pasul pe cale, și M-am mutat din cetate în cetate și M-am purtat printre cei la care M-am arătat. Mi-am purtat trupul din loc în loc cu puterea Duhului. Trupul duhovnicesc nu este văzut de trupurile trupești, dar este văzut de cei duhovnicești.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Paști, a mironosițelor, din 07-05-1995

***

O, Românie, voiesc să-ți dau înapoi rodul binecuvântării pe care l-ai înstrăinat de tine. Ascultă glasul Meu, glasul Domnului Dumnezeului tău. Eu grăiesc din nori deasupra ta. Eu am munte binecuvântat, munte de taină cerească în mijlocul tău. Ia cartea și mănânc-o și te adapă din

râul vieții, care curge din tronul Meu peste tine, căci tu, Românie, trebuie să proorocești la popoare și la neamuri și la limbi și la împărați vestea împărăției cerurilor, vestea de cer nou și de pământ nou peste tine, țară aleasă de Tatăl Meu, vestea de înnoire a omului, vestea de om nou, născut din cer. Amin.

Vino întru trăire sfântă, țară creștină, și plivește-te de spini și de ciulini, și să fie ogorul tău grâu curat și verde și frumos, care să stea la copt sub lumina cuvântului Meu, că vreau să fac în tine pâine nouă, și cine va mânca din ea, să se facă fiu al învierii. Scoală-te și vino, că vreau să-ți dau cămașă de înviere și viață fără de moarte, după cuvântul tău, căci tu ai spus despre o țară a tinereții fără de bătrânețe și a vieții fără de moarte, și iată, Eu vin la tine să-ți dau viață înviată, căci toate trec, dar cuvintele Mele nu trec, și vin spre împlinire. Apleacă-te, fiule român, și spală-te în râul acesta, în cuvântul vieții. Și dacă nu vei face așa, Eu te voi mustra ca să vii spre pocăință, căci Eu te iubesc. Eu iubesc pe cei ce Mi i-a dat Tatăl, dar vino în dragostea Mea, Israele român, că nu vreau, tată, să plângi la vederea slavei Mele. Vreau să te învăț cu slava Mea și să stai în așteptarea Mea, că vin curând, curând. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra după Paști, a slăbănogului, din 14-05-1995

***

Ți-am făgăduit, copilul Meu Israel, că voi veni la tine ca să scriu în carte despre minciuna înțelepciunii care vine de la om; să scriu în carte că omul fără Dumnezeu este om fără duh și este dat împrumut duhului rău de bunăvoia sa, așa cum s-a întâmplat cu omul cel de la început, care a trecut peste Duhul lui Dumnezeu ca să fie mai mare, și atunci s-au clătinat toate de la locul lor, tot ce a creat Dumnezeu s-a clătinat atunci. Dar este scris în Scripturi cuvântul Meu care spune: ***«Încă o dată voi mai clătina cerul și pământul»***, că **Eu, Israele, trebuie să așez la locul lor pe cele clătinate, și se va simți punerea la loc a celor clătinate.** Am grăit prin gura apostolului Meu din grădina Mea care rostește peste tine cuvântul cel venit la el din cer, **am grăit prin gurița lui înaintea ta și am spus prin Duhul Sfânt, prin vorbire de Duh Sfânt am spus că cea mai mare minune pe care am făcut-o Eu prin această lucrare din cer coborâtă este minunea omului cel nou, care trăiește după cuvântul lui Dumnezeu, care se mișcă întru cuvântul rostit de Dumnezeu, care-și ia prin cuvânt și prin împlinire de cuvânt chipul și asemănarea lui Dumnezeu, așa precum Eu l-am făcut pe om la început. Atunci l-am făcut, iar acum l-am născut din cer, așa precum Eu M-am născut din cer, și apoi M-am suit, și iată, cobor din cer dacă M-am suit la cer.** Așa și tu, copil născut prin cuvântul Meu, care a venit din cer la tine. Iată naștere de sus, naștere prin cuvânt. O, ce minune am lucrat Eu în tine, Israele! De aceea am plămădit Eu această lucrare și acest popor, ca să nasc în el fii de sus, fii din cer, așa precum am fost Eu. Eu prin cuvânt M-am născut din cer. Cum, tată, cum prin cuvânt?

Poporul Meu, nu cârti tu, cel ce ești învățat să Mă împungi și să Mă tachinezi, și nu te sminti nici tu, cel ce te întrebi de cele ce te înconjoară și care sunt născute din știința omului, știința cea furată prin neascultare, prin furt, Israele. Pe tine, poporul Meu, te-am făcut năvod de prins pește, iar năvodul se aruncă în mare, în apă se aruncă. Pe tine, poporul Meu, te-am luat din mijlocul veacului omului, te-am luat dintre oameni ca să-Mi fii Mie ogor și popor, așa cum l-am luat pe Avraam dintre cei cu amestecarea limbilor, și te-am născut prin cuvânt, așa cum Eu M-am născut prin cuvânt. Eu prin cuvânt M-am născut din cer și de pe pământ. Cum, tată? Dar tu știi cum. A venit cuvântul din cer prin prooroci, și apoi prin îngerul buneivestiri, și cuvântul s-a împlinit; s-a întrupat în mama Mea Fecioară, care a crezut în cuvântul lui Dumnezeu, în proorocii și în trimișii

cerului, și M-am întrupat și M-am născut în veac. Pe tine, Israele, tot așa te-am născut. **A coborât cuvântul din cer, și te-a suit la cer cuvântul Meu, și tu ai crezut, și apoi te-ai născut din cer prin cuvânt, și te-ai făcut om al lui Dumnezeu și te-ai smuls din amorțire și te-ai lăsat spre înviere, și fericiți vor fi cei ce au avut și vor avea parte de învierea cea dintâi, că moartea a doua nu mai are putere peste ei.** Te-am născut din mijlocul morții veacului, în mijlocul morții veacului omului, și te-am numit poporul Meu, Israele, și te-am numit fiul Meu născut din cer, și pic cu pic stârpesc din jurul tău veacul care te-a ținut în moarte, că pe tine din moartea cea dintâi te-am luat și te-am întocmit fiu născut de sus, din moartea aceea pe care omul o numește viață. Stau cu tine în mijlocul morții veacului omului și pic cu pic stârpesc din jurul tău știința care vine de la om, și fac raiul iar, așa cum l-am făcut la început, dar lucrez prin tine în mijlocul iadului de pe pământ, în mijlocul fiarelor de pe pământ, că și Eu, tată, am venit pe pământ și am stat treizeci și trei de ani în mijlocul științei omului și al lucrului ei. Iar tu să ai răbdare mare, căci răbdarea Mea nu s-a terminat când am trecut în cele ce nu se văd, ci am mers cu răbdarea înainte prin cei ce au fost născuți din cer, prin cei ce sunt născuți din cer.

Eu cu cei ce au plecat după moarte, cu cei ce pleacă după moarte și după urâciunea păcatului, cu aceia nu mai vorbesc de-acum, că am făcut pas nou, și trecere peste Iordan am făcut, și cine n-a trecut, n-a trecut. **Eu merg înainte și binecuvintez pe Israel cel ce a trecut și îl învăț învierea și lucrarea învierii.** Dar iată, mai spun ceva: Israele, nu te teme de lupii care mai sunt pe lângă tine. Tu fă-ți lucrarea ta pe care o ai de la Mine, că lupul are după el cursa în care va fi prins, și va muri de foame pe cale. Lupului nu-i place de Mine, și de la Mine nu mănâncă, fiindcă lupul nu știe să mănânce ca Mine. El știe ca el, și va muri de foame lupul cel rămas flămând. Hrana Mea se prinde numai de fii, nu și de lupi, și lupul va urla de foame, și cursa îl va prinde cu foame, și Israel va scăpa de lucrarea lupului. Lupul merge până unde se poate merge, și apoi nu mai trece înainte.

Israele, te-am binecuvântat, tată, și nu te teme de nimic, dar teme-te de Dumnezeu, căci fericit este cel ce se teme de Dumnezeu, că acela ia învățătură de la Dumnezeu și își lucrează salvare. **Eu am rostit cuvânt și am făgăduit că se va ridica dintre morți un popor mare și va sta la nunta ta cu Mine întru bucurie și va vedea pe Dumnezeu.** Toate cuvintele acestei cărți trebuie să înveți să le vezi împlinirea, căci toate vin spre împlinire. Cine stă după perdea ca să vadă dacă se împlinește cuvântul acestei lucrări și apoi să vină, acela niciodată nu se va mai bucura, că acela a ispitit pe Dumnezeu, acela a pipăit pe Dumnezeu ca să vadă dacă este sau dacă nu este Dumnezeu. Cine a împlinit pe jumătate și nu întreg cuvântul Meu, acela va ofta adânc și va sta oftând și nu bucurându-se înaintea Mea.

Poporul Meu, să știi, tată, că azi se cere să lucrezi bine și nu oricum. Să știi, fiule, că azi îți trebuie iubire mare, ca să-L ai pe Dumnezeu în tine și să fii îmbrăcat cu Dumnezeu, **că vine vremea să-ți pun masă prin cuvânt, că pe pământul omului nu va mai fi de mâncare. Vine vremea să faci ce a făcut Ilie din făina și untdelemnul văduvei, și vei fi bogat în untdelemn și în pâine, căci lumea va intra la plata deșertăciunii, și apoi va crește pe pământ grâu ceresc și sfânt, grâu sfânt pe pământ sfânt.** Îngrămădește-te, Israele, dă năvală, tată, spre pământul acela sfânt care va rămâne înaintea Mea cu cerul cel nou deasupra sa și cu slava Mea întru lumină de șapte ori mai luminoasă ca acum. Tată, Eu nu-ți spun povești, să nu crezi că-ți înșir basme, fiule. **Avem de răscumpărat pământul și pe morții din el, și toate acestea vor fi lucrate prin cuvânt, ca la început.** La început le-am făcut pe toate prin cuvânt, și la sfârșit este tot așa, dar la sfârșit va vedea omul toată slava lui Dumnezeu, iar omul cel ce s-a născut din Mine va fi mai presus de orice

iubire în mâna Mea și va juca în mâna Mea, căci mâna Mea va fi leagăn de iubire veșnică pentru omul cel de la sfârșit care a ascultat de cuvântul Meu, de s-a făcut om nou, după chipul și asemănarea lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. **În omul Meu cel de la sfârșit se va odihni toată slava Mea, și slava aceasta va fi văzută de omul cel fără iubire de Dumnezeu.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților împărați Constantin și Elena, din 03-06-1995

***

Iată, fiilor, lumea se va naște din nou, lumea se va înnoi, după cum este scris. Lumea va lua înfățișarea cea dintâi, cea de la facerea ei. Lumea cea văzută va fi cuprinsă iar în cea nevăzută, ca să se poată vedea cea nevăzută în cea văzută, lumea cea creată de Dumnezeu și nu de om. **Omul care s-a născut din om a intrat iar în pământ, și iar va ieși din pământ omul, ca și la început, la cuvântul lui Dumnezeu, la lucrul mâinii lui Dumnezeu. Omul se va întocmi iar, din pământ. Tot omul care a știut pe Dumnezeu se va scula cu trup nestricăcios și va sta înaintea Domnului. Omul lui Dumnezeu se va întoarce în Eden**. Scris este în Scripturi despre nașterea din nou a lumii, despre înnoirea lumii.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului prooroc Ilie din 02-08-1995

***

O, popor al Cuvântului, o, biserică a lui Iisus Hristos, Ierusalime, Ierusalime nou, întocmit de Dumnezeu! Ia, tată, și mănâncă tu cuvânt, că biserica din lume s-a culcat, și nu se mai scoală ca să mănânce. Biserica doarme somnul ei, și nu se trezește din somnul ei. Am trezit-o ca să-Mi audă cuvântul, și s-a culcat iar, și nu se scoală ca să stea înaintea Mea. Cine slujește păcatului, acela nu înțelege pe Dumnezeu, acela are de tată păcatul, acela nu are timp de Dumnezeu. Dar omul care slujește poruncile lui Dumnezeu, acela are cunoștință, are duh treaz și este fiu al iubirii, fiu al lui Dumnezeu, căci scris este în Scripturi: ***«Celor ce cred în El și celor câți L-au primit le-a dat putere să se facă fii ai lui Dumnezeu, care nu din sânge, nu din poftă trupească și bărbătească, ci de la Dumnezeu s-au născut».***

Iubirea coboară din cer pe pământ. Iubirea S-a făcut cuvânt și Se așterne peste România. Pace ție, Românie, că ai în tine poporul cuvântului Meu! Pace ție, că voiesc să te îmbrac mireasă, să te nasc din cer și să te iau de mireasă, să te înfecioresc și să te înveșnicesc, să-ți dau ție darurile pe care omul le-a pierdut de la început. Când Adam a avut din nou un fiu în locul celui ucis, a zis Adam: ***«Iată om după chipul și asemănarea mea»,*** și din acel fiu s-a înmulțit omul pe pământ după chipul și asemănarea lui Adam, după cum este scris. Adam a fost făcut de Dumnezeu după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, dar când omul s-a născut apoi din om, a fost după chipul și asemănarea lui Adam. Omul născut din păcate trebuie să se lase născut din cer, din Dumnezeu, din iubirea lui Dumnezeu pentru om.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-1995

***

O, fiilor de la iesle, suflați peste oameni ca să învieze oamenii, că oamenii sunt oase uscate, precum scrie în prooroci. Suflați, să prindă duh de viață oamenii. Suflați cuvântul Meu peste oameni ca să învieze oamenii, căci învierea oamenilor este Domnul, Cel născut în oameni, cuvântul cel tainic, care vine de sus și naște de sus pe om, naștere din Cuvântul Cel dătător de viață veșnică pentru om.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Domnului, din 07-01-1997
***

… Iată-mă, Doamne, căci pentru învierea mea ai venit între oameni ca să mori ca omul și să intri după mine în locuința morților în care am intrat cu lacrimi pe obraz pentru tot ce am făcut împotriva Ta, Doamne. Te-am așteptat atâta vreme să vii după mine. Și acum Te aștept să vii pentru tot omul care a murit prin faptele mele cele rele, pe care le-am făcut în raiul cel din Eden. Poporul Tău cel de azi este cărare a venirii Tale, că vei veni curând, curând, și cu Tine vor veni toți cei adormiți întru Tine, întru nădejdea venirii Tale cea de la sfârșitul veacurilor, Doamne și Răscumpărătorule și Fiule al Tatălui ceresc.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii izgonirii lui Adam din rai, din 01-03-1998

***

Israele, Israele român, să nu fie în tine fii de ai tăi care să nu știe cum să creadă în Dumnezeu, cum să-L aibă pe Dumnezeu, cum să-L aducă pe Dumnezeu între oameni. Tu ești cuprins în mare taină, poporul Meu. **Vine ziua când trupurile voastre vor fi în slavă și când veți fi învăluiți de slava care vine din cer, așa cum a venit peste Mine norul slavei Domnului și M-a învăluit în ziua înălțării în slavă a trupului Meu.**

O, fiilor care ați biruit în voi lumea și duhul lumii! **Este scris în Scripturi că după ce vor învia morții, vor fi răpiți în nori cei vii, și toți împreună vor fi cu Domnul întâmpinându-se unii pe alții. Cei ce au biruit lumea în trupul lor, vor fi răpiți în nori și vor întâmpina pe Domnul în văzduh, și apoi vor fi pururea cu Domnul, cu cerul cel nou și cu pământul cel nou și cu dreptatea cea sfântă, care vine cu Domnul.** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Domnului, din 28-05-1998
***

… Mi-e milă de gloatele cele fără de cunoștință, și nu are cine se ridica pentru neamul omenesc ca să-l scol spre mântuire, că arhiereul Meu de la care am așteptat lucrare vie după ce i-am dat să aibă, a căzut din cer, că a fost fricos și că s-a rușinat cu Mine și cu unșii Mei cei mai mici. Mă zbat să-l scol și pe el, că e curat, dar e neputincios, că a vrut să poată prin el, nu prin Mine. El vede minciuna lui antichrist și plânge cu inima, dar e laș și are iubire de sine, și de aceea a dat să Mă părăsească și să nu Mă mai cunoască prin cuvântul Meu cel nou, și să se ascundă apoi. Dar vreau să-l scot curat, să-l scot de sub vina aceasta și să-l măresc, pentru numele Meu și numai pentru numele Meu, care stă mare peste grădina cuvântului Meu și care se face mare din grădina Mea din România. Atât mai am viu în România; cu atâta nădejde am mai rămas pentru învierea cea din morți a bisericii.

Ridică-te, căci Eu sunt Cel ce Mă ridic în tine ca să spun: «**Înviați, voi, oase uscate!**». Amin, amin, amin. Pregătește-te cu iubire, și cu puterea Mea te îmbracă și stai unită cu cei din grădină ca să te ajute ei să împlinești porunca Mea. Ei te vor binecuvânta din partea Mea și te vor ajuta să poți și să fii arma Mea pentru moartea minciunii lui antichrist. Se vor scula sfinții și îți vor da lucrarea lor cea din mijlocul bisericii, că pentru totdeauna au dat-o. **Se va scula proorocul Daniel și te va ajuta din cer și mulți vor cerceta cu amănuntul cartea pe care o scriu cu tine și multă înțelepciune voi coborî prin ea pentru cei ce așteaptă scăparea din robia lui antichrist.** Cuvântul Meu cel din cer te va însoți în toată vremea lucrului Meu cu tine și vom lucra cu

cerul alături. Mergi pe fir, căci firul este întreg de la capăt la capăt, și caută să vezi cine a rupt firul și unde este nodul pe care Eu l-am înnodat mereu la ruptură, l-am înnodat tainic, ca să-i am pe cei de azi și să lucrez lucrarea cea de la capătul firului, lucrarea cea de nou Ierusalim peste pământ, iar firele lăturalnice sunt alte fire și n-au putere să ajungă la început și la sfârșit.

Grăiește pentru toți cei care au lovit în gol cu cuvântul lor, căci cine nu știe ce este lucrare de nou Ierusalim se luptă în gol și nu câștigă decât apăsare peste conștiința lor bolnavă. Spune despre păcatul bisericii. Spune că unde este păcat nu este biserică; și fă-te asemenea lor, ca să-i trezești pentru adevărul Meu, pentru pocăință să-i îndemni, căci războiul acesta este biruință mare pentru cei sfinți care așteaptă slava Mea cea din urmă, slava Mea care va încununa biserica sfinților. (*Vezi selecția tematică: „Adevărata biserică”, - și pe files.fm; jumpshare; joomag; Google Drive; Scribd; archive.org; pubhtml5, n.r.*)

Căderea bisericii înseamnă moartea lui antichrist și învierea morților și a drepților, iar tu să scoți lumină din lumină, ca s-o pun Eu în sfeșnic și să se vadă bine calea Mea cea astupată de oameni și destupată de Mine, capul bisericii, Domnul bisericii, Arhiereul bisericii Mele, căci cei ce și-au zis că fac bine bisericii au dărâmat-o de la locul ei, fiindcă ea stă pe sfinți, pe temelie de sfinți care strigă de sub ea: ***«Până când?».***

Biserică a Mea nu înseamnă păcătoși laolaltă mâncând și bând, ci înseamnă drepți și sfinți laolaltă trăind viața Mea cea sfântă, și așa mâncând din cina Mea cea tainică.

… Scoală-te și scrie! Amin, amin, amin. Eu sunt Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Întreită binecuvântare pun peste tine, și vei lucra minunat lucrarea Mea cu tine, căci Eu îți dau de la Mine.

Ție îți poruncesc: scrie! Amin. Orice putere potrivnică să cadă și să se tragă în lături la porunca Mea cea pentru moartea lui antichrist și pentru învierea morților. Amin. Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, și sunt Cel ce sunt. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Acoperământul Maicii Domnului. Cuvântul lui Dumnezeu către Daniela Catană, din 14-10-1998

***

Grăiesc vouă, fiilor din grădină; vouă, și poporului Meu cel mic. Îmi pun pecetea Mea pe fruntea voastră. Mă aplec până la voi și vă sărut fruntea cu gura Mea, cu cuvântul Meu, ca să rămână pecetea Mea pe frunțile voastre, și cu ea să aduc moartea omului mincinos care minte asupra lui Dumnezeu. Vă însemnez căsuțele cu pecetea Mea, a viului Dumnezeu, și vă însemnez frunțile, **căci îngerul Meu, curând, curând sună ca să moară cei vii, și să învieze cei morți; să moară cei vii care n-au pe Dumnezeu, și să învieze cei morți care au pe Dumnezeu.** La început când ați venit la Mine, am pus pecetea Mea pe fruntea voastră și v-am sărutat fruntea ca să pecetluiesc Eu pecetea îngerului Meu peste voi, și ca să se teamă satana de voi, să se teamă antichristul, care se închină chipului fiarei.

Îngerul Meu a surpat pe satana de la început și până azi. Îngerul Meu este lumina Mea cea mai dinaintea luminii. El a fost cel ce M-a acoperit pe Mine când eram înaintemergătorul poporului Israel, în chip de stâlp de foc și în chip de nor acoperindu-Mi poporul. Îngerul Meu a scris cu focul lui poruncile Mele de pe muntele Sinai când cuvântul Meu grăia peste Moise. Îngerul Meu s-a

făcut foc care a biruit focul omului și i-a scos nevătămați pe cei din cuptorul cu foc. Îngerul Meu l-a purtat pe Avacum spre Daniel când flămânzise în groapa cu lei. Îngerul Meu s-a așezat înaintea lui Valaam ca să-l oprească să-Mi blesteme poporul. Pe Petru, apostolul Meu, l-a scos din lanțuri și din temniță îngerul Meu, îngerul Domnului, trâmbița cea din urmă.

Încă și încă grăiesc vouă despre această taină care se cheamă îngerul Domnului. Îngerul acestei lucrări care a fost și care este cu voi, este îngerul Meu, îngerul Domnului. Îngerul lui Verginica a fost și este îngerul Meu, îngerul Domnului. Îngerul acestei grădini, și al vostru, este îngerul Domnului, voievodul și arhanghelul Mihail. Amin, amin, amin. El este îngerul Meu, care a lucrat pentru Israel, înecând pe egipteni, învingând pe cananeeni, întărind pe Moise și pe Aaron și pe Iosua și pe David și pe Mine, Domnul; Domnul Cel slujit de îngeri. El este îngerul Meu, care a lucrat pentru voi scoțându-vă din lume și învingând lumea din voi și întărindu-vă pentru Mine, pentru Domnul.

Fiilor, încă o taină grăiesc vouă: **îngerul Meu vă va acoperi pe voi când pentru lume va suna judecata, și pentru morți, învierea. Vă veți uita și nu veți mai vedea lumea, și nici lumea pe voi, lumea care va alerga după voi.** Eu însă vă voi acoperi pe voi cu îngerul Meu, așa cum el Mă acoperă pe Mine, Domnul. Când Mi-am început lucrarea prin Verginica, am spus așa: ***«Când va lua pământul foc, credincioșii Mei nu vor arde. Când totul se va dărâma, ei vor rămâne, că au pe frunțile lor pecetea Mea și sărutarea Mea, căci credincioșii sunt de partea Mea și nu părăsesc calea Mea cu ei, căci au cu ei pe îngerul Meu».*** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Întâmpinării Domnului, din 15-02-1999

***

Vin din cer pe pământ cu praznic de mântuire, cu praznic de înviere. Eu Însumi rostesc peste voi cuvântul de salutare: Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat! Mă vestesc pe Mine Însumi peste voi. Mă sărbătoresc pe Mine Însumi între voi și vă sunt sărbătoare, și vă sunt înviere. Amin.

Deschideți porțile dintre cer și pământ! Deschideți ca să intru! Sunt Împăratul slavei și al puterii în cer și pe pământ. Amin. Întăriți-vă, voi, porți, ca să intru și ca să ies; ca să ies și ca să intru. Eu Însumi deschid porțile vestindu-Mă la porți, Eu Însumi, precum Eu Însumi am dat la o parte piatra de pe mormântul Meu străjuit de iudei. În ziua cea dintâi a săptămânii, ucenicii Mei, care până atunci nu pricepuseră Scripturile că Eu trebuie să Mă scol din morți, au văzut mormântul Meu deschis și giulgiurile și marama de pe trupul și de pe capul Meu rămase în mormânt; au văzut, și au crezut. Petru și Ioan au fost vestiți de Maria Magdalena dis-de-dimineață. Ea, pe când încă nu se luminase de ziuă, a venit la mormântul Meu și a văzut piatra de pe el dată la o parte și s-a dus la Petru și la Ioan și le-a spus că Eu am fost luat din mormânt. Îngerii Mei au adeverit vestea învierii, iar Eu, Cel înviat, am stat pe picioare la vederea mironosiței Mele și i-am zis: ***«Marie, du-te la frații Mei și le spune că Eu Mă sui la Tatăl Meu și al vostru, la Dumnezeul Meu și al vostru, iar către seară voi veni și Mă voi arăta în Galileea. Să meargă și ei acolo».*** Ei s-au dus în Galileea și s-au încuiat de teama iudeilor, iar Eu M-am arătat în mijlocul lor și le-am zis: ***«Pace vouă!»***. Lor li s-au deschis ochii și M-au văzut înviat, și Eu le-am arătat mâinile și coasta ca să-i bucur că Eu sunt, și iar le-am zis: ***«Pace vouă! Precum M-a trimis pe Mine Tatăl, vă trimit și Eu pe voi. Luați Duh Sfânt!»***. Amin. Și apoi M-am tras din fața lor, iar ei M-au vestit unii altora înviat și viu în vecii vecilor. Amin.

După două mii de ani de la învierea Mea dintre morți, Eu Însumi rostesc din nou acest cuvânt: pace vouă! vouă, celor de azi, care Mă vestiți venit de la Tatăl la voi, pentru voi și pentru toți cei care cred ca și voi venirii Mele după două mii de ani. Dar cine este cel ce pricepe Scripturile venirii Mele așa cum ucenicii Mei de atunci au priceput Scripturile care Mă vestiseră din vreme că Eu voi veni pe pământ și voi pătimi răstignire și moarte și voi învia din morți și voi fi cu ei până la sfârșitul timpului? **Fericit este cel ce crede ca și ei, ca și voi, că Eu sunt până la sfârșitul timpului, că acela crezând, înviază dintre morți, înviază din păcate și se face fiu al învierii.**

Voiesc să vă spun vouă ce înseamnă înviere. Dis-de-dimineață cobor la voi prin porți. Eu Însumi Îmi deschid porțile vestindu-Mă la porți. Amin. Eu după ce am înviat n-am mai murit, fiilor din porți. Aceasta înseamnă înviere. Lazăr după ce a înviat n-a mai murit, și M-a avut pe Mine în el viu în vecii vecilor. Aceasta înseamnă înviere. Cei care s-au făcut sfinți prin credință și prin iubire de Dumnezeu, au rămas sfinți și n-au mai murit, și au înviat. Aceasta înseamnă înviere. Cel ce înviază și nu mai moare apoi, acela e fiul învierii, fiul vieții veșnice. Amin. O, copii ai învierii Mele, voiesc să grăiesc peste voi taina învierii, iar voi să vestiți această taină peste toate neamurile de pe pământ, ca să înțeleagă această taină. Cei ce vor auzi și vor învia, vor fi vii, iar cei ce vor auzi și nu vor învia, vor fi morți. Curând, curând bucuria învierii va fi cu cei înviați, și peste ei va fi, căci va străluci peste ei pecetea învierii și slava Mea, slava învierii, căci învierea din om îl slăvește cu slavă mare pe om, așa cum M-a slăvit pe Mine puterea învierii Mele din morți când îngerii din cer au venit și au zis celor ce credeau în Mine: ***«De ce căutați pe Cel viu printre cei morți? Nu este Cel viu între morți, ci S-a sculat, că este viu»***. Așa și vouă vă spun: nu căutați pe Cel viu printre cei morți. Căutați-L la cei vii, căci cu ei este Cel viu. Cel ce se face fiu al învierii, cu Cel viu stă și cu El petrece întru taina învierii și a vieții veșnice, căci întuneric și moarte este peste tot pământul, peste tot omul.

Curând, curând voi deosebi la dreapta pe cel ce se face fiu al învierii. Curând, curând voi curăți pământul de cei morți de pe el, iar pe cei din pământ îi voi scula, pe unii spre viață veșnică în trup, iar pe alții spre pieire, ca să fie apoi nou pământul; nou, fără moarte pe el, fără morți pe el. Aceasta înseamnă înviere. Amin. Curând, curând pământul tot va fi cuprins în taina învierii. Eu, Domnul învierii, trimit îngerul învierii așa cum l-am trimis la mormântul Meu mai înainte de învierea Mea, căci este scris în Scripturile învierii Mele: ***«Cutremur mare s-a făcut, că îngerul Domnului, pogorând din cer, a venit, a rostogolit piatra și a stat deasupra ei. Înfățișarea lui era ca lumina fulgerului; îmbrăcămintea lui, albă ca omătul. De frica lui s-au cutremurat străjerii și s-au făcut ca morți»***. Dar celor vii îngerul le-a vorbit și le-a zis: ***«Nu vă temeți voi, cei care căutați pe Cel viu, pe Iisus Cel răstignit. Nu este aici, între morți. El S-a sculat precum a zis, că El este viu»***. Așa vă spun și vouă: cel răstignit este cel viu. Cel ce moare pentru păcat, ca și Mine înviază dintre cei morți, și se face fiu al învierii. Amin. Curând, curând pământul tot va fi cuprins în taina învierii, precum este scris despre ziua Domnului, ***«când soarele se va întuneca, și luna nu-și va mai da lumina ei; când stelele vor cădea din cer și puterile cerului se vor clătina din pricina arătării pe cer a semnului Fiului Omului, Care va fi văzut viind pe norii cerului cu putere și cu slavă multă. Amin. Atunci El va trimite pe îngerii Săi, cu glas puternic de trâmbiță, ca să adune pe cei vii, pe cei aleși ai Lui din cele patru vânturi, de la margini la margini»***. Ferice va fi atunci de cel viu, că acela va fi adunat și ridicat dintre cei morți, că scris este: ***«Unul va fi lăsat, și altul va fi luat. Unde vor fi doi, unul se va lua, și altul va fi lăsat»***. Glasul îngerului Meu va rosti peste cei vii: ***„Nu vă temeți. A venit ziua Domnului, ziua învierii! Nu vă temeți“***. Amin, amin, amin.

Iată, vin din cer pe pământ cu praznic de mântuire, cu praznic de înviere ca să Mă bucur cu fiii învierii, cu cei ce veghează întru taina învierii. Pace vouă, fiilor unși în grădină cu pecetea învierii! Am venit dis-de-dimineață la voi cu vestea tainei învierii. Eu după ce am înviat n-am mai murit, fiilor din porți. Aceasta înseamnă înviere. Lazăr după ce a înviat n-a mai murit. Aceasta înseamnă înviere. Amin. Spuneți din par tea Mea veste peste Ierusalim și peste toate neamurile de pe pământ: Lazăr după ce a înviat n-a mai murit. Aceasta înseamnă înviere, înviere deplină. Amin, amin, amin. Iisus Hristos, același este, ieri și azi. Amin.

Spuneți fiilor poporului Meu să nu uite taina învierii. Lazăr, pe care Eu l-am înviat din mormânt, n-a mai râs apoi, ci a înviat, iar pe Mine, Cel viu, nu M-a căutat printre cei morți, căci Eu eram în el, și eram viu în el, iar el a rămas fiul zilei învierii, ziua cea dintâi a săptămânii, ziua cea dintâi, fiilor. **Aceasta este ziua învierii, aceasta este taina învierii: ziua cea dintâi, în care omul înviat trebuie să rămână și să fie viu, să fie fiul învierii, fiul zilei Mele**. Ziua cea dintâi este ziua în care omul cel credincios, prin propovăduire, se scoală spre Mine. Ziua cea dintâi este ziua iubirii, iar iubirea poate, și ea înseamnă înviere, căci ea îl ține pe om plin de Dumnezeu, și îl ține nou pe cel ce se scoală ca să fie viu, și îl ia dintre cei morți. Cel ce înviază cu adevărat, acela nu mai moare, acela este fiu al învierii, iar cel ce gustă numai din taina învierii, acela moare iar, și iar se supune trupului cel muritor al omului cel ce s-a smuls la început din Dumnezeu.

Eu, Domnul învierii, am venit pe pământ ca să surp puterea morții din om, dar am putere numai în omul care rămâne cu Mine în el, că fără Mine în el omul moare, moare iar. Taina ființei Mele în om este taina învierii omului. Voiesc să vă spun vouă ce înseamnă învierea omului, fiilor din grădina Mea, fiilor unși cu pecetea învierii. Ființa Mea în cel înviat se arată cu putere din cel înviat pentru Mine. Ființa Mea dacă nu trăiește văzut în cel înviat, ea nu este în el, și el nu este înviat, căci Eu după ce am înviat M-am arătat că am înviat.

Vin la voi cu praznic de mântuire și de înviere și spun: Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat! Întreit spun taina acestui cuvânt, că e taină mare mărturisirea aceasta. Ființa Mea în cel înviat este mărturisirea acestei taine. Acela este cel ce rostește după adevăr această taină: *„Hristos a înviat!“*. Altfel, omul spune *„Hristos a înviat!“* ca și cum ar spune *„Hristos nu este“*.

Taina ființei Mele în voi, voiesc să mărturisească din voi înaintea feței Mele și înaintea oamenilor care Mă vor vedea în voi, fiilor unși cu pecetea învierii Mele și a voastră, căci **învierea Mea din om este învierea omului, este ființa Mea veșnic în om, este fața Mea și trăirea Mea în om și din om, este taina ființei Mele în om.** Amin.

Curând, curând pământul tot va fi cuprins în taina învierii, precum este scris despre ziua Domnului. Curând, curând voi curăți pământul de tot ce este fără Dumnezeu pe el, iar pe cei din pântecele pământului îi voi scula, pe unii spre viață veșnică în trup, iar pe alții spre pieire; după viață, așa și faptă, ca apoi să fie nou pământul, fără moarte pe el, fără morți pe el. Aceasta înseamnă înviere. Aceasta înseamnă pământ nou pentru cer nou. Tot ce a zidit omul cel mincinos, cel fără Dumnezeu pe pământ, se va da pieirii veșnice, și va rămâne pe pământ Duhul Adevărului, Duhul Domnului, ziua Domnului. Amin.

Vă binecuvintez pe voi, cei vii, căci cei vii nu sunt între cei morți, între cei care mor. Vă binecuvintez cu taina ființei Mele în voi. Ființa Mea în cel înviat pentru Mine, se arată cu putere

şi cu slavă multă în cel înviat pentru Mine. Acesta este semnul binecuvântării Mele în cel binecuvântat. Acela este cel ce rosteşte în Duhul Adevărului: ***«Hristos a înviat!»***, salutul celor înviaţi. Amin, amin, amin.

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Învierii Domnului, din 11-04-1999

***

Eu sunt. Vă cuprind în taina învierii când vin la voi. Vă aduc salutul învierii Mele: Hristos a înviat! Sunt sărbătoarea voastră, sunt ziua învierii peste voi, sunt taina vieţii voastre, şi trebuie mereu să las peste voi învăţătura vieţii, că fără Mine nu puteţi fii vii, iar Eu vă voiesc vii în vecii vecilor, şi de aceea stau mereu în preajma voastră învăţându-vă. Luaţi şi mâncaţi! Omul nu se hrăneşte numai cu pâine. Hrăniţi-vă cu cuvântul care iese din Mine ca să fie cu voi şi să vă crească sfinţi, sfinţii venirii Mele. Amin, amin, amin.

În ziua învierii Mele am venit cu pace sfântă pentru ucenicii Mei care erau nedumeriţi de toate câte se întâmplaseră cu Mine înainte de învierea Mea cea de a treia zi din morţi. În ziua învierii, şi vouă vă spun: Pace vouă! Pace sfântă sfinţilor Mei! că vă voiesc sfinţi, sfinţii venirii Mele. Amin.

O, cel ce nu ascultă cuvintele Mele ca să le împlinească, acela Mă lasă să vorbesc singur. Singur vorbesc, singur ascult, singur rămân dacă omul nu grăieşte cu Mine când grăiesc Eu cu el. Eu sunt cuvânt, Eu sunt duh, căci trupul Meu stă în cele ce nu se văd, ca să creadă omul în Mine, ca să aibă omul pe Dumnezeu mai mare decât pe el.

Vin cu înviere peste voi. Taina fiinţei Mele în om este hrana cu care vă hrănesc de atâta vreme. Fiinţa Mea dacă este în om, se vede că este, fiindcă Eu Mă ascund sub taină, iar cele ce se văd în om, sunt faptele Mele prin om, sunt fiinţa Mea în omul care Mă are în el. Aş voi să se ruşineze omul care crede că Mă are în el, să se ruşineze dacă fiinţa Mea în el nu se vede că este. Aş voi să înţeleagă omul ce înseamnă Domnul în om. Omul credincios şi umilit, omul sfânt cu mintea şi cu inima şi cu trupul, este locaş al tainei Mele, locaş în care Eu Mă sălăşluiesc ca să fiu văzut din cel în care Mă sălăşluiesc.

Vin cu înviere pentru voi. Vă învăţ învierea, fiilor din porţi. Luaţi şi daţi la cei săraci de înviere. Luaţi învierea Mea în voi, ca să fiţi bogaţi şi să daţi la cei care nu au în ei înviere. Dar cum se dă această bogăţie? E mare taină ceea ce Eu vă întreb acum. Cel ce nu are înviere, nu poate da ceea ce nu are. În zadar fac cei de pe pământ atâta vorbă, atâta pompă, atâta zarvă. În zadar zic că împart înviere cei ce s-au îmbrăcat în veşminte de sfinţi şi de preoţi. Cel ce nu are în el înviere, nu are ce să dea, dar cel bogat în înviere, are, şi dă înviere în jur.

O, sunt cu zilele învierii în cer şi pe pământ. Cei din cer se bucură şi dănţuiesc în sărbătoare de înviere, dar cei de pe pământ nu ating taina bucuriei învierii. Această bucurie este a sfinţilor, precum a fost şi acum două mii de ani. Ceilalţi, şi atunci şi acum, au împărţit şi împart altceva, nu înviere; se bucură altfel, nu cu înviere. Omul se pregăteşte pentru el, nu pentru Mine, nu pentru înviere. Omul se găteşte cu haine noi, cu încălţăminte nouă, cu mâncare bună şi multă, cu muzică, cu beţie, cu desfrânare, iar aceasta este sărbătoare fără Dumnezeu, nu sărbătoare de înviere. Iată, totul este vechi ca şi omul, totul este mort ca şi omul. Nici vorbă de înviere sau de sărbătoare de înviere sau de bucurie de înviere. În ziua învierii Mele ucenicii Mei s-au umplut de Duh Sfânt prin umilinţa care venise peste ei pentru învierea Mea. Eu i-am umplut apoi de înviere, şi i-am trimis

s-o împartă, iar ei au făcut cum le-am poruncit. Le făcusem hăinuțe noi, hăinuțe de Duh Sfânt; încălțăminte noi, sandale de apostolie; mâncare de înviere, cuvântul Meu cel plin de viață; cântare slăvită, învierea lui Hristos; vin nou, pus în vasele inimii lor, sfințite de credința învierii Mele; cumințenie și umilință. Așa au sărbătorit ei ziua învierii Domnului lor; așa, în loc de haine noi și de încălțăminte nouă, în loc de mâncare și de băutură și de muzică și de duh de bucurie desfrânată așa cum s-a învățat tot omul să sărbătorească sărbătoarea învierii Mele.

O, taina învierii este departe de toți oamenii de pe pământ, dar voi, copii ai învierii, stați cu cerul, că pe pământ nu este înviere. Mintea și inima și trupul vostru să fie în umilință, locaș al învierii, locaș în care Eu Mă sălășluiesc cu zilele învierii, cu taina ființei Mele în omul cel umilit. Fericit este trupul a cărui minte și a cărui inimă nu face din el locaș al demonilor, căci omul își bate joc de trupul său, și tot omul dă vina pe trup când face păcat. O, nu trupul este vinovat, nu trupul face păcat. Trupul cade pradă păcatului minții și al inimii, căci scris este: ***«Unde este comoara omului, acolo este și inima omului»***. Cine Mă are pe Mine de comoară, acela Îmi dă Mie locaș în trupul său și este liber față de orice păcat și trăiește din legea cea desăvârșită a libertății. Amin.

Voi, copii ai învierii, nu stați în voi fără înviere. Eu vin cu înviere peste voi. Luați și dați la cei săraci de înviere, iar Eu turna-voi peste voi îndoit, și de unde veți lua și veți da, se va înmulți și nu va seca. Dar cum se dă această înviere? Iată cum: învățați pe cei ce Mă caută să iasă de sub păcat. Amin. Cine nu iese de sub păcat, nu poate lua înviere. Eu nu pot lua chip în cel ce nu iese de sub păcat. Învierea este chipul Meu în om, firea Mea cea sfântă în om. Eu am fost în toate ca și omul ispitit, în afară de păcat. Așezați-vă zi și noapte cu lucrare de înviere peste tot sufletul care caută libertatea în Hristos. Păcatul, dacă nu-l alege omul, dacă nu-l iubește omul, nu are cum să-și facă cuib în trupul omului. ***«Cel ce voiește să fie cu Mine, să se lepede de sine»***, așa am zis, și am zis să aibă cruce, și să nu vină fără cruce după Mine. Am zis: cel ce vine, să aibă viață și înviere, și să nu vină după Mine fără viață, fără răstignire și fără înviere.

O, fiilor iubiți, am voit să fac din Mine și din voi, din lucrarea Mea cu voi, bucurie pentru oameni, dar oamenii au bucuriile lor, bucurii moarte, bucurii mincinoase, fiilor, dar acum nu au prilej de dezvinovățire. Eu am voit ca tot omul să ia înviere văzându-vă pe voi. Voi însă luați de la Mine și fiți bogați în înviere și dați la cei care cer, la cei care caută căutând la voi. Cel ce nu are înviere, nu poate să dea înviere. Să vină la Mine și la voi toți cei care caută înviere, că Eu vă dau ca să aveți și să fiți bogați și să dați la cei săraci de înviere.

«Cel ce are, i se va mai da, iar cel ce nu are, i se va lua și ce mai are», că așa stă scris.

Fiilor, învățați de la Mine pe cei ce Mă caută, să iasă de sub păcat, ca să pot Eu lua chip în cel ce caută, după adevăr, viața Mea în el. Așezați-vă zi și noapte de veghe peste cei ce caută împărăția cerurilor și spuneți-le că vița de vie, dacă nu rodește, se taie și se aruncă în foc. Vița Domnului este cea care rodește pentru Domnul, pentru împlinirea Scripturilor zilei Domnului. Nimeni să nu trăiască pentru sine, ci pentru Domnul, și altfel să nu se apropie să fie cu Domnul, că nu se poate așa. Ridicați pe toți cei ce se nasc din cuvântul acestei lucrări, ridicați-i deasupra trupurilor lor. Mintea și inima omului să nu fie trup, ci să fie duh; duh ceresc, nu duh omenesc. Fericit este trupul a cărui minte și a cărui inimă nu face din el locaș al demonilor, locaș al păcatelor, căci păcatul este demon, iar trupul omului cade pradă păcatelor minții și ale inimii omului.

Fiilor înviați, taina ființei Mele în om este hrana cu care Eu, Domnul, vă hrănesc pe voi de atâta vreme; este hrana învierii, hrană prin care omul înviază și crește în înviere până la venirea Mea. Vă binecuvintez pe voi cu înviere, pentru ca să lucrați înviere peste toți câți vor fi ai Mei prin voi prin lucrarea învierii pe care Eu am coborât-o la voi ca să adun pe cei ce se aleg pentru înviere, pentru zilele învierii, pentru ziua venirii Mele. Amin. Cel ce nu ascultă cuvintele Mele ca să le împlinească, acela Mă lasă să vorbesc singur. Singur vorbesc, singur ascult, singur rămân dacă omul nu grăiește cu Mine când grăiesc Eu cu el despre taina învierii lui. Cuvântul învierii să vă încununeze grăirea și lucrarea, căci lucrarea Mea cu voi este cuvânt. Fiți lucrarea Mea, fiți cuvânt și grăiți cuvântând. Hristos Cuvântul este Cel ce vă poruncește vouă: cuvântați cuvântul Duhului Sfânt, cuvântul care înviază! Umpleți cerul și pământul de cuvântul vostru care dă viață lui Dumnezeu în omul cel credincios! Iar celor ce nu cred, nu voi, ci Eu le spun: credința nu este a tuturor, iar cei ce nu cred acestui cuvânt, acelora nu le este dat să creadă. Amin, amin, amin.

Cuvântul lui Dumnezeu la Sfintele Paști, ziua a doua, din 12-04-1999

***

Omul strânge numai vânt. Vouă însă vă spun: strângeți numai pentru Mine, numai în cer, fiilor pecetluiți de Mine cu lumina învierii. Voi sunteți cei miruiți de mâna Mea cea rănită de iudei, sunteți miruiții Mei peste pământ. V-am dat în stăpânire împărăția cerurilor. Am deschis ușă largă spre ea, dar omul fuge de slava Mea. Voi însă mergeți în toată lumea, că am adus peste voi făgăduința Părintelui Meu și v-am binecuvântat cu Duh Sfânt. Propovăduiți pocăința spre iertarea păcatelor la toate neamurile, începând de la Ierusalim. Mergeți! Cuvântul Meu este drumul Meu cu voi. Mergeți, că sunteți miruiții Mei. Datu-Mi-s-a toată puterea în cer și pe pământ. Mergând, învățați toate neamurile să păzească toate câte v-am poruncit vouă. **Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia venirii Mele la toată făptura. Eu cu voi sunt în toate zilele, până la vederea venirii slavei Mele la voi. Cel ce va crede, va fi însoțit de semnele Mele, în numele Meu, iar cel ce nu va crede, va fi însoțit de osânda care vine pentru necredincioșii din pricina cărora vine mânia Mea peste fiii oamenilor.** Mergeți, voi, cei miruiți de cuvântul Meu, care merge cu voi. Vă voi da putere să mergeți și să vi se deschidă, căci Eu am intrat prin uși încuiate**. V-am dat în stăpânire împărăția cerurilor pe pământ și v-am luat sub stăpânirea Mea, căci aceasta înseamnă împărăția cerurilor peste om: Dumnezeul cerurilor, Împărat peste om,** Evanghelie văzută și împlinită, venirea Mea, împărăția Mea pe pământ ca și în cer, cerul pe pământ, luminând veșnic, ca fulgerul în noapte, de la margini la margini. (*Vezi selecția tematică: „Ca fulgerul care iese de la răsărit, așa este venirea Domnului", - și pe jumpshare; joomag; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5, n.r.*) **Atunci, morții cei înviați vor ieși din morminte și se vor arăta ca să mărturisească lumina cuvântului Meu din zilele acestea, care mărturisește prin el viața veacului ce va să fie.** Iar voi, cei miruiți de Mine ca să fiți începătura făpturilor Mele, mărturisiți cuvântul Meu cu care vin la voi. Datu-Mi-s-a toată puterea în cer și pe pământ, și vă dau din ea ca să puteți mărturisi, ca să vă faceți cale peste pământ, ca să aveți cu ce face cale cuvântului Meu, care mărturisește prin el viața veacului ce va să fie. Amin. (*Vezi selecția tematică: „Împărăția cerurilor nu vine în chip văzut", - și pe files.fm; jumpshare; joomag; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Paști, a sfântului apostol Toma, din 18-04-1999

***

Am voit cu cuvântul să-l fac pe omul de azi, ca din ceara care se lasă înfierbântată și modelată și pusă pe fitil ca să ardă și să se mistuie înaintea Mea, și Eu să fac din lumina ei viață

veșnică, viață din cer, căci viața este foc care arde trupul ca să iasă lumină, ca să iasă om zidit de Dumnezeu. **Îi voi arăta omului că Eu, Domnul, tot din pământ îl voi zidi, căci învierea morților va fi judecata omului care a făcut om din păcat.** Omul va fi din nou, dar din pământ va ieși, așa cum a fost la început lucrul lui Dumnezeu pentru trupul omului.

… Faceți-vă zi după zi rost de nejudecată, fiilor. Bogăție de nejudecată să vă adunați, și libertate cu Dumnezeu să vă agonisiți, că Eu, Domnul, vin curând**, și cu Mine vin și cei adormiți care au fost cu Mine, și vin și cei vii care n-au gustat moartea și care sunt veșnici, așteptând biruința Mea pentru ei și pentru mulți care vor gusta învierea spre judecata păcatului.** Amin, amin, amin. V-am spus vouă taine cerești, taine de nepătruns. E vremea să vin, și de aceea deschid cerul și aduc pe pământ tainele cerurilor. Ele trebuie să vină înaintea Mea ca să-i facă pe oameni să se pocăiască, fiilor. Tainele Mele au rămas nepătrunse de om, căci omul s-a ascuns de ele prin păcătuire și nu le-a mai văzut și nu și-a mai amintit de ele.

Eu după ce l-am zidit pe om bărbat și femeie i-am zis așa apoi: ***«Fiți roditori și vă înmulțiți și umpleți pământul și supuneți-l, și stăpâniți peste peștii mării și peste păsările cerului și peste toate vietățile care se mișcă pe pământ».*** O, dacă omul ar fi voit să rămână întru Mine, așa s-ar fi împlinit cuvântul acesta, dar el l-a împlinit altfel. El a umplut tot pământul de moarte, căci n-a stăpânit cu viață peste pământ și peste tot duhul de viață dintre cer și pământ, pe care Eu l-am zidit ca să fie și ca să intre sub stăpânirea omului și ca să-l asculte pe om ca pe Dumnezeu. Omul trebuia să lucreze ca și Mine, căci Eu i-am spus: ***«Fiți roditori și vă înmulțiți și umpleți pământul».*** O, cum l-am făcut Eu pe om, și cum face omul om! O, câtă cale de la cer până la pământ, fiilor!

Acum am venit pe pământ cuvânt ca să-ți fac judecata, omule. O, dacă te-ai pocăi de fapta ta cea adâncită în timp! O, dacă ai vrea să fii credincios și nu necredincios! O, omule necredincios, care nu împlinești cuvântul Meu! Împlinește-l, că vin din cer și îți spun acest cuvânt. Ești bătrân de șapte mii de ani, omule. Când erai în rai, grăiam cu tine și tu Mă auzeai. După ce ai ieșit din rai pentru neascultare și pentru păcat, L-ai dat pe Dumnezeu pentru păcat și ai ascultat glasul păcatului. O, glasul păcatului îl auzi și îl crezi, dar glasul Meu nu-l mai auzi și nu-l mai crezi. Urechea ta e poartă a fărădelegii; la fel și ochii; la fel și credința; la fel și înțelepciunea, căci tu ai schimbat cursul înțelepciunii tale odată cu ieșirea ta din rai când te-ai împotrivit Făcătorului tău. Dar Eu am deschis porțile raiului, ca să Mă vezi și să Mă auzi, căci am venit după tine cu vindecare, și voiesc să-ți întocmesc din nou urechea și ochii și tot trupul tău. Stau în ușa cortului Meu, și am pus înaintea ta semn ca să Mă cunoști. **Cuvântul Meu este semnul.** El este izvor de apă vie în pământ fără de apă. Eu sunt cuvântul cel din cer, prin care Mi-am născut copilași pentru Tatăl, ca să stau cu ei înaintea ta, omule hoinar și fără cale. O, când te-am întocmit din pământ, a fost ușor. Acum ești carne și sânge, dar acestea nu moștenesc împărăția cerurilor, căci se împotrivesc prin duhul lor cel potrivnic vieții, fiindcă scris este: ***«Ce este din trup, trup este, carne și sânge este».*** O, greu Îmi este să te întocmesc din nou, căci tu ești potrivnicul Meu, ca și diavolul, dar iată ce cuvânt am rostit pentru ca să-l împlinesc: **tot ce a făcut omul pe pământ, se va întoarce împotriva omului. Tot ce a făcut omul pe pământ, sunt pietre de aducere-aminte ale păcatelor omului care s-a făcut potrivnicul lui Dumnezeu pe pământ.**

Îi voi arăta omului că Eu, Domnul, tot din pământ îl voi zidi pe om, **căci învierea morților va fi judecata omului care a făcut din păcat om.** Eu pe om l-am întors în pământ ca să-l rușinez și ca să știe că tot ce a făcut el, nu este, și ca să-l fac tot Eu apoi, și tot din pământ să-l fac, căci au fost și sunt pe pământ oameni care s-au lăsat cu Mine pentru facerea din nou a omului, și cu aceștia

voi lucra pe om, așa cum am voit să lucrez cu omul cel întâi zidit, iar **Eu, Domnul, voi rosti cu cuvântul Meu prin gura celor ce s-au lăsat lucrați de Mine, și voi ridica din pământ neamul omenesc, spre judecata duhurilor potrivnice lui Dumnezeu.** Și voi fi Dumnezeu drept, și voi așeza pe cei drepți moștenitorii cerului și ai pământului, ***«cer nou și pământ nou»,*** după cum este scris în Scripturi. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea după Rusalii, din 04-07-1999

***

Am venit din cer la voi cu apostolii Mei cu care am călătorit pe pământ acum două mii de ani. Hai să le dăm mângâiere în grădina Mea de la voi. Hai, fiilor, **să le facem loc ca să mărturisească din nou taina cea din veac ascunsă și nepricepută de îngeri și de oameni.** Hai să le dăm scaunele de judecată pentru Israel, că așa le-am promis, fiindcă în prooroci este scris: ***«Domnul va judeca pe poporul Său».*** Amin.

O, ucenici preaiubiți, izraeliți credincioși, voi nu v-ați învârtoșat inima la glasul Meu care v-a chemat să umblați cu Mine pe pământ și să fiți pescari de oameni pentru masa împărăției cerurilor. O, ucenici credincioși, am aruncat năvodul în mare și am adunat în el pești de tot felul. L-am tras la mal apoi, și am șezut și am ales ce era bun, iar ce era rău am aruncat. V-am ales pe voi, că v-am făcut credincioși cu inima, și Mi-am împrăștiat cuvântul vieții veșnice la toate popoarele, prin voi, mărturisitorii Mei de atunci și până azi, căci Scripturile Mele și ale voastre mărturisesc aceasta, și n-are omul ce pune în locul lor drept adevăr. Acum, după două mii de ani, când Eu vin cu sfinții pe pământ, după cum este proorocit să vin, iată-Mă cu voi în foișorul cel de azi al adunării cerului pe pământ. Mă adun la sărbători cerești cu îngerii și cu sfinții, că am foișor de poposire în țara românilor, noul Meu Israel, un popor luat din români ca să însămânțez prin el cerul, împărăție veșnică cu omul cel credincios. Vă mângâi cu fiii Mei cei din grădină. Am deschis porțile grădinii, și pe porți am intrat cu voi în grădină, că am și azi fii credincioși ca și voi. Vă mângâi, că ați suferit pentru Evanghelia Mea. Vă cuprind la piept, că sunteți vii, precum Eu sunt. Vă dau prilej să mărturisiți și azi, după două mii de ani, că Eu sunt locașul vostru, Ierusalimul cel din cer coborât cu sfinții pe pământ, și vă dau cele douăsprezece scaune, pentru ca să vă așezați spre judecata lui Israel. Amin, amin, amin.

– O, binecuvintează, Doamne, soborul apostolilor Tăi în grădina cuvântului Tău de azi, în țara românilor. Ea este cea dintâi și cea de pe urmă, după cum Tu ai orânduit. Amin.

Noi, soborul cel din cer al apostolilor Tăi, ne-am adunat în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, împreună cu mărturisitorii Tăi de azi, Doamne. Suntem rămășița lui Israel, căci scris este în prooroci: ***«Chiar de va fi Israel cât nisipul mării, rămășița lui se va mântui, și va crede, și va mărturisi cuvântul adevărului».***

Ce-i folosește celui ce cunoaște legea din scoarță în scoarță dacă nu o împlinește, Doamne? Dar cel ce s-a făcut creștin după adevăr, acela a rușinat pe israelit, iar noi rostim cuvânt și spunem așa: iudeii cunosc legea, iar creștinii o împlinesc. Amin.

Tu ai fost semnul trimis de Tatăl la Israel, Doamne, că Isaia proorocul, așa a grăit prin Duhul: ***«Domnul va da lui Israel semn: iată, Fecioara va zămisli și va naște fiu și Îi va pune numele Emanuel».***

Am venit din cer pe pământ cu Tine, Doamne, că e vremea venirii Tale după două veacuri de la plinirea tainei naşterii Tale din Fecioară. Am venit aici, unde Tu ai scaunele de judecată aşezate pentru Israel şi pentru toate popoarele, că ai deschis procesul neamurilor, după cum era scris în prooroci. Noi, soborul apostolilor Tăi israeliţi, ne aşezăm pentru judecata poporului Israel pe cele douăsprezece scaune, după numărul celor douăsprezece seminţii ale fiilor lui Israel. Binecuvintează împlinirea acestei Scripturi, binecuvintează intrarea sfinţilor Tăi, Doamne! Amin, amin, amin.

– V-am binecuvântat pe pământ, şi v-am binecuvântat în cer, şi iar vă binecuvintez pe pământ după două mii de ani, pentru ca să vă aşezaţi pe cele douăsprezece scaune pe care Eu vi le dau, o, iubiţi ucenici. Mărturisiţi cuvântul adevărului peste poporul Israel care s-a împietrit de atunci şi până azi. Aşez lângă voi încă douăsprezece scaune, şi pe ele stau cei doisprezece fii ai lui Iacov, care s-a numit Israel, şi din care s-a întocmit acest popor. Ei vor fi martorii mărturisirii voastre, iar Eu voi judeca apoi făptura lui Israel. Amin, amin, amin.

– Noi, soborul apostolilor Tăi cei din cer, aşa grăim, Doamne: Domnul Se îndură de poporul Său şi înalţă pe cei blânzi, şi pe cei smeriţi îi încununează cu biruinţă ca să preamărească pe Domnul cu gura lor, iar sabia cea cu două tăişuri este în mâna Lui, şi Se răzbună pe necredincioşi şi pedepseşte noroadele şi leagă pe împăraţii lor în obezi, şi pe mai-marii lor în cătuşe de fier, şi îndeplineşte cu ei hotărârea Sa, precum este scris. Amin.

Cele douăzeci şi patru de scaune stau aşezate în mijlocul României, ţara judecăţii Domnului, iar pe ele stau douăzeci şi patru de bărbaţi israeliţi. Jumătate din ei vin de la începutul lui Israel, iar jumătate din ei vin de la sfârşitul lui Israel. Ei au avut credinţa să stea înaintea lui Dumnezeu pentru Israel. Amin. Pe cel credincios nu-l poate nimeni judeca, dar el poate judeca pe toţi pentru Dumnezeu. Cel ce trimite cuvântul Său pământului, este Domnul, al Cărui cuvânt aleargă repede; este Domnul, Cel ce vesteşte cuvântul Său lui Iacov, îndeplinind îndreptările şi judecăţile Sale lui Israel. Amin.

Ascultaţi, voi, fii ai lui Israel! Ce-i foloseşte celui care cunoaşte legea din scoarţă în scoarţă dacă nu o şi împlineşte? Iată, învăţătura şi viaţa nu se iau de la cei învăţaţi, căci omul necăjit îi mulţumeşte celui ce-i dă dacă-i dă bine, şi nu se uită dacă e deştept sau prost cel ce-i dă lui milostenie şi viaţă. Credeţi voi în prooroci? Ştim că credeţi. Proorocii şi-au făcut nume, lor, şi poporului lor, mărturisind dreptatea lui Dumnezeu. Aşa lucrăm şi noi, cei ce am fost ucenici credincioşi Adevărului Care a venit din cer pe pământ în mijlocul lui Israel acum două mii de ani când voi v-aţi împietrit ca să nu credeţi, şi ca să împliniţi proorocia lui Isaia care zice: ***«Cu urechile veţi auzi, dar nu veţi înţelege, şi cu ochii vă veţi uita, dar nu veţi vedea, căci inima acestui popor s-a învârtoşat, şi cu urechile aude greu, şi ochii lui s-au închis, ca nu cumva să vadă cu ochii, şi să audă cu urechile, şi cu inima să înţeleagă şi să se întoarcă, şi Eu să-i tămăduiesc pe ei».***

Atunci Domnul a plecat pribeag, cu harul Său pe braţe, şi Şi-a ales din nou loc pentru El. A făcut un popor nou, şi l-a peţit şi l-a numit ţara întoarcerii Lui la sfârşitul timpului, ţara strălucirii, pentru cele ce a aşezat El peste ea acum, la capătul vremilor; ţara românilor, care s-a ridicat din Hristos, la propovăduirea trimişilor Lui. În ea ne-a aşezat Domnul şi nouă scaunele de judecată pentru Israel, căci suntem israeliţi. În ţara lui Israel nu avem cum sta, din pricina necredinţei lui Israel, din pricina semeţiei lui Israel, dar noi suntem israeliţi pe pământ şi în cer, şi suntem vii

prin credința în Iisus Hristos, Care a venit pe pământ prin Fecioară, împlinind proorocia lui Isaia prin poporul Israel. Voi însă n-ați crezut, și v-ați împietrit. Acum, noi, rămășița cea aleasă de Dumnezeu prin har, rostim peste voi cuvânt și spunem: Avraam și seminția lui nu prin lege au primit făgăduința că vor moșteni lumea, ci prin dreptatea din credință, căci dacă moștenitorii sunt cei ce au legea, atunci credința a ajuns zadarnică, iar făgăduința s-a desființat, de vreme ce legea aduce pricină de mânie. Dar unde nu este lege, nu este nici călcare de lege. Așa că făgăduința este din credință, ca să fie din dar și să aibă temeinicie pentru toți: și pentru cei ce se țin de lege, și pentru cei ce se țin de credința lui Avraam, căruia Domnul i-a spus așa: ***«Pusu-te-am pe tine părinte al multor neamuri, și așa va fi seminția ta».*** *Amin.*

Au nu știți voi că legea are putere asupra omului atât timp cât el este în viață? căci femeia măritată e legată de bărbatul său prin lege atât timp cât el trăiește, și dacă bărbatul îi moare, e slobodă de lege. Așa și noi, am murit față de lege prin Hristos și prin trupul Lui, ca să fim ai Lui, ai Celui înviat din morți, ca să rodim lui Dumnezeu întru înnoirea Duhului, nu în vechimea slovei. Legea este sfântă și duhovnicească, și porunca este sfântă și bună și dreaptă, dar trupul e de carne și e vândut sub păcat. Dar Iisus Hristos ne-a izbăvit de trupul morții acesteia, ca să fim ai Lui întru înnoirea Duhului. Amin. Noi suntem martorii învierii lui Hristos, pe Care Dumnezeu L-a înviat, și a pus pe vrăjmașii Lui așternut picioarelor Lui. Să știe toată casa lui Israel că Cel răstignit de ei a fost făcut Domn și Hristos.

Pătrundeți-vă la inimă, voi, fii ai lui Iacov, că noi suntem israeliți, și suntem martorii acestor împliniri. Pocăiți-vă de păcatul necredinței și botezați-vă ca și noi în numele lui Iisus Hristos spre iertarea păcatelor voastre, ca să aveți Duh Sfânt, și cu El să pătrundeți tainele cerurilor, care vin pe pământ cu Iisus Hristos, Cel Care vine a doua oară de lângă Tatăl. El este piatra cea neluată în seamă de voi, zidarii, dar ea a ajuns piatra din capul unghiului, și întru nimeni altul nu este izbăvire, căci nu este sub cer nici un alt nume dat nouă, oamenilor, prin care să fim izbăviți.

Noi am dat cu tărie în părți mărturia învierii lui Hristos, și n-am dat pentru bani nimănui harul puterii de sus, care era în noi ca să putem mărturisi adevărul tainei lui Iisus Hristos, căci ne-am dăruit Lui cu ascultare, fiindcă Moise a spus fiilor lui Israel: ***«Prooroc ca mine vă va ridica din frații voștri Domnul Dumnezeul nostru; de El să ascultați».*** *Dar pe care dintre prooroci nu i-au prigonit părinții voștri pentru că au vestit mai dinainte sosirea Celui drept? căci voi ați primit legea cu rânduială de la îngeri, și n-ați păzit-o.*

Voi citiți în prooroci. Credeți voi în prooroci? Știm că credeți. Înțelegeți, oare, ce citiți în prooroci? O, cum să înțelegeți dacă n-ați primit să vă călăuzească cineva? ***«El ca o oaie spre junghiere S-a adus înaintea celui ce-L tunde; așa nu Și-a deschis gura Sa. Cu judecată nedreaptă a fost osândit, dar neamul Lui cine-l va spune? căci El pentru cei păcătoși Și-a dat viața»****, așa era proorocit în Scripturi.*

Acum venim noi, căci suntem vii în veacul veacului, și ne-a dat Hristos scaunele de judecată pentru voi, cei din Israel care n-ați crezut, căci ceea ce ați căutat n-ați dobândit, pe când cei aleși dintre voi au dobândit, iar voi, ceilalți, v-ați împietrit, precum este scris: ***«Le-a dat Dumnezeu duh de toropeală, ochi ca să nu vadă și urechi ca să nu audă până azi»*** și ***«prin căderea lor le-a dat neamurilor mântuirea, ca Israel să râvnească la ele».***

Venim spre voi să vă ațâțăm râvna, căci dacă înlăturarea voastră a adus împăcarea lumii, ce va fi primirea voastră la loc dacă nu o înviere din morți? Mulțime de neamuri au primit adevărul cel prin Hristos, și după cum acestea altădată n-au ascultat de Dumnezeu, dar acum miluiți au fost prin neascultarea voastră, tot așa și voi, n-ați ascultat până acum, ca prin mila Lui, dată lor, să fiți și voi acum miluiți dacă primiți pe Fiul lui Dumnezeu. Amin.

Veni-va vremea, și este venită, când morții aud glasul Fiului lui Dumnezeu. Destupați-vă urechile și dați cu alifie la ochi, voi, popor al lui Israel, că noi suntem dintre voi, rămășiță aleasă prin har, ca să mijlocim la Dumnezeu pentru tot Israelul care va învia la glasul Fiului lui Dumnezeu, Care vine după două mii de ani Judecător de la Tatăl, ca să dea fiecăruia după fapte. Amin, amin, amin.

Pecetluiește, Doamne, cu pecete de foc cuvântul apostolilor Tăi adunați în sobor de sfinți în grădina jețului Tău de judecată, *căci țara românilor este noua Ta țară, țara întoarcerii Tale pentru Israel și pentru toate noroadele de pe pământ. Împlinește, Doamne, învierea morților. Noi suntem martorii învierii Tale, de acum două mii de ani și până azi*, *iar azi mărturisim din România. Ea este cea dintâi și cea de pe urmă, după cum Tu ai orânduit. Amin, amin, amin.*

– Eu, Domnul și Învățătorul vostru, vă pecetluiesc credința voastră cea din cer despre țara Mea cea de azi, cea dintâi și cea de pe urmă. **Când am făcut cerul și pământul, ea a fost prima mână de uscat în mâna Mea când a ieșit pământul din ape, iar acum ea este cea de pe urmă, și este, și fac din ea oază de salvare, barcă de izbăvire pentru cei sfinți de pe pământ,** ca să Mă împlinesc în ea cu Scriptura așezării pe pământ a împărăției cerurilor pentru cei drepți, pentru cei cu putere de sus în ei.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților apostoli Petru și Pavel, din 12-07-1999

***

Fiilor, fiilor, ce unire așteaptă oamenii, măi copilași luați de Mine dintre oameni? Peste tot văd vorbă de unire între oamenii de toate felurile, dar iată ce grăiesc: **unirea este amestecare.** Amestecarea oamenilor a condus mereu la potop și la foc omenirea, și pe vremea lui Noe, și pe vremea lui Lot, și în toată vremea lui Israel. I-am spus lui Israel când l-am scos din Egipt, să nu se unească cu neamurile de pe cale, ci să le omoare. El n-a ascultat, și s-a amestecat, și a pierit până la doi tot Israelul cu care a plecat Moise din Egipt. Eu altfel am lăsat prin Scripturi, și am scris despărțire și deosebire dintre oameni pentru toți cei ce vor să umble după poruncile Mele înaintea Mea ca să-i primesc, și le-am zis: ***«De ce este necurat să nu vă atingeți»;*** și am zis bisericii: ***«Scoateți afară pe cel rău»;*** și am zis: ***«Nedrepții, desfrânații, slujitorii idolilor, preacurvarii, sodomiții, malahiții, furii, grăitorii de rău, răpitorii nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu, biserica lui Dumnezeu, și vor moșteni-o cei ce se spală de toate acestea, îndreptându-se în numele Meu și în Duhul lui Dumnezeu».*** Amin. Dar ce unire așteaptă oamenii? oamenii care au gândul că Mă caută pe Mine, și care vor unire și amestecare? Ce vor ei să însemne o turmă și un păstor? Ce vor ei să spună că înseamnă venirea Mea? Ce vor oamenii să facă? O, toate neamurile au uitat că este scris să vină judecata Domnului, ziua care arde ca un cuptor, și toți cei trufași vor fi ca paiele, și nu va rămâne dintr-înșii nici rădăcină, nici ramuri. Dar ce vor oamenii să facă? Vor să-și pună păstor și să se facă toți o turmă**? Vor să-și facă hristos pe placul lor cel nelegiuit?** Vor să înșele toate neamurile pământului? Eu însă grăiesc așa: toată lucrarea cea mincinoasă și tot pomelnicul celor ce vor amestecare se va dezveli prin minciună, căci venirea Mea va fi zi de mânie.

Amin. Venirea Mea nu va fi ca venirea hristosului mincinos, care-și lucrează semne și minuni din minciună. O, minciuna lui e mică, nu e mare, **căci venirea Mea va fi cu slavă adevărată, va fi odată cu învierea trupurilor drepților Mei, și voi veni nu singur, ci cu tot cerul de sfinți și de îngeri, ca să-l cuprind sub slava venirii Mele.** Amin. (*Vezi selecția tematică: „Proorocul mincinos și ecumenismul”, - și pe jumpshare; pubhtml5; joomag; Archive; Google Drive; Scribd, n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Naşterii Maicii Domnului, din 21-09-1999

***

Omul face pomenire pentru nașterea Mea așa cum știe el să facă de două mii de ani. Rar om care știe ce înseamnă taina nașterii Mele, căci sunt rari oamenii pe pământ, și omul nu știe să trăiască bucuria nașterii Mele din Fecioară. Iar Eu voiesc să sărbătoresc după două mii de ani nașterea omului, și omul nu pricepe taina aceasta, nașterea cea nouă și viața lui cea veșnică.

Curând, curând se vor ridica cei din morminte și vor intra în taina vieții veșnice, taina răscumpărării trupurilor și înfierea cea veșnică, taina Mea cu omul cel îndumnezeit, întru care să Mă odihnesc după șapte mii de ani de așteptare. Iar voi, cei ce-Mi sunteți iesle, lăsați-vă moi în mâna Mea cea tare, ca să vă frământ aluat nou și să vă fac cer nou și pământ nou pentru Mine și pentru sfinți, că mare este taina nașterii omului, taina cerului nou și a pământului nou în care Eu, Domnul, Îmi am scaun și așternut. Omul uită să se nască, și Eu vin și brăzdez văzduhul venind, și aduc pe pământ vestea nașterii din nou a lumii, căci sunt Răscumpărătorul. Amin.

Taina Mea cu voi e taină dulce, miere și lapte pentru cei din cer, iar pe pământ este lumină din lumina Mea taina Mea cu voi. Taină este ceea ce nu se vede, precum lumina Mea este taină și minune în taină. Curând, curând lumina Mea cu voi se va vedea bine; curând, curând, fiilor. **Atunci morții vor învia nestricăcioși, și sfinții și îngerii vor coborî pe pământ și vor încununa adevărul venirii Mele, iar minciuna și trupul ei va roși și se va topi spre pedeapsa fățărniciei și a trupurilor ei.**

Eu sunt la uși. Nimeni nu poate strica cuvântul acesta, iar Cel ce mărturisește acestea zice: ***«Da, vin curând!».*** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul Maicii Domnului, din 08-01-2000

***

Vin iar la ieslea cuvântului Meu. Vin și iar vin, căci sunt fără început și fără de sfârșit, și sunt începutul și sfârșitul a toate câte sunt de lucrat. Amin. Vin cu hrană din destul, că fără hrana de la Mine nu e om să poată cu Mine.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, se așează în iesle cuvântul. El vine cu norii, precum este scris în Scripturi. **Curând, curând trupul cuvântului Meu vine să adeverească tot cuvântul. Până atunci vin cuvânt, căci sunt Domnul sfinților, și cu ei vin. Ei sunt cei vii, ca și Mine, fiindcă așa am spus prin Scripturi: *«Cel ce crede în Mine are viață veșnică»***; și iarăși: ***«Cel ce își pierde viața sa pentru Mine, acela și-o va câștiga»,*** iar cuvântul Meu rămâne în veci de veci, dimpreună cu împlinirea lui. Amin.

Vin mereu cuvânt pe pământ și am sfinții întru venirea Mea. Ei sunt cei vii până la venirea Mea și lucrează între Mine și cei ce cred în Mine pentru adeverirea vieții veșnice a celor ce cred în Mine dându-și viața lor pentru viața Mea în ei, și ei sunt asemenea Mie, veșnici, și Mă văd pe

Mine cum sunt, căci scris este în Scripturi***: «Vor fi asemenea Lui, căci Îl vor vedea cum este».*** Amin. **Taină de nepătruns este viața cea veșnică a sfinților**, **căci omul stă pe pământ fără această cunoștință.** Eu, Domnul sfinților, am stat în mormânt cu trupul, și tot atunci am fost și în rai și în iad, ca să-Mi întocmesc lucrarea pe care am avut-o de lucrat prin moartea Mea pe cruce. Apoi am ieșit deasupra, și sunt viu în vecii vecilor, și sunt Domnul învierii celor credincioși, și am casă în cer și vin cu ea pe pământ, purtat de ea. Trupul cel sfânt se îmbracă pe deasupra cu nestricăciunea, cu casa lui cea din cer, și ***«ceea ce este muritor, este înghițit de viață»,*** precum scrie în Scripturi.

Pe pământ toată învățătura este numai minciună. Tainele cele de nepătruns ale vieții veșnice sunt băgate la întuneric, sunt învelite în minciună, căci omul este mincinos ca și tatăl său, diavolul. Vin să dezgolesc minciuna, și ea nu va mai fi crezută adevăr, căci cuvântul Meu este adevărul, și în el toată minciuna își află pieirea. Și iată ce spun: **e minciună toată învățătura cea care vine de la om. Omul s-a ridicat să răstălmăcească taina învierii, taina răscumpărării trupurilor, și s-a tăiat în sabia cuvântului Meu cel din Scripturi, și Eu zic: nici un trup muritor nu înviază în alt trup muritor. Nu. Fiecare suflet poartă numai o dată trup pe pământ, și apoi vine învierea numai o dată pentru trupul cel muritor.** Omul este trupul și sufletul și duhul lui, și fiecare om este el, nu și un altul care a fost sau care este sau care va fi. Când sfinții lucrează peste pământ dinspre cer, ei vin ei înșiși cu trupul lor cel sfânt, și sunt asemenea Mie întru putere și iau din slava Mea, din lucrarea Mea. Locuința lor cea pământească se înnoiește prin îmbrăcarea pe deasupra cu cea din cer, și lucrează sfinții între cer și pământ împotriva minciunii, împotriva răutății, împotriva necredinței, la strigătul omului credincios și la porunca Mea cea pentru lucrarea cu sfinții peste pământ. Cel ce se ridică să răstălmăcească Scripturile cele pentru învierea și răscumpărarea trupurilor, acela este proorocul cel mincinos care se semețește ridicându-se împotriva adevărului cel dumnezeiesc.

Curând, curând trupul cuvântului Meu vine și adeverește cuvântul, așa cum cuvântul lui Ioan, botezătorul Meu, s-a adeverit prin venirea Mea la Iordan, ca să fiu botezat înaintea celor ce veneau să se boteze și să fiu mărturisit de Tatăl Savaot Fiu al Său prin întărirea cuvântului adeverit de Duhul Sfânt, Cel venit de la Tatăl în chipul porumbelului. Amin.

Taină de nepătruns este viața cea veșnică a sfinților îmbrăcați în casa lor cea din cer, pe care și-o lucrează în vremea trupului lor prin faptele sfințeniei lor. Ei sunt cei vii cu care Eu vin ca să împlinesc proorocia venirii Mele cu ei, cu sfinții Mei, care au viață veșnică. Cununile lor vor străluci ca și ale celor ce vor întâmpina în trup venirea Mea cu sfinții. **În zilele acestea cei din morminte aud glasul Meu de la iesle și se gătesc pentru înviere, învierea celor adormiți, care va fi încununată de cei vii din cer și de pe pământ, căci taină minunată este viața cea veșnică a sfinților Mei cu care lucrez peste pământ.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfântului Ioan Botezătorul, din 20-01-2000

***

Voi, cei ce auziți din gura Mea cuvântul vieții, așezați-vă cu el în cartea Mea din zilele acestea. Amin.

Vin iar la iesle cu hrană, cu cuvântul vieții vin. El este puterea Mea pentru cei ce se mântuiesc prin el de păcate și de cele din lume, iar pentru înțelepciunea lumii el este nebunie.

Omul înțelept lumește, își pune întrebarea: **„Cum poate să vorbească Dumnezeu atât de mult?“**. Cel ce zice aceasta Mă numește neputincios și Îmi mărginește puterea. Eu însă aș vorbi o veșnicie și n-aș mai tăcea, căci sunt Cel ce pot. Omul nu poate, dar Eu pot, numai ca să se vadă minunea puterii Mele, minunea cuvântului Meu întru care Eu nu obosesc, căci am de așezat cer nou și pământ nou, cu cuvântul și cu fapta cuvântului Meu cel creator, și am de zădărnicit pe înțeleptul și pe cărturarul acestui veac, căci iată, **lumea prin înțelepciunea ei n-a cunoscut pe Dumnezeu întru înțelepciunea lui Dumnezeu,** iar Eu, Domnul, mântuiesc pe cei credincioși care Mă propovăduiesc pe Mine, Cel răstignit, iar aceasta este pentru iudei sminteală, iar pentru păgâni nebunie, fiindcă scris este: ***«Iudeii cer minuni, elinii caută înțelepciune, iar cei credincioși vestesc pe Hristos Cel răstignit; pentru iudei, sminteală; pentru păgâni, nebunie, dar pentru ei, cei chemați, pe Hristos, puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu».*** Și iată, înțelepciunea și tăria oamenilor este biruită de nebunia și de slăbiciunea fiilor lui Dumnezeu, așa încât cele ce sunt să dea jos pe cele ce nu sunt, ca nici un trup să nu se laude înaintea Mea.

Își pune omul înțelept întrebarea: **„Cum poate să vorbească Dumnezeu atât de mult?“.** O, dacă oamenii au stricat toate lucrările Mele ca să le facă pe ale lor, oare, Eu, Domnul, să nu Mă ridic ca un Creator ce sunt și să lucrez?

Am stat două zile în mormânt, și a treia zi am înviat și M-am sculat și am lucrat și am înființat împărăția Mea pe pământ. Dacă omul Mi-a stricat-o și Mi-o strică mereu, oare, Eu să nu Mă ridic ca un Făcător ce sunt și s-o lucrez la loc? Oare, n-a venit vremea să așez la loc împărăția Mea cea zidită acum două mii de ani? Și iarăși zic: am stat două zile în mormânt, iar a treia zi am înviat și am așezat împărăția Mea. Am stat două mii de ani așteptând învierea făpturii pentru care am murit Eu, iar a treia mie de ani este ziua învierii, ziua Domnului. Amin.

Iată taina cea despre veacuri, că la Dumnezeu o zi este ca o mie de ani. Această taină nu mai este ascunsă, că o zi înaintea Mea este ca o mie de ani, și o mie de ani, ca o singură zi, și Eu nu zăbovesc cu făgăduința Mea, dar am răbdat mult, după socoteala omului, căci am voit ca tot omul să vină la pocăință. I-am dat timp omului, dar omul s-a tot depărtat de început și a ajuns la sfârșit, căci el a mers înainte în loc să se întoarcă la Mine și să aștepte învierea. Iată de ce Eu, Domnul, vorbesc mult, de i se pare omului că n-oi fi Eu Cel ce grăiesc.

Două mii de ani am tăcut ca în mormânt, iar **a treia mie de ani este învierea, iar Eu sunt începătura învierii, precum este scris despre Mine și despre înviere în Scripturi.** Două mii de ani sunt ca cele două zile în care Eu am stat ascuns în mormânt, iar a treia mie de ani este ca ziua a treia în care Eu am înviat și M-am arătat ucenicilor Mei. **Aceasta este taina vorbirii Mele lungi și fără de capăt,** căci Eu, Domnul, am suflat și am cuvântat peste pământ, și cuvântul Meu a înviat și dă viață celor din morminte, căci scrie în cuvântul Meu cel de acum două mii de ani: ***«Vine ceasul când morții din morminte vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, iar cei ce vor auzi vor învia».*** **Aceasta este taina cuvântului Meu și a glasului Meu din zilele acestea**, iar cei ce îl aud înviază pentru nestricăciune și se îmbracă în nemurire pentru întâmpinarea Mea, căci vin cu nunta cea din cer pe pământ, cu taina cea adevărată a nunții, taina pe care omul pe pământ a închis-o sub păcat atâtea mii de ani numind-o taină și asemănând-o cu adevărata taină a nunții. **Nunta este mântuirea care se plătește cu viața, și altceva nu înseamnă nuntă.**

Eu, Domnul, suflu cuvânt peste pământ și zic peste toți oamenii de pe el: o, oamenilor care iubiți și care vă iubiți! Eu vin curând. Iubiți-vă cât vreți, dar cerește, așa cum am iubit Eu biserica

și M-am dat pe Mine Însumi pentru ea ca s-o curățesc și s-o sfințesc și s-o am a Mea, mireasă curată și neîntinată. **Călugăriți-vă viața voi, cei căsătoriți, căci vai și iar vai preoților care trimit pe om la păcat prin căsătorie, și apoi nu-l mai scot de sub păcat și din moarte pentru înviere,** pentru ziua a treia, ziua învierii, așa cum au făcut apostolii și sfinții Mei peste toți cei căsătoriți care veneau spre ei să Mă afle pe Mine, Cel Sfânt.

Două mii de ani am tăcut, iar acum iarăși grăiesc, căci vine învierea, cea de a treia mie de ani, cea de a treia zi, când Eu Mă fac cuvânt de înviere, cuvânt lung și fără capăt precum veșnicia. Aceasta este taina cuvântului Meu și a glasului Meu care umple pământul în zilele acestea. Omul a dărâmat templul Meu în cele două zile, în cele două mii de ani, iar a treia zi, a treia mie de ani Eu, Domnul, îl zidesc din nou și Mă fac Împărat peste toată făptura care va mai fi.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului Antonie cel mare, din 30-01-2000

***

Voi, cei de la iesle, și toți cei care trăiesc ca și voi pentru așteptarea venirii Mele cu sfinții și pentru sfinți, îndeletniciți-vă din destul cu viața voastră întru Mine, cu învățătura cea sfântă și cu îndemnul spre mare veghere, **că vine clipa strâmtorării pentru tot omul care n-a avut pe Dumnezeu de învățătură și de viață și de lumină.**

Voi, toți cei ce împărțiți între voi pâinea cea din cer, cuvântul vieții veșnice; voi, cei ce dați celor flămânzi din ea, dați putere darurilor Mele între voi, darurilor sfinte peste voi, și lăsați să vă adeverească ele că sunteți ai Mei între cer și pământ, **că se vor scula morții și vor mărturisi viața lor de pe pământ și lucrarea Mea de azi cu care Eu, Domnul, împlinesc Scriptura învierii morților. Dar odată cu această împlinire se vor arăta și slugile lui antichrist și vor da să zădărnicească această taină. El își va trimite servi mincinoși care vor spune că au trăit pe pământ viață după viață până azi.** Iată minciuna la care se lucrează de multă vreme, iar oamenii ei se grăbesc să împlinească rătăcire mare căreia îi va zice: **„învierea morților“.** Se va arăta omul fărădelegii și va spune despre viața lui trăită pe pământ acum o sută de ani și acum mai multe sute de ani, și omul de pe pământ va sta și va asculta, și nu se va înfricoșa de așa rătăcire. **Și vor mărturisi și cei înviați despre viața lor cea din trup și despre venirea Mea în cuvântul acesta cu care Eu vestesc și morților, precum am lucrat și acum două mii de ani când Eu am înviat cu trupul din mormânt, și cu Mine mulți au înviat și s-au arătat cu oamenii, și iată, unii vor fi morții înviați, iar alții vor fi cei vii care vor minți din loc în loc ca să zădărnicească, zic ei, taina învierii morților.**

Curând, curând se vor ridica mulțimi de preoți și se vor scutura de minciuna vieții și vor dori să slujească cerește și se vor umili înaintea Mea și vor îndemna mulțimile să se întoarcă la Mine. Și Îmi vor da viața lor ca să le-o dau pe a Mea, și vor călca cu ea peste minciuna vieții, și vor lua din cuvântul Meu de azi și îl vor face viu peste oameni, căci cuvântul Meu este darul vieții veșnice pentru omul care iubește viața cea din cer întru el.

Cei trei arhierei cu care Eu stau sărbătoare azi peste ieslea Mea pentru poporul Meu și pentru toți cei ce sărbătoresc cerește cu sfinții pe pământ, iată ce zic ei:

*... Şi iar grăim: veniţi la izvorul Domnului Iisus Hristos Cuvântul! Veniţi voi, slujitori de altare; voi, cei care aveţi viaţă curată şi sfântă şi temere de Dumnezeu! Veniţi în muntele acesta, muntele învăţăturii sfinte, şi învăţaţi calea cea adevărată şi suiţi-vă pe ea, căci ea suie şi iar suie; suie spre Domnul şi nu coboară şi nu duce la pierzare, ci duce la Domnul. De patruzeci şi cinci de ani grăieşte Domnul peste pământ prin izvorul acestui cuvânt. Veniţi şi voi, cei ce mai sunteţi curaţi şi sfinţi în mijlocul bisericii din lume; veniţi şi puneţi mâna pe cruce şi biruiţi cu ea minciuna din lume şi din biserica din lume***. *Scoateţi şi voi pe vânzători din templu, sau ieşiţi voi şi faceţi-vă templu pentru Dumnezeu, ca să aibă Domnul biserică neamestecată, pârgă aleasă dintre oameni. Amin.*

Iar Tu, Doamne, pecetluieşte cuvântul nostru peste cei ce Te iubesc în lume şi dă-le putere să iasă din lume pentru Tine, aşa cum noi am lucrat pentru Tine şi pentru credinţa din biserici în vremea trupului nostru pe pământ, şi fă omul să-Ţi mulţumească pentru această pâine coborâtă din cer pe pământ, aşa cum noi, sfinţii Tăi cei din cer, Îţi mulţumim când venim cu Tine la masa Ta de nuntă în mijlocul grădiniţei ieslei Tale, unde Tu Te aşezi masă de cuvânt, masă de nuntă, Doamne, masa Ta de nuntă. Amin, amin, amin.

– O, slujitorii Mei care aţi trudit pe pământ în vremea trupului vostru! Întăresc cuvântul vostru cu cuvântul Meu. **Curând, curând veţi umbla din loc în loc ca în vremea trupului vostru şi veţi mărturisi pe pământ vremea Mea cu voi. Trâmbiţa cuvântului Meu sună şi se aude în morminte şi în ceruri, şi vai celor ce nu aud de pe pământ ca să ia pe ei haina cea nouă, viaţa cea pentru venirea Mea!**

Iar voi, cei de pe pământ care luaţi de la ieslea Mea pâinea cea din cer spre viaţă, daţi-vă vieţii, că ea vine să vă îmbrace în haina ei. Nu obosiţi întru Mine, şi fiţi vii şi numai cu învierea Mea în voi.

Curând, curând cele ce au fost la început vin pe pământ. Vine raiul pe pământ în lucrare de nou Ierusalim, precum este scris în Scripturi de cerul cel nou şi de pământul cel nou. Nu omul veacului acesta, nu omul care nu face voia Mea pe pământ, nu el, ci Eu voi fi, şi Eu voi împlini; Eu şi nu omul veacului acesta; Eu şi cei ce fac voia Mea, voia Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, voia Mea cea din rai cu omul. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinţilor trei ierarhi: Vasile, Grigorie şi Ioan, din 12-02-2000

***

Am făcut la început cerul şi pământul ca să le pun în slujba omului şi ca să-L slăvească omul pe Făcătorul lui şi să-L aibă mereu înaintea sa şi să lucreze cu El la împărăţia cerurilor pe pământ. Dar omul n-a stat cu temere de Dumnezeu pe pământ nici după căderea lui din rai, şi aşa s-a înmulţit neamul omenesc pe pământ, iar Eu, Domnul, îl rabd aşa de şapte mii de ani. **Dar acum am venit iar cuvânt deasupra pământului; am venit pentru învierea morţilor; am venit ca să fac din pământ cer, şi din mort, viu,** şi voi cere rodul celor ce s-au aşezat în numele Meu lucrători peste oameni, şi fiecare va culege ce a semănat; ce a pus în pământ, aceea va culege; vii sau morţi va culege. Amin.

Eu sun din trâmbiţă învierea morţilor. Ei aşteaptă de şapte mii de ani trâmbiţa învierii lor, iar Eu le spun: un picuţ, şi totul şi toate vor primi haina nestricăciunii, aşa cum

Eu le-am întocmit la facerea lor. Amin. Puțin, puțin, și totul se întoarce în viața cea fără de moarte, și morții înviază și mărturisesc pe Dumnezeu și lucrarea Sa cea de șapte mii de ani, lucrarea de răscumpărare a trupurilor. Amin.

Pământul nu mai are putere să-l ajute pe om. Omul i-a strivit sânul, și e slab pământul, iar omul de pe el e tot mai neputincios. Dar harul Meu este cu cei ce se tem de Mine, și ei trăiesc prin harul Meu, iar Eu îi umplu de binecuvântări și le pregătesc bucuria cea veșnică. Fericiți sunt cei ce Mă așteaptă să vin, că aceia se pregătesc pentru ziua venirii Mele și se bucură de ea, iar Tatăl Savaot le-o vestește prin Mine, fiindcă Eu sunt plin de Tatăl. Amin.

Eu sun din trâmbiță învierea morților. Să se trezească morții și viii! Amin, amin, amin. Eu voiesc să se trezească tot omul care s-a așezat mai mare peste oameni și să sune trezirea peste tot, și să se scoale omul de pe tot pământul și să se grăbească întru pregătirea lui cea pentru venirea Mea. **Puțin, puțin, și se trezesc cei din morminte, că așa este scris în Scripturi. Așteaptă sufletele învierea trupurilor lor, ca să iasă întru întâmpinarea zilei Mele, ziua înfricoșatei judecăți.** Amin.

… Sunt îmbrăcat în veșmântul judecății, căci duhul omului stă cu putere împotriva venirii Mele. Mânia la care Mă îndeamnă omul cel potrivnic Îmi biruiește mila, că e vremea să vin, fiindcă totul s-a sfârșit pe pământ, și s-a sfârșit și pământul de putere și nu mai poate. Nu mai e nimeni să-l curățească și să-l sfințească prin curăție, și geme pământul sub păcatele omului, iar Eu aud suspinurile și gemetele lui, că omul e mai greu decât pământul de sub el. Numai păcate pe pământ, numai oameni surzi, ca în vremea lui Noe. Dar și Eu strig, și iarăși strig, ca în vremea lui Noe strig. **Strig până voi veni văzut, și tot omul Mă va vedea.** Strig să Mă audă cei morți și cei vii, și morții Mă vor ajuta și vor mărturisi venirea Mea odată cu învierea lor. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii înfricoșatei judecăți, din 05-03-2000

***

Hristos a înviat! Eu sunt Cel ce Mă vestesc. Eu sunt Cel ce a învățat pe om să zică așa: „Hristos a înviat!“, căci am înviat dintre morți și M-au vestit înviat cei din vremea Mea.

O, frumoasă este taina învierii! Ea aduce cu ea bucurie și înviere celor adormiți. Taina învierii Mele a lucrat minunat mai înainte de învierea Mea, căci cât Mi-a stat mormântul închis sub pecetea arhiereilor iudei Eu M-am dus în locuința morților și le-am deschis la mulți mormintele, și ei au ieșit și s-au arătat în Ierusalim mărturisind adevărul despre Mine, Cel venit de la Tatăl ca să-Mi pun apoi viața pentru cei ce au să învieze. Cei ce au ieșit din morminte au stat în Ierusalim și arătându-se înviați ziceau tuturor: „Hristos a înviat, și noi cu El am înviat din mormintele noastre și mărturisim pe Hristos Cel înviat“.

Când Eu am strigat de pe cruce la Tatăl, la ultimul Meu cuvânt Tatăl S-a cutremurat. Atunci catapeteasma templului a crăpat de sus până jos desfăcându-se, căci pământul s-a scuturat cu putere ca să se despice pietrele mormintelor la glasul Meu cel de pe cruce. **Atunci cei din morminte au văzut pe Mântuitorul lor pe cruce ca să vină la ei prin poarta morții și să-i scoată afară din locuința morților, iar în Scripturi s-a scris așa: *«Pământul s-a cutremurat, și pietrele s-au despicat, și mormintele s-au deschis, și multe trupuri ale sfinților adormiți s-au sculat și ieșind din morminte după învierea Lui au intrat în Ierusalim și s-au arătat multora».***

O, când Eu, Domnul, Mă voi arăta cu toată lumina Mea, voi veți vedea pe mulți din cei ce își zic ai Mei pe pământ cum se vor ascunde de lumina Mea ca ea să nu-i vădească de cele ascunse ale lor. Nici atunci omul nu se va umili; și atunci va da omul să se ferece, să se ascundă, să se facă mormânt pentru ființa lui, care cere tainic învierea și deschiderea ușii pentru înviere. **Cei ce Mă iubesc să nu se teamă, căci Eu, Domnul, voi lucra învierea lor, deschiderea peceților mormintelor lor, și ei vor ieși pentru lucrarea iubirii, taina libertății întru Hristos.** Cel ce lucrează iubirea are viață veșnică, și moartea nu are putere asupra sa. Cel ce dă viață iubirii, acela este bogat și împarte din roadele ei și este viu prin ea.

Învățați taina ușii deschise. Apropiați-vă și ascultați taina sfinților Mei. Fiți case deschise, căci cei ce se închid în casele lor, se închid ca să lucreze la întuneric, iar lucrarea întunericului este păcatul, care din fire se ascunde. Iată, omul se ascunde de om, se ascunde în el, și zic: o, oamenilor, când Eu voi desface mormintele voastre și Mă voi uita în ele, ce veți mai ascunde atunci? Ce veți face voi atunci? **Un picuț, și voi împlini învierea morților celor de sub pământ și a celor de pe pământ și Mă voi uita în mormintele lor, în trupurile lor, în inimile lor cele ascunse în trupurile lor.** A venit ceasul pentru voi, cei din morminte, să auziți glasul Fiului lui Dumnezeu, Care sună învierea și desfacerea mormintelor ca să iasă cei ținuți în ele. **Iadul dă înapoi pe morții lui, moartea dă înapoi pe morții ei, marea dă înapoi pe morții ei, căci scris este în prooroci: *«El va înlătura moartea pe vecie».***

Eu sunt Cel ce rătăcesc prin pustiul neamului omenesc de mai bine de patruzeci de ani. Timp de patruzeci de ani am lucrat tainic lucrarea învierii făpturii (1955-1995, n.r.) și am pus mereu la lucru slugi pentru planul venirii Mele cu sfinții. După patruzeci de ani am ieșit biruind încuietorile în care omul cel mincinos Mă ține sub tăcere, Mă ține nevăzut de oameni. **Dar am ieșit cu poporul Meu din zilele acestea și l-am pus să cânte peste pământ cântarea celor răscumpărați, cântarea Mea, cuvântul Meu, care cheamă la viață pe tot omul, trâmbița de înviere, cel de al șaptelea înger, Domnul, Eu și cartea judecății făpturii.** Patruzeci de ani am strigat cu cuvântul să iasă omul de sub judecată, să iasă singur, că Eu îi stau în ajutor cu îndemn ceresc. Să iasă i-am spus, că vin Judecător curând, curând. I-am spus, și apoi am venit ieșind biruitor deasupra cu cuvântul de înviere, căci cuvântul nu se poate lega, și el umblă adunând sub vița sa pe cei ce se aleg de partea Mea.

Iată-Mă, am venit! Sunt îmbrăcat pe deasupra cu haină tainică. Haina cea tainică este cuvântul Meu. El Mă acoperă și se face haină de judecător, ca atunci când Mă voi dezbrăca de ea, să fiu Mântuitor. Amin, amin, amin.

Hristos a înviat! Și iată, vine Cel ce a înviat, vine și desface taina venirii Lui, taina învierii. Vine Domnul Cel înviat, vine în grădina Sa, vine prin ușile deschise, dăruind tuturor viața Sa. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din ziua a doua de Paști, din 01-05-2000

***

Ia, omule, și te hrănește din masa Mea cu poporul Meu! Eu de aceea Mi-am făcut popor în mijlocul tău. Mi-am făcut ca să stau de vorbă cu el despre cele cerești pe pământ și să auzi tu vorbirea Mea cu poporul Meu, omule fugar. O, nu fugi de Mine! Fugi mai bine de moarte și de toate ale tale, dar nu fugi de Mine, nu mai fugi, și apropie-te și ia. Vino, că te chem la masă de

praznic, te chem la pomană! Vino să-ți împart pomană! Vino așa cum veneau cu miile după Mine cei ce-Mi vedeau slava cu care lucram în mijlocul lui Israel acum două mii de ani. Au trecut peste tine două mii de ani de la venirea Mea, de la învierea Mea, omule chemat la masa învierii, la masa milei și a mântuirii și a veșniciei Mele cu omul. **Acum timpul tău s-a scurs, și a venit timpul Meu, cel care nu are sfârșit. Acum începe viața Mea pe pământ cu omul și în om. Acum a venit învierea morților, și tu nu vezi, omule încuiat în neștiință**. O, unde îți este știința pe care ai furat-o de la Dumnezeu, omule?

Am pus de șapte mii de ani pildă de înviere înaintea omului: pomul și floarea și iarba care iar și iar înviază pe pământ chemând omul la înviere în fiecare vreme. Apoi am venit Eu și am înviat, și iarăși l-am chemat pe om spre înviere. **Acum aduc peste pământ învierea morților ca să-l chem la înviere pe cel ce stă mort pe pământ, mort pentru Domnul.** V-am pus pe voi pildă de înviere înaintea oamenilor, fiilor puși sub taina cuvântului Meu care cheamă pe tot omul la înviere. V-am pus și nimeni nu ia aminte. Când l-am înviat pe Lazăr din mormânt, nu s-au sfâșiat inimile celor tari la cerbice din vremea aceea, și au dat să-L omoare pe Domnul vieții, Care venise să învieze morții. Și tot așa și azi, nu se sfâșie inimile celor tari la cerbice și se joacă toți „de-a popa prostu" și o fac pe nepricepuții față de venirea Mea cu cuvântul peste pământ, față de chemarea neamurilor la înviere. Aceştia sunt hoții care au luat sub stăpânirea lor pământul și omul, ca să nu mai am Eu parte pe pământ, dar iată, am venit ca moștenitor al pământului și am venit după om. Am venit să Mă judec cu omul pentru pământ și pentru om. Am venit după două mii de ani ca să-l întreb pe om ce a făcut el după ce Eu am murit pe cruce pentru el și am înviat apoi pentru el, pentru ca să ia el din taina învierii, din taina vieții veșnice să ia, și să trăiască prin ea apoi. Am venit, și așez pe om înaintea Mea, ca să-Mi dea acest răspuns. Amin. Și v-am pus pe voi să Mă ajutați să vin după om, fiilor așezați de Mine la gura râului de foc care se varsă din gura Mea peste pământ, ca să-l curăț pe om cu iubirea lui, cu dreptatea lui. V-am pus martori ai cuvântului Meu înaintea oamenilor. Amin. Cuvântul Meu care vine la voi, Eu sunt. El este haina care Mă acoperă pe Mine când vin. Nu numai cuvântul Meu este cel ce vine. Și Eu sunt, și Eu vin, iar înaintea Mea merge cuvântul Meu, și **voi, ca semn al venirii Mele;** voi, cu viața Mea în voi; voi, cu iubirea voastră pentru Cel ce vine iar după două mii de ani de așteptare. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Paști, a sfântului apostol Toma, din 07-05-2000

***

O, omule, ia-ți solzii de pe ochi și vezi venirea Mea, și ia-ți solzii de pe urechi și auzi strigarea Mea cu care ies înaintea ta cu fiii Tatălui Meu, cu fiii cuvântului Meu, cu fiii lui Dumnezeu, omule pribeag. Mă port după tine cu ei, ca să Mă iei de la ei, că Eu Mă dau lor pentru tine, iar tu să Mă iei de la ei, că Eu vin cu cuvântul și cu focul, și tu vei alege ce vei lua. Ia cuvântul, și te gătește prin învățătura cuvântului Meu. Nu lua focul, căci focul va fi pentru toți cei păcătoși care nu vor lăsa păcatul cel sortit pentru foc. Ia, omule, din cer, că vin cu raiul pe pământ, și am și venit, și am și așezat pe pământ legea raiului cu fiii lui Dumnezeu. Iar dacă Mă vei auzi, fii atent apoi, că în rai nu se face păcat. În rai se mănâncă mâncare de rai, așa cum l-am învățat Eu în rai pe omul cel întâi zidit. Eu când l-am așezat pe om în rai, nimic nu i-am spus decât ce să mănânce și ce să nu mănânce ca să fie viu și ca să nu moară. Să știi tu, omule, că toate cele din cer sunt sau cad din om prin mâncare, căci trupul omului este templu ori pentru Dumnezeu, ori pentru diavolul. Să știi tu, omule, că viața moare în om prin mâncare, iar viața este sfințenia care trăiește în veci. Să știi tu, omule, că păcatul se trezește în om prin mâncare, căci omul este trup, nu este duh. O, dacă omul ar fi voit să mănânce ce i-am spus Eu la început să mănânce, omul n-ar fi păcătuit, omul n-ar fi

murit prin mâncare și prin neascultare de legea raiului, dar acum am adus pe pământ legea raiului, și vin mereu cu ea ca s-o desăvârșesc, și vreau să nu mai fie omul carne și sânge, căci acestea nu moștenesc nestricăciunea, nu moștenesc raiul și sfințenia raiului. Când Adam s-a făcut carne și sânge prin poftă, atunci a pierdut nestricăciunea, căci Eu i-am zis: ***«Dacă vei mânca din ce nu este de mâncat, vei muri negreșit, vei pierde nestricăciunea trupului tău și îți vei pierde trupul»***. Iată, omule scump, pentru ce-ți piere trupul și se duce în pământ. Trupul care mănâncă altceva decât i-am spus Eu omului întâi zidit să mănânce, se pierde și nu mai este, dar sufletul trupului strigă la Mine, strigă din pământ la Mine sângele omului, și omul nu se înspăimântă că Eu îi cer sângele din mâna lui, îi cer viața, îi cer cont pentru viața lui, și nu poate omul fugi de acest răspuns, și va intra la suferință omul. **Chiar și trupurile din pământ, care așteaptă învierea lor, vor învia, unele spre viață veșnică, fiindcă au iubit-o și au lucrat-o așteptând, iar altele spre osândă veșnică, fiindcă au lucrat-o pe ea în viața trupului.**

Îți spun, omule scump, nu mai fă păcat, nu mai fi neputincios în fața păcatului. Ia din Duhul Meu, ia din puterea Mea, ia de la fiii lui Dumnezeu, că i-am pus între Mine și tine. Ia și vino în viața cea de rai, că pe pământ nimic, nimic nu va mai rămâne decât raiul, omule. Îți spun așa cum i-am spus lui Adam: mănâncă din rai, dar nu mânca de pe pământ, și mănâncă cu ascultare de pe pământ. Mănâncă ce ți-am spus Eu, și să începi cu moartea păcatului din tine. O, nu mai bea nimic decât ce ți-am făcut Eu pentru ca să bei, că Eu din pământ nu izvorăsc ce bei tu. Eu i-am dat lui Israel apă ca să bea. O, nu mai fuma, că aceasta este iadul și chinurile iadului pe pământ cu oamenii. O, nu te mai desfrâna, ci curățește-te de pofta trupului care se face iad și foc de iad în trupul omului. O, nu mai mânca, omule, carne! O, nu mai mânca! Ajunge, omule! Te-ai făcut mormântul atâtor vietăți cu suflet viu în ele. Ajunge! Ajunge, omule! În țara Mea de nuntă nu vei mai fi dacă nu asculți această poruncă, fiindcă în România nu se va mai face ucidere, că Eu am spus: ***«Omule, să nu ucizi»,*** și am spus: ***«Omule, să nu fii desfrânat»,*** și am spus: ***«Să iubești pe Dumnezeu din toată inima, din tot cugetul, din tot sufletul și din toată dragostea ta, omule»***. Și dacă nici azi nu auzi ce ți-am spus Eu, și dacă vei tot lua de la om și nu de la Mine spre viața ta, în curând Mă vei vedea și Mă vei auzi când voi spune celor răi: ***«Mergeți, voi, cei blestemați, în focul cel nestins din voi, la plata cea după fapte, unde este plânsul și scrâșnirea dinților, că voi n-ați auzit pe Dumnezeu și n-ați voit viața și ați trăit morți față de Mine».***

Iată vremea judecății, iar Eu îl strig pe om de la moarte la viață, de la iad la rai, la ziua nunții cea veșnică, cu mireasa Mea cea din români, că întru ea Eu binevoiesc. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului. Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a treia, din 28-08-2000

***

– O, copii învățători din partea Mea, mai mult și mai mult și tot mai mult de-acum, să **dați viață din viața Mea la cei ce vor cu tot dinadinsul să fie vii până la învierea cea mare și văzută de vii și de morți, până la venirea Mea cu învierea tuturor pentru viață veșnică sau pentru tânguire, căci scris este: *«Se vor plânge și se vor tângui bătându-se în piept toate semințiile pământului, și vor vedea pe Fiul Omului viind pe norii cerului cu putere și cu multă mărire, și va răsuna glasul de trâmbiță, și îngerii vor strânge pe cei aleși pentru Dumnezeu, pe cei ce s-au ales pentru Dumnezeu»***. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Acoperământul Maicii Domnului, din 14-10-2000

***

Creșteți, fiilor, și dați putere venirii Mele, și cereți-o de la Tatăl ca să vină, că Mă așteaptă cei din morminte ca să vin și să-i strig să iasă, că e lungă așteptarea lor, și nu e cât așteptarea cea de pe pământ. **O, fiți mari la minte și dați putere venirii Mele, că la cuvântul Meu de la voi se strâng cei din cer, și se bucură cei din iad de lumina Mea de la voi, și care ajunge până la ei.** Îmi fac mereu cărare spre voi ca să-Mi apropii venirea, ca să pregătesc ziua învierii făpturii, și ca să fie apoi veacul cerului pe pământ, cu veșnicia lui, căci sfinții așteaptă pentru toată făptura care nu mai știe să aștepte. Aștept și Eu, fiilor, aștept să vin, și fericiți sunt cei ce cred că Eu vin, că aceia se fac ziua venirii Mele și Îmi luminează calea ca să vin, că e numai noapte în calea venirii Mele. E totul în noapte pe pământ, e totul în beznă, și nimeni nu mai vede venirea Mea, iar omul umblă pe întuneric și ziua și noaptea; umblă și nu vede nimic, că umblă fără vedere și fără așteptare.

Aveți grijă, fiilor salvatori, să pomeniți mereu pe toți cei care s-au născut și nu mai sunt, și pe care n-are cine să-i pomenească pe pământ, că e mare jalea sufletului lor și **e mare milostenie să fie pomeniți, să fie chemați la lumină și să învieze, să știe că au un Mântuitor,** Care-i va striga afară din locuința morților. Căutați să fiți mereu la zi cu toată rânduiala cea creștinească pentru tot neamul omenesc care nu mai este, și care este încă, și nu se îngrijește de viața sufletului, căci vai sufletelor fără ajutor, fără salvator! Iată, omul pe pământ nu se mai îngrijește de viața sufletului său, iar în lumea cea nevăzută a sufletelor care nu mai sunt e mare așteptarea, e mare spaima și jalea, e usturător să te uiți! V-am arătat ce este acolo ca să vă prindă mila de cei ce nu mai sunt în trup pe pământ. (*Vezi ”O revelație Divină despre iad” de Mary K Baxter, n.r.*) N-am voit să vă întristez, ci am vrut să vă înduioșez și să dați putere venirii Mele, să-Mi apropii venirea, fiilor, ca să pot pregăti ziua învierii făpturii. Pomeniți pe toți cei fără de scăpare din locuința morților, și Eu Mă duc să le dau nădejde în venirea Mea care vine curând, curând. E lungă așteptarea lor, și nu e ca pe pământ așteptarea. **Acolo nimeni nu poate să se ajute unul pe altul. Acolo e numai spaimă fără capăt pentru tot sufletul,** și iată, pe pământ nu mai e om viu care să vrea să știe cum să facă rânduiala cea creștinească pentru cei ce nu mai sunt pe pământ.

O, nu vrea omul să-și pregătească de pe pământ loc în cer pentru viața sufletului. Dacă omul născut pe pământ nu trăiește pentru suflet viața cea scurtă a trupului, nu-i folosește la nimic trupul, ci numai la durerea cea de după acest trup al sufletului. O mulțime de suflete care au spus pe pământ că nu mai e nimic după trupul acesta stau acum în spaimă fără de capăt, așteptând o mână de scăpare. E numai așteptare acolo, fiilor miloși, iar pe pământ nu e om să mai vrea să știe de la Mine cum poate să-i ajute pe cei ce așteaptă cu disperare în locuința morților. Vă învăț mereu pe voi, căci voi Mă primiți cu învățătura Mea. Mi-e milă de toată făptura, și de aceea v-am ridicat pe voi dintre oameni și v-am pregătit pentru Mine, și v-am pus apoi să Mă ajutați la lucrul Meu cel pentru venirea Mea, ca să vin să izbăvesc neamul omenesc. Întâi să vin să strig la el ca să Mă audă și să se scoale la strigarea Mea, iar dacă nu se scoală, să-l scol cu puterea Mea, cu varga să-l scol, că omului nu-i pasă de viața sufletului său. Faceți, dar, pomenire înaintea Mea pentru tot neamul omenesc care nu mai este pe pământ, pentru toată făptura care așteaptă răscumpărarea omului, pentru toți și pentru toate, fiilor, căci făptura toată suspină așteptând răscumpărarea. Faceți prescuri de pomenire pentru masa Mea cu voi, pentru jertfa Mea cea pentru om. Faceți colivă din grâu, ca să se adune în trupul ei cei pomeniți prin ea. Faceți căpețele, ca să se adune prin ele arhanghelii și îngerii și sfinții care ajută pe cei pomeniți, și să se ducă să le dea veste de bucurie celor ce așteaptă îndurerați în locuința morților, căci se uită după scăpare ca să vină de undeva.

Este scris în Scripturi: ***«Vor învia trupurile morților și vor tresălta de bucurie, căci pământul va naște din nou pe cei adormiți, și ei se vor ridica în sus».*** Amin.

Când eram pe pământ și îi învățam pe ucenici, Mă căutau iudeii ca să-Mi găsească vină, căci ei nu credeau în cuvintele Mele. Eu însă le spuneam așa: ***«Vine ceasul, și acum este, când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu; și care vor auzi, vii vor fi, și de aceasta să nu vă mirați, căci iarăși vă spun: vine ceasul când cei din morminte vor auzi glasul Lui, și vor ieși».*** Amin. **Și le voi da trup, casa cea din cer a sufletului, trup întocmit la cuvântul Meu, din pământ și din cuvânt, din Duhul lui Dumnezeu întocmit.** Și atunci va fi marea întâlnire a celor ce sunt și a celor care au fost și iarăși vor fi, ca să se întocmească ziua învierii, despre care Eu am vestit prin Scripturi, ziua venirii Mele cu sfinții care au căpătat cerul încă de pe pământ, încă din vremea trupului lor.

Vin, fiilor, la voi cu sărbătoarea îngerilor, cu prăznuirea sfinților arhangheli Mihail și Gavriil. Atunci Eu voi lua din mânuțele voastre jertfa cea pentru cei din locuința morților și Mă voi duce cu ea la ei și le voi vesti că vin curând să-i iau și să le dau ziua învierii. Îi voi mângâia, îi voi ușura, le voi da din învierea lor și le voi da grai ca să vorbească unii cu alții despre venirea Mea și despre voi, cei ce lucrați cu Mine pentru ziua venirii Mele. Fiți mereu la zi cu pomenirea lor, așa cum Eu v-am învățat când v-am tocmit să lucrați pentru învierea făpturii**. Cuvântul Meu cel din grădina Mea cu voi îi va mângâia pe cei strigați pentru pomenire și le va da din pacea Mea.**

Fiți credincioși, copii ziditori, și fiți zidiți deplin, că numai de zidit avem. Avem de zidit veacul cel nou și pe cei înviați pentru el. Voi sunteți zidarii Mei, iar cumpăna este în mâna Mea. Și cu duhul și cu trupul lucrăm zidire, că v-am tocmit să fiți ai Mei și să lucrez cu voi tot ce este de lucrat pentru venirea Mea. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic Dimitrie, izvorâtorul de mir, din 08-11-2000

***

Eu, fiilor credincioși venirii Mele după două mii de ani, Eu și cu voi și cu îngerul Meu deschidem porțile iadului și ale morții și strigăm afară pe morți, așa cum l-am strigat pe Lazăr din mormânt pentru credința surorilor lui, cărora Eu le-am spus: ***«Dacă veți crede, veți vedea slava lui Dumnezeu, căci oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată».*** Amin.

Am spus că vin la voi cu sărbătoarea îngerilor, și voi lua din mânuțele voastre jertfa cea pentru cei din locuința morților și Mă voi duce cu ea la ei, și le voi vesti că vin curând să-i iau și să le dau ziua învierii, și îi voi mângâia și îi voi ușura și le voi da din învierea lor și le voi da grai să vorbească unii cu alții despre venirea Mea și despre voi, cei ce lucrați cu Mine pentru ziua venirii Mele. Cuvântul Meu care trece prin grădina Mea de la voi îi mângâie pe cei strigați la pomenire, iar Eu le dau din pacea Mea. Amin, amin, amin.

Cuvântul Meu este toiagul cu care Eu cârmuiesc lumea cea văzută și cea nevăzută, pe cei din cer și pe cei de pe pământ și pe cei din adânc; pe fiecare după faptele lor îi cârmuiesc. Bat cu toiagul și zic: ridicați-vă, voi, porți, ca să intre în voi raza învierii! Sunt Împăratul slavei, sunt Domnul puterilor! Amin, amin, amin. Eu sunt Cel ce sunt. Sculați-vă să mergem! Mergem pe pământ, acolo unde Eu sunt întru slava Mea, cu toți îngerii Mei venit pentru venirea cea mare, pentru învierea celor vii și a celor morți. Am întins masa pentru voi. Luați și mâncați și vă bucurați!

Eu sunt hrana de pe masă și sunt fructul învierii. Cei morți întru Hristos, cei morți fără de Hristos, sculați-vă și hai la masă de înviere, căci jertfa celor mai mici ai neamului omenesc strigă de pe pământ pentru voi la Mine ca să vă aduc la masa învierii făpturii.

Iată slava Mea, tronul cuvântului Meu! Iată veacul cel nou, vorbirea Mea peste pământ, cuvântul Meu, care împărățește de pe tronul său! Amin. Suflu cu el peste voi. Luați din el și grăiți! Mâncați din el și înviați! Acesta este glasul Meu. Luați cuvânt din cuvânt și dați-vă unii altora din el, că am venit să vă dau. Amin, amin, amin.

— Noi, cei mari și cei mici între morți, mărturisim lumii oamenilor de pe pământ că lumea cea de după mormânt este cu adevărat. Cele ce nu se văd sunt adevărate, iar cele ce se văd nu sunt adevărate. Când omul trece din lumea cea de pe pământ în lumea cea care nu se vede cu ochii trupului, trece omul această punte fără să simtă, și deodată vede altceva, necunoscut de el, și așa intră în lumea cea care nu se vede. Cine intră fără de veste în această lume care nu se vede, acela e plin de spaimă și se duce între cei plini de spaimă și nu poate ști nimic decât din el însuși fiecare din aceștia, iar unul ca acesta nu găsește nici un sprijin în spaima lui, căci a plecat fără de veste de pe pământ. Vai celor ce nu au de la cine să ia de pe pământ apoi, că aici numai din mâini bune poate ajunge vreo ușurare și vreo știre și vreo înțelegere.

Oprește-te tu, lume de pe pământ, și ascultă glasul celor din morminte, căci lumea lor este mai vie decât cea de pe pământ. Oprește-te și lasă-ți mintea către cele ce sunt, căci cele ce sunt nu se văd, nu se văd decât cu priviri sfinte pe pământ. Cartea judecății s-a deschis pe pământ, iar masa ei este grădina Domnului cea din mijlocul României, și toți morții mari și mici aud pe Domnul grăind în limba română. În toate laturile lumii nevăzute se aude cuvântul lui Dumnezeu, Care grăiește pe românește vestea învierii și cuvântul mângâierii peste cei ce așteaptă ieșirea și facerea din nou a lumii, învierea lumii care așteaptă aceasta. Pretutindeni acum în lumea celor ce nu mai sunt pe pământ, Se aude și Se vede Domnul Care vine, Iisus Hristos, Mielul Tatălui Dumnezeu. Astăzi au auzit glasul Lui și au văzut slava Lui cea însoțită de îngeri în sărbătoare. Și ne-a dus Domnul pe pământ, și suntem cu El în locul Lui de slavă, locul începutului lumii de atunci și cea de acum, care va să fie.

Oprește-te, tu, lume de pe pământ, și ascultă glasul celor din morminte, care grăiesc la porunca Cuvântului lui Dumnezeu, Iisus Hristos, trimisul Tatălui Dumnezeu. Toate sufletele vor învia și vor avea trupuri, că se împlinește învierea morților și viața veacului ce va să fie, iar moartea și iadul vor fi aruncate în râul de foc, moartea cea de a doua, iezerul cel de foc. Cuvântul lui Iisus Hristos, care a ajuns până la noi, este râul de foc în care este moartea aruncată, iar noi, izbăviți pentru strigarea celor ce strigă pentru noi din grădina cea nouă către Dumnezeu, ca să ne dea răscumpărarea și învierea, iar lor, veșnicia cea pentru fapta credinței în venirea Domnului cu învierea făpturii, cu înnoirea lumii care va să fie. Amin.

E mare ziua aceasta. Îngerul Domnului sună și vestește vestea cea mare, ziua izbăvirii pentru cei ce așteaptă în locuința morților, așteaptă de la Adam și până în zilele acestea. Și dacă s-au ivit răscumpărătorii prin care Domnul lucrează de pe pământ, s-a ivit și răscumpărarea cea de la Domnul. Curând, curând pământul va da înapoi pe morții din el, și ei vor sta pe picioarele lor și li se va da duh de viață și duh dătător de viață, și apoi cei vii vor fi în răpire și vor vedea pe Domnul și Îl vor întâmpina și pururea vom fi cu El. Amin, amin, amin.

– O, cât ați așteptat voi ziua venirii Mele cu sfinții și cu îngerii, voi, cei ce dormiți cu trupul în morminte! Nu știe lumea oamenilor de pe pământ ce este trupul cel de după trup. Eu vă voi slobozi pe voi, iar voi veți mărturisi prin cuvântul Meu, căci Eu sunt Dumnezeul celor vii. Nu vrea lumea oamenilor să știe ce este moartea. Fug oamenii de moarte, că ei nu știu nimic de ea, și de aceea o iubesc pe ea și nu știu ce iubesc. Eu vă voi slobozi pe voi, căci v-am dat lumina cuvântului Meu cu care vin în locul începutului Meu cel nou, ca să lucrez de aici înnoirea făpturii. Amin.

Iar voi, îngeri ai slavei Mele, ascultați de îngerul Meu, Mihail arhanghelul, care sună venirea Mea pe pământ pentru cei din cer și pentru cei de pe pământ și pentru cei din locuința morților. Amin.

O, fuge omul de chin pe pământ, fuge omul de durere și de suferință, dar scris este: ***«Cei ce au suferit cu trupul au isprăvit cu păcatul»,*** dar omul fuge de izbăvirea lui. Nici dacă se scoală cineva dintre morți să vină să spună ce este în iad, nici așa nu se teme omul de iad, iar cei din morminte plâng pentru ei și pentru cei rămași pe pământ care nu se pregătesc pentru viața de veci. Acum, iată ce am făcut: am dat voie morților să vină să vadă lucrarea Mea cu poporul Meu cel nou. A venit ceasul să audă cei din morminte glasul Meu cel de peste voi, iar voi sunteți martorii Mei. Iată-i pe ei cum mărturisesc ceea ce văd. Fiți atenți să auziți, fiilor.

– Noi, cei care am hulit din lături cuvântul acesta și coborârea lui și pe poporul cel credincios care venea la izvorul acesta, ne uităm acum la măreția lucrării pe care Hristos Domnul o lucrează cu voi, cei mai de pe urmă. Mărturisim păcatul hulei pe care din neștiință l-am lucrat. Noi n-am știut că lucrarea aceasta vine de la Dumnezeu, și ne-am jucat de-a bolovănitul peste ea. A venit fără de veste ieșirea din trup peste noi și ne-am dus la chin. Acum vedem cum ne-am gătit chinul și jalea pentru viața în nepăsare și pentru lovirea pe care am lucrat-o asupra slavei lui Dumnezeu, care este cu cei din urmă. Cei din urmă sunt mari salvatori din partea lui Hristos, Domnul milei. El ne-a întins puntea milei, ca să venim spre izvor, și am venit, că Domnul a poruncit. Amin.

Să audă cei de pe pământ și să-și facă loc lângă Dumnezeu, că e mare jale și mare spaimă în locuința morților. Să audă cei din trup și să-și lucreze viața, că moartea e grea de dus. Vine vremea vieții veșnice și a osândei veșnice.

Sculați-vă la viață, voi, cei din trup, că vine Iisus Hristos Domnul cu judecata pentru fapte. Ne-a trimis pe noi să vă deșteptăm, iar noi așa facem, și ne va plăti Hristos, că este Domnul milei. Veniți la viață! Amin. Venim și noi, că ne cheamă Domnul. Amin. E mare lucrarea Lui cu cei din grădina Lui cea de la Pucioasa. E foc și pucioasă pentru cei păcătoși cuvântul Lui cel de la Pucioasa. Râu de foc este acest cuvânt, iar Domnul aruncă moartea și iadul în râul cel de foc, în cuvântul acesta care ne cheamă în el și ne curăță cum se curăță aurul în foc. E mare slavă în locul acesta. E împărăția cerurilor cu Domnul în mijlocul oamenilor. Faceți-vă și voi împărăție a Lui, că e înspăimântătoare împărăția morții pe pământ și în adânc. Nu este pieire pentru cei ce pleacă de pe pământ, ci este chin și jale și usturime fără capăt, și spaimă fără ieșire, dar a venit Hristos la noi și ne-a adus cu El aici, și noi mărturisim.

Dați-ne mâna, că voi veniți de la Domnul spre cei vii și spre cei morți, ca să le dați mâna spre Domnul. Dați-ne mâna, voi, cei din grădina Domnului de la Pucioasa! Amin. Și ne-ați dat-o. Amin. Voi stați pe pământ din partea Domnului, Care vine să izbăvească neamul omenesc. Locul

de la voi este tronul judecății de apoi, râul de foc în care sunt aruncate moartea și iadul, râul vieții veșnice din care curge învierea peste vii și peste morți. Amin. Când voi strigați la cer pentru noi, cei din locuința morților, e mare cutremur aici, și apoi vin îngerii cei milostivi și ne scot și ne aduc la masa cerului. Se clatină cerul și pământul de lucrul cel de la voi spre noi. Se desfac puterile morții și se vaită duhurile rele, că a venit osândirea morții. Amin. E mare zarvă pentru înviere, pentru nașterea din pământ a trupurilor, căci scris-a Domnul și a zis: ***«Din sânurile pământului umbrele vor învia».*** Amin.

Iar acum, și noi, cei care am plecat din trup cu nădejdea învierii, și noi, care am fost fii ai acestei lucrări, aducem în grădina izbăvirii vestea că vine învierea. E Domnul cu ea pe brațe. *Cămașa învierii va cuprinde toată făptura care va primi cerul cel nou și pământul cel nou de moștenire. Toate tainele sunt în mâna lui Hristos, Fiul Tatălui Savaot, Domnul, Care vine iar, și cu slavă vine și judecă viii și morții, și vine să-Și așeze împărăția. Vine jalea peste cei ce au părăsit lucrarea aceasta după ce au cunoscut-o. Dar voi, fii ai grădinii din care lucrează Domnul peste pământ, aduceți glasuri miloase spre El și cereți curățirea lor de păcatul hulei, că acest păcat nu se iartă, ci se curățește. Amin.*

– Iar Eu, Domnul, vin când Mă strigați. Cei din grădină au ochi și urechi, au trup și suflet și duh, și ei sunt cei ce vă aud pe voi, și Eu vă iau de la ei. Vă dau lor să vă curețe, să vă spele, să vă îmbrace în cămașa Mea, în cămașa învierii și să vă pregătească pentru venirea Mea, ca să vin apoi. Tronul judecății făpturii este cu ei, iar Eu, Domnul, miluiesc prin ei până la al miilea neam. Amin, amin, amin.

O, ce durere, că omul care pomenește morții nu vrea să le facă pomană ca pentru cer! O, ce durere! Nu se pot apropia cei pomeniți. Țuica, băutura diavolului, stă pe mesele de pomenire; carnea, la fel. O, pentru cer nu se lucrează ca pentru cei de pe pământ. Nu se apropie îngerul la pomenire ca să se ducă apoi să ajute pe cel pomenit. Carnea și țuica nu milostivesc cerul, și aduc chin de iad pentru cel pomenit. O, nu mai sunt pe pământ cei ce miluiesc pe cei din morminte.

Fiilor din grădina salvării, Eu vă iubesc. Acesta este cel mai frumos cuvânt, și vi-l dau vouă, că n-am cui să-l dau. **Dați mâna celor adormiți, că așteaptă. Ridic din voi neam nou dintre vii și dintre morți, seminție nouă, după duh, nu după trup; din curăție, nu din trup. Voi umple pământul cu cei salvați, cu cei născuți din cuvântul Meu cel de peste voi. Pic cu pic întocmesc învierea cea mare.** Curând, curând, cei ce dorm în țărâna pământului vor sta pe picioarele lor, că este scris să fie așa, iar cele scrise vin spre împlinire cu totul. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-2000

***

Vreau să stric casa care înșeală pe oameni sub numele de casă a Mea. Dau vălul de pe ea, și așa o stric, că vreau să-l trag pe om la Mine și la Tatăl. I-am bătut atunci cu biciul pe negustorii din templul care puseseră peste el numele Meu. Din nou voiesc să spun oamenilor adevărul cel despre casa Mea, și despre casa care-și zice a Mea. Mulțimi de oameni sunt plini de lacrimi înăuntrul lor și caută după Mine ca să-i vindec și să le dau pacea, dar vai, nu dau aceștia de calea Mea cu omul, ci dau de omul care Mi-a răpit calea ca s-o pună pe calea lui și să-Mi fure cu ea pe om, pe omul pentru care Eu am plâns pe cruce ca să-l răscumpăr pentru înviere.

Acum, stric casa care înșeală pe om sub numele de casă a Mea, și zic: ***«Ieșiți din ea, poporul Meu, ca să nu vă împărtășiți din păcatele ei și să nu luați din pedepsele ei, fiindcă păcatele ei au ajuns până la cer, și Dumnezeu Și-a adus aminte de nedreptățile ei, că s-a găsit în ea sânge de prooroci și de sfinți, și sângele tuturor celor înjunghiați pe pământ»***. Și apoi iarăși voi rosti și voi zice: ***«Veselește-te de ea, cerule, și voi, sfinților, și voi, apostolilor, și voi, proorocilor, pentru că Domnul v-a făcut dreptate în judecata ce ați avut cu ea»***. Amin. Atunci învierea multora atunci va veni, și noroade multe vor învăța calea învierii din morți, calea cerului pe pământ cu omul, sfințirea pământului. Amin.

Îngerul învierii Mele vă spune vouă: Hristos a înviat, copii ai învierii! Și hai să pregătim calea învierii din morți peste noroade; hai, că suflarea gurii Mele peste voi se face cuvânt de viață veșnică peste mulțimi, fiilor, și vom întâmpina curând, curând făptura cea nouă, omul care intră sub taina învierii din morți. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din ziua a treia de Paști, din 17-04-2001

***

O, Ierusalime, te-am făcut bucurie pentru cei vii din cer și de pe pământ, că Eu vin la tine și Îmi pregătesc venirea cu sfinții așa cum Mi-am pregătit cu cei ai Mei de acum două mii de ani învierea din morți. Sunt la masă de Paști sfânt cu cei din cer și cu cei de pe pământ. Cei din cer mărturisesc pe pământ învierea Mea, iar cei de pe pământ mărturisesc în cer și pe pământ venirea Mea despre care Eu am grăit atunci. **Venirea Mea este plata sfinților Mei, care Mă așteaptă de șapte mii de ani, și de două mii de ani**. Pentru cei ce au strigat de atâta timp: ***«Până când, Doamne?»,*** de aceea Mi-am întocmit venirea Mea. Pentru ei, o, copiii Mei de azi, pentru ei am făcut Eu din voi popor de ucenici ai Mei în zilele acestea. **Pentru ei, fiilor, pentru ca să dea pământul înapoi trupurile lor înviate așa cum din mormânt am răsărit Eu trup viu pentru învierea celor adormiți.** Amin.

… **Iată-i pe sfinți cu Mine și cu voi la masă cerească de pomenire, la care se adună și cei adormiți și pomeniți la altarul Meu de la voi,** masă bogată în milă, fiilor, masa împăcării, măi fiilor.

Verginica e plină de mângâiere de la voi. Această masă de praznic sfânt Mi-o aducea ea Mie an de an când era cu trupul pe pământ. Acum ea e numai bucurie, și și-a adus poporul ei cel adormit ca să stea la masă cu poporul cel viu. Ea se bucură că are popor viu și spune:

– *Primește, Doamne, jertfa aceasta și binecuvintează moștenirea Ta, și mântuiește poporul Tău, Doamne, și îi dă biruință asupra morții de pe pământ*. *Și, Doamne, dă-i nestricăciunea. Amin, amin, amin.*

– Le-o dau, Verginico, numai să Mi-o dea și ei pe a Mea în ei. Le-o dau, că asta este truda Mea și oful Meu și dorul Meu, că Eu vin, și sunt gata cu totul ca să le dau nestricăciunea, și prin ei să înnoiesc pământul cu viața cea de veci și să răscumpăr făptura și s-o dau nestricăciunii. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Paști, a mironosițelor din 29-04-2001

***

A intrat pe poarta cerului jertfa de rugăciune şi de pomenire a celor adormiţi. Vin cu cetele cei adormiţi, vin la voi, că voi pomeniţi aici tot neamul omenesc care a fost şi care este. **Când cei ce au murit păcătuind văd locul scăpării, locul de aici în care Eu lucrez cu voi scăparea omului, când văd ei biruinţa Mea prin voi, se umplu de durere şi de remuşcare şi plâng spre Mine cu jale să am milă de ei şi să le şterg păcatele, că ei în zilele cele de pomenire a lor văd raiul, care este odihna sfinţilor, şi văd iadul, care este locul osândei în care se vor munci cei păcătoşi după învierea morţilor. Tot neamul omenesc cel adormit a venit la pomenirea lor de la voi, iar acum ascultă glasul fiinţei Duhului Sfânt, care grăieşte din Mine peste voi pregătind învierea morţilor şi venirea Mea cu viaţa veacului ce va să fie**. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Pogorârii Duhului Sfânt, din 03-06-2001

***

Omule, ce dulce e chemarea Mea, chemarea ta la Mine! O, nu te teme. Dacă eşti păcătos şi te temi de Mine, nu te mai teme, şi vino, căci frica pentru faptă şi frica cea de după faptă este înaintea Mea o mai mare nelegiuire decât fapta, şi tu te faci atunci nedrept cu Dumnezeu şi cu aproapele tău şi cu aproapele Meu. Fiecare faptă trebuie să fie însuşită de cel ce o face, iar dacă fuge pentru faptă, el este învinuit de faptă, îndoit învinuit este cel ce fuge. Cine-şi însuşeşte fapta, acela nu se ascunde de ea şi cu ea şi pentru ea, ci, din contra, vine cu ea în faţă până să fie ea cunoscută, şi acela este drept cu Dumnezeu şi cu cei din jurul lui, şi nimeni nu-l mai poate judeca pe unul ca acela, de vreme ce el şi-a pedepsit fapta cu însăşi conştiinţa lui cea descoperită tuturor. El nu fuge de ispăşirea cea pentru faptă, ci îşi pedepseşte fapta cu însăşi gura şi inima lui. Mai bine este să-şi învinuiască omul fapta decât să-l învinuiască fapta pe om. Cui îi este frică? Vinovatului. Dacă vinovatul s-ar întoarce la Mine, n-ar trebui să-i mai fie frică. Dar el se întoarce în sine, şi de aceea se teme.

Eu însă am în braţe mângâierea pentru cel ce se ridică dintre morţi ca să vină să-l fac veşnic, că vine veşnicia pe pământ, şi omul nu crede ce-i spun Eu. **Vine învierea morţilor, şi omul nu crede ce-i spun Eu prin acest cuvânt.** Vine învierea şi viaţa veacului ce va să fie, şi tot omul care va mai fi, va fi ca Mine, căci scris este: ***«Vom fi asemenea Lui, căci Îl vom vedea cum este».*** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creştinătăţii Româneşti, ziua a doua, din 09-06-2001

***

Iată ce mare minune este să faci tu voia Mea în mijlocul lumii, omule. Dacă tu Mă laşi să te fac Eu după chipul şi asemănarea Mea, tu vei învia pe morţi, omule, şi vei fi asemenea Mie. **O, nu lăsa morţii fără înviere, că iată câtă înviere vreau să-ţi dau ţie şi morţilor din morminte şi morţilor fără de morminte, omule!** O, uită-te la poporul Meu mireasă şi ia de la el chipul Meu, şi ia iubirea dintre Mire şi mireasa Mea. Iubirea dintre Mire şi mireasă e iubire fără de sfârşit, iar dacă ea se sfârşeşte, ea este altceva, nu este iubirea.

Voi, doinaşi chemaţi la nunta Mea cu mireasa Mea! Dacă Mă iubiţi veşnic, veniţi mereu la Mine, că iubirea vine fără de sfârşit spre Cel din Care ea purcede peste om. Toate grădinile Mele în care Eu Îmi desfăt mireasa sunt daruri dulci pe care voi să vi le dau din când în când ca să-Mi simţiţi în ele iubirea Mea dintre Mire şi mireasa Mea, şi găteala miresei, daruri dulci pentru om. Împodobiţi grădinile Mele cu graiul cel dulce al doinelor şi al poemelor care stau ascunse în sufletul acestui neam, neamul român, neamul cel ales să-Mi fie casă pentru venirea Mea după două mii

de ani. Veniți în grădinile Mele, veniți cu iubire sfântă, veniți cu sfială sfântă și cu straie de nuntă veniți, că aceste grădini sunt întocmite la cuvântul Meu și la truda miresei Mele, poporul Meu mireasă, mireasa care se jertfește pentru Mire ca să-I dea viață din viața ei precum Mirele i-a dat ei. Nu vă fie milă sau rușine de lume. Fie-vă milă de îngeri, nu de om, și îmbrăcați-vă trupul în straie de nuntă, voi, fii și fiice ale oamenilor care dați să înviați la cuvântul Meu care strigă la morți să învieze.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a treia, din 10-06-2001

***

Avem cu voi sărbătoare din cer. Avem, poporul Meu, avem sărbătoare mare cu voi. Toate cetele cerești, toate puterile din cer, în cete adunate cu voi, stau martori între Mine și voi pentru cuvântul Meu de peste voi. Arhanghelii, Heruvimii, Serafimii, Îngerii, Începătoriile, Stăpâniile, Scaunele, Domniile, Puterile, stau cete-cete și ascultă cuvântul Meu de peste voi, cuvântul pentru serbarea lor în lucrare de biserică. Mihail și Gavriil, mai-mari peste toate cetele cerești, Îmi slujesc aparte, căci sunt mai-mari. Iată, între îngeri e mare ascultare, mare ordine, mare disciplină, poporul Meu. Lucrarea lor e cu mare slavă, cu mare iubire, și din iubire ei sunt una întru Mine prin mai-marii lor. Și peste cei vii și peste cei morți ei au lucrare, căci așa este lucrarea Mea, iar lucrarea Mea ei o lucrează.

Am zăbovit cu toți cei adormiți și pomeniți la Mine prin voi, am zăbovit cu ei de la pomenirea lor de acum câteva zile și până azi, ca să le împărțim mângâiere și hrană pentru suflet și pentru trup, și haină de mântuire, poporul Meu. **Curând, curând vine clipa când sufletele lor vor intra în trupurile lor și se vor scula și vor lua din mila Mea care curge din acest izvor peste cei vii și peste cei adormiți. Vine ziua cea mare când cele două lumi vor fi numai una, căci scris este: *«O turmă și un Păstor va fi».*** Amin. Acum, mai-marii peste îngeri rostesc peste ei slobozire cu bucurie după ce ei petrec cu voi deplin, gustând din hrana cea de la iesle pentru suflet și pentru trup. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-2001

***

Să se minuneze tot omul de puterea Mea și de biruința Mea, căci când Eu voiesc, biruiesc, și omul nu poate împotriva Mea. Și Mi-am făcut masă de cină, iesle de coborâre, și cobor din cer pe pământ și **grăiesc cu graiul venirii Mele peste pământ ca să pregătesc pe el viața veacului ce va să fie pentru cei vii de pe pământ și pentru cei adormiți care așteaptă ridicarea lor pentru întâmpinarea Mea.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la zece ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 12-12-2001

***

O, poporul Meu, tot ce e mai greu e mai frumos, fiule, e mai adevărat, e mai merituos, poporul Meu. Tu să nu fugi de greu, că Domnul este cu tine. Eu numai sub greu am stat, iar ura de la om Mă îndemna numai la plânsul Meu cel pentru el, și ceream de la Tatăl duh nou pentru om, facere nouă. Dar pentru asta a trebuit să mor pentru fiecare om, și apoi să-i dau lui față din fața Mea, viață din viața Mea.

Fața ta, poporul Meu, să fie chipul Meu cel înviat din răstignire. Ți-am spus să te așezi la oglindă și să te gătești frumos, că-ți trebuie gătire aleasă. Ai auzit, poporul Meu? Ți-am spus că tu ești Evanghelia Mea cea de azi. Ai auzit, poporul Meu? Iată, iar îți spun aceasta, și așa îți spun**: când fața Mea va fi pe fața ta pe deplin, atunci va veni sfârșitul și începutul, și toate se vor naște din nou, din chipul tău cel nou**, că Eu pentru asta te-am ales, poporul Meu. Atunci Eu voi rosti din gura ta facerea cea din nou a toate câte au fost la început, și voi face prin tine cuvânt de facere, și totul va veni spre înnoire, și apoi voi zice: ***«Făcutu-s-a!»***. Amin. Prin chipul tău cel nou voi zice: ***«Făcutu-s-a!».*** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Spiridon, din 25-12-2001

***

Cuvântul nașterii din nou a lumii, acesta este cel ce te călăuzește pe tine spre ziua venirii Mele, poporul Meu cel din români. Sunt cu tine în casa ta și cinăm mereu masă de veac nou și de nuntă împărătească, iar Eu sunt Mirele tău, poporul Meu. Mirele este iubirea miresei, iar mireasa este iubirea Mirelui. Dar azi îți spun o taină, taina dintre Mire și mireasă, și iată ce-ți spun, popor iubit la sfârșit de timp: iubirea este un dor, nu este o bucurie. Dacă ea este o bucurie, își pierde mult din preț și din putere și nu mai este ea când ea duce spre bucurie, **căci iubirea este dor adânc,** poporul Meu iubit, și dorul acesta ține în el viața ei. Amin. O, de ce Mă destăinuiesc Eu ție cu această taină? Pentru că taina aceasta poartă în ea toată puterea venirii Mele care va să fie curând, curând, și pe care o așteaptă toți cei din morminte și mulți de pe pământ. **Toată venirea Mea așteaptă mult de tot dorul dintre Mire și mireasă, clipa lui cea mai adâncă, cheia care va desface slava feței Mele în chip văzut cu voi pe pământ, nașterea cea cu răsunet mare a veacului nou, veacul ce va să fie după ce morții se vor scula. Amin.**

Nu e om să nu se teamă de sfârșitul lumii, de acest cuvânt care spune în el sfârșitul lumii. Dar dacă omul ar voi să citească vestea aceasta pe care Eu am spus-o acum două mii de ani, ar vedea că Eu am spus că iarăși va să vin să-Mi așez la loc împărăția Mea cea stricată de om. O, ce bine ar fi să vrea omul să aștepte sfârșitul lumii și învierea morților și venirea Mea și viața veacului ce va să fie! Ce bine ar fi, poporul Meu!

Iubirea dintre Mire și mireasă este dor adânc, și nu știu cum să fac să-l deprind pe tot omul cu această frumusețe pe față și pe inimă. O, cum să fac, oare? Cum să fac, poporul Meu, să așez pe pământ iubirea care Mă așteaptă să vin? Cum să fac, oare, această minune care nu se va lua de la om? O, ce bine ar fi să se îmbolnăvească omul de iubire și să nu se mai vindece de ea! Eu aceasta vreau de atâta timp! **Glasul Meu care vorbea cu omul în rai, și apoi pe pământ la început de om, e glasul care grăiește și azi cu omul.** Nașterea din nou a lumii așteaptă după dorul omului, așteaptă prea mult după om. Iubirea care Mă așteaptă să vin e tot ce așteaptă cerul de pe pământ, iar ea nu se va lua de la om, și Eu așa i-am spus Martei: ***«Maria și-a ales partea cea bună, care nu se va lua de la ea».*** Amin, amin, amin. Pecetluiesc acest cuvânt și îl ridic la inima Mea și îl cobor până la inima omului, ca să ia omul în el această minune care nu se va lua de la el. Amin.

Nașterea din nou a lumii se va face prin pocăință și prin iubirea care nu se va lua de la om. Numai iubirea și dorul care o face pe ea poate aduce chipul cel frumos pe fața omului, pocăința inimii, care arătându-și fața îi face omului față dulce și frumoasă. Dacă M-ar întreba omul ce este nașterea din nou a lumii și cum va fi ea, Eu i-aș răspunde că pocăința cea dulce și dorul din inima omului, aceasta înseamnă nașterea care va să vină să înnoiască lumea. **Iubirea care Mă așteaptă să vin, aceasta aduce cu ea nașterea din nou a lumii și pe născătorii ei, și pe Mine,**

Domnul și Mirele nunții, în taina iubirii care Mă așteaptă să vin, căci tot și toate așteaptă venirea Mea, venirea Fiului Omului. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Domnului, din 07-01-2002

***

O, poporul Meu, așteaptă cei adormiți ridicarea. Le-ați făcut pomenirea și au venit de la facere și până azi cu toții. N-au voit să plece la locurile lor până nu-Mi aud cuvântul. Când am văzut ce vor ei, Eu am împlinit așa. Acum ei stau la masa cuvântului, și apoi Eu îi liberez, dar mult nu-i mai liberez, căci se apropie ridicarea lor, ridicarea lor și venirea Mea, poporul Meu, venirea Mea odată cu venirea ta la lucrul venirii Mele. Cereți în rugăciunile de pe jertfelnic, cereți ridicarea morților, că s-a apropiat viața veacului ce va să fie, și avem de așezat pe pământ toate împlinirile ei. Amin. E vreme de mare veghe, dar cine pe pământ crede ce spun Eu aici în cuvânt?

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii înfricoșatei judecăți, din 10-03-2002

***

Veniți de primiți lumină! Veniți de primiți lumină! Veniți de primiți lumină! Amin, amin, amin. Așa vă spune vouă Domnul Iisus Hristos, Cel ce S-a răstignit și a înviat ca să fie El viața și lumina oamenilor. Mă dau vouă înțelepciune de sus ca să aveți de sus. Luați de sus, din cer. La început era Cuvântul, și Eu eram Cuvântul la început. Iată-Mă și la sfârșit cuvânt, căci Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul, și îl prind la mijloc pe om ca să nu-l pierd pe el**. Vă dau înviere duhurilor și trupurilor voastre, numai să voiți să luați. Vine ziua învierii morților, dar Eu vă spun că a și venit și că cei din morminte aud acest glas al Meu, și curând, curând vor învia când Eu îi voi striga pentru aceasta, după cum am spus la prima Mea venire că voi face și voi lucra învierea celor din morminte, și apoi înnoirea făpturii și întâlnirea cea mare a cerului cu pământul în sărbătoare de veac nou și veșnic între pământ și cer, căci cerul cel nou și pământul cel nou se vor îmbrățișa atunci pentru sărbătoarea veșniciei și a iubirii de veci.** Amin.

Eu sunt râul vieții, și din gura Mea el curge și adapă pe cei ce aud ca să mai bea. O, cum să nu-l strig pe om când Eu pentru asta am venit? **Până în clipa când voi rosti scularea celor din morminte, până atunci îl strig pe om, și apoi sfârșesc să-l mai strig.** (*Vezi selecția tematică: „Acest cuvânt este râul vieții", - și pe jumpshare; joomag; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5, n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din ziua a doua de Paști. Sărbătoarea sfântului mucenic Gheorghe, din 06-05-2002

***

O, poporul Meu, te serbează sfinții din cer lângă ei, că **tu ești pe pământ al Meu, și ești voia Mea pe pământ. Duminica tuturor sfinților care se bucură în Duhul Sfânt, așteptând ziua întâi, ziua când Eu voi face învierea cea mare a tuturor sfinților spre vedere, că mulți sfinți au fost pe pământ, și nimeni nu i-a știut, nimeni, decât Eu, Cel ce le-am văzut dragostea lor arzând și lăcrimând ca să-și stingă cu lacrimi arsura sufletului lor, care tânjea în dorul lor după Mine.** Dar pe tine te-am făcut torță a Mea în mijlocul întunericului lumii cea de la sfârșit de timp și te-am pus să-Mi slujești Mie în mijlocul lumii și **te-am pus să rabzi un ceas cu Mine pentru ridicarea din moarte a celor vii și a celor morți,** ca să-Mi împlinesc Scriptura învierii făpturii, poporul Meu. Vreau să nu mai fie ca tine nimeni și nimic pe pământ, și așa vreau să vrei

și tu. Vreau să dai tu împlinire lucrului Meu cel de la sfârșit de timp, ca să-Mi împlinesc slava Mea prin om, (*Vezi selecția tematică: „Slava Domnului”, - și pe jumpshare; Scribd; Archive.org; Google Drive; pubhtml5; joomag, n.r.*) și toate celelalte se vor adăuga ție prin puterea Mea, prin purtarea Mea de grijă, poporul Meu cel prin care Eu trudesc un ceas, mai înainte de venirea Mea. Vreau să știe tot omul de pe pământ, și tot, și toate, de acest colț de cer, de acest lucru nou, că Eu, poporul Meu, ți-am spus ție că nicăieri nu va fi mai frumos și mai cerește ca aici, unde Eu Mi-am făcut sălaș de coborâre și de lucru pentru venirea Mea pe pământ. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica tuturor sfinților, din 30-06-2002

***

Te învăț să-ți faci pernuță din cuvântul Meu de peste tine și să te închini la ea când te culci și când te scoli și când ți-e somn și când ți-e veghe, că Eu nu mai pot fără tine și nu mai am stare când văd Scripturile cele pentru vremea aceasta, și când văd sfinții cum se scoală pentru venirea Mea, și când văd pe îngerii venirii Mele gata să trâmbițeze ridicarea morților pentru ziua venirii Mele, poporul Meu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului Ioan evanghelistul, din 09-10-2002

***

Acum am dat mult și ceresc ajutor ca să putem pecetlui cu pecete de sfințenie legănuțul cel din jurul ieslei Sfintei Sfintelor în grădina întâlnirii Mele cu omul, cu cei vii și cu cei adormiți, căci acest loc e loc de întâlnire cerească pe pământ, Ierusalime de azi. Iată, te cuprind în desfacere de taină, că Eu pe toate le adun în jurul tău ca să le lucrez. **Locuința celor adormiți își desface capacul, și se zorește cu multul și cu fuguța taina învierii morților despre care Eu, Domnul, atât de mult v-am vorbit vouă ca să vă fac pe voi să le spuneți lor să se scoale, că de-acum e vremea.** Amin.

Iată, a dat de veste arhanghelul Mihail sărbătoare pentru îngeri, și a sunat peste voi cu sărbătoare, **și a sunat peste cei adormiți ca să se adune, că Eu, Domnul, le-am spus lor că vor sta în preajma lucrului Meu de peste voi, vor sta de la ziua de pomenire care a fost acum câteva zile adusă de voi pentru ei și până la ziua de serbare a mai-marilor îngerilor care vor aduna pe îngeri și pe sfinți la sărbătoare,** la întâlnirea celor două lumi în grădina întâlnirii, cea de Mine întocmită prin voi ca să fie și să stea înaintea Mea pe pământ. Cei adormiți sunt acum aici, așa cum voi i-ați pomenit, pe fiecare la rândul cetei sale, începând de la Adam și până în zilele acestea.

Mereu, mereu v-am povățuit pe voi să fiți taina împărăției cerurilor, taina Mea pe pământ, ca să pot să-Mi lucrez Eu planul zidirii lumii care va să fie înnoită spre arătare, așa cum este și aceasta care se vede cu ochiul omenesc. Mereu, mereu am căutat să vă așez la lucrul înnoirii lumii și la înviere, fiilor. Eu lucrez greu când Mă împiedic de om. De la început M-am împiedicat în om, că nimic și nimeni nu M-a ascultat mai puțin decât omul. Dar pentru cele ce sunt scrise să se facă și să fie Eu Îmi pun tainica Mea putere, și ele se fac și sunt, și toate sunt, și **curând, curând va cădea despărțitura între cele ce se văd și cele ce nu se văd, și vor fi iarăși toate una, așa cum a fost la începutul zidirii lui Dumnezeu.** Amin.

Adunarea îngerilor îi bucură pe cei adormiți care s-au așezat pe scăunelele de piatră aici, în grădina întâlnirii, uitându-se la sărbătoarea de azi și luând din ea și din masa Mea

cu voi, și apoi Eu, Domnul, îi slobozesc, că Eu le-am lungit statul lor de la ziua de pomenire a lor. Nici o lucrare nu se face fără îngeri, iar îngerii au azi lucru mult, căci sunt multe, multe suflete la sărbătoare, fiilor, și nu se poate spune numărul lor, iar îngerii au mare ordine peste ele și pentru ele, ca să ia toată suflarea din masa de azi a îngerilor care sărbătoresc lucrând și mult lucrând. Amin.

Ioan, ucenicul Meu cel iubit, dă să deslușească acum cu putere taina învierii, iar Eu, Domnul, îl așez peste voi în cuvânt, că nimeni ca el n-a vorbit mai deslușit despre taina cuvântului fără de care nimic nu s-a făcut din câte s-au făcut. Eu cu atât drag îl așez pe el cuvânt peste voi! Că aceeași iubire o avem între Mine și el, așa cum am avut-o și cât am stat cu trupul pe pământ între oameni.

Hai, copile scump! Hai, fiule, ucenic desăvârșit ca și Învățătorul tău! Hai să fii acum peste poporul Meu! Amin, amin, amin.

– Iar eu, Doamne, zic: acum și pururea și în veci de veci voi fi ca Tine, fiindcă Tu ești ființa sfinților pe care i-ai zidit de la întemeierea lumii, că Tu ești tot o taină de când lucrezi pentru om. Grăiesc cu Tine înaintea poporului Tău de azi și înaintea îngerilor și a sfinților și, iarăși, înaintea adunării celor adormiți aduși la sărbătoarea arhanghelilor în grădina întâlnirii Tale cu cerul pe pământ, Doamne.

O, dacă eu sunt taina iubirii, vreau ca poporul Tău să știe cât este ea de multă și de mare cu lungimea ei cea tainică. Ai venit de la Tatăl Om pe pământ, și eu Te-am iubit cu iubirea Ta din pieptul meu, că Tu Te-ai așezat în mine cu toată taina Ta, și eu am dus-o de lângă Tine, și în taină am dus-o, în taină chiar și de ceilalți ucenici ai Tăi de atunci. Eu de lângă Tine nu vorbeam altceva decât despre iubirea cea tainică, iubirea care s-a întrupat pe pământ în a șasea mie de ani de la zidirea lumii, Doamne. Ca și atunci, și azi eu sunt taina iubirii cea fără de sfârșit în om. Am arătat în mine viața care este lumina oamenilor, că eu am fost rodul cuvântului Tău care s-a făcut iubire înăuntrul ființei mele, și ea m-a legănat ca pe un prunc în leagănul ei. Iar când a fost să arăt taina cea de la sfârșitul timpului, despre venirea Ta și despre învierea morților, m-am așezat înaintea Ta, și Tu înaintea mea, și apoi am scris tot ce Tu ai binevoit să se facă cunoscut prin mine. Și apoi, taină de nepătruns cu mintea omului, că eu i-am pus pe ucenicii mei să mă așeze în pământ, dar eu n-am stat așa, ci am ieșit tot viu, și așa am rămas, și am arătat atunci taina învierii morților, căci precum eu am ieșit din pământ și am umblat și umblu de nu m-au mai găsit ucenicii mei unde m-au pus, tot așa va fi și cu învierea morților, căci mormintele se vor deschide pentru ridicarea celor adormiți, și ei vor sta înaintea Ta, așa cum este scris de mine în cartea Apocalipsei după ce Tu mi-ai deslușit pe cele ce vor fi lucrate la vremea venirii Tale a doua oară de lângă Tatăl. Toți cei morți vor ieși din pământ cu trupul așa cum eu am ieșit, așa cum sfinți mulți și neștiuți au ieșit apoi, că eu am scris aceasta în cartea mea, și am scris despre lucrarea cuvântului Tău de azi care este judecata făpturii, Doamne, și este tronul Tău pe pământ, că pe toate Tu pe pământ le lucrezi. Toată lucrarea Ta și toată lucrarea lui satana am scris-o eu în cartea mea cu Tine pentru sfârșit de timp. Se teme omul să se uite bine în ea, dar cele scrise în ea așa s-au lucrat, precum sunt scrise, și cele ce mai sunt din ea așa vor fi. Amin. Și ca să audă cei tari la cerbice că acum este venirea Ta, să se uite în cartea Apocalipsei și să vadă în ea cum eu am scris despre cartea Ta pe care o scrii Tu azi cu poporul cel din urmă, fiindcă eu am scris despre desfacerea peceților cărții cuvântului Tău peste pământ, și în care stă judecata lumii și învierea morților, carte pe care nimeni din cer sau de pe pământ nu s-a găsit să-i desfacă pecețile; nimeni decât Tu, Mielușul Tatălui,

fiindcă Tu cu sângele Tău răscumperi pe om. Aceasta de azi este cartea cea pomenită în cartea mea de atunci, și fericit este cel ce va fi găsit viu în ea, căci vremea este aproape, și vine, și se face veșnicie dulce vremea Ta de azi. (Vezi selecția tematică: „Cartea Mielului”, - și pe jumpshare; joomag; Google Drive; Scribd: pubhtml5; archive.org; n.r.)

Mă vestesc de la o margine la alta a pământului ca să mă audă popoarele și neamurile și limbile și toți împărații lor, că eu din nou proorocesc pe cele scrise atunci în cartea mea cu Tine, Mielule al Tatălui Savaot. Și le vestesc celor din morminte taina învierii lor, căci ei, curând, curând se vor ridica așa cum eu m-am ridicat din pământ, și vor vesti ei lucrarea aceasta, și cu zecile de mii o vor vesti pe ea. Și atunci antichrist se va arăta cu totul biruit de strălucirea venirii Tale cu ziua cea de veci a omului, Doamne, fiindcă cele șapte veacuri s-au scurs, și a venit nunta Mirelui, (Vezi selecția tematică: „Nunta Mielului”, - și pe jumpshare; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5; joomag, n.r.) *și El Își împodobește mireasa, căci scris este**: «Numai cei înțelepți vor pricepe taina Ta, cartea Ta și venirea Ta cea de la sfârșit de timp».*** Amin, amin, amin.

– Iată, poporul Meu, ucenicul Meu a grăit peste voi. Amin.

Sună Mihail arhanghelul lucrul zilei de azi și îl scrie ca să fie, iar voi îl scrieți pe hârtie, fiilor care-Mi primiți cuvântul în cartea venirii Mele, cartea care judecă făptura și o pregătește pentru înnoire, căci Eu, Domnul, înnoiesc lumea, și aceasta fac cu cuvântul Meu cel de azi peste pământ. Sună de sărbătoare trâmbițele îngerilor, sună de înviere Mihail arhanghelul, și mare bucurie se așează pe duhul celor adormiți care așteaptă pe Domnul cu ziua venirii Sale.

Acum, fiilor binecuvântați, rostiți pecete de sfințenie peste legănuțul în care Eu vă legăn azi în grădina întâlnirii. Să vă fie loc de mângâiere între pământ și cer pentru voi, cei trudiți sub slava venirii Mele de acum. Să vă fie leagăn ca la copii, dar învățați mereu, mereu pe poporul Meu taina de copil. **Iar la învățătura pe care o veți da voi poporului Meu vor sta cei adormiți să asculte și să se mângâie, și să vă mărturisească ei apoi, că Eu le dau lor acum grădina întâlnirii Mele cu omul, și le dau scăunelele de piatră, și le dau duh de fii ai lui Dumnezeu, și le dau să stea și să audă de la voi lucrul vostru cu Mine și să se bucure întru venirea Mea și să fie ei gata pentru când arhanghelul Mihail va suna ultima lor zi de așteptare, ziua venirii Mele în slavă văzută,** (*Vezi selecția tematică: „Venirea în chip văzut”, - și pe jumpshare; joomag; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*) **ziua învierii lor, că mai mult ca ei nimic și nimeni nu așteaptă ziua Mea, fiilor.** Amin.

În această zi de mare sărbătoare luați crucea și busuiocul și rostiți pecetluirea cu sfințenie peste corăbiuța pe care Eu din mila Mea v-am dăruit-o acum ca să vă ajutați cu ea în lucrul vostru cu Mine, iar ea să vă ajute. Amin. Așa să Mă ajutați și voi, așa să Mă purtați și voi, și să mergeți și să Mă purtați. Amin.

Mergi, Ierusalime, mergi, poporul Meu! Gătește-te în straie de nuntă și mergi ca să schimbi omul la față, căci când omul vede slava Mea cu tine, i se schimbă fața, și Eu pot să-i grăiesc lui. Mergi, Ierusalime, că-ți dau cu tine toată oastea cerească, și tu să fii trupul îngerilor, sus, pe înălțimile oamenilor, și oamenii se vor apleca slavei Mele cu tine și se vor întreba cine ești tu, cel atât de frumos. Amin, amin, amin.

Acum, poporul Meu, să stăm la masa pomenirii îngerilor, că sunt cu zecile de mii și nu se pot număra. Să stăm și să împărțim din hrană celor adormiți, și apoi să-i slobozim. Să stăm și să-i hrănim pe ei de la masa Mea cu voi**. Dați înțelepciunea Mea din voi, dați celor din cer și celor din locuința morților și celor din adânc, fiilor, și toate, toate se vor învedera în lumină**. Și apoi iarăși vom binecuvânta și vom sfârși cuvântul cel de azi al sărbătorii îngerilor.

Iar acum, binecuvântată să fie masa cea pentru trup și masa cea pentru duh, că **Eu, Domnul, sunt aici cu voi, și cu trupul sunt, și doresc, poporul Meu, să merg pe pământ cu voi văzut, și voiesc, fiilor, să fiți voi gata pentru această slavă pe care atât de mult și de cu dor Eu, Domnul, o aștept de lângă voi.** Amin, amin, amin.

*

Am stat, poporul Meu, cu mulțime mare din cer. În cete-cete îngerii au stat deasupra voastră și lângă voi. **V-am arătat cum scăunelele de piatră sunt pline cu cei ce așteaptă învierea, pline în ordine și fără ordine, căci trupurile când vor învia le va ajunge cum să stea, fiindcă vor fi ca trupul Meu care nu este ținut de nimic și care este peste tot întru pace ca în cer, nu ca pe pământ.**

S-au odihnit mult cei adormiți cu trupul, că li s-a părut o veșnicie această zi de dor și de înviere. Toate treptele de piatră ale grădinii întâlnirii au fost pline de îngeri în trepte, că mult lucru au avut ei azi din pricina sărbătorii lor și din pricina celor adormiți care au stat cu voi ca să asculte de la Mine și de la voi, fiindcă **Eu am proorocit prin această lucrare de cuvânt că ea va ajunge cu lucrul ei cel ceresc să-i ridice pe cei adormiți până la al miilea neam, iar poporul Meu să stea la această datorie și să lucreze învierea morților.**

Slava îngerilor a umplut grădina întâlnirii. Bucuria celor adormiți a umplut grădina de duh de înviere, de duh de bucurie. Eu mereu, mereu vă pun pe voi la lucrul învierii, și de aceea atât de mult dau să vă fac frumoși cum nu mai e nimeni, nimeni pe pământ, și să vă iubească făptura toată și să vă iubească fiii oamenilor uitându-se la voi, cei frumoși ai Mei. Frumosul este tot ce este ceresc în om și din om, iar voi sunteți pilda răsplății sfinților care au suferit nevoindu-se, și apoi murind în numele Meu, ca să crească pe urma credinței lor și a dorului lor de Mine, să crească neamul creștinesc pe pământ și să rămână Domnul lucrător peste om, că Eu, poporul Meu, vreau să aduc omului fericirea cea din rai pe pământ. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-2002

***

Nu știe omul, iar Eu vreau ca tu să știi, și să ia și omul învățătura Mea de peste tine, că omul nu știe cum să Mă iubească. **Dacă vrei să-L iubești pe Dumnezeu, trebuie să-L asculți pe El. Dacă vrei să-L asculți pe Dumnezeu, trebuie să-L iubești pe El**, că nimeni nu poate asculta cu iubire decât pe cel pe care-L iubește. Și ca să Mă iubească omul, el trebuie să creadă în Mine, dar nu pentru o clipă, la nevoia lui, ci pentru veci de veci, fiindcă omul n-a putut să facă ce am făcut Eu. Eu când M-am vorbit cu Tatăl ca să-l facem pe om după chipul și asemănarea Noastră, am luat lut și am făcut din el chipul Meu, și apoi am făcut din el, la cuvântul suflării Mele, carne și vene din lut. Să nu se mai mire nimeni de Scriptura învierii morților, Scriptură rostită de Mine. Eu din lut l-am adus pe om la viață, după chipul și asemănarea Mea la început și la sfârșit, **căci la**

învierea Mea dintre morți, au înviat sfinții din morminte și au stat pe picioarele lor și s-au arătat în Ierusalim. Eu am făcut minunea aceasta pentru că Eu sunt învierea și viața, și de la Mine trebuie să le aibă omul pe ele, fiindcă pentru aceasta am venit Eu de la Tatăl Om între oameni. Din pământ s-au făcut toate, până și omul, după ce s-au făcut la cuvântul Meu toate cele ce au duh de viață în ele. Eu l-am făcut din lut pe om, și apoi, împotriva acestei minuni a Mea, omul a făcut lut din trupul lui, căci a tras omul la cele din care a fost el făcut de Dumnezeu. A făcut omul lut din carne și vene, iar Eu am venit pe pământ cu minunea învierii omului și cu minunea învierii Mele, ca să înțeleagă omul că este înviere a morților și că nu în zadar am rostit Eu Scriptura învierii celor morți la trâmbița Mea cea de apoi.

O, Ierusalime de acum, Îmi deșert în tine cu multul cuvântul facerii din nou a lumii, viața veșnică, viața cea cu iubire de Dumnezeu în ea pentru om. Îl rog pe om să iubească viața veșnică în viața lui pe pământ, că **Eu, Domnul, voiesc să vin cu cerul desfăcut în fața omului și să așez sub cer raiul, pământul cel nou și cerul cel nou și învierea morților care se vor scula și vor mărturisi această venire a Mea la tine cuvânt pentru învierea făpturii, poporul Meu.**

Căutați să fiți cu înțelepciune în bine și nevinovați la rău, ca să nimicim cu grabă pe satana, fiilor, și să se ridice moartea de pe pământ, căci celor necredincioși în înviere le spun Eu, Domnul, că dacă nu este înviere a morților, nici Eu n-am înviat. Dacă morții nu înviază, nici Eu n-am înviat. Eu însă, celor ce cred în învierea celor adormiți așa cum a crezut Marta le spun că Eu, Domnul Cel înviat, am fost începătură a învierii celor adormiți și învierea morților, și le spun că cel ce crede în Mine are viață veșnică. Amin.

O, poporul Meu, te așteaptă sfinții cu răsplata lor cea de la Mine, cea de la sfârșit de timp. **Te așteaptă morții ca să învieze ei la trâmbița Mea cea de apoi și care va răsuna din mijlocul tău, că așa destin ți-am hărăzit Eu ție**, dar caută cu toată ființa ta să Mă iubești desăvârșit și să Mă asculți, căci Eu sunt Dumnezeul păcii, Ierusalime. Am în mijlocul tău Duhul Meu, iar tu să asculți așa cum Eu te-am învățat, și vei mânca din fructul fericirii tale cu Mine, căci așa este plata celor ce ascultă cu iubire. Nimeni nu-l poate asculta cu iubire decât pe cel pe care-l iubește. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Domnului în Ierusalim, din 20-04-2003

***

A venit vremea ca cei din morminte să audă glasul Fiului lui Dumnezeu, și aceștia curând, curând vor învia din pământ, căci țărâna se va face om, așa cum a fost înainte de a fi țărână, și vor învia cei din morminte la glasul Meu de azi, care grăiește în mijlocul neamului român.

Diavolul, care a cuprins tot, Mă mânie ca să-i tai mersul și să-Mi iau înapoi omul, împărăția Mea cea pierdută acum șapte mii de ani. Voiesc să pot cu tine; voiesc să poți cu Mine; **voiesc să putem să așezăm pe pământ învierea celor morți și a celor vii**, că Eu pentru asta am venit de la Tatăl acum două mii de ani. Și iarăși, acum, cu duhul plin de dorul împărăției Mele din om, vin mereu, mereu și grăiesc cu glasul Meu din văzduh și vă dau vouă, copii credincioși, ca să dați voi tuturor celor ce cred și celor ce nu cred glasului Meu care răsună din norii slavei Mele de deasupra grădiniței Mele de cuvânt, ca să dați omului cuvântul venirii Mele. Amin.

Cântă, Ierusalime, cântă ca în cer, nu ca pe pământ. Roagă-te ca în cer, nu ca pe pământ, că Eu, Domnul Cel înviat, voiesc să aduc cu cuvântul Meu cel de peste tine nașterea din nou a

lumii. Amin. Hristos a înviat! Eu Însumi rostesc peste tine imnul amintirii învierii Mele cea de acum două mii de ani.

Hristos a înviat! îi spun și lumii amețite de vinul aprinderii din ea!

Hristos a înviat! rostește Domnul în cer și pe pământ.

Iar vouă, copii ai Ierusalimului nou, vouă vă spun: Pace vouă! Pace vouă, că-Mi sunteți ucenici! Amin, amin, amin.
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Învierii Domnului, din 27-04-2003

***

Vin la tine, Ierusalime român, cu cea de a doua venire a Mea, iar cuvântul venirii Mele te pregătește pe tine, cel ce crezi, și te îmbracă în haină de mireasă ca să Mă întâmpini ca pe Mirele Care vine în miez de noapte, și a Cărui mireasă veghează întru întâmpinarea Sa. Amin.

Să nu te lenevești în veghe dacă Eu, Domnul, îți vorbesc dulce și răbdător. Să nu te crezi că ești vrednic pentru Mine dacă Eu te păstoresc și te cresc în credință și în împlinirea venirii Mele cuvânt în mijlocul tău. Tu să veghezi și să priveghezi în toată clipa pentru haina ta de nuntă și pentru întâlnirea cea mare a învierii morților, care va fi curând, curând, la ultimul Meu cuvânt de înviere a lor. Tu să aștepți această înviere așa cum și mărturisești că aștepți învierea morților și viața veacului ce va să fie. Amin.

Hristos a înviat! Cetele de sfinți și de îngeri sunt în mii și mii și în zeci de mii de mii cu tine, poporul Meu de azi, pentru serbarea sfintelor mironosițe ale învierii Mele dintre morți. Eu am înviat pe deplin, și n-am mai murit apoi, și am rămas începutul învierii celor adormiți.

Cea mai mare putere de credință este aceea în învierea morților, și aceasta nu va fi o minune, și va fi împlinirea acestei Scripturi, iar Eu între voi grăiesc cuvântul învierii făpturii, și cei din morminte îl aud din gura Mea așa cum l-au auzit acum două mii de ani când vorbeam mulțimilor cuvântul învierii morților. Iar acum iarăși grăiesc cu gura Mea, și glasul Meu se aude până dincolo de locuința morților, și aceștia se pregătesc pentru înviere. Și va fi ca la învierea Mea când mironosițele Mele au venit dis-de-dimineață și au văzut piatra răsturnată de pe mormânt, căci își ziceau: ***«Cine ne va prăvăli nouă piatra de la ușa mormântului?».*** Și când au intrat ele în mormânt, au văzut în partea dreaptă pe îngerul mormântului Meu, îmbrăcat în veșmânt alb, și el le-a zis lor: ***«Nu vă înspăimântați. Căutați pe Iisus Nazarineanul Cel răstignit? A înviat! Iată locul unde L-au pus. Mergeți și spuneți ucenicilor că a înviat».*** Mi-am lăsat îngerul mormântului Meu ca să le vestească lor că am înviat și ca să le spună să meargă cu vestea învierii Mele la ucenicii Mei, dar ei n-au crezut când ele le-au spus. Nu aveam cum să nu-i mustru pentru necredința și împietrirea inimii lor. **Și iată, nu am cum să nu-i mustru pe cei ce aud glasul cuvântului Meu, vestit vouă de însăși gura Mea,** copii străjeri la ușa venirii Mele după om ca să-l înviez din moartea faptelor lui cele fără Dumnezeu. Nu am cum să nu zdrobesc necredința și împietrirea inimii celor ce nu vor să creadă venirii Mele cuvânt pe pământ, **glasului Fiului lui Dumnezeu, care se lasă auzit de morții din morminte, cum tot așa a fost și acum două mii de ani peste locuința morților.** Eu sunt Cel ce am zis: ***«Vine vremea, și a și venit, când cei din morminte vor auzi glasul Meu, și ei vor învia spre viață sau spre osândă veșnică».*** Amin.

O, ce să-ți fac, omule, ca să crezi? Să te fac să Mă vezi ca să Mă crezi? O, care este fapta credinței tale, omule necredincios și împietrit? În zadar spui tu, cel necredincios și împietrit, în zadar spui tu că Eu, Cel ce grăiesc în mijlocul acestui popor, nu sunt Eu, ci e diavolul sau omul. În zadar spui. Spui așa pentru că ești plin de tine și de slava ta de pe pământ. Spui așa pentru că tu faci altceva decât credința și faptele ei.

Iar pe voi, slujitori ai bisericilor lumii, v-a orbit slava cea deșartă în care vă țin oamenii slavei deșarte de pe pământ, și **nu vă voi cruța să nu vă mustru** pentru necredința și pentru împietrirea și pentru cerbicea voastră cea tare, căci **Eu, Domnul, am în mijlocul poporului român râul cuvântului Meu și albia lui pe care am arătat-o lumii întregi prin iconomia Mea cea cerească pe pământ, și am popor de fii, și în mijlocul lor fii unși de Mine, Domnul, după rânduiala lui Melchisedec, rânduială cerească, nu pământească, căci în mijlocul lor Eu stau cuvânt și Mă arăt lor cu sfinții Mei cei mari și cei mici,** și am în ei duh proorocesc și vedere din vederea Mea cu care Mă uit în om și după om și peste tot pe pământ, după cum am Eu de văzut și de cuvântat peste om, și am martori nemincinoși, și aceștia vestesc venirea Mea cuvânt de înviere peste pământ, așa cum am avut acum două mii de ani pe mironosițe, pe Iosif și pe Nicodim, martori nemincinoși ai răstignirii și ai învierii Mele, iar lângă ei pe sfinții cărora li s-au deschis mormintele și au înviat în Ierusalim și au grăit despre Mine că sunt Fiul Tatălui, Fiul Cel răstignit și înviat, și aceștia iarăși vor mărturisi în ziua învierii celei mari, ziua când Eu voi suna din trâmbiță învierea morților și, apoi, după ea, viața veacului ce va să fie. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Paști, a mironosițelor, din 11-05-2003

***

Iată cartea vieții, omule chemat la viață! Învață cartea vieții, omule, că am venit să te învăț carte, să te învăț umilința, și carte apoi, ca să fii învățat și să nu fii gol pe pământ. Au ieșit morții din morminte și stau cu zecile de mii în cete-cete înaintea acestui cuvânt, iar tu, omule cu trup pe pământ, nu-i vezi. O, cum să-i vezi dacă tu nu ai învățat carte din cer, înțelepciune de viață fără de moarte, care vede în om? Hai, scoală-te din sângele tău și te spală în râul cuvântului Meu ca să ți se deschidă ochii și mintea și să vezi slava Mea și să vezi venirea Mea, că **sunt înaintea ta cu vremea împlinirii celei mai mari Scripturi, Scriptura venirii Fiului Omului cu putere și cu slavă multă, venind pe nori, însoțit de sfinți și de îngeri și grăind pe pământ cuvântul învierii morților.** Amin.

Le-am înlesnit ziua de pomenire celor ce așteaptă de șapte mii de ani în țărâna pământului, și stau la rând să bea apă și să bea din cuvântul învierii morților, râul care curge din gura lui Dumnezeu Cuvântul, minunea cea de la sfârșit de timp peste vii și peste morți, peste morți și peste vii, căci cei morți sunt cei ce aud cuvântul Meu, nu cei vii**. Eu însă prin cei ce sunt cu trupul Îmi întocmesc venirea și pentru cei vii, și pentru cei morți cu trupul, și aceasta este judecata celor ce nu cred în lucrările lui Dumnezeu peste pământ și peste om. Acest cuvânt este judecata omului,** dar și viața lui dacă se întoarce de la moarte la viață ca să vadă apoi. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua întâi, din 14-06-2003

***

Voiesc să-i sui înapoi în slava din care au căzut pe îngerii care s-au semețit, și voiesc prin iubirea omului să fac aceasta, prin învierea tuturor să fac aceasta, și atunci îngerii vor fi

ridicați din căderea lor cea de la început, și ne vom bucura de toată facerea, căci iarăși toate se fac, și noi se fac, precum este scris. Voiesc să-l învăț pe om să nu-l mai facă pe duhul rău, și să facă Duhul Meu în el, și din el peste om, și atunci îngerii căzuți din slava Mea vor fi judecați, și vor fi apoi ridicați la loc prin învierea din moarte a omului.

Nu vreau, omule, să-Mi fie în zadar moartea Mea de pe cruce, și prin care am biruit moartea ta. Nu vreau să mai fie moarte, și nici tu să nu mai vrei, căci vreau să iau moartea de pe pământ, iar când moartea, cel din urmă vrăjmaș, va fi biruită, atunci Eu, Domnul, Mă voi odihni de căutarea Mea după om și îi voi da lui viața Mea ca să o trăiască pe veci, precum Eu, pe vecii sunt. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a doua, din 21-09-2003

***

O, copii ascultători și supuși puterii Mele care vă ține sub ea ca să pot Eu veni cu tainele cerurilor pe pământ! Le-am spus acum două mii de ani saducheilor care nu credeau în înviere, că M-au întrebat de înviere, dar cu ispitire M-au întrebat, iar Eu le-am spus: ***«Fiii veacului acesta se însoară și se mărită»,*** și Eu am lăsat acoperit de taină acest cuvânt. Dar acum, după două mii de ani, când din nou cu multă putere și cu mult cuvânt grăiesc peste pământ căci pot aceasta fiindcă sunt Dumnezeu, grăiesc și spun că prin acest cuvânt atunci rostit am arătat care sunt fiii veacului acesta. **Dar cei ce biruiesc moartea în ei și scapă de acest veac, aceia sunt cei ce se învrednicesc să dobândească veacul învierii dintre morți, și aceia nu se însoară și nu se mărită, fiindcă nu pot să moară, de vreme ce sunt la fel cu îngerii și sunt fii ai lui Dumnezeu, fii ai învierii, și nu sunt fii ai veacului acesta.** Iată taină despecetluită de Cel ce a rostit acest cuvânt acum două mii de ani. Eu Însumi l-am rostit împotriva celor ce Mă ispiteau pentru învierea cea dintre morți și **am arătat atunci care sunt fiii oamenilor și care sunt fiii lui Dumnezeu,** și am spus că fiii veacului acesta sunt cei ce se însoară și se mărită, iar fiii veacului Domnului nu se însoară și nu se mărită, fiindcă nu pot, de vreme ce se fac la fel cu îngerii, pentru ca să fie fii ai învierii, **înviind dintre morții acestui veac, ca să nu mai poată muri și ca să fie ai Domnului,** iar Dumnezeu nu este al morților, ci al viilor, căci toți trăiesc în El. Amin.

O, fii ai oamenilor, **Eu nu sunt Dumnezeul fiilor veacului acesta**, căci Dumnezeu nu este al morților, ci al viilor, care trăiesc în El, nu în veacul acesta. Am spus celor născuți din Mine acum două mii de ani că voi fi cu ei până la sfârșitul veacului, fiindcă cei ce se învrednicesc să biruiască lumea, trăiesc apoi în Mine, nu în veacul acesta. O, fii ai oamenilor, o, fii ai veacului acesta! Dacă omul iubește lumea, iubirea Tatălui nu este întru el, iar lumea trece, și trece și pofta ei, dar cel ce face voia lui Dumnezeu, rămâne în veac, căci este din Tatăl. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică, din 04-12-2003

***

O, Mă fac mereu cuvânt cu sfinții peste pământ, popor al planului venirii Mele. O, cum să facem cu omul cel necredincios, fiilor? **Mă țin cu milă după om mai înainte să Mă las văzut de el. Mă rog de el să Mă audă așa cum Mă aud cei din morminte când grăiesc cu voi, și vă așteaptă cei din locuința morților ca să-i scoateți afară cu cuvântul Meu și să mărturisească ei venirea Mea care îi aduce pe ei din nou la viață și la răscumpărarea trupurilor lor.** Amin. Fiți unealta Mea pentru trezirea din moarte a omului de pe pământ. Deosebiți-vă pentru această lucrare a învierii făpturii, că aceasta și nu alta vă este alegerea și lucrul pentru care v-am ales dintre

fiii oamenilor și v-am făcut fii ai Tatălui cu cuvântul Meu cel pentru nașterea din nou a lumii. Amin. Vă pecetluiesc cu acest cuvânt, iar voi să ziceți amin, ca să fie pe deplin cuvântul Meu și cuvântul vostru. Și voi sta în sfat cu voi, fiilor, și vom lucra cuvânt și îl vom împlini, că Eu, Domnul, sunt cu planul Meu peste pământ și voiesc să întocmesc învierea făpturii și înnoirea lumii, căci voi sunteți unealta Mea. Și vă voi da putere și cuvânt cu putere în fața căruia să nu poată nimic nici o cunoștință omenească, fiindcă duhul proorociei este lucrător în voi, și nu este dar mai mare între darurile cerești ca și duhul proorociei, fiilor.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea întâiului mucenic și arhidiacon Ștefan, din 09-01-2004

***

Lucrarea Mea de cuvânt pe pământ este salvarea făpturii căzute din viață, **este scoaterea omului din locuința morților, și venirea Mea apoi în văzul omului,** ca să-și ia de la Mine toată firea, toată facerea să-și ia viața ei cea de dinaintea morții care s-a așezat pe pământ când omul a murit, căci omul cel făcut de cuvântul Meu și de mâna Mea cea lucrătoare a murit; a murit omul cel făcut de Dumnezeu.

Cei ce nu au nădejde în Dumnezeu se întristează pentru viața lor care trece, pentru că ei uită sau nu pun preț pe Mine, Cel Care am binevoit să Mă nasc ca omul pe pământ, ca să mor ca omul și ca să înviez pentru fiecare om care se naște din om și moare apoi, și să-i aduc pe toți înapoi în viață, după cum este scris în Scripturi de strigarea Mea, **de coborârea Mea din cer întru trâmbița Mea ca să înviez pe morți la strigarea Mea, iar ei, apoi, împreună cu cei vii cu trupul, se vor răpi în nori așa cum am fost Eu răpit la înălțarea Mea la cer din ochii ucenicilor Mei, și ne vom întâmpina în văzduh, și pururea apoi vom fi unii cu alții, căci așa este scris.** Dar Eu vreau să-l învăț pe om să creadă aceasta. Amin, amin, amin. (*Vezi selecția tematică: „Răpirea bisericii", - și pe jumpshare; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5; joomag, n.r.*)

O, cum să fac să-i trezesc omului mintea și ca să-și vină în fire omul? El pomenește pe pământ în vreme de necaz și de durere mulțime de sfinți pe care el îi știe în cer și care de pe pământ au fost sfinți. **Omul când se roagă la sfinți, el mărturisește învierea morților și credința lui în înviere,** căci sfinții au fost toți oameni pe pământ. Până și Eu, Domnul, M-am făcut om pe pământ, din om, și am mărturisit învierea morților, căci de aceea am venit între oameni văzut.

O, fiilor, nu va fi venirea Domnului, ci va fi venirea omului, învierea omului, căci Domnul este, și îl așteaptă pe om să vină. Amin. Mai întâi este învierea morților, și apoi Eu, cu slava arătării Mele din nori, așa precum am lucrat de M-am înălțat pe nor din ochii celor ce Mă priveau întrebându-Mă de împărăția lui Israel. Eu aveam de desăvârșit pe pământ împărăția Mea, nu pe a lui Israel, dar ei neînțelegând pe Dumnezeu nu au priceput taina împărăției Mele până ce nu a venit peste ei Duhul Sfânt, Care a mărturisit prin ei împărăția Mea peste pământ.

O, e mare bucurie, e mare sărbătoare între cei ce așteaptă în locuința morților! O, e mare bucurie pe sfinții care așteaptă de la Mine răsplata iubirii lor de Dumnezeu! Binecuvântată să fie la voi pomenirea celor ce așteaptă așteptându-vă pe voi să le rostiți sculare pe care **toți păcătoșii o vor rosti**, darămite cei ce cred grăbind ziua Mea! **Se vor duce păcătoșii la morminte și vor zice: *«Ieșiți, voi, cei din morminte, ca să intrăm noi, cei care nu mai putem purta mânia lui Dumnezeu!»,* dar cei credincioși învierii morților care va fi mai înainte de arătarea Mea pe nori, vor rosti învierea lor și se vor scula cei adormiți și vor învia,** și această Scriptură este de

lucrat, ca **să mărturisească apoi cei adormiți care se vor îmbrăca în trup vestind lucrarea cuvântului Meu, glasul Fiului lui Dumnezeu, auzit de cei din morminte ca să se scoale ei la glasul Lui**, după cum este scris în Scripturile Mele despre învierea morților și despre viața cea de după învierea lor, viața veacului ce va să fie. Amin.

– Iar noi, Doamne Dumnezeule, Dumnezeul celor vii, înviază-ne, că Tu ești începătura învierii noastre, și într-un glas Te strigăm: strigă-ne afară! Și Te vom asculta. Amin, amin, amin.

– O, această Scriptură o am de împlinit de acum, și vă voi scoate pe voi din mormintele voastre și vă voi da înapoi viața și veți cânta cântarea învierii voastre și slava Domnului, Care scoală pe cei din morminte, ca să Se odihnească El apoi de suspin și să Se bucure de întoarcerea omului, de venirea omului, căci nu Eu, ci omul trebuie să vină. Amin.

O, Ierusalime al cuvântului Meu care se aude de cei din morminte! **Nu Eu trebuie să vin, ci omul să vină, și această lucrare trebuie s-o lucrez Eu cu tine între cer și pământ**, căci vremea nu trece, ci vine, și este, și îl așteaptă pe om să vină, iar Eu îi poruncesc lui: să vină! Să vină omul la Dumnezeu! Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu în sâmbăta pomenirii celor adormiți, din 14-02-2004

***

Iubiți-vă unii pe alții așa cum v-am iubit Eu, și altfel să nu iubiți, că pe pământ omul îl iubește pe om în numele Meu și face fapte frățești în numele Meu și uită omul să Mă iubească pe pământ ca și în cer. Voi însă să nu dați iubirea dintre voi pe cea care trebuie să fie între Mine și voi, căci dacă iubiți pe cei ce vă iubesc, ce răsplată veți lua? Iubiți pe Dumnezeu, fiilor, și toată iubirea voastră va fi iubirea Lui, care face bine în jurul vostru fără de trufie, căci cine nu iubește din Mine, iubește din el, și rămâne pe pământ iubirea lui. Iubiți în Mine, că în voi nu e ca în Mine. Stați în Mine, că în voi nu stați ca în Mine, și după ce veți face așa, Îmi veți spune dacă sunt drepte cele ce Eu vă spun. Iubirea de frați să nu treacă înaintea iubirii de Dumnezeu, căci cea dintâi este atacată de la duhul cel potrivnic, care este omenesc și nu este dumnezeiesc. Iubiți pe Dumnezeu, și El vă va îmbrăca întru El și veți fi fiii Celui Preaînalt pe pământ, și cerul pe pământ veți fi, că **vreau să pun pe pământ raiul la vedere**, fiilor, și **apoi să-l ascund pentru puține clipe, și vă voi acoperi pe voi așa cum l-am acoperit pe Abimelec** de nu l-a văzut nimeni sub sicomorul care-l adumbrea pe el până ce l-am ridicat spre mărturie a învierii și a vieții cea întru Dumnezeu. **Vă voi acoperi pe voi pentru puține clipe așa cum M-a acoperit și pe Mine norul din ochii ucenicilor Mei în vremea când M-am așezat în ascuns lângă Tatăl**, și voi face aceasta ca să vă asemăn cu Mine și cu Tatăl, Care este în ascuns, **și apoi vom da vălul la o parte și Mă voi arăta cu toți sfinții cei de la început și până la voi, și cu toți cei păcătoși, în dreapta și în stânga, și voi avea în dreapta pe sfinți, și în stânga pe păcătoși.** Iar acum, prin cuvântul Meu de peste voi, Mă rog în voi pentru cei păcătoși, ca să fie iertați prin mijlocirea voastră și să-i liberez pe ei, începând de la Adam și până acum. Amin, amin, amin.

Voi ierta pe păcătoși dându-le după faptele lor mai întâi, și **atunci vă voi ascunde pe voi,** dar Duhul Meu, Care Se roagă în voi, mai întâi va cere la Tatăl iertarea celor păcătoși de la Adam și până acum, căci Adam plânge, fiilor. Plânge omul cel zidit de mâna Mea, plânge pe toți cei care au păcătuit fără de iertare pe pământ. **Plânge în locuința morților omul cel dintâi, care a trăit pe pământ aproape o mie de ani,** și de atunci el plânge pentru toți cei care păcătuiesc ca și el, ca să fie iertați de păcatele lor. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii izgonirii lui Adam din rai, din 22-02-2004

***

Voiesc să-ți amintesc, Ierusalime, cel din urmă semn de dinaintea învierii morților, și apoi a arătării Mele cu mii și mii de îngeri și de sfinți în văzduh. Acest semn va fi răcirea dragostei, poporul Meu. Împotriva acesteia tu trebuie mult să veghezi, că e luptă pe viață și pe moarte, iar tu trebuie să lupți pentru viață mai mult decât luptă duhul rău pentru moarte când el își vede de aproape biruința și moartea și, neștiind pentru ce luptă, el va vedea atunci că moartea este rodul lui.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a ortodoxiei, din 29-02-2004

***

– O, cerule plin de sfinți, o, cerule nevăzut de omul care nu vine după Mine! Un picuț, un ceas, o clipă veți mai tânji voi, sfinți ai cerului. Voi pătrunde pe tot omul cu puterea cuvântului Meu, și apoi voi lucra sfârșitul tuturor tainelor Mele prin cea din urmă taină**: învierea făpturii, după ce voi aduce ziua Mea peste cei necredincioși, și ceruri noi și pământ nou peste cei credincioși și sfinți.** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților patruzeci de mucenici din Sevasta, din 22-03-2004

***

O, poporul Meu, vreau, fiule, să te învăț să nu cazi sub griji. Închină-te Mie prin rugă și prin mulțumire și arată-Mi cererile tale. Păzește în minte, în inimă și în cuget pacea Mea, și Eu voi fi ajutorul tău, poporul Meu. Ai grijă de cuvântul Meu, să-l iubești, să-l aștepți, să te pregătești pentru el și pentru împlinirea lui. Ai grijă să asculți, poporul Meu, și **să nu faci nimic, nimic cum îți place ție, căci aceasta este urâciune în casa Domnului,** că Eu am pus peste tine călăuză ca să trăiești înaintea Mea cu ascultare, poporul Meu. **Nu iubi ce-ți place ție, ci iubește ce-I place lui Dumnezeu,** și uită-te în Scripturi și în sfinți **plăcerea cea mai plăcută Mie: ascultarea**, fiule, că de la ea vei avea înțelepciunea ei, și aceasta te va hrăni cu dragostea de Dumnezeu și, apoi prin credință vei împlini tu cu Mine Scripturile învierii morților, căci cei vii, cei curați, cei sfinți pot săvârși prin Mine minuni și lucrări mai presus de învierea morților, poporul Meu. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Domnului în Ierusalim, din 04-04-2004

***

Toți cei din locuința morților vă așteaptă pe voi, cei din urmă. Toți cei de la Adam și până la voi vă așteaptă pe voi, că voi Mă aveți viu pe Mine în voi și între voi, și Eu sunt învierea și viața, precum i-am spus lui Marta că fratele ei, Lazăr, va învia atunci, după patru zile, și apoi la învierea cea de apoi când toate trupurile se vor ridica și vor mărturisi că Hristos a murit și a înviat pentru fiecare om, începând de la Adam, fiind Eu acum două mii de ani începătura învierii celor adormiți, și fiecare va sta la rândul cetei sale, și **judecata se va face de Mine și de voi, cei miloși ai Mei, când prin voi rostesc și voi rosti învierea morților. Amin.**

Hristos a înviat, pentru fiecare om! Amin.

Hristos a înviat, pentru toți cei ce vor păzi toate câte Eu le-am poruncit! Amin.

Hristos a înviat, pentru toți cei ce se vor boteza apoi în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, începând de la Ierusalim, precum Eu am poruncit ucenicilor Mei să lucreze acum două mii de ani!

Hristos a înviat, pentru toți cei ce se vor ridica cu trupurile din pământ, după Scriptura învierii morților, şi apoi, viața veacului ce va să fie pe pământ pentru cei credincioşi, pentru cer nou și pământ nou prin taina Ierusalimului nou, ales la sfârșit de timp, **taină cerească pe pământ cu oamenii în mijlocul cărora Eu voi locui și voi împărăți prin darul vieții veșnice peste tot și peste toate!** Amin.

O, poporul Meu, binecuvântată să-ți fie credința cea neîndoielnică. Amin. Și după ce vei lua hrana cea pentru ființă, pe care ți-o binecuvintez acum, te voi lua deosebit și îți voi desluși peste viața ta taina credinței neîndoielnice și roadele ei, poporul Meu. Și te rog, ca un Dumnezeu mare ce sunt, să iei aminte și să păzești apoi toate câte Eu îți voi desluși spre viața ta, **spre viața Mea întru tine**, numai să crezi că Eu sunt Cel ce aud și văd și cunosc duhul dinăuntrul omului, și dintre om și om, și dintre Mine și voi, fii ai cuvântului Meu, care nașteți fii. Amin.
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Paști, a sfântului apostol Toma, din 18-04-2004

***

Hristos a înviat! Și să crească numărul ucenicilor care cred în acest cuvânt al Mielului Cel junghiat și înviat, și să crească credința cea neîndoielnică a celor ce aud de departe și de aproape vestea că Domnul grăiește după două mii de ani peste pământ cuvânt. **Acesta este cuvântul Celui de al șaptelea înger, cuvântul Meu, glasul Celui ce strigă: „Înviați!“, glasul care este auzit de cei din morminte ca să se scoale,** precum Eu am spus acum două mii de ani că ei îl vor auzi și se vor ridica, iar sfinții cei ce Mă așteaptă de atâta vreme vin cu Mine, căci Eu vin cu ei, fiindcă s-au sculat pentru venirea Mea, așa cum s-au sculat mulți dintre ei acum două mii de ani când Eu, Cel răstignit și înviat, le-am făcut cale spre învierea lor cu trupul, fiind Eu începătura aceasta. Amin.

O, Eu vreau să vă plătesc cu ucenici neodihna voastră pentru Mine, fiilor lucrători. Dați întâietate acestei lucrări, căci ucenicii Mei, după ce Eu am înviat și i-am trimis peste pământ ca să Mă vestească spre credința multora, ei aceasta au făcut, și au avut grijă de creșterea cuvântului, și mai ales, apoi, de creșterea Duhului Sfânt în cei ce se alipeau să creadă, și nici voi să nu lucrați altceva pe pământ, că e vremea înnoirii pământului prin cuvântul Meu, și **e vremea din zi în zi mai mult să-Mi sădesc frumusețea cerului pe pământ în chip văzut, începând de la voi**, că Eu fără de voi nu fac nici un început și nici un sfârșit al lucrărilor Mele prin care înnoiesc pământul și cerul care se va coborî pe pământ înnoit prin cuvânt și prin fapta cuvântului, spre slava celor cerești și nu pământești, fiilor slujitori ai cuvântului venirii Mele. Eu voiesc să se supună Mie toate stihiile pământești, ca să le dau din slava Mea și să se stingă slava lor, căci alta este slava celor cerești, după cum este scris despre cele și despre cei ce se vor înnoi cu nestricăciunea lor. Amin.

Eu voiesc să Mă cunoască în voi ucenicii acestei lucrări de cuvânt și să facă voia Mea în ei prin cuvântul Meu ieșit din gura Mea și din voi, cei ce Mă așezați pe pământ cu oamenii. Voiesc să înnoiesc din zi în zi tot mai mult pământul de sub picioarele voastre, și sub care geme iadul și slujitorii lui, fiilor copii. **Voiesc să împlinesc raiul pe pământ, și am spus prin cuvântul acestei**

cărți de cincizeci de ani rostită de Mine și scrisă cu slovă pe pământ, că voi sădi pe acest pământ mii și milioane de crini și de trandafiri, ca să poruncesc îngerilor Mei și păsărilor cerului, care fac parte din slava Mea, să cânte cântarea raiului pe pământ cu voi. O, v-am învățat mereu, și tot mereu vă învăț să nu uitați că pruncilor le-a fost dat să guste din slava Mea, și ei o simt și se fac slavă a Mea. Amin. V-am învățat taina iubirii care-l învață pe om să se facă Dumnezeu și har dumnezeiesc pe pământ. Cuvântul învățăturii Mele este izvor care nu seacă și care izvorăște de-a pururi, căci altfel cum ați mai veghea voi pentru întâmpinarea Mea?

Extras sin Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Paști, a mironosițelor, din 25-04-2004

***

O, ce mângâietor i-am învățat pe cei ce au bătut calea ca să vină să ia din cer! Mă doare că omul de pe pământ nu mai citește în Scripturi, nu se mai strânge om cu om să se uite în ele și să le înțeleagă, și apoi să primească peste om lucrarea lor împlinitoare. O, nu mai știe omul să aibă Tată așa cum Eu am, și să facă ce-i spune Tatăl să facă. Iată, Eu nu pot să fac nimic de la mine dacă nu văd pe Tatăl făcând, iar cele ce face Tatăl, acestea le fac și Eu, Fiul, întocmai. Le spuneam iudeilor care se luptau să-Mi caute vină pentru cuvântul Meu cu care Mă numeam Fiul Tatălui, și le spuneam așa: ***«Tatăl iubește pe Fiul și Îi arată toate câte face, și mai mari decât acestea îi va învăța, ca voi să vă mirați, căci precum Tatăl scoală morții și le dă viață, tot așa și Fiul, pe care voiește îl înviază, iar Tatăl a dat toată judecata Fiului Său, ca toți să cinstească pe Fiul precum cinstesc pe Tatăl, iar cel ce ascultă cuvântul Meu și crede în Cel Care M-a trimis, are viață veșnică și la judecată nu va veni, căci s-a mutat din moarte la viață».*** Amin.

O, fiilor, cel ce crede în Mine și în Tatăl, acela nu vine la judecată, căci are viață. Fiul are viață în Sine ca și Tatăl, **și iată ceasul când cei din morminte aud glasul Fiului, iar cei care-l aud înviază. Și iarăși vine ceasul ca toți cei din locuința morților să se scoale la glasul Meu pentru judecata faptelor lor, și judecata cea de la Mine este dreaptă, pentru că nu voia Mea, ci voia Tatălui Care M-a trimis o fac, iar Tatăl mărturisește despre Mine.** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a treia, din 31-05-2004

***

O, fiilor care Mă așezați în carte, am cu Mine pe copilul pe care-l pomeniți înaintea Mea după șapte ani de la chemarea lui la Mine, căci pe pământ el s-ar fi despărțit de Mine, dar în cer Eu l-am unit cu cei ce slujesc ziua și noaptea înaintea Mea aducând ei rugăciuni Mie pentru cei de pe pământ. El grăiește cu voia Mea și așa spune el celor ce l-au avut de fiu:

– Voi nu mă mai aduceți pe mine spre voi! Fiți cuminți, fiți umiliți prin Duhul Domnului și lăsați-mă pe mine să vă aduc eu pe voi înaintea Domnului, Care m-a făcut rugător pentru voi, căci eu ascult de cei ce m-au trimis spre Domnul mereu, mereu pe pământ ca să ascult de El, și tot așa și în cele cerești mi-au dat intrare tot ei ca să mijlocesc pentru voi, iar eu ascult de ei, de cei ce mi-au semnat intrarea în cele cerești atunci când Domnul m-a chemat.

*Eu ascult de Domnul în cer, iar voi pe pământ mai vârtos trebuie să ascultați de El, că pe pământ e greu de Dumnezeu și nimeni nu se trezește cum se cade atunci când dă să se pocăiască de viața cea deșartă, și sunt mulți între aceștia care nu au cunoștință de Dumnezeu așa cum s-ar cuveni să aibă, și aceasta este spre rușinea lor***,** *fiindcă ei nu știu ce este învierea morților pe*

pământ și în cer, de pe pământ și din cer. Nimeni nu mai știe pe pământ că un fel este trupul oamenilor și un fel este trupul dobitoacelor, că alta este mărirea celor cerești și alta a celor pământești, iar stea de stea se deosebește în strălucire când e vorba de cele cerești și pământești; și cum este cel pământesc, așa sunt și cei pământești; și cum este cel ceresc, așa sunt și cei cerești, și vai celor ce nădăjduiesc în Domnul numai pentru viața lor de pe pământ, că aceia sunt de plâns între toți oamenii. Dar voi stați treji cum se cade și nu vă lăsați înșelați, căci tovărășiile rele strică obiceiurile cele bune, iar voi trebuie să aveți cunoștință de Dumnezeu de la Dumnezeu, Care este cu voi, că învierea morților este să dea omul trupul cel stricăcios pe trupul cel nestricăcios; trupul cel de necinste pe cel de mărire, căci așa este scris de la Domnul: ***«Se seamănă trupul întru slăbiciune, și înviază întru putere, căci dacă este un trup firesc, este și un trup duhovnicesc, căci omul cel dintâi a fost făcut cu suflet viu, iar cel de pe urmă, cu duh dătător de viață, fiindcă mai întâi este firescul și după aceea cel duhovnicesc. Căci precum omul cel dintâi a fost luat din pământ, omul cel de al doilea este din cer, iar noi, după cum am purtat chipul celui pământesc, purta-vom și chipul celui ceresc».***

Fiți treji cum se cade, căci cum este cel pământesc, așa sunt și cei pământești; și cum este cel ceresc, așa sunt și cei cerești, și așa să învățați voi învierea, căci mulți sunt pe pământ între cei ce cred care nu au cunoștință de Dumnezeu, *și nu trupul ce va să fie se seamănă, și de aceea nu înțeleg oamenii cum înviază morții și cu ce trup au să vie, și de aceea oamenii care nu înțeleg nu înviază. Să ia oamenii de la voi tot ce vă spun eu din locuința mea cea din cer, și să se gătească pentru cele ce va să fie pe pământ și care nu se pot vedea cu ochii celor pământești, ba chiar nici de ochii cei duhovnicești, ci se văd numai cu ochi cerești acestea ce nu se văd. Amin. Iar voi nu mă mai aduceți pe mine spre voi, ci fiți cuminți și umiliți prin Duhul Domnului, ca eu să vă aduc pe voi înaintea Domnului, Care m-a făcut rugător între cei din cer pentru voi prin știrea celor ce Domnul îi are punte a Sa între cele cerești și cele pământești. Amin.*

– O, poporul Meu, Eu, Domnul, Eu, Cel ce am grăit prin Scripturi acum două mii de ani, Eu sunt Cel ce le împlinesc, **căci am spus că vine vremea și a și venit când toți cei din morminte vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, și aceia vor învia întru nestricăciune și vor mărturisi pe Dumnezeu.** Amin.

Binecuvântată să vă fie jertfa cea de iubire pentru cel pomenit între cei din cer de voi, cei de pe pământ mijlocitori între cei de pe pământ și cei din cer. Amin. Căutați să aveți cunoștință de Dumnezeu cum se cade să aveți ca să fie înviere pe pământ, că dacă nu faceți așa, mai greu Mă doare de la voi decât de la lumea care nu are cunoștință de Dumnezeu. **Dar Eu am venit la voi cuvânt pe pământ ca să fiți vii și să vă vadă cei morți și să învieze la vederea voastră care are în ea slava umilinței, slavă ca a Mea și nu ca slava omenească, vindecare din cer și nu de pe pământ.**

Ascultați tot cuvântul Meu pus peste voi, fiilor. Ascultați de tot cuvântul cel pus peste voi de cei ce sunt pe pământ cuvântul Meu între voi și nu cuvântul lor, și primiți-i deschizându-le, căci orice doctor grăiește și se poartă cu cel neputincios după neputințele lui și îi dă doctorie după cum sunt slăbiciunile lui, ca să-l aducă spre întregire de trup, de suflet și de duh. Auziți-Mă când bat și învățați să fiți primitori, căci trimișii Mei dintre voi sunt cei ce vă poartă pe voi spre Mine, și pe Mine spre voi, fiilor, și **fericiți veți fi voi dacă veți înțelege cum se cuvine taina învierii, trecerea mereu de la moarte la viață atunci când greșiți și când cei trimiși ai Mei deschid mormintele**

voastre ca să vă scoată mereu la lumină, și mereu, mereu să fiți vii, și în lumină să iubiți să fiți și să umblați înaintea Mea schimbați din slavă în slavă. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Schimbării la față a Domnului, din 19-08-2004

***

Eu sunt Cel ce am făcut cerul și pământul și sunt viu în vecii vecilor și **am cheile iadului, iar pe diavolul, cel ce a înșelat și înșeală toată lumea, îl țin sub stăpânirea Mea, și el Îmi cere Mie voie când îl încearcă pe omul cel Mie plăcut, și pe cel așteptat de Mine ca să fie pe placul Meu.** (*Vezi: „O revelație Divină despre Iad", n.r.*)

Eu sunt Fiul Tatălui Savaot, și **glasul Meu umple cerul și pământul și locuința morților când grăiesc, iar cei din morminte aud glasul Meu și vin la chemarea Mea,** și Mă doare, cu durere dumnezeiască Mă doare că cei vii cu trupul nu dau să audă glasul Meu care-i cheamă pe ei de la moarte la viață, de la ei la Mine, ca să fiu Eu bogat de oameni cu iubire de Dumnezeu în ei și să Mă bizui pe credința lor și pe viața lor cea dulce cu inima, cu trupul și cu mintea și cu fapta lor cea urcătoare spre cer, spre Dumnezeu, și care nu se întoarce niciodată la om fără plata ei, fără îndumnezeirea omului după care Eu strig ca să se întoarcă el cu inima sa de la idoli la dragostea cea desăvârșită, care-i dă omului fericirea cea fără de sfârșit, căci Eu sunt fără de sfârșit, și în om voiesc să fiu așa. Amin.

O, fiilor copii care vă așezați înaintea Mea punte a cuvântului Meu când el grăiește ca să-l auziți voi și să-l așezați în cartea Mea de azi spre mărturia venirii Mele a doua oară de la Tatăl! **O, glasul Meu se aude în locuința morților mai mult decât pe pământ atunci când vouă vă grăiesc.** Am adus la voi pe cei pomeniți de voi înaintea Mea, și îi așez la masă cu voi spre bucuria lor cea de la Mine și cea de la voi adusă lor, căci Eu peste cele ce-Mi cereți nu trec, ci împlinesc, **căci v-am pus mijlocitori înaintea Mea pentru tot neamul oamenilor care a fost și care este sub pământ și pe pământ, ca să fie iarăși cele două lumi una, fiilor.** Dar Eu sunt Împăratul Cel nevăzut, căci sunt înconjurat de cetele îngerești, iar acestea sunt fără de trup, și de aceea pământenii nu le văd și nu Mă văd pe Mine, Cel acoperit de îngerii cei nevăzuți. Eu însă sunt Cel ce sunt, și Îmi fac minunat și tainic lucrarea, căci sunt Dumnezeul Cel tainic, iar când îi chem pe cei din morminte când voi îi pomeniți, aceștia, ca și Mine, înconjurați de cetele Mele de îngeri, stau nevăzuți de om cu voi la masa lor de pomenire, căci **ca locul Meu de la voi și cu voi, nu este altul pe pământ și în cer.** Amin. Cerul este scaunul Meu de domnie, iar pământul este așternut picioarelor Mele, și când sunt cu voi cuvânt, de pe tron grăiesc vouă, și cerul cel nevăzut de om este aici cu voi, și le spun și celor ce vin și vă înconjoară pe voi pentru că sunteți ai Mei, le spun lor că Eu sunt Făcătorul cerului și al pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute. (*Vezi selecția tematică: „Cerul - scaunul de domnie, pământul - așternut picioarelor - omul îndumnezeit", - și pe files.fm; Jumpshare; joomag; archive; pubhtml5; Google Drive; Scribd, n.r.*) Iar acum vin la voi, căci am zis că iarăși voi veni să judec viii și morții, și împărăția Mea nu are și nu va avea sfârșit, și împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, Care a grăit și grăiește prin prooroci, sunt închinat și slăvit. Amin.

… O, iată, perdeaua care stă între cele două lumi s-a dat deoparte pentru cei pomeniți, și ei stau cu voi la masă, **căci cel pomenit ia cu el tot neamul lui cel adormit, așa cum este el pomenit pe altarul Meu de foc din locul slavei cuvântului Meu care se slăvește în zilele acestea peste pământ împărțindu-se oamenilor care pot să creadă în Mine,** căci am zis acum două mii de ani că vine ceasul când cei din morminte vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și se vor scula la

glasul Lui. Dar cei de pe pământ nu au avut grijă să-și facă credință și ochi pentru cei ce așteaptă de la facerea omului învierea lor la glasul Meu, așteaptă să-i strig afară. Amin.

Când a intrat moartea în om și peste om după ce le-am făcut pe toate cele văzute și nevăzute ale cerului și ale pământului, i-am spus lui Cain, care și-a ridicat mâna și l-a ucis din răutatea inimii lui pe fratele său, i-am spus: ***«Ce ai făcut?».*** El și-a ascuns de Mine fapta sa, iar dacă a făcut așa, i-am spus: ***«Ce ai făcut? căci glasul sângelui fratelui tău strigă din pământ la Mine»,*** strigă la Mine viața lui Abel, căci viața nu piere în veac, și va pieri numai moartea precum este scris. Amin. **O, așa strigă cei din morminte ca să-i scot și să le dau iertarea și viața înapoi, și fericiți sunt cei ce sunt în trup și învață de la Mine cum să-i scoată dintre morți pe cei ce așteaptă viața lor cea de la Mine pusă în ei la nașterea lor din om.** O, mare taină și mare lucrare este pomenirea celor ce așteaptă în locuința morților ca să se scoale la glasul Meu căruia se roagă cei iubiți de Mine pe pământ și de pe pământ.

Binecuvântată să fie inimioara care iubește cu atâta dor lucrarea cuvântului Meu și pe voi, pentru mântuirea lui și a celor ce-i voiește din nou cu el și cu Mine pe cei ce au fost ai lui după trup. O, fiule care iubești cerul, iubirea pentru cer se învață din cer și nu de pe pământ, dar greu înțelege aceasta omul care aude de coborârea Mea de azi cuvânt pe pământ. Să învățăm noi, cei ce iubim pe Tatăl Meu și al vostru, să învățăm noi mereu din cer iubirea cea pentru cer, și îi vom vedea venind după noi pe cei ce stau în cerurile noastre, în inimile noastre cele pline de cer, **ca să umplem cerul și să golim locuința morților cea din pământ și cea de pe pământ, și să se umple cerul de cei ce iubesc ca în cer pe Dumnezeu și nu ca pe pământ.** Amin. Stai sub iubirea celor ce au iubirea Mea în ei, și stai cu inima în cer, că pe pământ e omul, și multă iubire de oameni ne trebuie, căci înțelepciunea Mea în om este duh iubitor de oameni ca să-i tragem pe oameni de la moarte la viață. Amin. Eu, Domnul, îi iubesc mult pe cei ce Mă iubesc cu dor, pe cei ce nu se mai iubesc pe ei pentru iubirea lor de Mine și de cei ce așteaptă, fără să știe ei, pe pământ învierea. **Învierea este mare taină, iar taina ei trebuie învățată de la Mine, numai să am școlari la școala învierii omului.** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu în zi de pomenire a celor adormiți, din 03-10-2004

***

Vai omului care-și pierde vremea și nu și-o câștigă, care-și pierde viața fără să și-o câștige pentru Mine și **pentru Evanghelia Mea de acum, cu care Eu umblu în locuința morților de pe pământ și de sub pământ ca să fac învierea făpturii care a fost și care este!**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea cuvioasei Parascheva, din 27-10-2004

***

O, fiilor copii care purtați peste voi sarcina venirii Mele pe pământ Învățător al lumii! Dacă din toată inima și sufletul și cugetul și puterea lui L-ar iubi omul pe Dumnezeu, i-ar mai rămâne din acestea și pentru el? Și ale lui, oare? Iată, în această de căpătâi poruncă trupul nu folosește la nimic, căci duhul este cel ce dă viață, dar omul nu are învățători peste el, fiilor învățători de la Mine peste om. Ridica-vă-voi pe voi peste toate înălțimile de pe pământ cu învățătura Mea și înnoi-voi lumea cu ea, și **voi aduce pe pământ apoi viața veacului ce va să fie după învierea morților care aud glasul Meu din locuința lor gata pregătiți să asculte porunca Mea pentru ridicarea lor,** pentru plinirea Scripturilor cele de apoi și în care oamenii nu se mai uită ca să le dau înțelepciune să le priceapă pe ele, și apoi să creadă în ele cu smerenie, căci smerenia este mai mare ca dragostea. Așa spun sfinții care așteaptă venirea Mea, spun că cel mai mare adevăr în om este

smerenia minții și a inimii, căci ea îl câștigă pe om lui Dumnezeu și ea este acum mai mare ca dragostea, căci unde ea nu este, nu poate dragostea Mea în om și pentru om. Amin.

O, poporul Meu, te-am înconjurat cu toate cetele îngerești, că este serbarea îngerilor lui Dumnezeu. Am strâns lângă tine pe mulți în casa întâlnirii Mele cu omul, iar **lângă cei cu trupul stă tot neamul omenesc pomenit azi în mijlocul tău, neamul cel de la Adam și până azi, și care așteaptă glasul Meu din mijlocul tău și pomenirea lui pe numele fiecăruia și după ceata fiecărora.** O, poporul Meu, fericirea celor pomeniți e fericire nemărginită și care nu se suie la mintea omului. Sunt mulți coborâți lângă tine cu Mine din sânul lui Avraam cel credincios, din cel mai frumos loc din cerul cel nevăzut, și mai mare fericire simt aceștia aici unde Eu cu tine petrec cu cuvântul Meu care se împarte peste pământ pentru înnoirea lumii și pentru învierea morților. **O, fericiți sunt cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu și îl împlinesc pe el cu smerenie, cu duh blând și smerit, care se face rai în om, rai pentru Dumnezeu și pentru sfinți, fiilor.** O, voi trebuie să arătați oamenilor fața Mea din voi, că numai așa puteți voi împlini porunca cea care spune: ***«Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți»***; numai așa și nu altfel, fiilor.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-2004

***

O, poporul Meu, nu știe omul să creadă că Scripturile lui Dumnezeu se împlinesc negreșit. **Viața ce va să fie a fiecărui om, în trup trebuie să și-o zidească omul, în însuși trupul său în care trebuie să locuiască Dumnezeu și nu el,** dar el a făcut-o pe prostul că nu știe, o face pe prostul că n-a știut această taină, dar ca să-și ia medalii și diplome de om deștept și mare, acolo n-o mai face pe prostul. Nici cel ce și-a luat nume și rang de om sfințit lui Dumnezeu n-a făcut-o pe prostul, dar că va da seama de ceea ce va semăna în trupul său, o face pe prostul că n-a știut, că n-a crezut, că n-a văzut, că n-a auzit. Eu însă Mă vestesc în lung și în lat de la o margine până la cealaltă a cerurilor, și porunca rostită de Mine peste om pentru viața lui cea veșnică, își va cere răspuns de la fiecare om, căci Dumnezeu este adevărat prin tot cuvântul Său. Amin.

… – Eu, sfinți ai Mei iubiți, așa am spus când eram cu ucenicii pe pământ***: «Când Mă voi înălța, îi voi trage pe toți la Tatăl, căci voi veni pe norii cerului, cu putere și cu slavă multă, și apoi voi sfârși».*** **Voi sfârși cu viața omului și voi începe cu viața Mea în om și voi face pe pământ popor de sfinți. Așa lucrare lucrez Eu acum pe pământul român, și voiesc să Mă audă românii și să se apropie să-Mi cunoască venirea și lucrarea ei și să calce pe urmele celor ce se sfințesc pentru venirea Mea în însuși trupul lor, căci Eu trebuie să trăiesc în om și nu omul, și această viață voiesc s-o aduc pe pământ, și cu sfinții o aduc. Amin.** (*Vezi selecția tematică: „Precum S-a suit, așa și vine, cu norii vine”, - și pe jumpshare; joomag; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților trei ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan din, 12-02-2005

***

Și acum, omul cel zidit de mâna Mea bărbat și femeie, și toți urmașii lui, păcătoși sau sfinți, nevrednici sau drepți, toți cei necredincioși care în chip înfricoșător au fost înghițiți la potop și dați de vii locuinței morților, toți cei pomeniți, cele șapte veacuri de oameni care s-au născut pe pământ din om, aduc aceștia plecăciune înaintea Mea și înaintea poporului Meu în mijlocul căruia s-a rostit pomenire și rugăciune pentru iertarea păcatelor lor, și, **cu dor dorind și cu jale plângând, ei**

așteaptă și cheamă de la Mine ultima clipă de după care ei vor fi răscumpărați cu trupurile lor spre veșnicie cu sfinții, prin iertarea cea de la Tatăl. Îi slobozim acum, iar ei, cu duhul ușurat, se apleacă, pentru ca apoi, **după ce un pic vor mai zăbovi, să se scoale pentru nașterea din nou a toate, întru taina cerului cel nou și a pământului cel nou, taina vieții veșnice,** taina nepricepută de omul care de șapte mii de ani moare fără să înțeleagă ce este cu viața lui cea de până la venirea Mea, și iarăși, apoi.

Iar Eu, Domnul, scriu în cartea Mea cu voi toate câte voi lucrați pentru învierea făpturii care suspinând așteaptă venirea Mea cea învietoare, căci înviind, va învia făptura. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii înfricoșatei judecăți, din 06-03-2005

***

O, poporul Meu, ce minune a fost acum două mii de ani în ziua intrării Mele în Ierusalim pe mânz de asină! Peste tot se dusese vestea că Eu l-am chemat afară din mormânt pe Lazăr care stătuse patru zile mort. Pregătise Tatăl mai dinainte să fac această minune pentru ca să Mă mărturisească Ierusalimul Împărat al lui Israel și pentru ca să Mă poată aduce jertfă pe cruce stăpânitorul acestei lumi. Nu numai de Mine se temeau arhiereii și preoții care domneau peste pământ, dar se temeau și de Lazăr cel înviat, ca nu cumva să se ridice norodul să creadă în Mine și să-și piardă ei întâietatea lor și domnia și slava lor cea deșartă.

Ce frumos M-au întâmpinat cei din Ierusalim! Rupeau ramuri de copaci și cântau ***«Osana!»,*** și duhul lor nu știa ce face, căci ei împlineau proorociile cele despre Mine așa cum au fost ele rânduite una câte una spre împlinire, că mare este adevărul cel despre Dumnezeu, poporul Meu. Voiesc să-Mi cânți și tu printre lacrimi ***«Osana!»*** și voiesc să te bucuri și să nu te temi, și să-i sprijinești pe cei ce te sprijinesc pe calea Mea cu tine, că ei și pe Mine Mă sprijinesc pe calea Mea cu tine, iar calea Mea cu tine s-a făcut Evanghelie peste pământ, căci cuvântul lui Dumnezeu este Evanghelie, poporul Meu. E praznicul florilor și al ramurilor, și Eu vin cuvânt la tine ca să-ți hrănesc puterea și mângâierea, și am cu Mine cete de îngeri care-ți mângâie răbdarea, fiule Israele, și se bucură îngerii cântându-Mi ***«Osana!»,*** căci Eu intru cu slavă la tine, Ierusalime, poporul Meu. Slava Mea e scumpă, e dulce ca și cea de pe cruce, că dulce Mi-a fost iubirea cea de pe cruce. N-a mai purtat nimeni o așa de dulce iubire în trupul, în sufletul și în duhul său așa cum am purtat-o Eu pe cruce pentru om ca să-i plătesc omului viața prin jertfa iubirii Mele de pe cruce. Eram plin de iubire pe cruce. Eram Cel ce iubeam cum n-a mai fost și nu mai este iubire mai mare în cer și pe pământ. Nu Mi-a suferit trupul cât Mi-a suferit iubirea în vremea crucii Mele. Cei ce-Mi cântau ***«Osana!»,*** au strigat apoi lui Pilat: ***«Răstignește-L!»,*** iar Eu îi iubeam pe cei ce împlineau Scriptura jertfei Mele și Îi spuneam Tatălui să nu le socotească păcat ceea ce fac ei fără să știe ce fac. Dulce și dureroasă Mi-a fost iubirea de pe cruce, căci iubirea care nu are durere nu are putere, iar Eu îi iubeam pe cei ce-Mi aduceau durere, și durerea pentru ei Îmi dădea putere pentru suferința de la ei, și apoi, pentru iubirea de pe cruce, la care Tatăl privea și iubea, căci Eu L-am ascultat și am murit pentru om și am dat viața Mea oamenilor.

Vei vedea, poporul Meu, învierea morților, și atunci vei înțelege tu iubirea Mea cea de pe cruce. Vei vedea, poporul Meu, lucrarea Mea cu tine, și prin ea nașterea din nou a lumii, a facerii, și atunci vei înțelege iubirea ta de sub crucea Mea pe care azi o împart cu tine iubind și așteptând rodul iubirii, poporul Meu. O, lasă-te pătruns de tainele cerurilor! O,

lasă-te cuprins de tainele Mele cu tine! O, lasă-te copleșit de iubirea Mea cea de pe cruce și plângi sub crucea iubirii Mele bucurându-te de slava iubirii care doare iubind cu putere ca să facă iarăși lumea. O, e mare lucrarea Mea din zilele acestea! E tainică și plină de răbdare spre arătarea slavei ei! Lasă-te răvășit de tainica ei iubire pentru învierea a toate, poporul Meu. Așteaptă morții să-i strig afară așa cum l-am strigat pe Lazăr dintre morți și i-am spus după ce I-am mulțumit Tatălui: ***«Lazăre, vino afară!».***

„Veniți afară, voi, cei din morminte!“, așa voi striga Eu prin tine, poporul Meu, până ce morții se vor ridica ascultând porunca aceasta. O, și ce frumoasă și ce slăvită va fi împlinirea acestei Scripturi a învierii morților, poporul Meu! Ai grijă, fiule, să nu Mă uiți. Ai grijă mare să nu stai fără Mine în gând și în cuvânt și în faptă și între frate și frate. Ai grijă de Mine, Ierusalime. Ascultă-L pe Dumnezeu, fiule din urmă. Ai grijă ca David și nu ca Saul, căruia Samuel, ieșind din pământ, întristat de neascultarea și de rătăcirea lui Saul, i-a răspuns acestuia că nesupunerea este un păcat la fel ca vrăjitoria, iar împotrivirea este la fel ca închinarea la idoli și la terafimi. Iată ce slăvită va fi ridicarea morților dacă tu vei asculta să fii ascultător Domnului Dumnezeului tău și te vei supune voii Lui cea plină de grijă pentru tine și pentru tot cerul și pământul, fiule! Ce slăvit s-a ridicat Samuel dintre morți și l-a mustrat pe cel ce nu asculta de Dumnezeu! Ce slăvită va fi învierea morților care vor mărturisi lucrarea Mea cu tine, iubirea Mea pentru om, poporul Meu! Iată, sfinții sunt vii în vecii vecilor și lucrează peste pământ, iar Eu scriu sărbătoare în mijlocul tău lângă praznicul Floriilor, că sunt cu Verginica și cu surioara ei pe care a luat-o lângă ea acum șapte ani. Tu ai făcut masă pentru șapte ani pomenire, iar Eu, Domnul, binecuvintez bucatele de pe masă și stau cu sfinții și cu îngerii la masa aceasta, și stă Verginica și cu surioara ei la masă cu tine, la masă de înviere, la masă de sfinți, căci Eu sunt Dumnezeul celor vii, nu al celor morți, poporul Meu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Domnului în Ierusalim, din 24-04-2005

***

O, poporul Meu care stai sub cuvântul cel de viață făcător în om, rămâi în iubirea Mea! Întărește-ți credința în Mine și lucrarea ei cea plină de har, că **în curând cei drepți și sfinți cu iubirea și cu viața se vor ridica și vor lucra dreptatea Mea și mântuirea Mea peste mulți, iar morții cei mici și mari vor primi viață mulți dintre ei, și Mă vor mărturisi pe Mine și pe tine și masa împărăției Mele cu tine pe pământul român,** spre care mulțimi însetate de viață și de iubire se vor îndrepta și vor afla izvorul vieții și îl vor iubi cu putere și își vor da unii altora din această iubire și vor afla înțelepciunea cea de taină a lui Dumnezeu, pe care nici unul din stăpânitorii acestui veac nu o cunoaște pe ea. Tu însă ești poporul cel ținut în mâna Mea, și toate ale Mele ale tale sunt, fiindcă Mă iubești, fiindcă Eu bat, și tu Îmi deschizi; Eu îți dau, și tu împarți, căci cei ce sunt ai Mei lucrează ceea ce Eu le dau.

Îți dau mereu cuvântul împărăției Mele. Lucrează-l, poporul Meu, ca să se facă izvor împărăția Mea și să vină spre ea cei ce iubesc în Mine și nu în lumea aceasta, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților doisprezece apostolic, din 13-07-2005

***

Îmi amintesc, în mijlocul poporului Meu, de ziua naşterii tale între oameni, mama Mea, naştere venită din cer, de la Tatăl, tainică minune pe pământ, căci dacă Dumnezeu n-ar lucra în taină tainele Lui, oamenii nu le-ar putea pricepe şi nu le-ar primi şi nu le-ar purta apoi spre cer, mamă. E mare întunericul din om, căci duhul lumii se luptă pe pământ cu omul prin mândria din om, şi plânge Dumnezeu între sfinţi, şi lucrează durere peste om, ca să-l trezească din nepăsare şi să-L cheme pe Dumnezeu pe pământ şi să se lase omul biruit de Dumnezeu, mântuit de pierzare şi cu dor de veşnicie, căci **dorul de Dumnezeu îl va mântui pe om de moarte, iar Eu voi suna învierea morţilor şi voi da înapoi celor vii nestricăciunea,** dar îi rog pe oameni pentru ea, ca s-o caute în ei şi s-o trezească şi s-o iubească şi să-Mi dea viaţă în ei, iar Eu să înnoiesc lumea, aşa cum am de lucrat acum, mamă.

– O, ce lucrare dulce este cuvântul Tău, Mântuitorule Doamne, copil al Tatălui şi al meu! M-am născut pe pământ ca să Te cobor pe Tine din Tatăl la om, ca să Te nasc prunc şi să Te cresc cu dor şi să Te dau omului de Mântuitor. Smerită şi plânsă mi-a fost viaţa, de durerea mea cea pentru Tine şi pentru om, şi n-a putut şi nu poate omul pricepe cât de măreaţă a fost şi este venirea Ta pentru salvarea lui. Grăiesc cu Tine, şi Tu, cu mine, şi apoi ne împart la oameni copiii cei împărţitori de Dumnezeu, că e vremea să-l strigăm pe om până ne va auzi, Fiule Doamne. O, nu se mai poate omul întoarce spre adevărul vieţii, dar eu Te rog acum, în ziua mea de serbare din mijlocul poporului Tău, dă-i omului duh nou, dă-i simţire cerească, dă-i putere să Te primească şi să se aplece să ia din izvorul cuvântului Tău, căci omul mare piere, iar cel mic înviază prin smerenie şi prin iubire ca a Ta, Doamne milos pentru om.

… O, fii ai Fiului meu, plânge cerul peste pământ. Vine apă multă din cer pe pământ. Hai să ridicăm rugă de iertare pentru neamul român ca să-i fie luminată calea lui spre Dumnezeu. Hai să lucrezi după cum îţi este ţie scrisă lucrarea ta cu Dumnezeu, popor aşteptat de sfinţi. Suspină sfinţii după tine ca să te aşezi cale a lor spre om, ca să te faci tot mai dulce purtător de Dumnezeu şi de sfinţi spre oameni, popor al aşteptării cea de sus. Viaţa trupului meu a ars de dor ca să-L ajut pe Dumnezeu spre om, iar tu trebuie să arzi de şapte ori mai mult, că tot neamul omenesc, de la începutul omului şi până azi, se uită după tine ca să-i rosteşti învierea, şi apoi el te va mărturisi, şi se va îmbrăţişa cerul cu pământul şi se vor face noi, căci iubirea este Domnul, şi este puterea Domnului, iar mila Lui biruieşte judecata, şi va deschide ochii omului, şi tu va fi să ştii să dai la tot omul lumina cea de sus, care te creşte pe tine ca să-L poţi face cunoscut pe Dumnezeu pe pământ, popor ales din lume.

… – O, mamă, naşterea ta a purtat cu ea naşterea Mea. O, mamă, naşterea acestui popor al cuvântului Meu poartă cu ea naşterea din nou a lumii, mamă. Mă aplec şi îţi sărut rugăciunea cea din mijlocul poporului Meu, căci sunt Fiu supus şi te ascult, mamă. Aşa să Mă asculte poporul cuvântului Meu. Să fie el cuvântul Meu cel împlinit, mamă. Să fie el puterea învierii făpturii, mamă. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Naşterii Maicii Domnului, din 21-09-2005

***

O, e tare greu pe pământ, că e mult de când omul a căzut, şi tot atât de mult este de când Eu, Domnul, trudesc cu suspin zdrobit în Mine ca să-l pot înţelepţi pe om, şi apoi să vrea el fericirea, să vrea iarăşi, aşa cum au voit-o iarăşi îngerii care au rămas ai Mei după căderea îngerilor, care s-a întâmplat după ce omul n-a mai iubit supunerea ce îl ţinea pe el în fericirea raiului, şi pe Mine în om, în casa pe care Eu am zidit-o. Amin.

Iată, strigăm la masa îngerilor pe cei care şi-au lăsat trupul în vremea celor şapte mii de ani. Bucuria lor e de neînchipuit, dar şi durerea lor pentru cei ce ca şi ei în vremea lor nu ştiu pe pământ să preţuiască pe Dumnezeu, căci omul stă departe de Dumnezeu pe pământ şi nu ştie durerea care îl va lua în ea apoi. **Cei adormiţi aşteaptă pe Dumnezeu de pe pământ, nu din cer, că ei văd cerul pe pământ, şi văd şi aşteaptă bucuria care îi va lua în ea după ce Eu voi avea pe pământ precum între îngeri lucrare.** Amin.

Mângâiaţi-vă, voi, cei întristaţi după Dumnezeu! Puţin, puţin, şi va fi învierea şi lumina ei şi mângâierea ei. Fericiţi sunt cei ce pe pământ iubesc întristarea după Dumnezeu, că aceea îşi plătesc bucuria care îi va lua în ea apoi. O, mângâiaţi-vă acum! Însemnatu-M-am peste voi cu glasul îngerului Meu, că vă este pusă masă cu îngerii.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinţilor arhangheli Mihail şi Gavriil, din 21-11-2005

***

O, poporul Meu, învaţă de la sfinţi şi de la Mine şi de la Tatăl, învaţă să Mă mărturiseşti, că la această lucrare ai fost chemat. Sfinţii M-au mărturisit pe Mine, iar Eu i-am mărturisit pe ei prin cuvântul Meu, aşa cum l-am mărturisit pe Ioan, botezătorul Meu, şi i-am mărturisit pe sfinţi prin semne şi minuni, de la Mine şi până în vremea ta când cu mână tare te-am păzit ca să te am popor mărturisitor, că mare, mare a fost paza şi biruinţa Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh pentru paza ta cea din cer pe pământ ca să nu te vatăme nimeni şi să Mă mărturisesc Eu în mijlocul tău, şi Tatăl şi sfinţii să Mă mărturisească, iar tu să veşteşti cele ce Noi din cele cereşti mărturisim ca **să împlinim Scriptura împărăţiei cerurilor pe pământ nou stârpind fărădelegea de peste tot, iar când ea nu va mai fi în mintea şi în fapta oamenilor, atunci nici satana nu va mai avea de lucru şi îşi va sfârşi şi el lucrarea sa prin om, şi omul îşi va sfârşi şi el lucrarea lui prin satana, iar Eu, Domnul, îi voi aşeza la locul lor cel dintâi pe îngerii care au căzut slujind duhului semeţiei omului cel zidit de mâna Mea din pământ, şi în care am suflat apoi duh de viaţă ca să-l am împărăţie a Mea, bucurie şi desfătare a lui Dumnezeu şi a îngerilor Lui.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfântului Ioan Botezătorul, din 20-01-2006

***

O, poporul Meu, fericiţi sunt şi vor fi cei curaţi cu inima, iar aceştia sunt cei ce văd pe Dumnezeu şi se fac asemenea Lui, şi aceasta înseamnă această Scriptură. O, ce frumos M-au iubit cei ce au plâns pentru Mine pe drumul suferinţei Mele când spinii Îmi sângerau fruntea şi când suliţa ostaşului Mi-a luat puterea vieţii, ca apoi să Mă pregătesc pentru învierea Mea, şi cu ea să Mă duc să le-o dau celor ce Mă aşteptau de cinci mii de ani, căci Eu am venit pe pământ ca să aduc învierea morţilor. Amin. **Iată, şi acum va fi ca atunci, şi te vor mărturisi cei din morminte, Ierusalime de azi, aşa cum sfinţii, îmbrăcaţi în trupurile lor, M-au mărturisit pe Mine acum două mii de ani ca să lase pe pământ adeverirea dumnezeirii Mele,** Dumnezeu răstignit de om, şi înviat din răstignire pentru învierea celor adormiţi. Amin. (*Vezi „Evanghelia lui Nicodim" n.r.*)

Acum las în mijlocul tău pacea Mea, poporul Meu, şi s-o găsesc în tine, şi să te găsesc lucrând întru ea, Ierusalime al venirii Mele. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Domnului în Ierusalim, din 16-04-2006

***

De două mii de ani așteptăm minunea cuvântului Tău peste pământ, și Îți slăvim între cei din cer numele Tău cel nou. Ai venit pe pământ după două mii de ani cu nume nou, și Te numești Cuvântul lui Dumnezeu, și Te scrii cu el în timp, iar acum Te-ai făcut carte, Doamne, și se desfac pecețile ei și se împarte cuvântul Tău și numele Tău cel de cincizeci de ani pe pământul român, unde Ți-ai așternut masa pentru venirea Ta cu sfinții, Doamne. Venirea noastră cu Tine e slujită de îngeri, și plâng îngerii care și-au pierdut slava, și așteaptă după om să se întoarcă la Tine ca să se întoarcă și ei la locurile lor slăvite. O, dă-i poporului Tău putere de Duh Sfânt și de sfântă rugăciune pentru nașterea din nou a lumii, Doamne. Tot și toate așteaptă în cer și pe pământ, așteaptă după cei din urmă slujitori ai Tăi, ca să ridice ei puterea Ta spre lucru și să așezi duh dătător de viață peste om, căci omul nu știe de Dumnezeu și nu știe să aștepte, iar Tu trebuie să așezi pe pământ veșnicia celor ce Te-au iubit și Te iubesc, Doamne și Stăpân al vieții cea fără de sfârșit pentru sfinți. Fă-l pe poporul Tău de azi biruitor peste neputințele de pe pământ, și în care toți oamenii stau și nu pot să vină după Tine așa cum noi am venit, și apoi așa am umblat. Îmbracă-i pe cei mici în fiori de rugăciune pentru nașterea din nou a lumii, căci tot și toate după ei așteaptă.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Paști, a mironosițelor, din 07-05-2006

***

Voiesc să fie frumos și sfânt pământul, dar fără de credință sfântă în om Eu nu pot aceasta, căci nu împărăția omului, ci împărăția Mea voiesc s-o așez în om și pe pământ apoi, și iată, de aceea am venit cu acest cuvânt peste pământ și peste om, dar omul este slab cu credința și își voiește binele lui când citește în Scripturi despre împărăția Mea. Poporul Israel Mă întreba despre așezarea împărăției lui, Mă întreba dacă a venit vremea lui, dar Eu nu i-am răspuns. O, nu împărăția omului trebuie să fie peste om și peste pământ, **ci împărăția Mea, cea așteptată de părinți și de sfinți și de toți îngerii slavei Mele, ba și de îngerii care au pierdut slava Mea prin semeția omului lucrat de mâna Mea din pământ și din Duhul Meu.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Domnului, din 01-06-2006

***

O, poporul Meu, sunt la masa ta cu înaintemergătorul Meu Ioan. El Mi-a fost ucenic, iar darul proorociei, care locuia în el de la Dumnezeu, avea ca lucrare mărturisirea despre Mine, Mielul lui Dumnezeu. El Mi-a dat Mie ucenicii lui, și apoi a mers la Tatăl mai înainte de Mine și M-a mărturisit sfinților cerului, și M-a mărturisit celor din iad, căci atât de mare este darul celui ce mărturisește pe Dumnezeu, iar cei din iad, care de atâta timp așteptau și așteaptă învierea, au săltat atunci cu duhul și și-au ușurat durerea la auzul numelui Meu și al lucrării Mele pe care o lucrez pentru învierea omului, poporul Meu, căci precum Moise a fost trimisul lui Dumnezeu ca să-l scoată din robie pe Israel și să-i dea lui pământul făgăduinței, tot așa am fost și **Eu trimisul Tatălui pe pământ și în iad, ca să-l scot pe om din întuneric la lumină, de la moarte la viață, și am fost Fiul Tatălui Savaot, și ucenic I-am fost.** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfântului Ioan Botezătorul, din 20-01-2007

***

Când au fost chemați spre pomenire cei adormiți, am spus că vor rămâne ei la masa lor de pomenire toată vremea postului cel pentru întâmpinarea învierii Mele, **și iată, azi îi pomenim din nou și le dăm lor praznic de înviere și de mângâiere și de nădejde până la biruința Mea deplină, când nu va mai fi om pe pământ care să nu creadă în ființa Mea de Dumnezeu**

adevărat și de Salvator al omului căzut prin păcat. Le spun și lor: Hristos a înviat! Le spun și lor salutul învierii Mele și le dau mângâierea, căci sunt obosiți de așteptare și de dor, iar mironosițele învierii Mele le împart lor mirul învierii și mărturisirea cea despre Mine, Cel înviat pentru învierea omului, căci Eu sunt începătura învierii. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Paști, a mironosițelor, din 22-04-2007

***

Eu sunt Cel ce sunt. Sunt Cel ce Mă port pe heruvimi și pe serafimi. Sunt Cel Unul născut din Tatăl mai înainte de vecii și Cel ce M-am întrupat în Fecioară de la Duhul Sfânt ca să vin între oameni Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, și sunt de o ființă cu Tatăl. Amin.

Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, și sub acest nume vin iarăși cuvânt pe pământ, căci acum două mii de ani am venit din cer și M-am lăsat răstignit pentru om și am înviat apoi, după cum era scris să fie cu Mine, și M-am suit iarăși la Tatăl, și iată, vin iarăși, vin cuvânt pe pământ, căci sunt fără de început și fără de sfârșit, ca și Tatăl, **iar Duhul Sfânt, Făcătorul vieții, Cel Care a grăit prin prooroci, Mă desăvârșește acum cu împărăția Mea cea fără de sfârșit pe pământ peste oameni, căci cei ce au fost, iarăși vor fi și vor învia, iar cei vii care vor fi ca sfinții, se vor desăvârși prin duhul vieții ce va să fie în veac, căci împărăția Mea nu va avea sfârșit.** Amin.

… Poporul cel venit cu îngerul Meu din locul așteptării duhului învierii peste cei ce așteaptă glasul arhanghelului ca să se scoale ei pentru veacul ce va să fie, acest popor atât de mult venit acum la sărbătoarea îngerească, Eu, Domnul, îl privesc și-Mi revărs peste el duhul mângâierii, făgăduința învierii cea deplină a trupurilor lor, după faptele lor și după mare mila Mea, pe care am pus-o la lucru acum prin stăruința cu care mijlocesc la Mine cei așezați de Mine în grădinița cuvântului Meu ca să ceară ei la Dumnezeu dezlegarea fâpturii și odrăslirea cea nouă, învierea morților și viața veacului ce va să vină și să fie pe pământ curând, curând.

Pace vouă, celor ce așteptați învierea! **Un picuț, și voi lăsa peste pământ haina nestricăciunii care va să fie, și voi vă veți ridica nestricăcioși,** căci Eu la această lucrare lucrez acum cu poporul Meu de pe pământ, și pe care Mi l-am zidit prin cuvânt. **O, bucurați-vă și priviți la slava Mea bucurându-vă, căci poporul Meu de azi e slava Mea cea de la venirea Mea, și curând, curând, Eu, Domnul, vă voi curma așteptarea. Un picuț și toată făptura va lua veșmântul nestricăciunii,** și bucuria aceasta va întoarce pe pământ veșnicia a toate câte au fost făcute de Dumnezeu, și care iarăși vor fi, precum este scris, și când Eu, Domnul, voi rosti și voi spune***: «Făcutu-s-a!».*** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-2007

***

O, fii ai lumii, e mare nefericirea aceasta a voastră! Necredința este duhul cel potrivnic fericirii sufletelor voastre. Nu uitați că sufletele voastre sunt de la Dumnezeu și că voi le dați hrană moartă, tată. Nu uitați că ele sunt cele ce tânjesc în voi după viață chiar și când voi numiți viață a lor faptele morții, faptele necredinței, tată. O, nu uitați că necredința este duhul întunericului stăpânitorului veacului acesta și întru care voi stați ca în închisoare. Eu, Domnul, vă strig de deasupra. Puterea voastră cea rea nu vă lasă, nu vă scapă de sub ea, iar duhul necredinței vă acoperă vederea duhului vostru ca să nu vă lepădați de duhul lumii, duhul care vă hrănește și somnul, tată. O,

deschideți-vă ochii, deschideți-vi-i singuri și pătrundeți-vă de duhul credinței sfinte ca să luați de la Dumnezeu învierea din moartea în care stați. **A venit vremea învierii morților, care aud cuvântul lui Dumnezeu ca să se scoale, iar Eu, Domnul, vă strig de deasupra și duh de înviere vă dăruiesc.** Vă așteaptă sfinții sularea, căci ei au fost oameni ca și voi pe pământ, și au ajuns în cer prin lucrarea credinței lor, lucrare dulce pentru om, dar pe care omul n-o cunoaște, căci omul dă de pereții prăpastiei în care stă atunci când ar da să se uite ca să vadă, iar cel ce nu vede, rămâne în necredință, rămâne surd și orb. Mila Mea însă îl strigă pe om. Mila Mea de om se face cuvânt peste om și îl strigă pe om și-i spune lui: **Hai, omule, să vezi și să le pricepi pe cele de mai înainte de moartea omului, când omul era cuprins în Dumnezeu așa cum pruncul este cuprins în mama lui până să iasă el în tărâmul cel trecător!** Hai, omule, spre Mine mai înainte să vin Eu spre tine pentru necredința ta ca să te scol din ea și să vezi ca să crezi! Dar credința care vine spre tine prin mânia Mea cea pentru necredința ta, aceea este judecătoare și nu mângâietoare, tată. Eu însă sunt Domnul Mângâietorul, și cu mângâiere vin și pătrund până la urechea ta închisă spre Mine și ți-o desfac și-ți spun mângâietor că necredința este duhul lumii. Și-ți mai spun, omule căzut, că împotriva întunericului necredinței, credința este Duhul lui Dumnezeu. Amin, amin, amin.

O, poporul Meu, o, casa Mea de venire! Din mijlocul tău l-am strigat pe omul cel necredincios, și ca un tată l-am strigat. Din mijlocul tău l-am strigat pe om ca să știe el că Eu sunt cu tine pe pământ și că te țin cuprins în Mine și tot așa te și hrănesc, iar prin credința ta Eu Mă deșert din mijlocul tău râu de ape vii, care curg peste cei fără de apă, fără de învățătură, fără de înviere pe pământ, iar cine se va trezi și se va apleca să bea, va învia din moarte și va veni spre viață așa cum tu ai venit la Mine când Mi-ai aflat izvorul și ai gustat din apa lui, **și iată, tu ești acum muntele Meu cel sfânt, templul Meu, Sionul Meu, Ierusalimul Meu cel nou,** spre care se îndreaptă cei însetați de Dumnezeu și-și zic lor: ***«Veniți să ne suim în muntele Domnului, spre templul Domnului, ca El să ne învețe căile Sale și să mergem pe ele, căci din Sion va ieși legea, și cuvântul lui Dumnezeu din Ierusalim va curge spre noi, iar Domnul, ca un Păstor Care paște turma Sa, va aduna cu brațul Său mieii și-i va purta la sânul Său, iar cele ce alăptează își vor simți odihna»,*** precum este scris. Amin.

O, poporul Meu, lumea a învățat lumește și nu poate să vadă pe cele ce sunt cerești în mijlocul ei, căci Eu sunt Cel tainic cu tine, fiindcă așa este Dumnezeu, iar cel ce stă în necredință nu poate să-L vadă pe Dumnezeu. Tu însă înveți dumnezeiește, și tot așa și crezi, dar Mi-e milă de cei ce în mijlocul tău încă n-au pătruns cu credința lor toată taina Mea din mijlocul tău, căci cei puțini la minte pentru cele de la Dumnezeu n-au primit puterea întreagă a credinței cea de sus și pentru cele de sus, **căci omul dobândește de la Dumnezeu atât cât Îi dă el lui Dumnezeu.** Iar acum, Eu, Domnul, slobod peste tine cuvântul celor trei arhierei sărbătoriți azi în cer și în mijlocul tău și care s-au făcut cu sărbătoarea lor punte a Mea, punte a cuvântului Meu de azi, căci scris este în prooroci: ***«Precum fiii lui Israel aduceau prinoase pentru templul Domnului, și precum cerul cel nou și pământul cel nou, pe care le voi zidi, vor dăinui înaintea Mea, așa va dăinui de-a pururi neamul și numele lor, și din lună nouă în lună nouă, și din sărbătoare în sărbătoare vor veni și se vor închina înaintea Mea».*** Amin, amin, amin.

– O, mare ești, Doamne, și minunate sunt lucrările Tale, și nu este cuvânt ca să ajungă pentru slăvirea Ta, căci Tu ai adunat spre Tine neamurile și limbile ca să vadă mereu slava Ta din sfinții Tăi, și din ele ai luat și iei preoți și leviți, precum și pe noi ne-ai luat de am slujit dumnezeirii Tale pe pământ înaintea oamenilor, și iată, neamul nostru de sfinți și numele nostru

dăinuiește, Doamne, precum este scris. Venim acum din sărbătoare în sărbătoare și ne închinăm înaintea Ta, împreună cu poporul Tău de azi, care stă înaintea cuvântului Tău când el vine, și pe care Tu l-ai făcut pe pământ casă a Ta și a sfinților Tăi, vestitor al Tău de la margini la margini cu taina Ta cea din mijlocul lui, căci iată, din Ierusalim curge cuvântul lui Dumnezeu spre neamuri, iar Tu ca un Păstor paști turma Ta și aduni în brațul Tău miei și îi porți la sân, precum este scris.

Ne închinăm înaintea Ta, Doamne, în mijlocul poporului Tău, și împreună cu el suntem aici închinători. Din mijlocul lui Te rugăm pentru el, Bunule: împlinește Tu tot mai pe înțelesul oamenilor de pe pământ proorocia Ta pentru acest nou început al Tău, pe care l-ai vestit prin prooroci când ai zis că ***«Se va întâmpla în vremile cele de apoi că muntele templului Domnului va fi mai înalt decât toate vârfurile munților, iar piscul lui se va înălța peste toate culmile, și vor curge multe neamuri spre lumina lui și vor zice: „Veniți să ne suim în muntele Domnului, ca El să ne învețe căile Sale și să mergem pe ele, căci din Sion va ieși legea, și cuvântul lui Dumnezeu din Ierusalim va curge". Ochii cei trufași vor fi smeriți, și mândria oamenilor va fi înfrântă, și numai Domnul Se va înălța, căci El va judeca în ziua Sa și Se va ridica împotriva a tot ce este mândru și care se înalță cu fălire, și fala omului va fi prăbușită, și în ziua aceea numai Domnul va fi prea înălțat, iar idolii toți se vor nărui și omul îi va arunca, căci ce putere are omul?».***

Din mijlocul poporului cuvântului Tău ridicăm strigare spre Tine pentru el, Bunule. Dă-i lui tărie și paște-l pe el în duhul nădejdii sfinte pentru biruință, Doamne, și aruncă Tu la pământ puterea cea potrivnică. Taie Tu puterea și uneltirea care se scoală să dea în lucrarea Ta din mijlocul poporului Tău, căci din mijlocul lui Tu curgi râul cel viu, râul vieții, Doamne, peste vii și peste morți, fiindcă a venit vremea Ta. Fă cale cuvântului Tău peste neamurile pământului, că Tu ca un Mire ieși din cămara Ta, din mijlocul poporului Tău când vii la el ca să Te împarți peste pământ și ca să strălucești de șapte ori mai mult decât până acum prin toți cei care Te-au purtat spre oameni, fiindcă acum Tu ești Cel Care grăiești, Tu ești glasul celui de al șaptelea înger, care vestește judecata, ziua Ta, când toate cele semețe vor păli și se vor apleca înaintea slavei zilei Tale, că Tu nu mai ai ce să aștepți de la oameni, căci oamenii stau în prăpastia necredinței și nu mai ies din ea. Tu însă strigi cu glasul Tău peste acest adânc întunecat, iar noi, sfinții Tăi, cu Tine în venire, strigăm din Tine: Înviați, voi, oase uscate, căci carnea de pe voi e putredă, e numai păcat, și păcatul este moarte, este putreziciune ca și trupul care putrezește în pământ! Înviați, voi, duhuri întemnițate în trupuri vândute păcatului! Noi, cei trei arhierei, Vasile, Grigorie și Ioan, slujitori de foc în templul Domnului, lucrători tainici în via cea de azi, la altarul cel de foc, așezat de Domnul acum în mijlocul neamului român pentru ca să ardă Domnul pe el pe duhul cel potrivnic Lui și toate păcatele făpturii omenești, de la Adam și până azi, noi, cei ce am coborât din cer în zilele acestei veniri a Domnului, la începutul Lui cel din anul 1955 prin trâmbița Sa prin care a sunat, și, iarăși, acum, la sfârșitul strigării Lui prin cei ce slujesc acum înaintea Lui lucrători de foc împreună cu noi, iar noi împreună cu ei, noi strigăm peste cei îngropați de vii în trupurile lor, peste tot neamul oamenilor de pe pământ strigăm și dăm de veste porunca Domnului: Înviați, voi, oase uscate, și faceți-vă fii ai lui Dumnezeu prin darul credinței sfinte! Înviați, voi, duhuri întemnițate în trupurile vândute necredinței, duhului lumii și păcatului! Nu mai poruncim duhului rău să iasă din voi, ci poruncim duhului vostru să învieze și să biruiască pentru Dumnezeu în voi. Înviați și credeți în Dumnezeu și faceți apoi roade vrednice de pocăință, și apoi faceți-vă fii ai lui Dumnezeu, faceți-vă sfinți precum noi ne-am făcut pe pământ înaintea Domnului sfinților, căci El ne-a dat nouă puterea aceasta, după cum este scris pentru cei ce cred în El! Amin.

Şi acum, Doamne, Doamne, caută din cer şi vezi şi cercetează via aceasta a Ta şi o desăvârşeşte pe ea, căci poporul Tău de azi este via Ta, şi fă să crească ea şi vinul Tău cel nou, precum Tu l-ai povăţuit pe poporul Tău. Iar noi, cei ce avem lucrarea ungerii cereşti peste el, suntem prin cei aşezaţi de noi lucrători din partea Ta prin ei pentru rodul viţei, pentru masa nunţii Tale, Doamne, pentru vinul Tău cel nou, căci via Ta este sădirea Ta, şi Tu eşti rodul ei. Amin, amin, amin.

– Binecuvântat să fie de Dumnezeu Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt cuvântul vostru cel ceresc, o, slujitori ai Mei din partea cerului peste poporul Meu cel nou de azi! Am coborât Noi azi pentru cuvânt de dor între Mine şi poporul Meu, şi apoi pentru cuvânt de strigare între Mine şi fiii lumii şi apoi pentru cuvânt de înviere peste ei, şi, iarăşi, cuvânt de binecuvântare nouă peste via Mea cea nouă şi pentru rodul ei. Amin.

Binecuvântată să fie lucrarea cea cu credinţă în ea a poporului Meu de azi, căci prin credinţa lui Eu împlinesc Scripturile care mai sunt de aşezat pe pământ ca şi în cer. Amin.

O, veniţi, binecuvântaţii Tatălui Meu, voi, fii ai poporului Meu de azi, veniţi-Mi împlinitori şi moştenitori ai lucrării Mele şi ai minunii Mele, pe care am dat-o Eu vouă ca s-o lucraţi şi s-o purtaţi, gătită de Mine de la întemeierea lumii ca să fie ea azi aşezată pe pământ, **biserica cea vie a lui Dumnezeu-Cuvântul, şi peste care El Însuşi grăieşte şi împlineşte şi o găteşte pe ea ca pe o mireasă pentru Mirele ei, precum este scris. Amin.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinţilor trei ierarhi: Vasile, Grigorie şi Ioan din 12-02-2008

***

O, poporul Meu, mare eşti tu la Mine pentru credinţa ta în lucrarea Mea cea de ieri şi cea de azi, şi fii atent, tată, că este scris cuvântul Meu cel de după învierea Mea pentru cei ce cred în Mine că aceia vor izgoni demoni din oameni, căci vor vorbi în limbi noi şi vor fi vindecători. O, nu e om să nu aibă în el demon, tată, iar demonul se încruntă când umbli să-l superi în om. O, e plin pământul de demoni, iar oamenii, la fel şi nu mai ştiu oamenii ce este şi ce face demonul în om, şi nu ştiu oamenii ce este şi ce face Domnul în om acolo unde El poate împărăţie în om. Demonul îl ţine pe om lângă el şi lângă ai lui, iar Domnul îl ţine pe om lângă El şi lângă ai Lui, căci întunericul e mare între demon şi Dumnezeu, între om şi Dumnezeu. **Cartea Mea de azi este cartea judecăţii, în care Eu scriu păcatele omului, căci Mă uit pe pământ la om şi aşa scriu în carte, şi apoi o pun pe ea faţă în faţă cu omul şi mai dinainte îi spun omului faptele sale lumeşti şi diavoleşti, că judecata făpturii este vremea aceasta de venire a Mea cuvânt după două mii de ani iarăşi de la Tatăl la om, iar cel ce crede în Mine şi în cuvântul Meu de azi, acela se scoală şi înţelege şi cuvântul Meu cel de acum două mii de ani, şi apoi se scoală dintre morţi unul ca acela şi se face ucenic al Meu, al voii Mele celei sfinte şi vestitor al Evangheliei învierii. Amin.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Învierii Domnului, din 27-04-2008

***

Şi acum, poporul Meu, intru pe porţi cu ucenicii Mei şi cu mironosiţele Mele şi ale învierii Mele, şi **vin la masa ta cu cei ce M-au condamnat la moarte acum două mii de ani, căci sunt pomeniţi aici pentru iertare şi ei, fiindcă Eu am spus că tot cel ce va păcătui asupra Fiului**

Omului, i se va ierta, iar ei au dat să se înțeleagă atunci că sunt apărătorii lui Dumnezeu, că sunt cei ce voiesc binele pentru Israel.

E zi de serbare cu iubire cerească în ea. E zi de pomenire a celor ce Mă așteaptă în locuința morților ca să le dau mâna spre învierea lor, spre iertarea lor, iar ucenicii și ucenițele Mele le dau lor rând, le dau celor îndurerați rând acum, la masa Mea de cuvânt. E chemată la masa Mea făptura toată care a fost. Cei adormiți întru nădejdea învierii nu așteaptă zadarnic și se vor alina curând, iar alții așteaptă la hotarul dintre Mine și om ca să mărturisească ei durerea lor. Amin.

– Lumea celor adormiți, Doamne, vine mereu cu Tine la serbarea de pomenire a acestei lumi, și Te numim pe Tine Salvatorul celor ce au adormit întru nădejdea învierii prin Tine, Cel făgăduit de Tatăl ca să vii pe pământ pentru vii și pentru morți. Îți privim poporul și îl mărturisim al Tău, pe el și pe tot cel ce se face după cuvântul Tău și după voia Ta trup al poporului Tău, care s-a făcut cale a Ta, casă a Ta pentru venirea Ta cea de acum. O, vino, Doamne, și împlinește-Ți făgăduințele Tale cele despre cer nou și despre pământ nou, scrise în Scripturi să vină și să fie, și iată cum vii și împlinești! Și ne iartă nouă greșalele cu care am plecat de pe pământ, că avem la Tine mijlocire, Doamne, avem din mijlocul poporului Tău. Amin, amin, amin.

– Amin, amin zic vouă, Eu sunt Cel îndurător și aud plânsul celor însuspinați. Amin.

Și acum, Eu, Domnul, îi strig pe cei ce M-au condamnat atunci, îi chem și îi așez la masa Mea de cuvânt, iar ei să vină și să mărturisească. Eu sunt Cel ce sunt, și sunt Cel răstignit și înviat și am putere peste vii și peste morți, peste robi și peste liberi. Să vină să mărturisească despre Mine Caiafa, Anna, Pilat și Iuda, căci Eu sunt Cel îndurerat de șapte mii de ani. Amin.

– O, atâta milă nu poți avea decât Tu, Cel milos pentru chinuitorii Tăi, pentru care ai plâns pe cruce spre Tatăl și Te-ai rugat Lui spunând: ***«Tată, iartă-i, că ei nu știu ce fac»****. Ai spus atunci că s-a împlinit cu Tine tot ceea ce era scris în cartea lui Moise, în prooroci și în psalmi, iar noi, cei de acum două mii de ani, am căzut înfăptuitorii Scripturilor cele despre răstignirea Ta. O, dacă vrei, dacă poți, scrie-ne ca împlinitori ai Scripturilor care s-au împlinit cu Tine precum era scris. Noi vrând-nevrând Te-am mărturisit de Dumnezeu adevărat, căci dacă Te-am condamnat ca pe un om, Tu ai înviat dintre morți ca un Dumnezeu, și dacă nu Te condamnam, Tu nu Te-ai fi putut slăvi prin înviere pentru învierea fiecărui om care voiește înviere. O, scrie-ne ca ucenici, căci noi am plătit pe pământ cu chin al sufletului și al trupului apoi, iar când ne-am dat sufletul Tu ai fost Acela Care ai venit și Te-ai întâlnit cu noi, arătându-ne semnele cuielor pe trupul Tău, Stăpâne al vieții și al morții. Am fost neputincioși, am fost slabi, ne-am dus unul pe altul cu vorba pentru moartea Ta. Te-am trimis de la unul la altul și apoi am făcut norodul să spună că Tu ești Om împotriva lui Dumnezeu, iar duhul necredinței s-a ridicat mare apoi în norod și s-a împlinit durerea Ta de pe Golgota, o, Fiule al lui Dumnezeu, iar noi eram atunci ca orbii, și ochii noștri erau ținuți să vadă, și așa am împlinit noi Scriptura cea pentru dispreț asupra Ta și pentru jertfa Ta pe cruce pentru neamul omenesc cel vinovat de păcat. Acum suntem chemați de Tine la masă de pomenire pentru lumea celor adormiți, și cine poate să se împotrivească lucrărilor Tale? Iată-ne! Stăm vinovați înaintea Ta și a poporului Tău, care Te mărturisește azi în mijlocul neamului român cale a venirii Tale cuvânt de judecată de la Tatăl la om pe pământ. Dacă voiești, poți să ne curățești de păcatul nostru prin iertare și să nu ne lași pentru vecii în foc, căci duhul nostru arde cu durere mare, dar nădăjduiește în Tine, Cel ce ai murit pe cruce pus de noi și Cel ce ai înviat prin cruce. Ne-am rușinat atunci cu Tine și cu slava Ta cea plină de umilință, și iată, rușinați*

stăm acum înaintea Ta și a Tatălui Tău și a sfinților Tăi și a poporului Tău de azi. Iar acum facă-se voia Ta cu noi, dar nu uita că Tu ești milos, că ești îndurător dacă voiești, căci ai venit acum pe pământ cu putere mare, cu mult, cu mult cuvânt, și cuvântul Tău este râu în care omul se poate spăla de vină. Noi nu mai putem, dar poți Tu să ne speli. Tu, și poporul Tău cel mijlocitor acum pentru izbăvirea făpturii. Facă-se voia Ta, dar știm că ești îndurător ca și acum două mii de ani când ai răbdat cu iubire împlinirea a toate câte despre Tine mai dinainte s-au scris, despre Tine și despre noi, cei ce am făptuit asupra Ta suferința Ta cea pentru ispășirea păcatelor lumii. Noi am fost atunci judecători, noi și lumea, iar acum ești Tu, și ești drept, dar ești îndurător, căci ești Dumnezeu, ești Fiul Tatălui Savaot și al mamei Fecioară și ești Cel ce vii ca să judeci viii și morții, și ești Cel fără de început și fără de sfârșit, și ești începutul și sfârșitul și ești. Amin. Și acum, dacă voiești și pentru noi, Tu știi aceasta, iar noi primim. O, primește-ne, primește-ne pentru rugăciunile celor ce se roagă pe pământ pentru vina noastră și pentru iertarea ei înaintea Ta! Amin, amin, amin.

– Eu, Domnul Cel înviat din răstignire, sunt îndurător ca și pe cruce acum două mii de ani când am cerut la Tatăl iertarea pentru cei ce au împlinit Scripturile cele despre Mine ca să fiu răstignit și ca să port sarcina păcatelor lumii și ca să-Mi dau viața pentru ispășirea lor și apoi să înviez biruitor, iar învierea Mea a șters vina celor ce M-au condamnat ca pe un om, căci Eu am înviat ca un Dumnezeu adevărat.

Hristos a înviat pentru voi! Eu, Domnul Cel înviat, vă alin acum suspinul vostru cel greu și lung, căci îndurarea Mea e mare. Ați împlinit ca niște slugi pe cele scrise despre Mine, vrând-nevrând ați împlinit, și am împlinit și Eu așa cum era scris. Mângâiați-vă cu îndurarea Mea! Fiți în așteptare! Eu vin curând, îmbrăcat în toată slava pe care o am de la Tatăl mai înainte de întemeierea lumii. Vin să fac ceruri noi și pământ nou și Ierusalim nou, și vin și am venit și împlinesc precum este scris, precum am împlinit și acum două mii de ani pe cele scrise despre Mine ca să se împlinească atunci. Eu sunt Cel ce sunt, și sunt Stăpânul vieții și al morții, și am cheile adâncului, iar duhul cel potrivnic nu va mai fi, curând, curând nu va mai fi, și va fi pe pământ Duhul Domnului. Amin.

… – O, ucenici și ucenițe, scumpe și râvnitoare îndemnuri ați slobozit voi acum peste oameni dintre sfinți! Hai să și împlinim peste ei împărăția cea care nu cade! Amin.

Eu, Domnul, scriu acum cu mila Mea iertarea celor ce din slăbiciune M-au condamnat la cruce și sting focul lor cel de două mii de ani de peste duhul lor.

O, odihniți-vă acum, fiilor! Am așteptat cu lacrimi ușurarea voastră. Plângeți cu Mine acum în duh de mângâiere. Lacrimi de mângâiere vă dau acum. Dați de la voi lacrimile de până acum și luați mângâierea Mea. Un picuț, și va rămâne mângâierea cea veșnică între pământ și cer, și veți fi și voi cei mângâiați pentru durerea voastră cea de două mii de ani, după ce ați stat față în față cu păcatul săvârșit de voi. Pace vouă! Amin, amin, amin.

Pace ție, poporul Meu! Te-am hrănit cu mult cuvânt. Această zi a fost o zi de mângâiere, o zi de împăcare. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Paști, a sfintelor mironosițe, din 11-05-2008

***

Pe nori de heruvimi vin, și-Mi folosesc porțile ca să intru cuvânt în cartea Mea de azi, și porțile se deschid la glasul Meu și așa intru Eu la tine ca să te hrănesc din Mine, poporul Meu de azi. O, deschide-Mi, tată, ca să intru în ființa ta și ascultă-Mi cuvântul și împlinește-l pe el, căci Eu sunt acest cuvânt, Eu și împlinirea Mea, pe care Mi-o doresc cu multul în tine, poporul Meu. Grăiesc cu tine mai dulce și mai frumos decât am grăit cu Israel când îl aveam pe Moise între Mine și el, căci tu ești la sfârșitul timpului, nu ești la început, și-ți trebuie multă mângâiere și multă putere pentru ca să poți cu Dumnezeu, căci duhul cel rău e mai rău ca oricând și trage din greu prin toate slugile lui ca să nu-și piardă biruința, dar el știe că și-o pierde și de aceea el este tot mai rău, tot mai rănit, tot mai supărat. Tu însă nu te teme, popor hrănit de Dumnezeu, căci Eu, Domnul, îți dau mereu mâna și te trec în brațe peste dureri, peste încercări și peste valurile care dau să te înghită și-ți curăț mereu fața și hăinuța, căci știu vremea cea grea, și este scrisă în Scriptură otrava ei și nu poți s-o ocolești, dar poți s-o biruiești cu Dumnezeu, **căci Îmi trebuie popor biruitor acum, la sfârșit de timp, fiindcă am de împlinit Scriptura învierii morților, și apoi viața veacului ce va să fie după veacurile omului, iar tu Îmi trebuiești, poporul Meu.** O, lasă, tată, să bată vântul de orice fel, tu stai alipit de pieptul Meu, căci Eu sunt Dumnezeu și pot totul, numai tu să poți să Mă crezi și să Mă asculți și să Mă mângâi, căci cu duhul mângâierii te hrănesc și harul sfințeniei ți-l dăruiesc, iar tu ca un prunc adună-te la pieptul Meu și învață de la Mine ocrotirea ta, învață să Mă iubești și să Mă crezi, că mare este cel ce are credință în lucrările Mele de peste om, iar celui ce crede, totul îi este cu putință, fiindcă poate Domnul pentru el. Amin.

Sunt în mijlocul tău cu mama Mea Fecioara, poporul Meu, și suntem însoțiți de sfinți și de prooroci și de apostoli, și aceștia veghează și se hrănesc din cuvântul Meu, și suntem purtați pe nori de heruvimi, căci așa este proorocită venirea Mea cu sfinții, iar slava Mea cea de la sfârșit de timp e mare, căci este la sfârșit, iar sfârșitul pregătește începutul și viața veacului ce va să fie pe pământ după ce se va împlini Scriptura învierii morților. Amin.

Am așezat în mijlocul tău rânduială de la Mine, jertfă de fiecare zi pentru împlinirea Scripturii învierii morților, o, și cât de tainic lucrez, poporul Meu! Pe vremea venirii Mele pe pământ prin nașterea Mea din mamă Fecioară am împlinit atunci Scripturile rostite prin proororoci despre venirea lui Mesia și despre împărăția lui Dumnezeu pe pământ cu omul, și toate împlinirile rămâneau tainice, căci tainic se împlineau pentru cei ce credeau în ele. Cei care nădăjduiau în împliniri pământești pentru împărăția Mea cu omul, aceia n-au înțeles și apoi n-au crezut venirea Mea, iar Eu le spuneam lor că împărăția lui Dumnezeu nu este din lumea aceasta și că ea este înăuntrul celor ce o iubesc pe ea în ei, iar pe Mine Stăpân al lor, Stăpân al vieții lor și iubire a lor pe pământ. O, așa este și azi. Eu, Domnul, împlinesc tainic tot ceea ce rostesc, căci nu peste fiii oamenilor așez Eu împlinirile, ci numai peste cei ce sunt și se fac fii ai lui Dumnezeu între oameni, și ale acelora sunt făgăduințele Mele toate, numai să știe ei să le priceapă și să le poarte în ei și peste ei, căci împărăția Mea cu ei nu este din lumea aceasta, ci este din cer și este cu cerul în mijlocul celor credincioși, iar cerul acesta este scaunul Meu de domnie, al cărui așternut este pământul, precum este scris.

… Hai, mamă, să lucrăm înaintea oamenilor grăirea Noastră cu poporul cel credincios venirii Mele. Hai, mamă, să presărăm peste om înțelepciunea și credința cea pentru Scriptura învierii morților și pentru viața veacului ce va să fie, căci veacul acesta nu este, fiindcă ceea ce este, este și nu trece, mamă. Hai, mama Mea, să facem zidirea omului și apoi să fie omul, căci ceea ce nu este zidit, nu este, mamă.

– O, nu este zidit, nu este făcut omul, Fiule al Tatălui și al meu, căci Ziditorul a toate Tu ești, iar ca să-l naști pe om de sus trebuie să zidești mai întâi în el împărăția cerurilor, Fiule scump al meu și Dumnezeule al celor credincioși.

O, nu poate omul să iubească în el împărăția cerurilor, căci omul iubește în el păcatul, iar păcatul este moarte. Întinge omul cu bucătura în păcat și se hrănește cu el, și nu se hrănește cu Dumnezeu omul. O, nu se poate omul birui ca să ia în el apoi împărăția lui Dumnezeu și s-o slăvească pe ea în el, Fiule Doamne. Ai venit pe pământ acum cu minunea grăirii Tale peste om, dar omul este necredincios și crede numai ceea ce vede, bietul de el, căci și-a stricat vederea pentru ale Tale și vede numai pe cele ale omului. Ai venit pe pământ cu Scriptura învierii morților, iar glasul Tău cel din mijlocul poporului Tău se aude de către cei din morminte, căci pentru cei morți ai așezat Tu jertfă de fiecare zi în mijlocul poporului Tău și ei sunt strigați spre înviere, spre dezlegare de păcate și spre înviere apoi, căci proorocul David binecuvânta pe Domnul și spunea: **«Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul, pe Cel ce curățește toate fărădelegile tale și vindecă toate boalele tale. El izbăvește din stricăciune viața ta; El te încununează cu milă și cu îndurări; El nu ceartă până la sfârșit și nu ține de-a pururi mânia Lui. El nu ne răsplătește după păcatele noastre și nu ne întoarce nouă după fărădelegile noastre, și cât este de departe cerul de pământ, atât este de mare mila Lui către cei ce se tem de El; și cât este de departe răsăritul de apus, atât depărtează El de la noi fărădelegile noastre; și precum miluiește un părinte pe fiii săi, așa miluiește Domnul pe cei ce se tem de El, căci El cunoaște făptura noastră și Își aduce aminte că țărână suntem, căci zilele omului sunt ca iarba și omul înflorește ca floarea câmpului; când suflă vântul, ea se trece și nu se mai cunoaște locul unde a fost, dar mila Domnului ține de-a pururi către cei ce se tem de El și își aduc aminte de poruncile Lui ca să le îndeplinească pe ele»**. *Amin.*

O, popor al cuvântului lui Dumnezeu Fiul meu! El te îndeamnă pe tine să împlinești poruncile Lui ca să fie de-a pururi mila Lui peste tine. O, învață-i tu pe oameni taina învierii morților, căci oamenii nu știu și n-au învățător ca să le spună și să-i învețe învierea și viața. Spune-le lor că tu ești așezat de Dumnezeu ca să rostești și să lucrezi Scriptura învierii morților, și apoi ei să învieze, și vor învia și vor mărturisi aceștia lucrarea lui Dumnezeu, Care te călăuzește pe tine în zilele acestea, și Care grăiește peste vii și peste morți, căci Fiul meu a spus acum două mii de ani că va veni vremea să audă cei din morminte glasul Lui și să învieze. Amin.

O, fii și fiice ale cuvântului Fiului meu, Care naște de sus pe om! Deschideți cartea învățăturii Lui de peste voi și purtați-vă după învățătura Lui, căci vine învierea morților, și oamenii trebuie să se teamă de Dumnezeu și să împlinească poruncile Lui pe pământ ca să depărteze Domnul de la ei plata fărădelegilor lor. Învățați-i pe oameni învierea din păcat, învierea din moarte. Spuneți-le celor ce-și zic creștini că a fi creștin înseamnă a trăi cu duhul, cu sufletul și cu trupul în Hristos și nu în lumea aceasta. Și cum adică în lumea aceasta? Adică în poftele ei, căci Fiul meu a spus la ureche celor ce-L aud pe El grăind, a spus că precum omul întinge dumicatul de pâine sau de mămăligă în tigaia cu jumări, așa întinge el cu bucătura în păcat și-și întinează inima sa și trupul său împotriva duhului vieții Fiului meu înăuntrul omului. O, fiți treji pentru înviere, mereu, mereu pentru înviere. Iubiți-vă unii pe alții precum v-a iubit Fiul meu. El cum v-a iubit? El Și-a pus viața pentru voi. Așa și voi să faceți unii pentru alții, și cu duh umilit să vă lucrați unul altuia învierea și tot așa să-i povățuiți și pe cei ce vă întreabă pe voi de Dumnezeu, Care grăiește la voi. O, zidiți-vă unii pe alții în Hristos. Aceasta înseamnă să vă iubiți unii pe alții precum v-a iubit Domnul Iisus Hristos, Fiul meu. O, aș grăi mult cu voi, v-aș zidi mult pe voi, v-

aş învăţa mult cu duhul învierii prin graiul meu, dar voi aveţi peste voi multă învăţătură, că multă este peste voi înţelepciunea cuvântului Fiului meu. Ţineţi-vă treji unii pe alţii pentru învăţătura Domnului de peste voi, că vine învierea morţilor, care aşteaptă în ţărâna pământului, şi după voi aşteaptă această Scriptură. Voieşte Domnul să fiţi una şi una, să fiţi toţi la fel de crescuţi, la fel de zidiţi, la fel de plini de Dumnezeu. Cereţi creştere peste voi. Puneţi străjerii să vă hrănească de la Dumnezeu, neîncetat să vă hrănească ei, căci lor le este dat să vă hrănească după orânduiala Lui. Cine ia din el însuşi creştere acela nu este copil frumos, iar cine ia creştere din mâna celor aşezaţi de Dumnezeu pentru voi acela este cel binecuvântat şi păzit de moarte, căci aşa înseamnă să treacă omul din trup în duh. O, ferice de cei ce ascultă de cei puşi peste ei de la Dumnezeu! Ferice de cei ce se fac ogor pentru cei ce seamănă în om împărăţia lui Dumnezeu! Ferice de cei ce ascultă de povaţa şi de mâna celor ce lucrează de la Dumnezeu peste ei, căci omul trebuie să se lepede de sine, şi numai prin ascultare poate el aceasta, căci au fost pe pământ oameni mari cu rangul şi cu iubirea lor de Dumnezeu, iar când îşi doreau tot mai mult mântuirea, ei se coborau şi se duceau spre ascultare, spre lepădare de sine se duceau şi spre purtarea crucii ca să se mântuiască, căci cel mântuit este cel ce se mântuieşte de sine, şi nu altceva înseamnă mântuirea omului, viaţa cea mântuitoare în om.

– O, mama Mea, o, mamă a celor ce sunt zidiţi în Mine! Dulce este duhul tău de mamă a fiilor lui Dumnezeu! Să ia şi fiii oamenilor să înveţe, mamă, căci trebuie să-l vindecăm pe om de duhul păcatului, mamă. Le-am spus celor ce Ne aşează în carte că precum omul întinge cu bucătura de pâine sau de mămăligă în tigaia cu jumări, aşa întinge el cu bucătura în păcat şi se înfruptă din el întinându-şi în el inima şi trupul împotriva duhului vieţii Mele în om, iar Noi şi cu cei ce Ne împart pe Noi oamenilor trebuie să-i învăţăm pe oameni Scriptura învierii morţilor, mamă. Amin.

O, popor călăuzit de Dumnezeu din cer şi de pe pământ! Stai, tată, la hrănit, stai, fiule, stai şi învaţă, tată. Precum puii de rândunică stau în cuib şi primesc hrană de la mama lor, luând cu cioculeţul lor din cioculeţul ei, şi precum ei cresc pentru zbor, aşa să creşti şi tu, să mănânci şi să creşti, tată, ca să poţi să-I fii de folos lui Dumnezeu şi să-i hrăneşti pe oameni cu Duhul lui Dumnezeu şi să crească El în oameni, ca să scape oamenii de robia păcatului. **O, poporul Meu, se lucrează pe pământ în mijlocul tău taina Scripturii învierii morţilor, tată. Eu pentru învierea morţilor te-am zidit, şi am pus în mijlocul tău jertfa cea de fiecare zi, şi nu în lumea aceasta şi pentru fiii ei, tată.** O, poporul Meu, taina ta cu Mine înfricoşează demonii, tată. Sfinţeşte-te, dar! Din zi în zi mai mult ridică-te cu duhul deasupra trupului tău, căci iată, duhul este cel ce dă viaţă. Amin.

Înviere ţie, poporul Meu, şi de la tine înviere peste fiii oamenilor, tată! Duhul învierii este ceea ce se lucrează din cer pe pământ în zilele acestea ale grăirii Fiului lui Dumnezeu peste vii şi peste morţi. Eu sunt învierea şi viaţa. M-am născut pe pământ ca să fiu cu oamenii şi ca să rămân cu ei apoi până la sfârşit de timp şi apoi să le dau învierea, şi viaţa veacului ce va să fie să le dau lor, iar ei s-o creadă şi s-o ia şi s-o aibă, aşa după cum este scrisă făgăduinţa Mea pentru cei credincioşi şi sfinţi, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Acoperământul Maicii Domnului 14-10-2008

***

Mă fac auzit de cei ce-Mi stau din partea Mea porţi de intrare a Mea la poporul Meu cel născut din cuvântul Meu cel de sus în vremea aceasta de venire a Mea a doua oară de la Tatăl la

om. Sunt Domnul Iisus Hristos și grăiesc peste biserica Mea de pe pământ, cea care are în mijlocul ei cuvântul lui Dumnezeu, grăit acum de gura Mea, căci **Eu am întocmit-o pe ea biserică a Mea acum, la sfârșit de timp, ca să Mă fac în ea trup și cuvânt pe altarul ei**, iar ea să dea fiilor oamenilor cuvântul Meu cel pentru învierea celor morți și a celor vii, căci Eu, Domnul, am de împlinit acum Scriptura învierii morților și a celor vii apoi, căci aceștia se vor întâlni și vor întâmpina slava Mea și vom fi în slavă apoi, precum este scris să se împlinească Scriptura aceasta. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea cuvioasei Parascheva, din 27-10-2008

***

E zi de sărbătoare de sfinți și de mucenici. Aceștia Mi-au fost ucenici pe pământ, și prin poarta mărturisirii au venit în sânul Meu cel plin de fii credincioși și luptători pentru Mine pe pământ. O, fii ai poporului Meu, mare este cuvântul binecuvântării care vine peste om prin credința cea din inima lui! Intrați sub mâna păstorilor pentru binecuvântare, căci voi ați știut și știți rânduiala cea de la Mine peste voi.

… – O, Bunule și Blândule Păstor! Sunt cel sărbătorit în ziua aceasta în sobor de mucenici mărturisitori. Le dau și eu vlagă sfântă și râvnă sfântă ca a mea, le dau și eu celor ce au fost și sunt poporul Tău de azi și le spun că toți cei ce sunt ai Tăi pe pământ, aceia sunt cei ce-Ți aduc Ție rod de ucenici și de mărturisitori ai Tăi. Așa lucrare au cei ce sunt ai Tăi pe pământ. Amin.

… O, fii ai lui Dumnezeu-Cuvântul, fiți mărturisitori, căci vouă vi se cere mult de tot, după cum și vi s-a dat. Intrați sub taina binecuvântării, căci ea vă dă putere, și nu voi. Cel ce crede în cuvântul lui Dumnezeu, acela stă sub binecuvântare, iar cel ce nu stă sub binecuvântare, acela nu este mărturisitor. Să vă uitați între voi la cei ce au ieșit de sub binecuvântare, că apoi aceia n-au mai mărturisit înaintea oamenilor credința lor în cuvântul acesta, ci au tăcut și s-au rușinat cu Dumnezeu, Care păstorește cu toiag de fier neamurile pământului, precum este scris, mustrând blând, căci cuvântul Lui merge acum peste pământ iute ca fulgerul și scormone cu făclia lui tot ce a făcut omul în ascuns de Dumnezeu și scoate la lumină lucrarea omului, iar omul este mincinos. O, iubiți pe Domnul după cum El vă învață să iubiți, căci iubirea de Dumnezeu nu umblă de capul ei dacă omul o are, ci stă sub binecuvântare dacă ea este în om. Fiți pentru Dumnezeu, și împotriva vrăjmașilor Lui și ale sufletelor voastre și fiți tari cu duhul credinței și al mărturisirii, căci numai cei ce cred sunt cei ce mărturisesc. Fiți treji pe de-a-ntregul, căci se vor ridica cei din morminte și vor mărturisi această venire a Domnului la voi cuvânt de înviere a morților și a celor vii. Fiți îngeri ai duhului mărturisirii pe pământ, căci cetele cele de foc ale îngerilor lui Dumnezeu vor mărturisi toată lucrarea Domnului cu voi, toată păstorirea pe care ați primit-o de la Păstorul Cel bun peste sufletele voastre. Amin.

... – Eu, Domnul, Cel mărturisit de sfinți, binecuvintez sărbătoarea care se apropie și care va strânge popor la izvor, sărbătoarea îngerilor. Le fac trimitere îngerilor să iasă în cale celor care vin la sărbătoarea lor și să le-o păzească și să le-o mângâie și să le-o călăuzească spre izvor. Aici Eu și îngerii Mei le vom grăi lor și tuturor oștirilor cerești, care vin cu Mine însoțindu-Mă peste tot în cer și pe pământ, **și le voi grăi celor din morminte și le voi da putere de înviere**, căci cu cuvântul Eu le fac pe toate, și noi le fac. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mare mucenic Dimitrie, izvorâtorul de mir, din 08-11-2008

***

Eu, Domnul, vin cu oștirile îngerești și stau deasupra ta, popor adunat la izvor. Cine are urechi de auzit de la Dumnezeu, să audă cu ele cuvântul Meu și să-ți dea ție de la Mine prin slujire de îngeri, tată, căci Eu am îngeri slujitori lucrărilor Mele, și așa slujesc Eu din cer și până pe pământ între Mine și om. Prin îngeri lucrez, și așa de puțin știu oamenii de îngeri, poporul Meu! Îngerii sunt fără de trup și Mă înconjoară și-Mi sunt veșmânt, și de aceea nu Mă poate vedea omul, dar Eu sunt cu trupul și Mă port din loc în loc cu omul, iar îngerii Mă acoperă. Îți spun, poporul Meu, despre cele ce nu se văd și sunt, tată. Fii credincios, dar, căci cei necredincioși nu știu să-L aibă pe Domnul Stăpân al lor, nu știu să se ferească de cădere din Dumnezeu. Te-am chemat, tată, la izvor, ca să-ți împrospătez înțelegerea cea de sus pentru cele de sus, și apoi credința, și apoi fapta vieții tale, fiule, căci îngerii slujitori de la Mine până la tine lucrează de la Mine pentru tine, tată, iar tu să nu fii păgân cu inima, ci să-L iubești cu ea pe Domnul, fiindcă Domnul este, fiule. Taina inimii feciorelnice aș vrea s-o pricepi, tată, și să nu iubești tu alți dumnezei afară de Mine, căci omul de rând nu poate pricepe la câți dumnezei se poate închina omul. Tu însă ești mult învățat de Dumnezeu și-ți voi cere răspuns pentru toate câte ți-am dat ca să le știi, și-ți voi pune notă pentru cât ai învățat, tată. **Eu am de lucru cu tine pe pământ lucrare de înviere, fiule, căci pentru învierea morților te-am ridicat dintre oameni ca să-Mi fii popor acum, la sfârșit de timp.** Fii credincios, tată, când îți spun că toți cei din morminte așteaptă după tine ca să-și ajungă învierea, căci am slobozit peste tine o taină prin cei care-Mi stau porți și am grăit prin ea despre cele ce nu se văd și am spus că Eu lucrez cu tine cu adâncime în sus și în jos, tată, în cer și în pământ, căci pe pământ lucrează omul necredincios, și sunt cele ce se văd pe pământ. O, roagă-te să-ți înmulțesc credința și vederea pentru cele ce nu se văd, și să lucrăm pentru acestea, fiule, că Eu am nevoie de pe pământ de slugi, și am și în cer slugi pe îngeri, că mult e de slujit pentru plinirea Scripturilor cele de apoi, poporul Meu. Te îndeamnă îngerii la duhul iubirii și la duhul credinței și apoi la duhul mângâierii cea pentru Mine, tată, ca să pot să te fac vindecător de la Mine peste neamul român, neamul Meu, căci are nevoie de vindecare de păcat și de necredință acest neam, și iată, iarăși îl strig pe el spre vindecare, că mare-Mi este rana pentru acest neam, în mijlocul căruia Tatăl M-a trimis să lucrez acum lucrarea venirii Mele iarăși de la Tatăl la om. O, doarme față de Mine neamul român, iar Eu dau să-l învăț învierea și să-l strig pe nume, să-l strig din necredință și să-i dau duhul înțelegerii tainelor Mele, căci are peste el alegerea lui Dumnezeu acest neam.

… O, voi, cei din morminte, care ați aflat chemarea Mea la izvor, ați venit, tată, de la locul așteptării voastre ca să auziți glasul Meu în grădină! Îngerii Mei vă sunt slujitori, iar voi sunteți cei plini de dor și de prețuire pentru noul Meu popor, la care Eu vin azi și lângă care Eu vă strig și vă adun și pe voi pentru mângâiere, tată. O, sculați-vă! Din zi în zi mai mult ridicați-vă și veniți afară! Așa este scris să se împlinească. Amin.

– O, Bunule și mare Salvator, miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale șterge fărădelegile noastre de la fața Ta, și de păcatele noastre ne spală! Fă bine, Doamne, bisericii Tale și fă să se zidească zidurile Ierusalimului nou, pe care atât l-au așteptat cei din morminte! Întărește lucrarea cuvântului Tău și binecuvintează acest sătuț, în care ne chemi și ne aduni și pe noi la glasul arhanghelului Tău cel slujitor de vestire a învierii morților, și binecuvintează cu toate binecuvântările Tale pe cei ce au urechi de auzit de la Tine, și prin Tine de la cei din cer și de la cei din pământ! Calea Ta din cer și până la locul așteptării noastre este tot ce este pe pământ iubit și prețuit de om, iar noi am așteptat mii de ani ca să-i descoperim pe fiii Tăi cei de azi și cu care Ți-ai întocmit venirea pentru cei vii și pentru cei morți cu trupul și cu duhul. Avem nevoie de lumină. Tu ești lumina, dar Tu ești cuvânt, și cuvântul Tău este lumina. O,

dulce este cuvântul Tău pentru cei ce atâta îl așteaptă, iar noi, cei din morminte, așteptăm după cuvântul Tău, o, Bunule Salvator! Amin, amin, amin.

– O, este scris că din sânurile pământului umbrele vor învia. Eu, Domnul, vă mângâi pe voi cu cuvântul mângâierii în locul așteptării voastre. **Fi-va în zilele ce vin să nu mai fie moarte și morți, ci să fie viață și vii și înviați, după cum este scris. Amin. Eu mângâiere vă dau în răbdare până ce veți prinde duh, până ce țărâna vă va da înapoi la glasul arhanghelului Meu. Pace vouă! Înviere vouă! Și veți asculta vestirea Mea și vă veți ridica.** Amin, amin, amin.

…Cei adormiți rămân acum în grădinile Mele, poporul Meu, până în ziua când se va face strigarea cea de obște, căci Eu, Domnul, i-am chemat pe ei din timp. Iar tu, poporul Meu cel jertfitor pentru cuvântul Meu rostit, care cheamă la izvor pe cei însetați, să nu uiți că Eu, Domnul, am dor mare de om. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-2008

***

Acum două mii de ani când M-au lepădat spre moartea Mea slujitorii lui Dumnezeu, Eu am spus așa: ***«Acum stăpânitorul acestei lumi a fost judecat»***, și încă o dată spun așa în zilele acestea slujitorilor care-și zic că sunt din dreptul lui Dumnezeu stăpâni ai oamenilor, stăpâni ai sufletelor oamenilor, în timp ce ei condamnă la tăcere și la minciună și la duh de sminteală **Duhul lui Dumnezeu, Care suflă peste pământ cu duh de înviere din păcat a omului**, căci **Eu, Dumnezeu-Cuvântul**, **nimic nu caut pentru Mine sau pentru poporul Meu, decât să-l scol pe om spre înviere din păcat,** și iată, în timp ce ei fac acest greu păcat, lepădându-L pe Cel ce le grăiește lor din ceruri, Eu, Domnul, iarăși spun, și spun așa: **acum stăpânitorul acestei lumi a fost judecat.** Amin, amin, amin.

O, poporul Meu, o, tată, Eu nu Mă supăr pe slujitorii bisericii, care Mă batjocoresc pe Mine și pe voi, căci aceștia sunt orbi, dar tu să fii cuminte, tată, căci nu sunt mulți între ei care fac aceasta, și care-i supun pe toți ai lor să nu se aplece să vegheze și să slujească cuvântului Meu de azi. **Cei ce slujesc în veșminte sfinte în biserici, aceia ascultă de stăpânul lor de pe pământ ca să-și păstreze ei slava cea omenească, dar ei știu că Dumnezeu este acest cuvânt și că aceasta este Scriptură împlinită, precum scrie în Scripturi**. O, cuvântul Meu de peste tine s-a făcut mângâiere omului de pe pământ și nădejde lui de ridicare din păcat, iar tu să fii cuminte cu Mine, tată, și să asculți de Dumnezeu, căci El este Învățătorul tău prin întunericul cel gros, în care lumea trăiește și se preamărește spre pieirea ei.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului prooroc Daniel, din 30-12-2008

***

Eu, Domnul, grăiesc pe pământ în zilele acestea și îi dau omului cuvântul vieții și al învierii dintre morți, iar cel care îl aude și îl crede, dar nu ia din el mereu ca să se uite bine ce este scris în el, acela cade din Dumnezeu, cade în sine acela, cade în nepăsare și apoi disprețuiește învățătura cea din gura Mea, găsindu-i pricină învățăturii Mele, și apoi neascultarea îl face pe om liber de Dumnezeu și apoi omul nu mai are de înger tare pe îngerul cel alb și îl are pe cel negru de povățuitor, iar fața oamenilor de pe pământ adeverește aceasta, ca și mintea lor, ca și lucrarea lor și a îngerilor cei aleși de ei ca să-i poarte pe ei.

O, Îmi vine să Mă mânii pentru durerile Mele de la cei ce cunosc acest cuvânt și îl leapădă pe el pentru mintea lor cea omenească, dar dragostea Îmi spune că ea rabdă îndelung și nu se mânie, ci se apleacă suferind îndelung.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica izgonirii lui Adam din rai, din 01-03-2009

***

O, voi sta de vorbă cu voi, tată, și vă voi întări aparte, căci vremea e grea pentru mersul Meu cu voi, iar voi trebuie să stați în sfat cu Mine pentru mers numai înainte, fiilor. Lumea ne vorbește de rău, iar cei șovăielnici se clatină pe pământ, dar credința și statornicia cu Mine se hrănesc numai din iubirea Mea din voi. Faceți loc mult iubirii Mele din voi și dintre voi, tată. Nimic și pe nimeni să nu iubiți pe pământ, decât așa cum vă povățuiesc Eu, tată. Vă voi da povețe, voi sta cu voi în sfat și vă voi mângâia și vă voi învăța și vă voi crește pentru ale Mele, și fericiți vor fi cei ce vor crește întru ale Mele, și aceia vor fi rodul Meu, **căci lucrarea Mea cu voi este pentru învierea morților**, **tată, și ei se vor scula și vor mărturisi pe Dumnezeu și lucrarea Mea de azi cu voi.** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului mare, a dreptei credințe, din 08-03-2009

***

Și acum, poporul Meu, iată, Verginica stă între Mine și tine cu cel ce a fost însoțitorul ei pe pământ la începutul lucrării Mele cu ea și care acum a fost ridicat de la locul lui. S-au scurs patruzeci de zile de când el a fost ridicat, iar ea stă înaintea Mea și înaintea ta cu el. Faptele lui le cântăresc Eu, dar mai mult cântăresc credința lui în lucrarea cuvântului Meu și căința lui înaintea sfârșitului lui. Verginica pune în cântar multa lui iubire și ascultare la începutul lui cu lucrarea Mea, căci apoi el a ieșit de sub ascultare și a fost smuls din brațul Meu. Am dat acum cuvânt ca să fie adusă pentru el jertfă de ispășire și de împăcare patruzeci de zile, până la sărbătoarea învierii Mele, iar lucrarea Mea este mare, și prin ea Eu am așezat cu puterea Mea rânduială de rugăciune, jertfă de împăcare înaintea Mea a făpturii, și tot ce este așezat de cuvântul Meu are putere prin Mine, iar cel ce trece cu trupul în poporul Meu vede aceasta, și **e mare taină învierea morților**, **numai omul este mic la credință, mic la minte de nu pricepe taina învierii celor adormiți.** Am spus la cei ce Mă poartă cuvânt de la Tatăl la om, le-am spus că **trupul omului ține sufletul lui în el așa cum puiul neieșit din ou stă și se desăvârșește în învelișul lui când cloșca încălzește oul cu trupul ei și cu iubirea ei jertfitoare ca să crească în ou viața puiului**, și apoi să iasă puiul din ou, iar când trebuie să iasă, el dă cu cioculețul în coaja care-l acoperă și o sparge ca să iasă și ca să învieze întru lumină. **O, așa trebuie înțeleasă ieșirea omului din trup spre viața cea de după trup, și fericiți sunt cei ce au pe Domnul de doică în viața cea din trup,** căci și după aceea Îl au pe El de mângâiere, de creștere a vieții cea cu fericire în vecii, și iată, gătim hrană și mângâiere pe pământ ca să aibă cel ce pleacă din trup, și ca să-l hrănesc apoi din cer ca să crească desăvârșit și să se facă cetățean deplin al cerului, împreună cu cei odihniți întru Hristos!

… O, e mare putere această putere a Mea, prin care de două mii de ani Mă dau, prin cei sfinți și plăcuți Mie, jertfă de împăcare pentru ca să mijlocesc la Tatăl pentru om, **dar azi am îmbrăcat cu putere mare așezarea Mea cea nouă și am numit-o pe ea izbăvitoare pentru făptura cea de până acum, căci Eu, Domnul, voiesc prin rânduiala Mea de azi să-i împac pe toți cu Tatăl,** și așa voiesc Eu acum și pentru acest sufletel, pe care-l port acum pe altarul Meu de jertfă înaintea Mea. Căci iată, tată, sfinții părinți au lăsat scrisă descoperire de la Mine pentru

puterea jertfei Mele cea fără de sânge și care izbăvește suflete din iad, căci a fost un frate între frați mulți, care, venind spre sfârșitul lui prin suferință, a spus starețului lui că el se duce dintre frați și a spus că are trei galbeni, pe care i-a tăinuit de frați, iar când starețul a aflat aceasta s-a îndurerat adânc pentru mântuirea sufletului fratelui lacom, și, fiind duhovnicesc, s-a gândit cum să aducă pe acesta la pocăință înainte de despărțirea lui de trup, și a pus la cale să-l aducă pe el la mâhnire mare, și așa să plece acesta din trup, și să-l îngroape apoi în gunoi. Apoi a adunat pe ceilalți frați spre duhul învățăturii adânci pentru mântuirea lor și, fiind ei sub ascultarea lui, le-a spus lor că dacă vor fi chemați de cel ce suferea spre moarte între ei, ei să nu se ducă lângă el, căci trebuie adus spre pocăință acel frate, iar ei aduși spre mare înțelepțire, iar când au fost chemați la căpătâiul celui bolnav, starețul i-a spus lui că nu vin frații fiindcă se scârbesc de el pentru galbenii tăinuiți și că pentru aceasta va fi îngropat în gunoi. Așa a făcut starețul când s-a despărțit de trup cel bolnav, și a fost pus în gunoi după cum a hotărât, iar după treizeci de zile li s-a făcut la toți milă de el și s-au sfătuit să aducă pe jertfelnic mijlocire pentru el ca să fie iertat, și li s-a descoperit lor apoi despre cel plecat, și a fost întrebat de ei cel plecat cum o duce acolo, iar el le-a răspuns lor: *„Am dus-o rău până acum, dar după ce m-am împărtășit cu trupul lui Hristos la treizeci de zile pomenite pentru sufletul meu, m-am mutat la lumină și sunt în pace și sunt mângâiat și scăpat de la rău, căci s-au adus rugăciunile cele pentru mine din partea fraților și a părinților“.*

O, poporul Meu, mare este puterea Mea și a cuvântului Meu rostit pentru izbăvirea făpturii, dar mare trebuie să fie credința în Mine și în cuvântul Meu și în toate câte Eu așez prin el. Acest sufleţel, pomenit de Noi și de voi astăzi, a fost mereu sub păcat, dar lucrarea Mea a lucrat pentru el și Mi-am mângâiat pe trâmbița Mea, căci ea a avut de la Mine iubire mare pentru acest fiu, care a ascultat-o pe ea în vremea cea de la început a lucrării Mele, și apoi el a plecat și n-a mai ascultat, dar n-a mai făcut vreun altfel de rău, vreo altă vătămare lucrării Mele, și s-a dus și a stat căzut, săracul, sub pizma celui rău, care a pândit mereu lucrarea Mea ca să Mi-o strice și ca să nu mai fie ea. Acum Eu, Domnul, am întins mâna spre el și l-am smuls din cursă și l-am pregătit pentru plecarea din trup, l-am pregătit prin credință și apoi prin suferință și prin iubire pentru așezarea Mea de azi, și apoi l-am trecut pe el hotarul, iar în clipa despărțirii lui de trup am avut la căpătâiul lui pe păstorul cel pus de Mine pentru poporul Meu, iar acesta l-a dat Mie, și iată, după cum am făgăduit trâmbiței Mele că Mă voi arunca Eu după el ca să-l scot din apele tulburi în care el s-a înecat, așa am făcut, așa am lucrat și așa l-am scos ca să-l izbăvesc, dar el a plecat nepregătit, căci n-a avut putere să-și pregătească trupul pentru unirea lui cu Mine prin jertfa Mea cea fără de sânge pentru om. Acum însă am dat cuvânt pentru pomenirea lui, pentru iertarea lui, și **îl voi învia pe el în ziua de prăznuire a învierii Mele**, când Eu îl voi aduce ca să ia de pe masa Mea merindea vieții, și va fi salvat. Amin.

O, să nu se mire cei necredincioși de lucrarea Mea cea cu atâta biruință, căci cei credincioși pot totul prin credință, precum este scris, iar Eu pot prin ei. Amin. O, necăjit a fost acest sufleţel și mult robit de satana! O, să nu-l izbăvesc Eu pe el? Îl voi izbăvi, îl voi izbăvi! Eu, Domnul, am făgăduit de mult aceasta, și acum împlinesc. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia a Postului mare; sărbătoarea sfinților patruzeci de mucenici din iezerul Sevasta, din 22-03-2009

***

Această grăire a Mea cu tine este lucrare de înviere peste om în zi de praznic de înviere, poporul Meu. În așa fel grăiește și Scriptura, tată, ca și grăirea Mea de azi. Dacă Scriptura cea din vremea Mea are altfel de grăire despre Mine, să-Mi spună omul, și să grăiesc Eu cu el apoi.

Eu sunt Același atunci și acum, așa cum și omul este acum ca și atunci când s-a scris pe pământ Scriptura cea între Mine și om, între om și Mine așa cum a fost ea, ca să fie ea cunoscută apoi. Acum însă Îmi scriu în mare taină Scriptura Mea de azi pe pământ, căci am grijă de lucrarea Tatălui și a Fiului și a Duhului Sfânt pe pământ, am grijă mare, căci omul e mai mare ca atunci, e mai ascuns decât atunci sub numele Meu, mai căzut din adevăr decât atunci, iar Eu Îmi las pe pământ cu mare grijă cuvântul venirii Mele de azi, căci azi e greu de Dumnezeu pe pământ, și nu mai are omul bun putere pentru Mine cu bunul Meu din el, căci omul trufaș stă la pândă cu sânge rece ca să șteargă de pe pământ prin lucrarea sa ascunsă numele și urma lui Dumnezeu dintre oameni, iar dacă vede că nu poate se pitește și mai bine, și mai tainic, și scoate arme noi și vechi și face fețe-fețe ca să-i poată doborî până și pe cei aleși ai Mei, precum este scris că va fi la vremea de sfârșit. **Eu însă voi scurta aceste zile cețoase, din pricina cărora nu se vede fața satanei, și Îmi voi ocroti calea Mea spre om și calea omului spre Mine,** numai să fie omul curat la inimă și la faptă, pentru el și nu pentru Mine să fie omul așa, căci dacă el folosește viclenia odată cu mersul lui pe cale cu Mine, cade în întuneric cu mintea și cu vederea lui și i se sucește duhul și voirea și își strâmbă credința, iar Eu nu mai binevoiesc pentru el apoi, și îl las așa cum trage el, căci timp nu mai este, și Eu am spus aceasta pentru cei ce înțeleg și pentru cei ce nu înțeleg, fiindcă timpul este scump, iar dacă nu este răscumpărat își pierde omul lucrarea și agonisita lui cea în timp.

Cuvânt de înviere este acest cuvânt al Meu în zi de praznic sfânt, poporul Meu, căci grăirea Mea e tot o trezire peste tine și peste om, peste cei credincioși și peste cei necredincioși stând în tine, poporul Meu, și peste oameni apoi cu trâmbițarea lui. Cuvântul Meu este bucuria celor din cer și a celor din iad, căci morții aud mai bine și mai adevărat cuvântul Meu. Trupul omului îi încurcă lui vederea a toate, bune și rele între pământ și cer, dar cei ce și-au dezbrăcat trupul cel vremelnic, aceia văd, aceia sunt cei ce văd apoi, spre bucuria sau spre durerea lor, și fericiți și iar fericiți sunt cei de care Eu, Domnul, Mă îndur între aceștia, așa cum M-am îndurat de cel cu suflet bun în el în vremea lui de pe pământ lângă lucrarea Mea, și pe care l-au robit apoi slăbiciunile firii lui căzute, după cum a fost căderea omului cel întâi zidit la începutul făpturii.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Învierii Domnului, din 19-04-2009

***

Lucrare de înviere este cuvântul pe care Eu acum îl așez în carte cu tine, poporul Meu. Alin dorul sfinților și al îngerilor când ei Mă aud că grăiesc despre ei și despre tine, că Mi-e milă de ei, tată, Mi-e milă de toți cei care nu au casă și masă și lucru și bucurie și mângâiere, iar mângâierea de la Mine vine și de la cel purtător de Dumnezeu și de cerul lui Dumnezeu. **O, câtă vreme mai sunt oameni pe pământ fără de cer în ei, atâta vreme vor suspina sfinții și îngerii între cer și pământ pentru toate casele pustiite, pentru tot omul pustiu de Dumnezeu între pământ și cer.** Omul plin de Dumnezeu nu mai este de pe pământ, ci este din Dumnezeu dacă este. Cel plin de Dumnezeu are față de înger, și tot așa are și măsura. Cel ce măsoară omenește pe pământ, este gol de cer, și vreau să știe el de la Dumnezeu aceasta, doar, doar va da apoi să ia el știință și lucrare ca în cer pe pământ. O, dacă omul se naște pe pământ din om, și nu se îmbracă apoi cu cerul și cu lucrarea sa înăuntrul său și în afara sa, acela este o stârpitură pe pământ, un trup fără de folosință. Când cerul este în om, el strălucește din om așa cum strălucește ziua peste noapte, văzându-se în el lupta zilei împotriva nopții, și lupta nopții împotriva zilei, care iarăși biruiește, iar ziua este cea iubită, căci este lumină. O, așa să biruiască cerul pe cele rele din om, căci firea omului este cea căzută, nu este cea din Dumnezeu, și trebuie o nouă naștere a ei, și așa lumea se va înnoi, și se va împlini Evanghelia Mea prin care Eu am profețit înnoirea lumii, nașterea din nou a omului, om îndumnezeit ca sfinții cerului, locuință făcându-se el pentru sfinți și pentru îngeri, așa cum a

fost pe pământ Avraam, Moise, Samuel, Daniel, Iov, Ioan Botezătorul, mama Mea Fecioara și toți purtătorii de Dumnezeu și de sfinți și de îngeri pe pământ între oameni.

O, popor român, am grăit înaintea ta vrăjmașului Meu și al tău, Lucifer, îngerul cel mare la început, și care a slujit trufiei omului în vremea căderii din Dumnezeu a omului cel întâi zidit. **O, caută, neam român, caută, tată, să scapi de acest înger al trufiei, caută să scapi de trufie, căci de la ban vine toată, toată trufia în om. O, vino spre umilința cea dulce, că e dulce, tată, umilința, și te face frumos, frumos, și te face bogat cu bogăția pe care Eu voiesc să ți-o dau, și-ți va sluji ție Lucifer pentru slava Mea cu tine cu toată averea lui, și nu tu îi vei sluji lui, că nu slava lui trebuie pe pământ s-o ai tu, ci slava Mea, tată.** I-am spus îngerului trufiei să-și ia cortul și să se mute de pe vatra ta, iar tu primește-i pe sfinții Mei oaspeți ție, și primește-Mă pe Mine, căci Eu am nume minunat, și el se cheamă **Cuvântul lui Dumnezeu**. Caută pentru tine învățători cerești cu inima ca să te învețe și să-ți deslușească tainele Mele, și dacă vrei cuvântul Meu să te învețe Eu te aștept aici, lângă izvorul Meu să vii să te învăț Eu, popor român. O, nu-ți știi soarta, dar Eu ți-o știu, tată, știu menirea ta, și de aceea am venit de la Tatăl la tine cuvânt de naștere a ta, naștere nouă, și de la tine nașterea lumii apoi, precum este scris în Scripturi că va fi. **Cu tine vreau să împlinesc Scripturile, tată, și să vrei și tu, căci planul Meu cu tine este minunat.** Rămân cu cartea deschisă între Mine și tine și n-o mai închid, că voiesc să citească în ea Lucifer și îngerii lui cei cu trup și cei fără de trup și să se așeze în ascultare de Cel ce a făcut cerul și pământul și pe om, și iarăși le face pe ele, și va fi totul nou, precum este scris, și va fi Ierusalim nou ales, și făptura va fi răscumpărată. Amin.

Hristos a înviat, popor român! Domnul învierii te salută cu învierea Sa dintre cei morți acum două mii de ani. O, iată cine este Domnul Dumnezeul tău! Hristos a înviat, țară a întoarcerii Mele, țară a cuvântului lui Dumnezeu la sfârșit de timp, și tu vei învia, așa precum Eu am înviat! Amin. Vei învia, vei învia, vei învia! Aceasta este voia Mea cea pentru tine, și în ziua a doua a lumii vei fi împărăția Mea și toate popoarele vor lua din tine lucrarea Mea, lumina Mea din tine, lumina învierii omului, țara Mea. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din ziua a doua de Paști, din 20-04-2009

***

Acum te binecuvintez pe tine, poporul Meu cel din români, căci tu, tată, ești casa Mea de venire și Îmi dai adăpost pe pământ când vin, și din acest cort Eu sunt cu oamenii ca să-i învăț pe ei și să le fiu lor Dumnezeu.

Hristos a înviat, poporul Meu de nou Ierusalim pe pământul român! Pace ție pentru ca să fii ajutorul Meu, așa cum Eu sunt ajutorul tău mereu, mereu, tată. **Hristos a înviat, și din mijlocul tău, Eu, Domnul Cel înviat, învățând voi învăța neamurile de pe pământ învierea, și mulți se vor scula și Mă vor întâmpina pentru venirea Mea, iar Eu le voi da lor slava Mea, așa cum ție ți-o dau, poporul Meu.** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Paști, a sfântului apostol Toma, din 26-04-2009

***

Pace ție, poporul Meu de lângă izvor! Poposesc cu masă de cuvânt pentru sărbătoarea fântânii întâlnirii și care are de la Mine înger ocrotitor pe femeia samarineancă, pe cea cu care Eu, Domnul, am stat de vorbă la fântâna lui Iacov, de am făcut din ea apoi apostol vestitor venirii Mele

celei de atunci de la Tatăl la om, crezut de cei ce știau din Scripturi că voi veni pe pământ pentru salvarea omului. O, fiilor, în această sărbătoare trebuie cănuțe și băncuțe la fântână pentru sfinți și pentru Domnul lor și al vostru, și în mare taină Domnul stă cu sfinții Lui și cu voi și vă dă din Duhul Lui, iar voi să luați și să împărțiți la cei ce beau din izvorul Meu de cuvânt și la toți oamenii care nu-și dau silința să creadă și să se facă fii ai lui Dumnezeu prin credință și prin iubire și prin jertfire pentru venirea Mea pe pământ, că **e vremea venirii Mele pentru vii și pentru morți, iar cei din morminte aud și se mângâie la glasul Meu cel plin de înviere și de ușurare pentru ei, fiindcă această lucrare de cuvânt este pentru învierea morților mai întâi, și este pentru ridicarea din păcat a celor ce sunt în trup și care nu se uită spre cer până ce Eu, Domnul, nu-i strig pe ei ca să vadă și să strige din dureri la Mine și să-i ridic Eu apoi așa cum am ridicat-o pe femeia samarineancă în ziua când M-am întâlnit cu ea la fântâna lui Israel.**

O, ce mare ușurare, ce multă mângâiere pentru cei adormiți cu trupul este lucrarea cuvântului Meu de peste tine, poporul Meu de azi al cuvântului Meu! Pentru ei nu mai este alt ajutor decât cuvântul Meu cel din zilele acestea și tot ce se ridică spre Mine de la voi pentru pomenirea lor, așa cum Eu v-am învățat să-i pomeniți pe ei, pe toți, de la Adam și până la venirea Mea născuți pe pământ și așezați apoi în așteptarea învierii lor prin Mine, Cel înviat din morți pentru fiecare om și Cel ce trâmbițez acum pic cu pic scularea lor, căci este scris în Scripturi să audă cei din morminte glasul Meu și să se scoale spre răsplata lor, bună sau rea, dar Eu am venit acum cuvânt pe pământ ca să ușurez plata păcatelor omului și să dau mângâiere celor adormiți, căci mai mult decât cei vii aud cei adormiți glasul Meu de azi și se adună lângă izvor și sunt fără de număr și se pregătesc pic cu pic pentru ridicarea lor, și mulți din ei vor mărturisi lucrarea Mea de ieri și de azi, așa cum a fost și acum două mii de ani, când Eu M-am ridicat dintre morți, și cu Mine s-au sculat mulți și au mărturisit, adeverind ei dumnezeirea și învierea Mea, ca să rămână cu oamenii credința că Eu sunt Cel ce sunt și că sunt viu în vecii vecilor, precum este scris.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea după Paști, a samarinencei, din 17-05-2009

***

Eu, Domnul, lucrez ca în cer, nu ca pe pământ, căci pe pământ lucrează omul. Eu însă iau cerul cu Mine, iau sfinții cu Mine când vin la voi, fii ai poporului Meu. Ei au lucrare mare între voi ca niște părinți ai voștri din cer, și tot așa vă și veghează, și nu sunt ei fără de lucru între voi. Pe cei trei ierarhi i-am așezat încă de la începutul lucrării Mele prin trâmbița Mea Verginica și Mi-au binecuvântat-o pe ea din cer din partea Mea și i-au dat ei trupul și sângele Meu și i-am păstrat pe ei pentru lucrarea Mea de azi, de atunci și până azi, iar acum Mi-am așezat prin ei biserică sfântă și slujire la lucru sfânt, și în toată vremea voi lucra prin ei pentru așezările Mele de nou Ierusalim pe pământ, iar voi, cei unși ai Mei, veți fi martori din mijlocul poporului Meu și veți rosti peste cei numiți de Mine cuvântul sfințirii peste ei, peste cei care vor fi așezați la lucrare de apostolie pentru biserica Mea cea de la sfârșit de timp. Voi, cei ce ați rămas cu Mine în toate încercările de când Eu v-am așezat pe voi slujitorii Mei, unșii Mei peste biserică nouă, fiți martorii Mei, alături de arhiereii Mei cei din cer, pentru așezarea de apostoli lucrători ai celor sfinte ale Mele peste biserica Mea de nou Ierusalim. **Păstrați cu tărie sfântă harul cel de la Mine pus peste voi și bizuiți-vă pe cei din cer, care au lucrare mare peste voi, și din voi peste biserica Mea cea de azi, pusă deoparte de Mine pentru Mine și pentru cei din cer, și pentru cei din iad ca să-i scoatem la lumină și la izbăvire, căci pentru învierea morților am venit Eu pe pământ acum cu lucrarea Mea de cuvânt ca să rostesc prin ea înnoirea lumii și învierea morții, măi fiilor unși.** Mâinile voastre stau mână în mână cu arhiereii Mei cei din cer, și așa

lucrăm acum pentru întregirea mădularelor toate ale bisericii și pentru lucrarea ei cea de sus. Nu pot să Mă descopăr în cuvânt pentru durerea sau pentru bucuria Mea, cu care lucrez peste voi și prin voi pe mai departe așezarea cea nouă a bisericii Mele cu fii lucrători peste ea, dar vă întăresc, tată, martori împuterniciți de Mine lângă cei din cer, căci voi aveți ungere mare, fiilor, ca și apostolii Mei cei de la început, iar voi aveți la sfârșit. Ea vă ține în Mine, și pe Mine în voi, și aveți pe arhiereii cei din cer lângă voi lucrând peste biserica Mea cea de azi, peste poporul cuvântului Meu care l-a născut pe el în zilele acestea ca să fie al Meu dintre oameni și să poarte peste el lucrarea venirii Mele cea de-a doua de la Tatăl la om. Stați întăriți de Mine peste viața bisericii Mele și dați-i de la Mine lucrare, tată, căci nu de la voi dați, iar voi luați și dați și așezați biserica Mea. Să știe cei de pe pământ că în mijlocul vostru sunt Eu, Domnul, și sfinți lucrători din cer pentru harul bisericii Mele de nou Ierusalim pe pământ, iar cei ce nu voiesc să știe, să nu știe. Eu nu Mă împiedic în necredința celor îngâmfați, ci merg și lucrez cu cei credincioși, iar **mersul Meu lucrează înviere și biserică sfântă și viață din viața Mea peste ea, și slujesc cei din cer peste ea și cu ea, iar cel ce nu crede aceasta, să nu creadă, și, iarăși, cei ce cred, să fie binecuvântați de Mine pentru credința lor, căci ea va rodi rod din cer peste ei. Amin.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților apostoli Petru și Pavel, din 12-07-2009

***

...Luați aminte la cuvântul Meu grăit, voi, cei din porți, ca să fie el în carte pentru sărbătoarea de azi! Între cei din cer e sărbătoare de bucurie și de durere, căci așa sunt în cer sărbătorile, din pricina necredinței de pe pământ a oamenilor care nu știu să-L iubească pe Domnul și să stea statornici apoi în lucrarea lor cu El. Mă așez în această zi în carte ca să Mă mângâi de durerea Mea și să-i spun diavolului că Eu sunt Mielul lui Dumnezeu, Cel Care am biruit cu putere moartea acum două mii de ani și Cel Care biruiesc acum, căci datu-Mi-s-a toată puterea în cer și pe pământ, iar diavolul va fi biruit, chiar dacă se încearcă el cu puterea Mea când se luptă împotriva celor aleși ai Mei ca să-i facă nestatornici, ca să-i clatine de pe cale, precum este scris să facă el, încercându-se împotriva Mea. **Eu însă mult nu voi mai zăbovi și-Mi voi curăți calea și-Mi voi face cale slăvită spre oameni și le voi deschide lor ochii ca să vadă slava Mea, că este vremea cea biruitoare a Mielului lui Dumnezeu și a cuvântului Său cel dătător de viață peste pământ, și toate, toate vor veni spre viață, după ce moarte nu va mai fi, și va fi înviere.** Amin.

Aduc, spre mângâierea Mea și a toate oștirile cerești de sfinți și de îngeri, aduc spre vedere ziua când Eu și cu ei Ne-am mângâiat pe pământ între cei credincioși, prin care am putut să așez piatra cea dintâi a bisericii înnoite prin cuvântul Meu rostit peste ea acum, la sfârșit de timp, când oamenii au stricat cu totul rânduielile Mele, și a trebuit să vin să lucrez Eu și să salvez pe cele ce dădeau să fie stricate de oameni. **Mi-am așezat în ziua aceea pe piatră întărită biserica Mea, iar Eu stau de atunci la cârma ei și sunt Arhiereul ei, după rânduiala lui Melchisedec**, și am în ea așezare, și prin ea lucrez, și am lucrat și iarăși încep să lucrez și să-Mi sădesc mlădițe noi, fii lucrători din loc în loc și popor sfânt, precum Eu sunt. Greu Mi-a fost și pe vremea aceea când Eu Mi-am împuternicit ucenicii să-Mi așeze și să-Mi întărească biserica, căci împotrivirea mai-marilor de atunci era mare, iar prigoana creștinilor ajungea peste tot, și biserica Mea trăia în ascuns și nu murea puterea ei, și neamul celor credincioși se înmulțea. O, greu Îmi este și acum când diavolul stă ascuns sub haină de sfânt și dă să-Mi culce la pământ pe cei aleși ai Mei pentru slava Mea de azi! Eu însă sunt Semănătorul și semăn mereu sămânța Mea și găsesc pământ bun în cale, nu numai pietros, nu numai cu spini, nu numai bătătorit, și Îmi ridic fii și nu rămân în pagubă, căci sunt Mielul lui Dumnezeu, și este scris să fiu Biruitorul. **Mă doare însă, cu tot cerul Mă doare, când**

văd că cei ce se smulg din brațul Meu se duc spre neascultare și nu-și fac socoteala că odată cu ei se clatină un neam întreg dinaintea Mea, neamul lor cel adormit și cel în trup, căci Eu, Domnul, când dau să sădesc un firicel de sad în grădina Mea cea roditoare fac aceasta nu pentru acela, ci pentru ca să salvez din iad și din păcat un neam, nu numai un om, dar dacă acesta se lasă spre neascultare aduce lacrimi și suferință peste mulți, nu numai peste el, căci așa este la Dumnezeu, nu este ca la oameni, și așa am așezat Eu această lucrare pe pământ, și nu altfel când am așezat-o pe ea spre salvarea sau spre dărâmarea multora, precum este scris de Mine, Mielul lui Dumnezeu, că voi fi spre ridicarea sau spre căderea multora, și nimic nu se petrece decât așa cum este scris în Scripturi, iar ceea ce strică cel mai mult în vremea aceasta este necredința, și se scrie hulă necredința, și iată, cel mai greu păcat se încearcă să doboare pe mulți, după ce atâtea păcate are omul, de care ar fi să se îngrijească el, dacă n-ar veni peste el păcatul hulei asupra venirii Mele pe pământ acum cu cuvântul învierii, cu Duhul Sfânt al facerii celei noi, cu înnoirea lumii, precum este scris să vin și să lucrez acum, iar cel credincios se face necredincios, căci diavolul așa îl prinde pe om când dă să-l biruiască și să-l smulgă din sadul Meu umblând la mintea lui și dezbrăcându-l de har, de credința lui în Mine, Cel ce azi lucrez cu putere pe pământ.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea de optsprezece ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 22-07-2009

***

O, fiilor, mare putere are un fiu credincios Domnului pe pământ, și apoi în cerul sfânt putere pentru cei credincioși ca și el în urma lui! O, fiilor, dacă ar ști bine omul cum să se folosească de darurile credinței, el le-ar folosi pe toate numai pentru Dumnezeu. Omul însă vrea să se folosească el, nu Dumnezeu, și de aceea nu știe omul taina credinței și taina celor credincioși. Grăiesc cu voi cuvinte mari, fiilor, și sunt cu mama Mea Fecioară la masă de cuvânt între voi, iar cu ea, sfinții cerului, căci ea are sărbătoarea ei cea pentru nașterea Mea din pântecele ei cel fecioresc, și o însoțesc sfinții, tată. Te învață în ziua aceasta mama Mea Fecioara, poporul Meu. Învață tu învățătură sfântă de la ea și te fă, fiule, apoi, rod al învățăturii ei. Amin.

... O, popor fericit de cei din cer, o, fiuț mititel, să prețuiești pe Domnul, Care Și-a făcut casă la tine pe pământ, și să fie Domnul desfătarea ta, căci El te mângâie pe pământ cu cele din cer ca să te aibă El apoi mângâiere Lui în durerile Lui de la om. Taina fecioriei inimii s-o lași mare în tine, și numai Fiul meu Cel curat și sfânt să stea în inima ta, numai El, căci El te-a ales mireasă a Sa pe pământ în mijlocul acestui neam, neamul român, de al cărui nume plin este cerul acum, la sfârșit de timp, când Domnul Își are sălaș pe vatra aceasta. Nu uita că tu ești rodul credinței celor credincioși venirii Domnului pe pământ cuvânt acum, la sfârșit de timp. Nu uita să ai recunoștință pentru cinstea ta cea de la Dumnezeu dăruită ție prin alegerea ta popor al Său. Nu uita numai Lui să-I slujești, numai Lui să te dăruiești zi și noapte, numai Lui să-I încredințezi pașii tăi cei duhovnicești și cei trupești, numai Lui, fiule mic, iar diavolului nimic să nu-i lași, așa cum eu nimic nu i-am lăsat, și numai pentru Domnul am fost pe pământ, numai Lui m-am dat, și apoi m-am dat casă a venirii Lui cu trupul între oameni și S-a născut din mine Domnul pe pământ, Dumnezeu din Dumnezeu fiind El la nașterea Lui între oameni, cale de naștere făcându-Se Lui trupul meu cel fecioresc. Ia, fiule, sământa Duhului Sfânt în inima ta și crește-L pe Domnul în ea și naște-L pe El în mulți apoi, că asta ți-a fost alegerea pe care Domnul ți-a hărăzit-o ție pe pământ.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Soborul Maicii Domnului, din 08-01-2010

***

O, departe ești de Mine, omule, departe de calea Mea! Calea Mea este crucea, dar tu te dai vieții amăgitoare pe pământ și Mă dai pe Mine din viața ta, iar când te prinde durerea vieții tale sub ea tu tot sub cruce ajungi, oricât ai fugi tu de calea cea cu suferință pe ea, de viața cea trăită frumos, ca Dumnezeu, și care se descoperă prin înviere, **iar învierea este numai după suferință, și nu iubesc învierea cei ce disprețuiesc suferința**.

O, departe ești de Mine, omule fără cale cu spini pe ea! Nu Mă poți găsi decât pe calea durerii și a suferinței dacă Mă voiești cu tine. Când Eu te întâlnesc în cale cu calea Mea cea cu suferință, Eu îți ies ție în cale cu calea Mea ca să Mă cunoști, căci pe altă cale tu nu Mă poți întâlni, dar dacă tu nu știi să vezi și să simți și să te înduioșezi pentru Mine și pentru tine, tu pierzi atunci bucuria învierii și nu înviezi, și rămâi pe mai departe pe calea cea cu flori și cu bucurii trecătoare și te îmbeți pe mai departe cu simțămintele ei, care se ofilesc odată cu tine și prin care nu-ți strângi decât lacrimi și păreri de rău la sfârșitul tău. O, vezi de ce-ți ies Eu în cale cu calea Mea? **Eu vreau să-ți dau bucuria învierii, omule! Nu este bucurie mai mare ca și cea de după durere, și aceea este înviere,** dar vai celui ce nu știe să înțeleagă așa și să prețuiască chemările Mele și să-Mi răspundă cu recunoștință când Eu îl ridic ca să fie el apoi și să rămână pentru înviere!

O, fii ai oamenilor, dacă Eu, Domnul, vă ies în cale cu ridicarea din suferința și din lacrimile voastre cele de la depărtarea voastră de Mine, o, înțelegeți, fiilor, duhul iubirii cea de la Mine vouă, și pentru care rămâneți îndatorați apoi Celui ce vă iubește atât și vă strigă la înviere! **Sfârșitul unei suferințe este învierea**, **și nu este înviere decât prin suferință și după suferință.** O, nu e bine să disprețuiți suferința și să vă mâhniți pentru ea și să-Mi cereți scăparea din ea, ci **e bine să așteptați cu credincioșie și cu răbdare învierea**, fiilor. O, dacă iubiți Paștile Domnului, învățați de la sfinți și de la părinți cum să iubiți și cum să prăznuiți învierea Mea! Fiți destoinici cu înțelepciunea, că întunericul de pe pământ mănâncă lumina din voi ca să nu mai vedeți, dar Eu am venit ca să dau vedere celor ce nu văd și să le-o iau pe a celor ce zic că văd, că mare stricăciune este peste cei ce văd, că n-au ce să vadă pe pământ, decât moartea de pe el, și, iarăși, mare binecuvântare este peste cei orbi pentru cele de pe pământ, că aceia văd pe cele ce sunt și nu trec, ci rămân, așa cum Eu rămân, și sunt fără de sfârșit.

O, învățați de la Mine ce este viața, ce este învierea, fii ai oamenilor! Nu fiți fără de pricepere pentru cele de sus cu oamenii! Nu fiți nepăsători pentru înviere! Eu pe mulți i-am tras din bucuriile trecătoare ale vieții care trece și se sfârșește aici, și i-am așezat sub cruce, vrând-nevrând ei aceasta, dar **Eu, Domnul, sunt iubirea cea pentru om și dau să-i pregătesc prin suferință înviere lui, și îl ajut să moară față de viața care trece și nu rămâne, și îl ajut să stea sub cruce, sub viață fără de moarte, fără de păcat, așa cum numai crucea vieții poate să împlinească în om**, **și apoi prin cruce învierea, așa cum Eu v-am arătat să lucrați și să iubiți și să semănați cu Mine în suferință și în înviere**, căci cei ce nu seamănă cu Mine nu sunt ai Mei pe pământ, ci sunt ai lumii, și vrednici sunt să fie ai ei, căci pe ea o iubesc pentru ei, iar Eu sunt pentru cei ce iubesc învierea, așa cum Eu am iubit-o pe ea, prin multă, multă suferință, iubire și răbdare, și acestea au ca plată învierea. Amin.

În toate suferințele și durerile, numai una, o, numai una este de partea învierii, și aceea este cea pentru calea Mea, cea pentru numele Meu, și fericiți sunt cei ce sunt duruți așa pe pământ, pentru Mine suferind ei și pentru calea Mea cu ei, și fericiți sunt și vor fi ei, și învierea este plata lor! **Cel ce vine după Mine lepădându-se de sine pentru viață sub cruce, acela este cel ce**

înviază și nu mai moare apoi, căci crucea îl ține pe ea și sub ea, și crucea este înviere, și nu este cruce decât pe calea cu Mine, și nu este suferință plătită, decât pe calea Mea. Amin.

O, de două mii de ani nu știe omul să petreacă după plăcerea Mea praznicul învierii Mele. **Nu merită omul bucurie, căci este păcătos**. Ar trebui să înveți, omule. Tu nu știi să petreci spre bucuria Mea și nu a ta amintirea învierii Mele. **O, îți trebuie umilință cerească, nu omenească, și îți trebuie dragoste pentru umilință, și așa ar fi să știi să petreci tu praznicul învierii Mele**. Adu-ți aminte de păcătoșii care se târau după Mine ca să le dau lor vindecare și izbăvire de sub crucea vieții lor, că veneau cu credință și cu umilință pe urma Mea și strigau și se rugau cu umilință să le fac bine, așa cum ar trebui să faci și tu pe urma Mea, iar Eu le făceam lor așa cum ei cu umilință Îmi cereau. **O, iată de ce nu te vindeci tu și de ce nu primești când ceri! Nu ceri cu umilință și cu promisiune pentru calea ta cu Mine apoi. O, tu nu ești meritos, căci ești păcătos, fiindcă păcatul te biruiește, iar Eu nu pot să te biruiesc și să te scap de păcat dacă tu nu vrei. Nu te mira de ce nu-ți vine vindecare când Îmi ceri, dacă nu știi cu umilință apoi să rămâi de partea învierii.** O, Eu am fost Dumnezeu din Dumnezeu când am venit pe pământ între oameni, și Mă rugam umilit ca un Fiu Tatălui în toate încercările Mele, iar când a fost să mor pentru ca să înviez după trei zile M-am temut de ceasul cel greu și I-am spus cu mare umilință Tatălui: ***«Dacă voiești, Tată, să treacă de la Mine paharul acesta greu, dar facă-se voia Ta și nu a Mea»***. **Umilința Mea Mi-a fost rugăciune, iar rugăciunea Mi-a fost umilință**, și așa am stat înaintea Tatălui Savaot și n-am stat cum am voit Eu, ci cum a voit El am stat, și M-am făcut Învățător întru toate pentru tine, omule, și așa ți-am arătat cum să fii și cum să faci și cum să stai înaintea lui Dumnezeu, căci tu ești păcătos și îți trebuie mare, mare umilință ca să mori păcatului și ca să înviezi de partea Mea apoi, ca să pot Eu să te ajut apoi după dreptate, și să-ți aducă rod ceresc ajutorul Meu ție. Sunt șapte mii de ani de când omul face răul pe față și pe ascuns, dar deprinderea lui este să facă răul pe ascuns. O, cel ce se iubește pe sine acela se ascunde pentru răul pe care-l săvârșește, și mai ales face aceasta cel cunoscut a fi pe calea Mea cu omul. Cel ce caută din duhul iubirii de sine să săvârșească răul, călcând poruncile vieții, acela se ascunde de Cel ce-l vede și îl poate opri pe el de la răul pe care vrea sau poate să-l facă, iar când el găsește prilej, săvârșește răul în ascuns și se scrie cu el înaintea lui Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Învierii Domnului, din 04-04-2010

***

Uitați-vă în Scripturi, o, fii ai oamenilor, că dacă nu veți asculta așa, **veți fi mințiți din zi în zi mai mult, căci nu iubesc pe Dumnezeu cei ce vă păstoresc pe voi, că pentru ei și nu pentru Mine vă păstoresc ei, și ei nu vă trag spre Mine, ci spre ei vă trag. O, mergeți spre ei și cereți-le să vă arate pe Domnul cu ei, dar nu vă lăsați înșelați de ei! Veniți și spre Mine, și Eu vă voi arăta vouă cuvânt de mântuire din păcat și vă voi purta spre viață sfântă ca și viața Mea și Mă voi arăta în voi așa, și apoi veți fi urâți de toți pentru viața Mea în voi, pentru numele Meu, de care vă veți învrednici să-l purtați cu adevărat pe pământ,** și veți fi ucenicii Mei, ca și cei de acum două mii de ani, cărora le-am spus: ***«Veți fi urâți de toți pentru numele Meu, dar fir din capul vostru nu va pieri»***. O, **iată semnul** pe care vi-l dau pentru ca să-i cunoașteți pe cei ce nu sunt ucenicii Mei și nu vă pot pune ei calea sub picioare ca să fiți pe calea Mea cea sfântă cu calea voastră între oameni. **Iată-l pe poporul cuvântului Meu, popor de ucenici asemenea cu ucenicii Mei cei de acum două**

mii de ani, cărora Caiafa, vătaful slujitorilor lui, le poruncea să nu mai grăiască mulțimilor în numele Meu. Ei însă, îmbrăcați în mântuire, vorbeau tot mai mult și spuneau răspunsul lor: ***«Se cade să ascultăm de Dumnezeu, și nu de oameni»***. O, așa merg Eu în zilele acestea cu lucrarea cuvântului Meu prin ucenicii Mei cei de azi și **se scutură de Mine și de ei cei ce fug de venirea Mea, și care s-au încumetat să umble în cartea lui Ioan, cartea Apocalipsei, despre care Ioan a scris să nu se scoată și să nu se adauge la ea, iar ei au umblat și au scris lungime de vreme** (*Au scris „mii de ani" în loc de „o mie și încă aproape o mie de ani", n.r.*) **și au tras de firul numărului scris și n-au mai scris un număr, și au scris fără de număr anii împărăției omului,** și au îndepărtat fără de număr vremea învierii morților (*De asemenea „mii de ani" în loc de „o mie de ani", ex: Apoc. 20/2;4;6;7, n.r.*) și au stricat omul la minte și la așteptare și la nădejde și la credință, și **l-au învățat pe om să se culce și să doarmă liniștit și să nu mai aștepte venirea Mea cea scrisă în Scripturi să se împlinească după două mii de ani de la înălțarea Mea la Tatăl, număr scris de apostolul Ioan, după descoperirea lui Dumnezeu arătată lui, dar care cu taină mare s-a împlinit pe pământ, iar Eu am venit când nimeni nu se aștepta și nu se așteaptă să mai vin.** O, necredință, duh al necredinței, cum te-ai ivit tu pe ascuns ca să umpli lumea și pământul cu vicleșugul tău!

Eram după învierea Mea pe pământ cu ucenicii Mei, vreme în care s-au deschis mormintele și au ieșit drepții Mei pe ulițele Ierusalimului, și este scris aceasta în Scripturi, (*Mat. 27/52, n.r.*) și au grăit sfinții cei ridicați din morminte și au stat mai-marii vremii de atunci cu ei de vorbă pe pământ și au adeverit ei despre ei și despre Mine, Cel ce coborâsem la ei în locuința morților după răstignirea Mea, de le-am deschis să iasă drepții Mei, o, și tot au căutat pe mai departe să îngroape mai-marii vremii adevărul despre Iisus Hristos, Care S-a arătat de la Dumnezeu în vremea lor, căci Eu am scris: ***«Chiar dacă ar învia cineva dintre morți, tot nu vor crede cei necredincioși pe Dumnezeu dacă în Moise și în prooroci nu dau să creadă cu cartea lor pe masă»***.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților apostoli Petru și Pavel, din 12-07-2010

***

O, poporul Meu, nu știe omul cât de adevărat sunt Eu, Domnul, prin cuvântul Meu de peste tine, dar uită-te tu în el cât de repede își arată el adevărul după ce Eu îl rostesc, că de multe ori în poporul Meu văd pe ici pe colo cum se face răsturnarea cuvântului Meu cel proaspăt rostit, și văd neiubirea celor ce nu se uită mereu, mereu în cuvântul Meu ca să nu-l calce pe el apoi, ca să nu facă durere lui Dumnezeu prin călcarea cuvântului Său. Trebuie mare veghe, dar mai presus de aceasta trebuie mare iubire de Dumnezeu ca să poată omul să urmeze după cum este învățătura Mea cea prin cuvânt. **Omul este prea slab, și de aceea am venit Eu pe pământ acum, la sfârșit de timp, și am voit și voiesc să-Mi întocmesc un popor ascultător, cu care să-Mi pot lucra tot ceea ce mai este scris în Scripturi să împlinesc, până după învierea morților, când va coborî starea de cer pe pământ, odihna Mea cea după multă trudă ca să-Mi ridic dintre oameni rodul lucrului Meu cel de șapte mii de ani, un popor agonisit de Dumnezeu prin mari furtuni, prin multe dureri și răbdări, prin truda Mea cea de azi, când Tatăl Mă trimite cuvânt pe pământ, căci a găsit fii credincioși și a putut să împlinească venirea Mea în cuvânt, vremea judecății faptelor oamenilor și vestirea zilei celei mari, prin care Domnul Se va arăta biruitor peste om și peste timp și peste necredința de pe pământ.**

O, nimeni să nu se mire de împotrivirea, de nepăsarea celor ce aud și zic că nu aud, de cei ce știu că Eu trebuie să vin și nu Mă primesc când vin, de cei cărora le grăiesc și nu fac așa cum le grăiesc Eu. Așa am fost primit și acum două mii de ani, după ce atâta putere am dovedit între oameni pe pământ în cuvânt și în faptă, iar cei ce s-au vrut mari peste oameni, și-au văzut mai departe de ale lor și M-au dat de peste ei când Tatăl M-a trimis să-i păstoresc pe ei spre viață veșnică, și n-a fost loc pe pământ unde Eu am mers și peste care am cuvântat, și să nu se vadă apoi urmele Mele peste cei ce nu M-au primit când am intrat la ei, și **așa va fi și azi și așa Mă voi adeveri Eu Dumnezeu adevărat prin această venire a Mea prin cuvântul Meu cel de azi, așa cum era scris să vin și să grăiesc și să Mă audă viii și morții și să învieze dacă vor,** dacă au putere să creadă și să asculte de voia Mea peste ei.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Schimbării la față a Domnului, din 19-08-2010

***

O, poporule tată, e mare de tot lucrarea Mea cu tine și e mare lucrul care-l lucrez cu tine, și din rămurea în rămurea am coborât ca să-ți grăiesc și ca să nu te părăsesc și ca să te hrănesc din cer, tată, pe mai departe, iar cei de pe pământ nu știu să audă și să vadă nașterea cuvântului Meu în mijlocul tău, și se petrece ca și pe vremea când Eu am venit pe pământ născut din mamă Fecioară acum două mii de ani și n-au știut taina lui Dumnezeu decât puțini în vremea aceea, iar dacă au mai și aflat-o, nu știau cum s-o stingă mai bine, cum s-o șteargă de pe pământ, dar nu se poate omul să umble la tainele lui Dumnezeu și să le strice, ci poate doar să-și vatăme viața gândind că el poate. O, câți n-au dat să stingă de pe pământ și lucrarea Mea cu tine, dar toți s-au vătămat și se vor vătăma, chiar dacă ei nu știu să socotească așa, căci cine se iubește pe sine și arată așa prin faptele lui, acela n-are de unde să aibă cunoștință de Dumnezeu și de tainele lui Dumnezeu așa cum se cuvine, că nici nu caută aceasta unul ca acela, ci ale sale dintru ale sale își ia, și tot așa și pricepe, iar învierea lui stă tot mai departe de el, **fiindcă mare taină este învierea omului acum, și în veacul ce va să fie, veacul celor înviați și al celor ce înviază unul după altul prin puterea Mea, prin iubirea Mea pentru omul care vine pe lume pentru înviere**, numai să știe el să învețe de la Dumnezeu și nu de la el și nu de la om taina învierii, taina lui Dumnezeu cu omul pe pământ, după ce Eu, Domnul, Eu și cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, Eu și cu sfinții Mei, noi le facem pe toate în locul celor vechi, care trec trosnind, precum este scris să se împlinească așa. Amin.

… Vin cei plecați, că le-am făcut chemarea să vină la praznicul cuvântului Meu, și lacrima duhului lor va fi tot o bucurie în ziua când vor petrece ei cu Mine și cu tine la masa de serbare pentru îngeri, poporul Meu, și **dacă ar ști cei de pe pământ câtă alinare înseamnă o clipă de bucurie pentru cei plecați, ar trăi oamenii numai pentru învierea morților lor, numai pentru viața cea fericită a celor ce nu și-au agonisit-o de pe pământ ca să aibă ei în vremea plecării lor.** Viața cea cu Dumnezeu trăită, aceea este cea care îl poate însoți pe om pe calea lui apoi spre palatul ceresc, când îngerii vin și-l duc pe el la locul cel veșnic. Desfătarea pe care o are omul între el și Domnul pe pământ, aceea este bucuria care-l poate însoți pe el, care-l poate mângâia pe el apoi ca agoniseală a lui.

Iată, poporul Meu, se pregătesc de sărbătoare cei înviați și cei în drum spre înviere, și mare bogăție e pe ei un strop de alin, și mare nădejde se suie la ei de la voi! **O, fiilor, Eu pentru învierea morților am venit pe pământ cu lucrarea Mea de cuvânt acum la voi, și-Mi aud glasul morții din morminte,** tată, și v-am pus să vestiți neamurilor pământului cuvântul care iese din gura Mea.

Proorocie împlinită este cuvântul Meu cel de azi cu voi și toiag de păstor este el pentru cel ce iubește viața cea veșnică a lui pe pământ și în el. O, împarte-Mă, poporul Meu, că te-am făcut semănător pe pământ și nu știu oamenii taina Mea cu tine, căci sunt pierduți într-ale lor, iar ale Mele vin și se țin după ei ca să le deschidă inima și apoi mintea ca să priceapă că vin pe pământ împliniri de Scripturi peste ei și-i iau pe neașteptate aceste împliniri, căci nu sunt pregătiți ca să vină Domnul la ei. Stă satana în calea omului cu toate ale lui, căci omul slujitor lui satana a deschis larg fereastra și a vopsit-o cu toate vopselele și l-a așezat pe om în fața ferestrei lui și se uită omul, se uită mereu **și uită de el și uită de Dumnezeu și de rugăciune și de priveghere pentru venirea Mea cea tainică mai întâi, și apoi cu mare pompă cerească, pentru unii cu foc, iar pentru unii cu adiere de Duh Sfânt, cu alin și cu strălucirea Mea cea dulce pentru cei mântuiți, pentru cei credincioși și care cu credincioșie Îmi slujesc, așteptându-Mi arătarea.** Amin.

… — Acum Eu, Domnul, le spun tuturor că este înviere, că iată-i pe sfinți mărturisind de lângă Mine din cer lucrarea Mea pe pământ cu oamenii, căci sfinții Mei au purtat trup pe pământ **și sunt acum în slava Mea și sunt nestricăcioși precum Eu sunt**, și haina nestricăciunii au pe ei, după cum este scrisă fila cea din Scripturi despre îmbrăcarea cea întru nestricăciune a trupurilor duhovnicești în care a locuit și locuiește Duhul Sfânt pe veci de veci. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mare mucenic Dimitrie, izvorâtorul de mir, din 08-11-2010

***

O, să vă întărească Tatăl Meu Savaot pe voi, cei ce-Mi stați porți pentru venirea cuvântului Meu pe pământ și a așezării lui în cartea sa cea de azi, căci Eu, Domnul Iisus Hristos, împlinesc acum glasul Meu peste pământ, glasul Fiului lui Dumnezeu, precum acum două mii de ani am spus prin Evanghelia Mea că va fi să împlinesc și **să Mă audă cei din morminte**, iar în ziua Mea de slavă să mărturisească ei această împlinire a Mea peste ei, căci cei ce sunt pe pământ nu vor să-L creadă pe Dumnezeu, n-au vreme de înviere, **dar cei din morminte așteaptă această vreme, și apoi, după ea, viața veacului care va fi veșnic, veacul ce va să fie,** și mare este lucrarea de înviere pe care Eu o lucrez azi cu mare putere și taină, iar cei înviați și în drum spre înviere se roagă Mie pentru poporul Meu de azi să-i dau Eu întărire mare pentru această taină a Mea din zilele acestea, și văzută de departe de cei care au plecat de pe pământ, văzută cu credința și nădăjduită apoi, […]

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică, din 04-12-2010

***

O, cum să vă arăt bucuria Mea? Sunt îndurerat și caut bucurie lângă durerea Mea, iar voi Îmi dați, și simt alin pe rane. O, sunt îndurerat că nu rodește în om taina învierii Mele dintre cei morți. **Cei vii cu trupul sunt mai morți decât morții din mijlocul cărora M-am sculat** după ce am stat între ei într-un mormânt împrumutat atât cât a fost să stau până ce am sfărâmat porțile iadului ca să-i trag spre înviere pe cei ce M-au așteptat patru-cinci mii de ani să cobor după ei și să-i aduc la viață prin învierea Mea. O, sunt îndurerat că sunt mai vii cei morți cu trupul decât cei vii cu trupul, și vin să le spun și să-i vestesc pe cei ce sunt numai trup pe pământ și să le spun că Eu, Domnul Iisus Hristos, stau în zilele acestea cuvânt pe pământ în mijlocul oamenilor ca să Mă audă ei și să caute învierea lor, s-o caute la Mine dacă Eu vin și cuvintez peste pământ cuvântul vieții veșnice acum.

Am spus vouă că veți veni și vă voi întâmpina și vă voi fi Învățător dulce, Păstor plin de povață peste voi în zi de praznic sfânt cu voi și cu cei din cer, cu care am venit. V-am spus că sunt îndurerat că sunt mai vii cei morți cu trupul decât cei vii cu trupul, și iată-i chemați la masa Mea cu voi, masă de pomenire și pentru ei, ca să-i mângâiem pe ei. O, ce frumos stau, ce duh umilit au, ascultând ei glasul Meu, glasul Fiului lui Dumnezeu în mijlocul vostru acum! Le-am făcut lor bucurie și mângâiere mare, îmbrățișându-i și pe ei în cuvântul Meu cel de azi, căci le spun lor acum:

O, mângâiați-vă în durerea voastră cea pentru Mine, Mântuitorul vostru Cel îndurerat de la om, căci durerea voastră e dulce fiindcă este a Mea, și cu ea vă alinați, și cu ea vă mântuiți, dar cei pe pământ cu trupul nu trag la mântuirea lor, care vine spre ei prin durerea Mea din ei. O, dac-ar ști ei viața sau lipsa vieții celor care au fost, s-ar mângâia cu durerea cea mântuitoare și n-ar mai căuta ei cu minciuna, cu duhul deșertăciunii, care-l tot încântă pe om, neslobozindu-l pe el de sub minciuna lui. Nimic nu e de nepriceput între Dumnezeu și om, dar nu alege el bucuria lui, cea care vine de la durerea Mea, de la iubirea Mea cea plină de durere pentru om. Amin.

— Da, Doamne, Mântuitorule al celor vii cu trupul, care Te caută, și al celor adormiți, care Te așteaptă cu ziua Ta de biruință pentru ei! O, e plin de taină cuvântul Tău, Mântuitorule înviat! Ne mângâiem în zilele Tale acum cu poporul Tău de nou Ierusalim, cu care Tu grăiești din cer pe pământ. S-a ivit în zilele acestea pe pământ împlinirea Scripturii descoperirii fiilor lui Dumnezeu și vremea auzirii glasului Tău de azi de către cei din morminte ca să se scoale ei la glasul Tău și să-și primească lor după faptele lor. O, ești mult Mângâietor nouă! Jertfa cea rugătoare înaintea Ta pentru noi din mijlocul poporului Tău de azi ne este doctorie și vindecare din moarte, Doamne. Ești atâta de milos față de greșalele pe care le-am făcut noi în viață pe pământ! O, nu știu oamenii lumea cea de aici și stau nepăsători de ea în zilele lor pe pământ, așa cum și noi mult am stat așa. Le spunem lor, pe calea cuvântului Tău, de lângă Tine le spunem lor să creadă acum, mai înainte să vadă, ca să-și poată pregăti fericirea cea pentru aici, căci dacă nu-și pregătesc nu au.

O, ce făceai cu noi, oare, atât de păcătoși cum am fost pe pământ, dacă nu așezai Tu acum pentru noi biserică vie, mult lucrătoare la cuvântul Tău pentru noi, popor de nou Ierusalim, trăitor de sfințenie și de rugăciune și de jertfă pentru noi mereu? I-ai așezat pe ei la lucrul Tău cel sfânt pe pământ pentru învierea morților, o, Doamne. Nu mai aveam mamă pe pământ, care să ne nască din nou. Biserica și slujbele ei pentru noi sunt amestecate și nu se mai suie la Tine pentru noi. Ortodoxia, mireasa Ta, și-a rupt de tot cămășuța de botez. Numai în cer mai avem noi părinți salvatori, și iată câtă salvare ne-ai pregătit din mijlocul poporului Tău de azi pe pământ, cu slujitori așezați la lucrul mântuirii cea pentru noi, cei adormiți, și așteptând răscumpărarea noastră, Mântuitorule mare. O, slavă învierii Tale cea pentru noi! Ne-ai dăruit milă multă, Bunule! Le spunem fiilor poporului Tău și celor ce sunt adunați în ziua aceasta la izvorul Tău de cuvânt, le spunem lor bucuria pe care ne-ai dat-o nouă, celor de demult și celor de mai apoi, după ce Tu ai înviat, le spunem și noi lor: Hristos a înviat și ne-a răscumpărat, și bucuria noastră e mare și poartă în ea a Domnului durere și a Sa suferință pentru noi, fiorul recunoștinței pentru Cel milos, Care ne-a plătit viețile prin jertfa Sa cea pentru noi! Amin.

— O, nimic, nimic nu e de nepriceput între Mine și om, dar nu alege el bucuria lui, care vine în el de la durerea Mea, de la iubirea Mea cea plină de durere pentru om. Am dat glas celor adormiți ca să-i mângâi pe ei, căci sunt Cel milos și plin de mântuire pentru om. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Paști, a mironosițelor, din 08-05-2011

***

— Te binecuvintează sfinții, poporul Meu, că-ți văd lucrarea ta cu Mine, tată. Te binecuvintează Tatăl, că te vede cu Mine și cu sfinții la masă, fiule. Te binecuvintează firea cu toate minunile ei, că te vede lucrând cu Mine la răscumpărarea ei. **Te binecuvintează înaintea Mea cei ce merg din mormintele lor spre înviere,** căci vine ziua aceasta măreață când se va mărturisi cu multul lucrarea Mea cu tine, lucrarea Mea de cuvânt în mijlocul tău pentru răscumpărarea trupurilor celor ce s-au sfințit pentru aceasta pe pământ în toate vremile care au fost. Te binecuvintez Eu, Domnul Iisus Hristos, Învățătorul tău din partea Tatălui Meu și al tău, și-ți dau de veste să te pregătești de sărbătoare dulce, că vine popor la izvor, vine iar popor la izvorul Meu de cuvânt ca să-i dau, iar tu ești împărțitor de Dumnezeu prin lucrarea Mea cu tine. O, caută să știi bine viața împărăției Mele cu tine, că vreau să ia omul, să ia și el și să poată și el, tată, căci omul este neputincios din pricina lipsei de Dumnezeu din el.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mare mucenic și tămăduitor Pantelimon, din 09-08-2011

***

Mi-am pregătit cale de venire, așa cum își pregătește omul pe pământ drum de piatră, pe care el călătorește apoi pentru nevoile lui, și Mi-am pregătit popas și vin cu sfinții și poposim între oameni și grăim la masă cu cei credincioși cuvântul cerului, ca să-L audă pe Dumnezeu cei necredincioși și să fie ei judecați după fapta lor apoi, a credinței sau a necredinței în care dau să stea.

Am cu Mine la masă de cuvânt ceata cuvioaselor din cer, și e zi de sărbătoare între sfinți pentru mireasa cea credincioasă Mie cu totul, Parascheva, cea care acum o mie de ani M-a ales de Mire al ei, de viață a ei și de iubire a ei pe pământ. Am păstrat-o apoi ca pe o podoabă cerească și s-a voit ea apoi în țara românilor să stea, căci i-am arătat la venirea ei între sfinți strălucirea pregătită Mie de Tatăl pe vatra neamului român și cărarea Mea cu masă de cuvânt pe ea în zilele cele de apoi. **Curând, curând se va petrece minune mare și tainic de mare, căci pe pământ trupurile sfinților de peste tot vor purcede aici, în țara Mea de venire cuvânt pe pământ acum, unde Eu Îmi pregătesc cetate pentru cei din cer și masă lor cu cei credincioși Mie în vremea aceasta când nimeni nu mai are iubire de Dumnezeu pe pământ, și vor pluti trupurile sfinților deasupra acestui pământ așa cum plutesc pe ape corăbiile, și vor pluti ei în văzduh ca să coboare la masa Mea, așezată de Mine pe vatra neamului român, căci Tatăl aici Mi-a sortit nunta și masa ei cu sfinții, și în curând această tainică minune va minuna în lung și în lat lumea, și lumea se va mira și nu va înțelege pe cele greu de înțeles de mintea omenească**, dar Eu, Domnul, împlinesc cuvânt cu cuvânt Scriptura venirii Mele cu sfinții și nimeni nu înțelege această împlinire, căci **omul caută altfel de minuni să vadă și nu va putea el vedea tainele Mele,** fiindcă ce este născut din trup, trup este, iar ce este născut din duh, duh este și din cer este, și tot așa se și descoperă, iar Eu cu sfinții vin și-Mi fac împărăție cu ei în mijlocul celor credincioși și masă de nuntă Îmi fac, ca să-Mi adun Mie pe cei ce-Mi vor sluji cu iubirea lor, așa cum sfinții M-au slujit după ce M-au iubit. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea cuvioasei Parascheva, din 27-10-2011

***

O, nimeni nu știe de ce dau Eu să găsesc și să iubesc viața cea călugărească la cei ce o aleg pe ea de viață lor. **Această viață, după adevărul ei trăită, este o viață fără de carne și fără cele ce ies din carne pentru hrana celui călugărit,** căci așa viață îl călugărește pe om, și nu slujba și haina călugăriei, care se fac apoi judecată grea pentru cel ce se duce spre călugărie. Mulți sfinți au ales viața cea cu adevărat trăită, post de mâncare și multă rugăciune a inimii și a minții lor, și i-a umbrit pe ei darul Duhului Sfânt și a dat lor Domnul duhul descoperirii spre așezarea celor de la El coborâte pe pământ pentru cei ce iubesc pe Dumnezeu. **O, mult am tânjit să am în vremea aceasta un popor postitor de carne și de cele ieșite din carne, ca să pot ridica cu el sarcina venirii Mele și Evanghelia împlinirii învierii morților, care aud în zilele acestea glasul Fiului lui Dumnezeu, cuvântul Meu cel de azi, izvorât din gura Mea în mijlocul poporului Meu cel așezat de Mine acum întru întâmpinarea Mea cuvânt, căci vin cuvânt la el pe pământ în zilele acestea.**

O, am luat din mânuța ta și din gurița ta de slujitor al Meu pomenirea cea pentru chemarea la viață a celor adormiți de până acum, o, popor lucrător Mie și împlinitor Evangheliei Mele acum, la sfârșit de timp! Le-am făcut chemarea la masa ta cu Mine pentru ei, la masa Mea cu tine, fiule, și multă și tot mai multă ușurare și mers le dăm lor spre înviere prin cele ce le iau Eu, Domnul, din mijlocul tău lucrate pentru ei, căci tu pentru învierea morților ai fost așezat înaintea Mea ca să lucrezi și să stai lucrând și să nu mai stai în lume fără rod Mie așa cum toți cei ce mai cred în Mine stau și nu știu cum să-și zidească în ei viață de creștin. O, cine să le spună lor ca să știe ei cum să le fie viața, ca să aibă ei viață de creștin după cum le place să aibă acest nume?

… O, nu tot așa este duhul celor adormiți cu trupul și care așteaptă, așa cum aștepta bogatul cel nemilostiv pe Lazăr cel din sânul lui Avraam să se aplece să-i pună pe buze cu degetul un strop de apă asupra văpăii pe care o suferea și o suferă el în locul cel rău pe care și l-a agonisit de pe pământ, precum Eu am descoperit aceasta acum două mii de ani prin glasul Evangheliei Mele de atunci, și iată, iau acum răcorire multă din izvorul Meu cel de acum toți cei adormiți și pomeniți aici, lângă izvorul la care ei se strâng după ce sunt strigați, **căci sunt strigați aici toți cei care s-au născut până acum pe pământ și au trecut cu trupul, unii spre viață veșnică, și alții spre durere**.

O, răcoriți-vă, voi, acum din izvorul Meu de cuvânt, lângă care sunteți strigați acum ca să răspundeți! Toți cei ce ați trecut la Mine prin viață sfântă bucurați-vă și rugați-vă la Tatăl cu Mine și cu poporul Meu cel de azi lucrător cu noi pentru cei ce sunt în durere după trecerea lor! Iar voi, cei din durere, răcoriți-vă și primiți slava Mea cu cei ce lucrează vouă din partea Mea, din cer și de pe pământ ușurarea voastră, căci Eu, Domnul, nu voiesc moartea și durerea păcătosului, ci voiesc mântuire, căci sunt Cel plin de milă. Am popor cu lepădare de sine cu privire la hrana cea de toate zilele și l-am pus pe el postitor înaintea Mea pentru voi și pentru Mine, Cel ce lucrez în zilele acestea izbăvirea multora, și cu el Îmi lucrez împlinirea Scripturilor cele de apoi, cu el Îmi lucrez venirea Mea cuvânt pe pământ acum ca să-Mi așez scaunul slavei Mele pentru ziua când voi sta cu toți sfinții îngeri ca să dau fiecăruia după cum este fapta sa, și mare va fi bucuria celor ce M-au cercetat și M-au miluit și M-au mângâiat atunci când celor mai mici ai Mei au făcut ei acestea în numele Meu!

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Înfricoșatei Judecăți, din 19-02-2012

***

O, pace ție, popor al cuvântului Meu, sluga Mea pe care Mă sprijin în zilele acestea de venire a Mea cuvânt pe pământ! Să stai, fiule, cu porţile deschise pentru Domnul. Să stai Mie slujitor pentru venirea Mea pe pământ, **și-ți vor mulțumi sfinții toți, și-ți vor mulțumi ție cei din iad, care iau din mânuța ta tot mereu slobozire lor și rugăciune miloasă pentru sufletele lor înaintea Mea.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea a Postului Mare, a sfintei cuvioase Maria Egipteanca, din 01-04-2012

***

În zi de duminică, a doua duminică după învierea Mea cea din ziua duminicii, întăresc numele zilei Domnului și a odihnei Lui. **Eu, Domnul Iisus Hristos, Domnul Cel înviat, întăresc prin cuvânt și spun: ziua întâi a facerii este ziua cea mai mare**, și nu s-au grăbit prea mult minţile oamenilor de pe pământ, care nu ţin ziua cea mai mare între zile, nu s-au grăbit aceştia să priceapă ce mare este ziua aceasta și ce mult înseamnă ea între Dumnezeu și om, între om și Dumnezeu. Le spun în ziua aceasta de adeverire a învierii Mele înaintea ucenicului Toma când el M-a privit înviat și M-a pipăit spre adeverirea tainei învierii Mele, **le spun celor ce rămân pentru ziua sâmbetei ca zi a Domnului și le spun lor că sâmbăta Eu nu M-am odihnit după ce ei M-au răstignit, ci am lucrat în locuinţa morţilor lumina zilei duminicii, a zilei luminii, căci lumină mare am intrat Eu, Domnul, în iad și am tras afară pe cei ce aşteptau izbăvirea în toată vremea celor cinci mii de ani și jumătate de după zilele facerii**, **în care și omul a fost zidit**. Am înviat apoi cu slavă mare și am stat patruzeci de zile, din loc în loc arătându-Mă înviat și lucrător de mari minuni, iar apoi Mi-am tras pe munte pe cei credincioşi, ca martori ai învierii Mele și ai înălţării Mele apoi la Tatăl, **puţini câţi erau atunci din toţi oamenii de pe pământ, și M-am suit de la ei și M-am aşezat de-a dreapta Tatălui**, la locul unde Tatăl Mă are aşezat dintru vecii, și am lăsat peste ucenici pe Duhul Sfânt, făgăduit lor și Care a venit la ei după înălţarea Mea la Tatăl și a rămas cu ei și a adus lor pe Dumnezeu cu ei, aşa cum Eu le-am făgăduit lor că voi fi cu ei până la sfârşitul timpului.

În a doua zi de duminică după duminica învierii Mele și a celor ce aşteptau în iad pe Izbăvitorul Cel promis lui Adam cel întâi zidit, am intrat din nou în mijlocul ucenicilor Mei, închişi cum stăteau de teama celor ce îi căutau pe ei, și am zis lor: ***«Pace vouă!»***, că aveau nevoie de linişte multă aceste inimi zdrobite și pline de încordare. Am văzut între ei în ziua aceea pe ucenicul Toma, care lipsise din mijlocul lor în duminica învierii când prima dată M-am arătat lor înviat. Ca nişte oameni lipiţi de cele de pe pământ, ei și după învierea Mea îşi mai vedeau de ale lor. Eu însă Mă purtam după ei și Mă arătam lor ca să-și înţeleagă ei alegerea și să lase de la ei celelalte îndeletniciri pe pământ, căci îi tocmise Dumnezeu pentru El, iar ei încă mai puteau și altfel. A venit însă Duhul Sfânt și S-a dat lor și au putut ei apoi numai pentru Mine, numai cu mersul Meu, iar Eu am avut lucrul cel mult de lucrat prin ei și aşezat să fie pe pământ, ca **să am Eu casă cu omul pe pământ, să-l am biserică pe om și să am trup din fii credincioşi întocmit, făcându-Mă Eu un trup cu ei prin trupul și sângele Meu unit cu ei în însuşi trupul lor, ca să fim una** și să fie ei fii ai Tatălui precum Eu sunt, și mare a fost această iubire a Tatălui ca să-i numească pe cei credincioşi Mie fii ai lui Dumnezeu!

O, pace ție, popor mărturisitor al venirii Mele a doua oară de la Tatăl cuvânt pe pământ! Cu cuvântul a făcut Domnul cerul și pământul la început și tot cu cuvântul lucrează El taina cea de cer nou și de pământ nou și de Ierusalim nou pentru această taină. Iubire mare să ai, popor iubit de Dumnezeu, căci Domnul ţi-a descoperit ţie tot lucrul Său pentru naşterea cea din nou a lumii,

iar tu, cel născut de sus prin acest cuvânt al gurii Mele, ajută-Mi lucrul Meu cel dat Mie de la Tatăl și stai de-a dreapta Mea până ce vom birui pe cel din urmă vrăjmaș, și apoi va fi cerul cel nou și pământul cel nou și poporul Meu cel mărturisitor, prin care Eu voi împărți marea bucurie pentru toți sfinții care Mi-au așteptat întreaga biruință a Mea. Amin.

— Dar eu, Domnul meu și Dumnezeul meu, sunt așezat de sfinți și de părinți și pomenit ca martor mare al învierii Tale, că m-ai văzut cu toți ceilalți ucenici în duminica a doua de după învierea Ta și iarăși ai intrat, și mi-ai dat și mie atât de măreț duhul mărturisirii cea pentru Tine și pentru învierea Ta. Cine a mai putut spune ca și mine atâta de deplin apoi vestea cea dulce: „Hristos a înviat!”? O, ai înviat cu trupul, Doamne. Așa se vor scula trupurile celor ce sunt acum în așteptare, și se va adeveri atunci proorocia cea pentru învierea trupurilor, cea pentru răscumpărarea lor prin învierea Ta, căci ai trecut prin moarte ca și omul ca să aduci apoi puterea învierii pentru toți, și nu este minte ca să simtă această mare taină, atât de acoperită pentru cei ce nu iubesc viața, căci viața Tu ești, și nu Te iubesc cei ce nu trăiesc după cuvântul Tău, o, Doamne înviat!

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu în Duminica doua după Paști, a sfântului apostol Toma, din 22-04-2012

***

Vă aduc aminte vouă, celor povățuiți mult de cuvântul Meu pe care-l căutați și îl doriți mult, și vă amintesc acum că Eu am zis în rugăciunea Mea către Tatăl: ***«Tatăl Meu, dacă voiești, să treacă de la Mine acest pahar, dar nu voia Mea, ci voia Ta să se facă!»***. O, această rugăciune plină de durere a avut în ea putere să păstreze în ea duhul ascultării de Tatăl, căci în rugăciunea Mea spre Tatăl am zis apoi: ***«Nu voia Mea, ci voia Ta să se facă, Tată!»***.

Să știți de la Mine, fiilor, că Tatăl Mi-a ascultat rugăciunea cea pentru Mine cerută în clipa paharului Meu amar, căci paharul a trecut, iar **Eu am înviat, și odată cu Mine am tras afară morții, care au auzit din iad glasul Meu pentru ca să intru și să-i scot afară pe ei.** Să știți, fiilor, că **Tatăl Meu a făcut lucrare mai presus de fire de tainică în clipa aceea**, căci Duh este Dumnezeu, chiar dacă Eu am purtat trup pe pământ pentru ascultare de Tatăl ca să scot din iad trupurile morților, dar Tatăl M-a păstrat și lângă El în vremea purtării crucii, și **Mi-a purtat și trupul spre cei din iad, care s-au întrupat atunci ca să iasă afară și să meargă spre calea ieșirii din iad, căci cum avea să fie atât de biruit satana dacă Dumnezeu nu-i arăta lui în vremea crucii Mele că trupurile celor morți se ridică din țărână și merg pe picioare pe pământ?**

O, aş sta de vorbă cu voi mult, mult despre această taină măreață a învierii, taină pentru care Tatăl Mi-a zis să ascult și să Mă nasc ca omul și să Mă semăn în oameni cu tainica Mea lucrare și să cobor apoi prin cruce în iad cu învierea Mea și a morților.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Paști, a mironosițelor, din 29-04-2012

***

Petrec cu voi și cu sfinții aici, lângă fântână, fiilor. E însetat cerul de sfinți de voi și de locurile Mele cu voi și de cuvântul gurii Mele din mijlocul vostru, măi fiilor. Voi ca voi, dar sfinții sunt arși de dor să Mă audă cuvântând, căci vederea lor este toată acum, nu ca pe pământ cum vede mărginit omul pe cele de jos și pe cele de sus. O, fiți mari cu duhul și cu lucrarea, căci Eu, Domnul,

am proorocit acum două mii de ani cuvântul Meu cel de azi dintre voi când am grăit cu femeia samarineancă la fântâna lui Israel descoperindu-Mă ei izvor de apă izvorâtoare, dar mai întâi descoperind-o pe ea, căci ea trăia în păcat, și i-am spus: ***«Mergi și cheamă și pe bărbatul tău!»***. N-avea cum să-Mi spună că are bărbat, ci Mi-a spus adevărul că nu are. I-am zis apoi: ***«Adevăr ai spus că n-ai bărbat. N-ai, căci cinci ai avut, iar acum cel pe care-l ai nu-i bărbatul tău»***. Am ajutat-o să Mă cunoască descoperindu-i păcatul în care trăia, și nu s-a supărat pe Mine că i-am arătat păcatul, ba și-a sfințit apoi viața această femeie, și iată ce vă spun Eu, Domnul, acum vouă, ca să audă cei ce vă disprețuiesc pe voi numindu-vă trufași pentru viața voastră în sfințenie, în care Eu v-am așezat, căci am spus și am amintit din Scripturi spunând: ***«Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt!»***. Iată, să fii sfânt nu e o semeție cum mulți spun asupra celor ce trăiesc în sfințenie, ci este o ascultare de Dumnezeu, Care a spus: ***«Fiți sfinți, că fără de sfințenie nimeni nu va vedea pe Domnul, iar sfinții vor fi asemenea Lui, căci Îl vor vedea cum este»***, precum este scris.

Iată, nu e o datorie ca să fie omul sfânt, ci e o ascultare de Dumnezeu, Care a spus: ***«Fiți sfinți!»***. O, dar multe podoabe are pe el veșmântul sfințeniei după ce se țese el prin credința în Mine a celui ce se scoală ca să creadă și să-și dovedească apoi credința prin faptele sfințeniei. Aceste podoabe trebuie să le înțeleagă și să le zidească în el și pe el cel ce se întâlnește cu Mine la această fântână, la izvorul Meu de cuvânt de aici. Puțini de tot, puțini din cei care Mă află aici izvor de apă izvorâtoare întru viață veșnică în om, o, **puțini vor să și înțeleagă duhul învierii, care dă omului viață veșnică, viață care nu se oprește din lucrarea ei, ci merge și lucrează și rodește până în vecii.**

Se teme omul de înviere. Cum se teme? Se teme de adevărul cel despre el omul. Femeia samarineancă nu s-a temut când Eu i-am spus ei adevărul cel despre ea. Ea a înțeles duhul învierii care a ieșit înaintea ei spre facerea ei cea de sus. Fiilor, fiilor, pe calea creștină se lucrează curățirea omului, iar altă lucrare nu are calea neamului creștinesc. **Se înșeală mulți că sunt creștini, dar nu sunt dacă nu se arată**. O, te înșeli, omule, că te poți ascunde cu tine în tine, iar peste aceasta te mai crezi și creștin. Toate ies la iveală, atât cât tu nu poți să bănuiești. De ce, dar, dai să te tot așezi în apărarea ta când e vorba de curățirea ta mereu, mereu? Omul mereu, mereu greșește, săracul, iar viața lui iese și se vede ca să-l elibereze pe el de greșalele lui cele ascunse de el înăuntrul lui, numai că omul nu are bucurie să i se vadă și să i se umble la greșală, ci și-ar tot piti-o, ca să pară el ceea ce nu este, ca să rămână sub vină, săracul, dar prețul cel pentru viață veșnică este mare și trebuie să-l dea omul dacă voiește să aibă și el viață veșnică în el, și nu greșale să aibă în el.

O, sunt dintre cei ce nu înțeleg ce este învierea, dar în neamul creștinesc se lucrează numai curățirea omului, iar tu, cel greoi încă pentru învierea Mea în tine, o, dacă ai vrea să înviezi te-ai bucura să afli cum ești tu și cum ești așezat în cei din jurul tău, cum te-ai așezat în ei, și nu ți-ai mai apăra slăbiciunile și greșalele, care te cad mereu, care-ți fac ție loc în ceilalți așa cum ești, și nu altfel. **O, dacă tu nu cauți învierea ta și faci durere învierii omului, crezi că poți trezi tu în om duhul învierii?**

E de vegheat mult, mult, fiilor care aveți lucrare de înviere peste cei ce înțeleg și peste cei ce nu înțeleg adânc lucrarea Mea cu voi și lucrul învierii Mele în ei așa cum sunt Eu, și nu așa cum ar vrea omul să fiu. O, învățați-i adânc pe cei ce vin spre înviere, învățați-i cum pot să învieze și cum pot să moară apoi dacă nu veghează bine cum să Mă aibă și de unde să Mă ia așa cum sunt Eu, întru toată lumina. Facerea omului, acesta este lucrul Meu cu voi, dar să pot Eu lumina, fiilor, pe cele ascunse ale omului și să vă pot și ocroti lucrul Meu cu voi, că mulți dau să vrea și ei să fie,

dar dacă nu se lasă curățați n-au cum să învieze, iar voi trebuie să fiți ochi și urechi și să stați numai întru Mine, numai într-o veghe, că numai Eu știu ce trebuie făcut și știut pentru fiecare din cei ce doresc după acest izvor și cât să fac și cât să dau, iar voi ocrotiți-vă, ca să vă pot avea curați de vina din om, că nu știe nimeni să vă ocrotească pe voi dacă voi nu vă ocrotiți. De aceea Eu vă dau apoi ce să lucrați când vă aduc vouă de lucru, și Mă bucur că sunteți ascultători, chiar dacă numai puțin sunteți înțeleși de cei ce puțin înțeleg lucrul Meu cu voi. Iar pentru ocrotire mare peste voi, o, aveți grijă mare să-i scăpați de voi pe cei cărora Mă dați pe Mine lor. Să nu vă ia pe voi în ei, ci pe Mine și numai pe Mine să Mă ia, și să le fiu Eu de ajuns, iar dacă nu le pot fi de ajuns, este iubire de sine încă în cei ce vin ca să fie și ei. O, a fi este un mare dar, este rodul unei credințe curate și neamestecate cu iubirea de sine în om. De aceea am spus Eu la început: ***«Eu sunt Cel ce sunt»***.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din duminica a cincea după Sfintele Paști, a samarinencei, din 02-06-2013

***

O, cât de departe este pământul de cer, atât de departe este de Dumnezeu omul. Eu însă sunt lângă om mereu, aproape sunt de el, de cel orb, și ce-ar face el dacă n-aș fi Eu lângă el, lângă orbirea lui cea din naștere orbire? Nu Mă aștept să creadă omul în lucrul și în cuvântul venirii Mele celei de acum pe pământ, dar Mă aștept să-i vindec ochii și să vadă pe Cel disprețuit de el, pe Domnul, Care cuvintează și dă viață făpturilor și le dă hrană și le dă bucurii. **Când perdeaua cea de taină dintre Mine și om va fi trasă în lături, tot omul Mă va vedea, ca să-L vadă oamenii pe Cel pe Care L-au numit că nu este Dumnezeu și că este numai omul.** O, zadarnic spune omul că numai omul este. Omul piere și nu mai este apoi. Cel ce piere nu este cel ce este. E orb cu ochii minții omul. A întins mâna să ia știință de la Dumnezeu, dar tot nu știe omul. El știe doar să moară, nu să știe. Nu Mă aștept să creadă omul în Cel ce stă nevăzut de ochii lui, dar Mă aștept să cadă despărțitura dintre om și Mine, dar nu numai pentru fiecare om în parte, ci și pentru cei ce-și poartă încă trupul, și **toate trupurile se vor scula din țărâna pământului ca să-L vadă pe Domnul cu ochii trupului când orbirea nu va mai fi peste om, ci va fi judecată pentru necredință, pentru nedragostea omului.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șasea după Sfintele Paști, a orbului, și sărbătoarea nașterii sfintei Virginia, din 09-06-2013

***

O, nu scapă nici viii, nici morții de acest cuvânt, de cuvântul Meu, care este proorocit să vină și să glăsuiască peste pământ cu însăși gura Mea la sfârșit de timp și să-l audă pe el morții din morminte și să se scoale ei la cuvântul Meu, dacă cei vii nu se scoală spre Mine, ci umblă după duhul lumii cu umbletul lor. O, oricât de greu și de mult Îmi osândește lumea cea rea venirea Mea cuvânt peste pământ și pe cei ce Mi-o poartă, nu scapă nimeni de adevărul acestui cuvânt. **Se scoală cei care au fost pe pământ, drepți și sfinți, și vor moșteni pământul și-și vor răscumpăra trupul și viața între pământ și cer și va fi plin pământul de cei înviați, de cei veșnici, care și-au plătit veșnicia cu viața lor cea după trup plăcută celor din cer, și va fi cât stelele cerului numărul lor, precum este scris.**

Să nu mai vorbească prostii cei care zic că nu vor mai fi oameni pe pământ peste un timp, decât puțini de tot. O, vor fi mulți, mulți, și vor locui pământul ca și în cer, că mulți s-au născut de la început și până la sfârșit și și-au regăsit mulți viața în Mine apoi, și se vor scula prin taina învierii morților, și-și vor vedea atunci prostiile vorbite cei ce vorbesc prostii

acum ca să prostească de la margini la margini oamenii toți și să-i facă să uite de Dumnezeu și de înviere, dar iată, toți cei care au fost și sunt vor da toți socoteală înaintea scaunului de judecată al Domnului, și iată unde Îmi am Eu domnia și scaunul ei, și iată cum domnesc Eu peste cei ce s-au ales cu Mine ca să le fiu lor Dumnezeu și să umblu cu ei și să am casă cu ei pe pământ și să vin la ei cu cei din cer cu masă de cuvânt, așa cum fac acum!

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea de 22 de ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 22-07-2013

***

Strig pese tot, și va veni ziua când voi da cheag cum dă omul cheag la lapte ca să se aleagă brânza, și voi bate chișleagul ca să iasă untul și-Mi voi aduna rod și-l voi crește de la Mine și-Mi voi face mărturisitori, și **apoi voi învia morții și se vor îmbrăca în trup ca într-o cămașă nouă, și așa îi voi închega pe ei din pământul în care stau așteptând semnul Meu, și aceasta am de lucrat și de împlinit prin acest cuvânt al gurii Mele, care grăiește ca să fie scris cuvântul Meu,** așa cum toate prorociile Duhului Sfânt au fost scrise pe pământ ca să se împlinească ele apoi.

O, nu voiesc să fiu îngenuncheat și defăimat de cei pe care i-am miluit de milă, și voiesc cu umilință să-și păstreze ei salvarea pe care o dau Eu în dar celor ce se statornicesc de partea Mea, că iată, pe cât Îmi învăț peste tot poporul și-i spun pericolul cel pentru neascultare de cuvântul Meu, tot pe atât diavolul își face cărare și scoală pe câte unul spre călcarea cuvântului Meu, căci am spus: ***«Dușmanii omului sunt casnicii lui, oricât de mult ar fi și ei pe calea vieții»***, dar dacă se unesc cu ei cei puși deoparte pentru lucrul Meu cel greu, ajung unii altora dușmani de mântuire, ajung lovit de ei Eu, Domnul, ajunge fața Mea batjocorită de lumea cea rătăcită de Dumnezeu și care nu știe greul mersului Meu printre cei morți, **că morți sunt toți cei care nu iubesc pe Domnul cu viața lor de pe pământ.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea tăierii capului sfântului Ioan Botezătorul, din 11-09-2013

***

O, din cele nevăzute ale Mele Eu Mă împart vouă și vă spun că plată mare are venirea omului la Mine și ținându-Mi urma. Vă voi plăti scump această dragoste, căci Eu după dragoste tânjesc. De dragoste l-am zidit pe om, de bucurie l-am lucrat și l-am zidit, și e scumpă ființa omului, o, și cum și-o cheltuiește omul pe nimic, uitând el că va fi să dea socoteală Celui ce a zidit omul!

Mi-am pregătit oștirea și masa cea de sus a Duhului Meu și a sfinților Mei și Ne așternem cu zi de praznic sfânt aici, unde se adună la izvorul Meu de cuvânt cei ce M-au aflat aici. Sunt cu multă mișcare cerească aici acum. O, mișcarea celor nevăzuți ai lumii nevăzute, e mult mai multă decât a trupurilor lumii văzute. Vântul face mișcare pe pământ peste toată firea când el suflă trecând cu lucrarea lui. La fel și vântul care mișcă lumea cea nevăzută a duhurilor și a trupurilor răscumpărate pentru Domnul, lume de care atârnă toată mișcarea lumii văzute și a toată firea ei. Duhul mâinii, acel fir mic care mișcă mâna omului, arată că mâna mai are un corespondent și în duh. Cu ce scriu îngerii și diavolii pe cele văzute și auzite de la om? Cu condeiul le scriu, și greu de tot crede și înțelege omul cum de se întâmplă această mișcare, cu ajutorul căreia se scrie de cei fără de trup, buni sau răi. E ca în visul în care omul se visează că e treaz când el doarme.

Vă grăiesc vouă acestea ca să le pricepeți pe cele ce nu se văd și lucrarea lor, că sunt cu sfinții în sărbătoare aici, în grădină, și vă întâmpinăm la venire și vă așezăm la masă și Ne așezăm cu voi, Eu și mama Mea Fecioara și ucenicii și ucenițele Mele mironosițe, pentru care sărbătorim acum, **și avem pe cei adormiți cu nădejde, îi avem aici cu Noi și cu voi, și bucuria lor este mare și stau ei în praznic de înviere a Mea încă din întâia zi de Paști, când au luat Paști cu voi din Paștile Domnului și au rămas, și sunt aici acum și sunt așezați de Mine la masă, căci le-ați făcut pomenirea voi, cei ce-Mi slujiți aici așa cum Eu v-am așezat slujitori pentru învierea morților**, măi fiilor, și pentru hrana cea de sus a celor ce cred și se strâng adesea lângă voi, aici, și așteaptă cuvântul gurii Mele, așteaptă pe Domnul când ei vin aici la izvor.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Paști, a sfintelor mironosițe, din 04-05-2014

***

Iar voi, fiilor mijlocitori, aduceți-Mi rânduiala cea creștinească pentru odihna ei cu Dumnezeu și ca Dumnezeu, că ne vom mângâia unul altuia lacrima și ne vom odihni așa, prin mângâieri peste dureri. **Voi nu uitați că pentru învierea morților aveți de lucrat cu Mine peste pământ**, iar pentru această mare lucrare voi să aveți toată grija, fiilor, că milă multă trebuie să lucreze cei ce vor fi mântuiți de-a dreapta Mea, precum este scris. O, nu uitați tot timpul de duhul pocăinței și al umilinței, căci tot omul este greșit, și îi trebuie pocăință fără de sfârșit pe pământ, și prin ea sfințenie, fiilor.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Înfricoșatei Judecăți, din 06-03-2016.

***

… — Iar Eu, Domnul învierii, rostesc peste voi ca și acum două mii de ani: Pace vouă, ucenicilor! A fost mare durerea Mea și a voastră, dar v-am adus împlinirea promisiunii făcută vouă și am înviat și ne-am bucurat, iubiții Mei. O, le-aș dărui tuturor numai bucurii, dar bucuriile sunt mari numai după dureri, iar altfel nu sunt de nici un folos bucuriile, și sunt vremelnice dacă sunt. Mă scriu mereu în cartea Mea cea de azi și-Mi scriu în ea nădejdea că va fi mare ziua slavei Mele, și minunată puterea ei și voi avea mărturisitori din cer și de pe pământ așa cum am avut **în ziua când Eu am înviat și s-au trezit sfinții cu trupurile lor și au intrat în Ierusalim mărturisindu-Mă** și adeverind ei proorociile cele despre Mine și despre învierea morților la glasul Fiului lui Dumnezeu, precum este scris să se împlinească **și iarăși se vor împlini**, căci ziua Mea de slavă va aduce cu ea tot ceea ce a fost scris, și nu s-a împlinit până la ea, iar ea va purta mărturia ei, împlinirile ei. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Paști, a sfântului apostol Toma, din 08-05-2016.

***

O, această zi de amintire o aducem acum și o numim zi de praznic împărătesc și prăznuim pentru ea. **Iată, sunteți cei ce prăznuiți la masă cu Împăratul, cu Domnul, cu Mine, Fiul de Împărat, Fiul Tatălui Savaot**, o, fiilor, căci vă numesc fii pe voi. Cei ce nu fac voia lui Dumnezeu voiesc și ei să se numească fii, dar iată câtă datorie au apoi cei ce se nasc de sus prin cuvântul Meu, prin care Duhul lui Dumnezeu suflă peste pământ ca să-Și adune oaste sfântă dintre fiii oamenilor și să-i facă fii ai lui Dumnezeu pe cei ce cred și se botează la auzul glasului Fiului lui Dumnezeu, și toate sunt scrise să se împlinească. **Să vină și să spună cei necredincioși încă, să vină să arate dacă este ceva neadevărat în toate câte Eu, Domnul, vin și împlinesc pe pământ după hartă, după Scripturi scrise, și care-și așteaptă împlinirea.**

… Fiilor, fiilor, sunt Cel ce vă botez mereu în cuvântul Meu. Stați cu el în piept. Strângeți-l la piept ca pe ceva ce iubiți și purtați. E mare de cuvânt peste pământ cuvântul gurii Mele, și iată locul de unde el izvorăște, iar voi ați auzit și ați crezut și ați înțeles, fiilor, și v-ați făcut bucuria Mea din vremea aceasta și se bucură oștirile cerești că a găsit Domnul credință pe pământ ca să vină și să grăiască și **să se audă grăirea Sa, din care se hrănesc mult, mult cei din morminte, precum este scris, o, și vine în curând pentru ei ziua cea mare, căci se va auzi în lung și în lat mărturia lor, glasul Meu cel de azi pentru cei vii și pentru cei ce dorm cu trupul în pământ, așteptând ziua să se ridice cu trup nou și să mărturisească pe Cel ce îi înviază la cuvântul Său peste pământ.** Cu praznic de botez sunt și pentru ei în ziua aceasta, căci când sunt ei pomeniți prin grăirea Mea, e gata și sosirea lor acolo unde Eu sunt cu ai Mei, cu glasul Meu de peste ei.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Bobotezei, din 19-01-2018

***

Fiilor, fiilor, pregătiți masă de dragoste, pregătiți cu grabă, că se strâng frații care iubesc cu iubire care nu cade. Binecuvântată să fie dragostea voastră pentru așternutul pe care trebuie să-l pregătiți frumos întru întâmpinarea fraților care vin la Domnul iar și iar! O, pregătiți masa Domnului cu ei. Vin oaspeți de sus și de jos, și **vor fi la masă aici cei ce așteaptă învierea cea mare**, fiilor, iar voi sculați-vă de dimineață în ziua aceea și puneți înaintea Mea pomenirea lor, că **vin ei aici și-și văd rudeniile de pe pământ adunate la aceeași masă, masa Domnului cu sfinții și cu voi, și cu ei, cei pomeniți spre învierea cea mare, fiilor**. Mâncarea din ziua aceea, ca și în toate zilele în care frații se adună în Hristos la masă, o, să nu însemne mâncare ceea ce puneți pe masă, ci adunare pentru dragoste sfântă, la care se adaugă dragoste, mâncare cu dragoste, fiilor.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Paști, a sfântului apostol Toma, din 15-04-2018.

***

E zi cu multă învățătură, fiilor. Acum însă, pace vouă, și masă cu binecuvântare să aveți între voi, și să rodească ea creștere sfântă vouă!

Suntem aici cu voi la masă, și mulți, mulți oaspeți sunt, căci **au fost chemați cei ce așteaptă învierea cea mare și se uită ei uimiți la zilele Mele cu voi și iau din ele mângâiere lor.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Paști, a Mironosițelor, din 22-04-2018.

***

O, dați-vă vindecării ca să nu rămâneți nevindecați! Nu stați cu moartea în voi făcându-vă că n-o cunoașteți. O, auziți glasul Meu ca să fiți vii, nu morți, că mulți din voi nu ascultați frumos de voia Mea în voi. Lazăr M-a ascultat și s-a ridicat la strigarea Mea, după ce a adormit și a stat patru zile adormit. El însă era adormit, iar Eu doar l-am trezit, și la glasul Meu i s-a dezghețat sângele și i s-a încălzit și numaidecât s-a ridicat. Le-am spus la ucenici: ***«Lazăr a adormit»***. Ei însă n-au înțeles, și ca să înțeleagă ce le-am spus, a trebuit să le spun că Lazăr a murit. Le-am spus: ***«Mă duc să-l trezesc»***, și **l-am trezit din adormire, așa cum îi voi trezi pe toți cei care au adormit împăcați cu Mine, curățiți de moarte și pregătiți pentru înviere la strigătul Meu de peste ei**.

Am spus vouă aceasta ca să știți ce este moartea, și ce este adormirea cea cu nădejdea învierii, și vă rog, fiilor, pe toți cei care Mă știți adevărat în acest cuvânt venit, vă rog feriți-vă de moarte, de voia voastră, care vă desparte cu zid între voi și Dumnezeu. Învățați să spuneți cu adevărat: „*În Dumnezeul meu voi trece zidul*”. Fără nici o proptea veți putea, numai să nu iubiți moartea, măi fiilor. Iubirii căreia îi trebuie proptele, o, ce mai poate ea? Nu poate ea așa pentru Dumnezeu, și poate numai pentru cele ce pier odată cu omul care nu-L iubește pe Dumnezeu după porunca vieții, după porunca iubirii pentru cei ce iubesc avându-L pe Domnul de iubire cu totul, iar altfel nu poate iubirea. Când ajungi să-ți meargă în cârje iubirea, o, ce mai poți atunci să faci cu ea? Mai poți tu atunci?

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Tăierii Capului Sfântului Ioan Botezătorul, din 11-09-2018.

***

O, fiilor, fiilor, unde să-Mi fie privirea mai mult decât la voi și peste voi, ca să vă văd lucrarea credinței și stăruința cea cu răbdare până la sfârșit, până la viața veacului ce va să fie, așa cum și până la această odihnă cuvântul Meu lucrează și împlinește întocmai toată calea lucrului credinței, pe care se sprijină omul cel cu Dumnezeu pe cale, iar **lucrarea Mea cu voi este pentru învierea morților**, și de aceea Eu vin la voi, că este scris să vin slăvit **prin cuvânt pentru cercetarea și judecata viilor și a morților**, o, și nu-i sfârșit pentru împărăția Mea, și de aceea Mi-am zidit cu voi biserică lucrătoare pentru această lucrare de taină, și v-am pus la lucru ca **să lucrăm prin biserică judecata viilor și a morților, fiilor, și să le dezlegăm calea spre înviere**, o, și câtă curățire a fost și este de făcut încă pentru judecata și iertarea și învierea celor ce au fost și sunt, și cărora le trebuie ajutor, căci scris este în cartea credinței bisericii creștine că prin biserică luptătoare și apostolească se judecă și se iartă tot ce este de judecat și de iertat, și apoi este scris*: «Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie»*. Iar pentru această odihnă a Mea și împărăție a Mea întru toată pacea și slava și bucuria ei, iată, este de lucrat înviere mare și multă, și totdeauna Domnul începe cu casa Sa, precum este scris.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfintei Virginia, trâmbița lui Dumnezeu, din 14-12-2018.

***

O, Mă doare de la voi, Mă doare de voi, fiilor, arhierei și preoți. Nu semănați cu Mine la duh și la iubirea cea din cer, iar Eu sunt iubirea, fiilor. Ați privit cu ochi geloși pe slujitorii cuvântului Meu de aici, în haine albe stând și **slujind la altar înaintea tronului Meu pentru iertarea păcatelor oamenilor și pentru învierea morților**, așa cum este lucrarea Mea cu ei. V-ați împodobit apoi mulți dintre voi cu haine albe ca să slujiți, dar haina albă e haină de mireasă, iar voi sunteți străini de Mine cu viața, și aveți femei, străine și ele de haina de nuntă, și ați făcut aceasta de la voi citire, de v-ați împodobit în haine albe, și numai fastul îl iubiți, dar trebuie har, fiilor, trebuie și voi să treceți din trup în duh, ca să fiți adevărați închinătorii Mei, așa cum sunt cei din cetatea Mea de cuvânt.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfântului Ierarh Spiridon, făcătorul de minuni, din 25-12-2018.

***

O, fiilor, e sărbătoare azi în cer și la voi, iar cerul de sfinți caută cu voi în sărbători și vin cu Mine la voi cu serbările lor și vin cu dor, iar Eu caut la dorul lor, căci sfinții au promisă de Mine răsplata iubirii lor, a credinței lor, a sfințeniei lor pe pământ, iar Eu le-o dau.

Ilie proorocul și ceata cea mare a proorocilor sunt serbați între cetele de sfinți în ziua aceasta, fiilor. O, pace vouă la masă cu ei, pace vouă și lor, în duhul iubirii cerești și frățești, măi fiilor! Și acum punem masă și luăm de pe ea și împărțim poporului cuvântului Meu și celor ce Mă iau de la voi pentru hrana sufletelor lor, **că am promis la cea din urmă masă de cuvânt cu voi că vă voi spune vouă câtă putere are sfințenia acestui popor pentru cei de pe pământ și pentru cei adormiți, care așteaptă și tot așteaptă de la cei de pe pământ, ca unii care stau în așteptare spre înviere și primesc de acasă ajutor și mângâieri și stăruință la Dumnezeu pentru ei, pentru clipa învierii lor**, iar Eu v-am spus vouă să spuneți Domnului în cererile cele pentru ei spre cer și să pomeniți pe toți cei care n-au pe lume pe nimeni să-i pomenească și pe ei, căci bucuria lor între cei care așteaptă este cea mai mare, fiilor, și tot așa și răsplata voastră apoi.

O, dacă cineva din spița unui neam trăiește cu râvnă pentru sfințenie, soț sau soție, părinte sau copil, frate sau soră, are Domnul milă până la al miilea neam dacă cel iubitor de sfințenie Îi spune Domnului să-i pomenească pe ai lui plecați de pe pământ. Să trăiești pentru Domnul pe pământ, aceasta înseamnă să trăiești sfânt, să n-ai gânduri și doriri păcătoase, ci numai pe Domnul să-L iubești, **căci Domnul este sfânt, și nu uită de cei sfinți și nici de neamul lor**, o, că așa de mare putere are sfințenia omului iubitor de Dumnezeu în trupul său. De aceea îl povățuiesc mereu pe poporul cuvântului Meu să iasă din lume și să stea deoparte de prilejul de ispită și să iubească cu râvnă sfințenia lui, că **asta cere Domnul acestui popor, cu care dă să învieze toți morții** și să repare la loc toate cele stricate în vreme, după ce Domnul le-a făcut bune foarte la facerea lumii, dar și pe om, numai că omul n-a ascultat pe Domnul, pe Făcătorul și Stăpânul său.

O, fii ai poporului sfânt, așa să înceapă rugăciunea voastră: „Pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și ale sfinților părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu Tatăl, mântuiește-ne pe noi și pe cei adormiți din neamul nostru, dar și pe cei ce n-au pe nimeni pe pământ să-i pomenească și pe ei”, o, și se va auzi și va intra la Domnul rugăciunile celor sfinți.

O, nu mai știe omul pe pământ de grija de cei ce pleacă dintre cei vii. Mai sunt dintre cei ce se căznesc să se țină curați până într-un an de la pierderea perechii de viață, dar desfrâul trupului se dezleagă după un an, de parcă numai un an este veșnicia celui plecat din trup, și nici viața de pe pământ nu e numai de un an, o, și așa socotește omul dornic de zburdarea trupului, iar cei adormiți așteaptă în zadar salvarea. Este scris în Scripturi pilda vieții proorocului Ilie și are omul de învățat puterea sfințeniei și roadele ei și curățenia de necredința de pe pământ, iar **Eu voiesc ca un Dumnezeu să ia aminte oamenii pământului și să se uite în sus**, în văzduhul care l-a purtat pe proorocul cel sfânt în car și cai de foc pe deasupra.

O, oameni de pe pământ, Eu, Domnul, vă spun vouă, aveți de pomenit frați și surori, soți, soții, părinți și rudenii duse de aici, și nu vă spune nimeni câtă așteptare este la cei plecați din trup pentru salvarea lor de sub satana și de focul lui pentru cei ce au plecat necurățați și nepregătiți, iar voi pe pământ vă dați poftei trupului și desfrâului de tot felul mereu, și uitați de usturimea celor plecați prin veacuri și mai aproape acum, iar **Eu, Domnul, vă anunț că e plâns mare după îndurarea voastră de ei și vă îndemn să mai trăiți și pentru ei pe pământ, nu numai pentru păcatul din voi, o, că veți pleca și voi odată și veți plânge și voi cu usturime ca și ei, și nu veți găsi răcoare**, o, că nu mai este viață sfântă și slujire cu sfințenie înaintea Mea pe pământ ca să-i trag din foc pe cei plecați ai celor rămași pe pământ, și care atât așteaptă, bieții de

ei. O, fiți salvatori, fiți samarineni, nu fiți nepăsători de chinul lor, ci fiți miloși, că iată, nu mai este sfințenie nici la leviți, nici la preoți, nici la mireni, nici la călugări, o, și nici la bătrâni, și nici la copii, căci copiii își strică de mici fecioria și-și hrănesc de mici păcatul în ei, o, și nu mai am copii ca pruncii cei curați, nu mai am, și toți se dau somnului nepăsării de suflet și de pedeapsă, și **nu mai are cine să-l învețe pe om sfințenia și ce înseamnă ea în om**. Că Mă uit la slujitorii de altare, care ca și soldatul care-și dă jos haina de soldat și arma și se îmbracă civil ca să calce măcar o clipă peste viața și portul de soldat și se duce în afară căutând prilejul cel cu păcat, și apoi se echipează în soldat și merge înapoi la cazarmă pentru plinirea vremii soldăției, o, și tot așa se petrece și cu cei îmbrăcați în haină de sfânt, și pe care nu și-o păstrează loruși nicidecum, o, și cine să mai strige la Dumnezeu pentru cei din chinuri, care-și așteaptă salvarea?

O, fiilor de la izvorul Meu de cuvânt, iată ce putere are viața cea sfântă mereu, mereu în om, și care pe Ilie proorocul l-a suit în văzduh, unde Eu locuiesc cu sfinții Mei.

O, fiilor, nimic nu-l scapă pe om de moarte decât sfințenia cea întreagă și mereu peste viața lui, iar voi să nu uitați că așteaptă sfinții după voi, nu numai cei din chinuri așteptând salvarea lor.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfântului Prooroc Ilie Tesviteanul, din 02-08-2019.

***

Și acum așezăm la masă de pomenire pentru ei pe cei ce au adormit până acum și sunt chemați la masă de sfârșit de an pentru ei cu noi aici, o, și **multă mângâiere iau ei din lucrarea venirii Mele pe pământ cuvânt, cea pentru învierea morților, și a celor adormiți, și a celor în trup încă**, fiindcă pe toți îi caut și la toți le voiesc învierea aici pe pământ, și cea din cer apoi. Așadar, îi așezăm la masă și la toată mângâierea cea de azi aici, iar bucuria le este multă ca și mângâierea.

O, mulți sunt cu lacrimi și sunt răniți de dor, că vin cu multul când vin, și le ies în cale faptele lor rele, și nu se prea găsește în viața lor ceva în numele Domnului lucrat pe pământ, și cu care să-i ajut cumva față în față cu diavolul câștigător. O, și vă rog pe voi, cei așezați de Mine la lucrul învierii a toate, faceți și pentru ei pogorământ și spuneți voi Domnului: Doamne, pentru cei ce au plecat din viață nepregătiți, pentru cei ce nu Te-au cunoscut cu faptele lor, ai milă, și facă-se voia Ta după măsura milei Tale pentru toată făptura care a fost pe pământ viețuind.

O, fiilor rugători pentru cei plecați de pe pământ, o, măi fiilor, rugați-vă, rugați-vă și pentru cei ce au fost bogați în viața lor pământească, dar și pentru cei ce sunt încă în viață și sunt bogați, căci aceștia între cei plecați așteaptă milă acum, fiilor. Eu însă spun la cei ce încă nu-s duși din trup, și le spun să știe de ce sunt pe pământ bogații și de ce sunt ei bogați.

Voi, cei bogați, știți voi de ce aveți bogății?... (*Vezi selecția tematică: „Despre post și milostenie", - și pe jumpshare; joomag; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5, n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Soborul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-2019

***

O, pace vouă, și bun sosit la sărbătoarea Bobotezei pentru toți oaspeții! Eu, Domnul, vă întâmpin prin porți și vă dau din duhul mângâierii. Tot omul are nevoie de mângâiere, de iubire, o, dar iubirea Eu sunt, nu omul, și omul are nevoie de Dumnezeu, și nu numai acum, sub greul vieții, ci mai ales în vecii. **O, și să știi, omule, că viața ta cu Dumnezeu în vecii nu poți să ți-o dobândești, decât acum, aici cât stai pe pământ**, că nu-i pomană să poți dobândi această bucurie veșnică, ci e pe merite, pe muncă multă, pe multă apropiere cu Dumnezeu aici, unde ești probat și măsurat de îngerii care duc vestea la Dumnezeu de lucrul cel din partea ta pentru zidirea ta în locașurile Domnului.

Când trupul se întoarce în pământ din pricina firii păcătoase a trupului, duhul omului se înalță deasupra și merge sufletul înaintea lui Dumnezeu, de unde își ia obârșia la nașterea lui pe pământ, și apoi merge la cântarul vieții pentru locul pe care și l-a pregătit în viață pe pământ, și apoi așteaptă pe Domnul cu cea din urmă zi a slavei Sale, când trupurile se vor ridica la porunca Sa și vor învia prin Duhul Care suflă, și vor merge ori spre odihna bucuriei veșnice, ori spre despărțire de Dumnezeu. O, și iată de ce trebuie să trăiești unit pe pământ cu Dumnezeu în viața ta, omule născut, care primești suflet de la Dumnezeu când vii de sus ca să te naști! Apoi tu pleci iar și adormi și aștepți iar, ca și atunci când ai stat la rând să te naști și să vii pe pământ, și iată, tot omul are nevoie de mângâiere, de iubire, iar iubirea Eu sunt, nu omul, și omul are nevoie de Dumnezeu aici, pe pământ, și mai ales în vecii apoi.

O, botezați-vă, fii ai oamenilor, în acest râu de cuvânt, căci râul Bobotezei curge de aici peste pământ și peste voi! Botezați-vă cu mare credință că e Domnul acest cuvânt, și dă să vă strângă Domnul spre ocrotire mai înainte de cântarul vieții! **Veniți la apă, o, veniți la apa vieții**, că nu sunteți ocrotiți de pe nicăieri, voi, fii ai oamenilor, iar duhul lumii vă atrage mereu spre el ca să zăboviți în deșertăciuni mici și mari și ca să pierdeți biruința cea pentru bucuria care vine pentru cei ce merg cu Domnul pe calea vieții vremelnice a trupului care poartă sufletul vostru! Vă învăț cu dor, vă învăț lupta cea pentru viața veșnică, fiilor. Vă învăț pe voi dragostea duhovnicească și faptele ei sfinte. O, deschideți-vă mintea și luați aminte ca să vi se deschidă inima și să Mă primiți în ea, că iată ce vă învăț ca să știți, dacă vă aplecați să auziți și să luați:

Fiilor, fiilor, în dragostea duhovnicească nu se caută trupurile între ele, iar dacă se caută nu mai este dragoste duhovnicească, și este altceva străin de Dumnezeu, este pofta trupului, duhul cărnii, duhul lumii, deslușit prin Scripturi[1] cu lucrarea sa, care este: pofta trupului, pofta ochilor și trufia vieții.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Bobotezei, din 19-01-2020.

***

E zi de duminică, e zi de mângâiere. Eu, Domnul, sunt așezat cu sărbătoare deasupra cetății cuvântului Meu pe meleagul neamului român, iar cetele de sfinți și de îngeri stau atâta de frumos în suita Mea de venire cuvânt peste pământ, că e sărbătoare de înviere, zi dulce de sărbătoare între cei din cer, dar și pe pământ, în cetatea Mea de cuvânt, unde an de an se adunau creștinii credincioși cuvântului Meu, cu care Mă las peste cetate pentru hrană duhovnicească, pentru viață de om nou,

---

[1] ***«Nu iubiți lumea, nici cele ce sunt în lume. Dacă cineva iubește lumea, iubirea Tatălui nu este întru el;***
Pentru că tot ce este în lume, adică pofta trupului și pofta ochilor și trufia vieții, nu sunt de la Tatăl, ci sunt din lume.
Și lumea trece și pofta ei, dar cel ce face voia lui Dumnezeu rămâne în veac». (1 Ioan: 2/15-17)

pentru iubire de Dumnezeu în om, dar toți cei care veneau cu pasul și cu dorul aici, inimioarele lor sunt aici acum, și unde este inima lor, acolo sunt și ei, precum este scris, căci dorul îi călătorește până aici, iar Eu le dau lor, și le cer și lor să-Mi dea sălaș în ei, să așeze în ei glasul cuvântului Meu, care grăiește acum în duhul sărbătorii mironosițelor Mele de acum două mii de ani și al ucenicilor Mei, cărora le-am arătat trei ani și jumătate dumnezeirea Mea prin semne și minuni prea minunate, și cu care atât de mult am mângâiat pe cei vindecați prin cuvânt de suferințe, pe cei înviați din moarte, pe cei doborâți de păcatele lor, iar **la sfârșitul Meu de lângă ei am înviat Eu Însumi dintre cei morți**, după ce mai-marii iudeilor, preoții și cărturarii, M-au bătut în cuie pe cruce și M-au dat cu cei morți să fiu și să stau, dar ei au intrat în spaimă și în jale grea la vestea învierii Mele, cu care i-am mângâiat pe cei aproape Mie, pe apostoli și pe mironosițe, pe mama Mea Fecioara lângă ei mereu, și pe mulți care au cunoscut mântuirea lor prin Mine atunci, și iată sărbătoare cu mângâiere, cuvânt mângâietor peste cetatea Mea de cuvânt și peste cei cu inimile aici acum adunate, **căci pașii lor sunt opriți să meargă în vremea aceasta de nedumerire,** (*Pandemia de coronavirus, n.r.*) **în care stau popoarele de pe pământ, și care nu au pe Dumnezeu acoperământ lor, de vreme ce nu caută ei scăpare și ocrotire la Domnul, că ei au alți dumnezei, nu pe Dumnezeul și Stăpânul cerului și al pământului**, căci se cred ei în stare, ei fără Dumnezeu, ei salvatori, ei înțelepți, ei, numai că Eu sunt Unul Dumnezeu și am dată de Tatăl toată puterea în cer și pe pământ, chiar dacă cei ce s-au așezat mai mari peste pământ nu dau să creadă că Eu sunt Dumnezeu, iar ei sunt oameni, și nu pot sta ei deasupra Mea.

Și iată, acum, pace vouă, celor chemați la sărbătoarea de pomenire pentru voi, căci voi așteptați sărbătorile de aici, unde voi sunteți pomeniți în fiecare zi la cina Mea de pe masa nestrânsă aici pentru vii și pentru adormiți, pentru mângâiere, pentru iertare, pentru veșnicie cu Mine, fiilor care vă strângeți aici la chemarea care vi se face! Eu, Domnul, vă dau cale să veniți și să stați înaintea Mea pentru mângâiere, fiilor, căci trebuie mângâiere în vreme de așteptare, până vin Eu cu ziua slavei venirii Mele, și de aceea Eu tot mângâi, Eu tot grăiesc, Eu tot împart, Eu tot dăruiesc daruri, fiilor. O, pace vouă acum! Și luați de pe masa cea pentru voi aici, luați cât sunteți de mulți, de la Adam și până azi numărul vostru cel mare, căci Eu când aud aici strigarea cea pentru voi, și care-Mi spune: „Pomenește, Doamne, pentru mântuire pe toți cei adormiți, cu tot numărul lor, de la Adam și până azi, pe toți cei care nu au avut și nu au cine să-i pomenească pe pământ pentru odihna lor cea cu mângâiere și cu mântuire”, o, Eu atunci vă dau vouă mers spre cetatea Mea de cuvânt și vă arăt să vedeți și voi pregătirea Mea cea pentru ziua slavei, și pe poporul slujitor, care-Mi stă înainte aici pentru venirea Mea cuvânt pe pământ, iar mângâiere mai mare ca și a voastră, a celor din locul așteptării, o, nu e mai mare mângâiere ca a voastră, căci voi așteptați, mereu așteptați, fiilor, iar Eu vă întăresc răbdarea și vă dau iar și iar veșmânt alb vouă, până în ziua când slava Mea va cuprinde sub ea totul, precum este scris, și când veșnicia cea dulce de tot va fi veșmântul celor ce au răbdat cu nădejde că vine Domnul, și care au tot strigat: „Vino, Doamne, vino!”.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Sfintele Paști, a Sfintelor Mironosițe, din 03-05-2020.

***

Mare bucurie Îmi este venirea Mea cuvânt pe pământ, mare bucurie că am la cine să vin, că am cui să-i grăiesc și să Mă fac carte pe pământ și să fie scris pe ea numele Meu cel de azi: **Cuvântul lui Dumnezeu!**

Mare mângâiere și bucurie am cu tot cerul pentru credința cu care-Mi deschide și Mă primește un popor creștin în vremea aceasta de necredință, de întuneric mare pe pământ!

Nu este un mai mare întuneric pe pământ ca și necredința și ca și lepădarea de credință, ca și despărțirea de Dumnezeu a celor ce stau în numele lui Dumnezeu pe scaune de biserică a lui Iisus Hristos, și care nu păstoresc pe cei ce cred și așteaptă de la Dumnezeu ajutor cu nădejde în vremi de strâmtorare, și care-și iau plata neiubirii lor de Dumnezeu, pentru care turma creștină e lăsată pradă tâlharilor de suflet.

… **V-am pregătit pentru lucrarea învierii morților**, și mai ales pentru învierea celor adormiți, măi fiilor, căci ei sunt cei ce așteaptă pe Domnul, iar cei morți prin păcatele lor și treji cu trupul, aceia nu așteaptă pe Domnul și nu-L doresc, decât dacă le-ar face după plăcerea lor, și trebuie să le împărțim și lor cuvântul lui Dumnezeu, că poate, poate și din ei ar prinde frică de Domnul și de judecata faptelor lor și s-ar trezi să-și lucreze pocăința și iertarea cea de la Dumnezeu și calea crucii apoi.

O, fiilor, în ziua ce a trecut v-am șoptit din zori și v-am rostit povață proaspătă, căci voi v-ați gătit și v-ați pregătit pentru masa de pomenire a celor adormiți, pomeniți la voi, și pentru împărțirea pomenii pe la casele creștinilor credincioși cuvântului Meu sosit la voi de hrană pentru sufletul creștin, o, și v-am învățat cum să faceți împărțirea pomenii pentru ei, și v-am spus că dragă Mi-a fost și-Mi este vatra Moldovei, (*Atât regiunea Moldovei din România, cât și Republica Moldova, n.r.*) unde s-au păstrat rânduielile creștinești pentru vii și pentru adormiți, și unde s-au scris povestiri sfinte și pilde de urmat și de povestit, și că pe acest meleag gospodarii își spală de cu seară podelele și-și mătură prispele și ogrăzile pentru ca să fie dimineața pregătiți să primească pe cei ce le aduc pomeni pentru cei adormiți, că vin creștinii vecini cu hrană caldă, cu mămăliguță, cu pilaf, cu varză, cu colăcei rumeniți, cu bucate pline de dragoste pentru cei adormiți ai neamului lor, și pun ștergar de in pe podea sau pe prispă sau pe pământul mai curat al ogrăzii, și pe ștergar așează pomana și cănuța cu apă sau cu vin, aplecându-se ca la închinăciune până la pământul care se face masă de împărțit bucate și, tămâind pomana și stropind-o cu aghiasmă, cheamă gazda să se aplece în genunchi și să primească și să spună bogdaproste. Dacă e vreme cu ploaie se pune ștergarul pe podea în casă, iar dacă e uscat și soare așează pe prispă ștergarul sau pe pământ curat și se împarte pentru cei adormiți și se dă lumânare aprinsă la toți cei din casă.

După ce casele primesc pomana se pleacă la biserică cu coșuri de colăcei, cu colivă și cu mere, cu grijă mare pentru pregătirea aceasta, o, și **se face bucurie și înviere în lumea celor adormiți, care așteaptă, iar această așteptare o știu cei ce sunt în viață și se pregătesc să-i întâmpine pe cei dragi ai lor, care așteaptă**.

Satele povețelor sfinte ale Moldovei, limba cea sfântă a lor, (*Ambele cu limba română, n.r.*) obiceiurile frumoase pentru cer, pioșenia cu care se lucrează acestea aduc înaintea Mea acest meleag drag, și lucrul Meu cu voi e frumos, fiilor, iar voi trebuie să fiți frumoșii cei pentru lucrul cel frumos.

O, cât de pașnici, cât de blajini și de plini de iubire și de blândețe din cer trebuie să fie cei ce gătesc masă și pomană pentru cei adormiți, care așteaptă tot timpul pentru ei! O, cât de calzi la inimă și la cuvânt tot timpul trebuie să fie cei ce gătesc bucatele și bucuria și **pomenirea celor care trec treaptă cu treaptă până la sala de nuntă a Mirelui Hristos, în cereștile locașuri ale Tatălui!** Iată de ce trebuie în toată vremea să fiți ca îngerii, ca sfinții, cu purtare dulce și sfântă, **ca**

să puteți trimite spre ei bucurii și pomeni, fiilor! Iată de ce te îndemn să fii ceresc mereu și cald mereu, măi creștine, măi!

O, fiilor, v-am povățuit, iar voi ați împlinit așa, și a avut între voi cine să-și amintească datina cea din Moldova și să împărțiți așa pentru cei adormiți, o, și s-a făcut bucurie cu trăire și au fost uimiți creștinii care au primit de aici de la voi pomană pentru cei adormiți, care așteaptă de la voi de aici, de unde Eu lucrez cu voi pomenirea lor, și apoi înviere, măi fiilor.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Înfricoșatei Judecăți, din 07-03-2021.

***

O, poporul Meu, stai de-a dreapta Mea până ce voi pune pe vrăjmașii Mei așternut picioarelor tale ca să știe că te-am iubit, precum este scris, căci **am scris pe tine numele lui Dumnezeu și al cetății lui Dumnezeu, Noul Ierusalim, și numele Meu cel nou: Cuvântul lui Dumnezeu**. Și cine are urechi de ascultat cu ele glasul Meu, acela Îmi va deschide și voi intra la el și voi cina cu el, și el cu Mine, așa este scris.

Și acum, fiilor, vă așez cu binecuvântarea Mea pentru așezarea praznicului de Rusalii, că vin cei adormiți la masă de pomenire pentru ei și rămân la praznic și le vom împărți mângâiere, căci trebuie să fim gata cu ridicarea lor, o, fiilor, ca apoi toți să ne întâlnim, și iată ce mare lucrare am de împlinit cu voi prin cuvântul Meu cu voi, și care se aude la cei din morminte ca să se ridice ei, fiilor, iar voi să știți cât sunteți de așteptați.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Înălțării Domnului, din 02-06-2022.

***

O, fii ai cetății cuvântului Meu, am grijă acum să așez peste voi binecuvântare pentru lucrul cel așezat de Dumnezeu să fie aici an după an, căci în duminica viitoare, a treia după învierea Mea, avem orânduială să vină la masă în grădină cei adormiți de la Adam și până acum și să le împărțim înviere și daruri, fiilor. Așadar, aici vor încăpea la masă tainică în grădina Mea cu voi, și aici se vor mângâia în ziua în care le vom ieși înainte, **căci lucrarea Mea cu voi este așezată din cer peste voi pentru învierea celor adormiți și a celor neadormiți încă, și ridicăm la Tatăl tot mai aproape ziua cea scrisă în Scripturi despre învierea celor adormiți**, căci s-a împlinit lepădarea de credință și lucrarea cea neagră a lui antichrist peste casa știută a fi a lui Dumnezeu ca biserică a Sa, o, că n-au avut grijă străjerii să nu le fie jefuită moștenirea lăsată prin sfinți și prin părinți, și **acum, iată, ajungem la învierea morților, și apoi este scrisă în Scripturi venirea Mea cu slavă ca să-i cuprind la sân pe ai Mei pe vecii,** o, și aceasta avem de lucrat și de împlinit prin lucrarea cuvântului Meu de peste voi, iar voi numai să fiți și să vă am, ca să am cui să-i grăiesc, ca apoi să împlinesc cuvântul cel rostit **și să-l dobor până la capăt pe antichrist cu suflarea gurii Mele, precum este scris, fiilor.**

Binecuvântată să fie la voi pregătirea mesei de sărbătoare pentru cei adormiți, întâlnire în zi de duminică, duminica sfintelor mironosițe ale învierii Mele și a ucenicilor Mei martori atunci, și vom cânta Hristos a înviat împreună cu cei chemați la masă, fiilor, căci **se apropie ziua ridicării lor, fiindcă Eu sunt învierea celor adormiți, o, fiilor.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Sfintele Paști, a Sfântului Apostol Toma, din 23-04-2023.

***

Cetele cerești sunt așezate de sărbătoare pe pământ, aici, deasupra cetății cuvântului Meu, și cântă cerește Hristos a înviat, și de două mii de ani se cântă în cer și pe pământ biruința Mea asupra morții și a lui satana și asupra necredincioșilor din toate vremile de sub cer, o, și cântă cerul și pământul, cântă sfinții și îngerii, cântă păsările și oamenii Hristos a înviat!

Acum, pace ție, cetate a cuvântului Meu! Pace vouă, celor din cetate! Pace vouă, fiilor care-Mi așezați cuvântul în carte și călătoria lui peste pământ!

Hristos a înviat! Din cer și până pe pământ Domnul Se vestește pe Sine în zilele voastre și merge cuvântând și bate la porți și intră prin ușile încuiate, **căci așa sunt cei înviați, intră, nu au hotar, o, nu au**, și iată, mare întâlnire, mare, fiilor, în ziua aceasta, aici, în grădină! **Tot neamul omenesc de la Adam și până la ultimul adormit până acum, este chemat și așezat acum la această masă de întâlnire.**

Am dat poruncă sfântă în vremea Mea cu Verginica și am spus să facă ea an de an cu micile ei puteri, să facă pomenire înaintea cerului pentru cei adormiți de la început și până la vremea Mea cu ea și să cheme iertarea Domnului peste ei și învierea apoi, **căci lucrarea Mea cu ea a fost și este pentru învierea celor adormiți mai întâi, și apoi pentru slava Mea cu cei ce cred venirii Mele cuvânt pe pământul român ca să se împlinească Scriptura venirii Mele**, o, că nu se poate să nu se împlinească toate cele vestite și deplina Mea biruință la capăt de timp, și hai să-i așezăm la masă, fiilor, căci ei așteaptă cu mare sfială față de așezarea Mea de la voi și stau așteptând să fie așezați la masa bucuriei pentru ei, să cânte și ei cu cetele cerești și îngerești, să cânte aici în grădină Hristos a înviat!

Fiilor, fiilor, cei adormiți întru Hristos au împărțită această bucurie și cântare de bucurie și de biruință, dar la așa mari întâlniri dăruim bucurie și celor care nu au avut grijă de viața lor întru Hristos pe pământ, că toți sunt azi chemați la împărtășirea acestei zile de bucurie, căci tu, popor urmaș al lucrului Meu prin trâmbița Mea Verginica, tu ai de moștenire de la Verginica Mea să aduci la cer în ziua duminicii a treia după Paști pomenirea mironosițelor învierii Mele, **martore și ele învierii celor adormiți și înviați odată cu Mine acum două mii de ani, și să chemi pe toți cei adormiți la masa acestei pomeniri**, o, și e mare mângâierea lor acum, mare cât cerul și pământul, mare, fiilor, așa cum numai cei înviați pot mărturisi puterea acestei bucurii.

Și acum, binecuvântată să fie pomenirea lor, a celor pomeniți spre zi de înviere, și așezarea lor la masă cu Noi și cu voi aici, în Grădina Întâlnirii, fiilor, căci voi sprijiniți venirea Mea peste pământ, și iată, se așează acum cei chemați la masă, aici, unde sunt Eu cu voi, și cu sfială sfântă se așează, și toată mișcarea lor și duhul sunt sub privirea ochiului Meu și binecuvintez cu cuvântul, iar cei unși aici binecuvintează de pe pământ și pornim petrecerea sărbătorească **și cântăm Hristos a înviat, iar satana și armata lui își pierd puterea înaintea duhului învierii, duhul cuvântului Meu care suflă și vestește două vremi: vremea cea de apoi și vremea cea nouă, împărăția cerurilor, cerul pe pământ** cu toată taina în care sunt lucrate și așezate toate câte Eu, Domnul, le-am lucrat prin cuvânt în vremea aceasta **și stau așteptând descoperirea lor văzută, când perdeaua dintre cele două vremi stă gata să cadă și va cădea, și va fi îmbrățișarea cerului cu pământul, așa cum și în ziua aceasta se petrece aici în taină mare**, pentru cer la vedere, iar pentru cei de pe pământ în credință, o, că toate s-au împlinit numai prin credință, fiilor.

… Mângâiere le dăm celor sosiți la masa lor de pomenire alături cu sărbătoarea cea pentru voi. Avem zi însorită aici în grădină, **și să se știe pe pământ că aici e locul petrecerii celor din cer în sărbători și că sunt așezate la masă cetele cerești cu cei de pe pământ primitori ai oaspeților de sus**, o, și cât de adevărată este petrecerea cerului cu pământul în grădina Domnului cu voi, fiilor care ați luat prin împărțirea cea din cer credință în venirea Mea cu sfinții că vin pe pământ, și ca să vestiți voi că e Domnul cu voi aici, și împarte din cer celor ce au credință și parte pentru ei prin credința lor.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Sfintele Paști, a Sfintelor Mironosițe, din 30-04-2023.

***

Scrieți, fiilor primitori de Dumnezeu, scrieți de la Mine și așezați în cartea sa cuvântul Meu, și pace vouă, o, fiilor, că e zi de praznic sfânt în amintirea înălțării Mele la Tatăl, după ce Mi-am sfârșit lucrarea pentru care venisem să iau trup pe pământ și să răscumpăr de sub pedeapsa păcatului pe omul cel zidit de mâna Mea și pe urmașii lui, o, și scrieți ca să știe cei ce au fost și cei ce sunt și cei ce vor fi, să știe că Eu, Domnul Iisus Hristos, după ce Mi-am pus sufletul și Duhul în mâinile Tatălui Meu am avut de lucru încă, nu-Mi sfârșisem lucrarea, că **M-am dus și am bătut la porțile lui satana și l-am înspăimântat când M-a întâlnit, că l-am dat deoparte din calea Mea și am intrat la el și am lucrat eliberarea lui Adam și Eva, și apoi a multor drepți și sfinți și am ieșit cu ei biruitor, și numai apoi M-am dus și Mi-am ridicat trupul din mormânt și am înviat.**

O, fiilor, am avut iarăși încă de lucru apoi, că a fost să-Mi dovedesc pe mai departe dumnezeirea Mea și adevărul că Eu sunt Fiul Tatălui și am mai stat încă pe pământ lucrând cu toată puterea cea de la Tatăl dată și **Mi-am așezat ucenicii la lucru pe mai departe și le-am lăsat lor ființa Mea sub taina pâinii și a vinului, taina cea din veac ascunsă și neștiută de îngeri**, o, și numai apoi M-am așezat lângă Tatăl Meu, numai după ce i-am îmbogățit pe ei cu toate ale Mele pentru ei pe veci, făcându-i săraci de cele vremelnice, care i-ar fi încurcat să fie ai Mei cu totul, **căci sărac nu ești, omule, când nu ai de toate, și ești sărac când nu ai iubirea cea pentru Dumnezeu cu totul, cu sufletul, cu trupul și cu duhul și îți este de ajuns ca să nu pierzi pe Dumnezeu, Care este viața ta pe pământ și viața ta de veci apoi cu El**, că dacă pe pământ nu-L ai deplin și îndeajuns, tot la fel Îl vei avea și dincolo de viața de aici.

… Cel ce vine după Mine este cel ce nu se mai întoarce spre păcat apoi, iar **Eu am suferință grea pentru omul care nu știe să se păstreze în Dumnezeu după ce el se împreunează cu Domnul prin trupul și sângele Domnului, și prin el să aibă omul viață, și pe veci s-o aibă apoi.**

… Eu voi veni cu sfinții în cete-cete, în zeci de mii precum este scris despre venirea Mea și despre însoțitorii Mei, și vin, fiilor, cu Noi și cei adormiți de la Adam și până la voi, căci voi zi de zi Îmi amintiți de scularea lor, de veșnicia lor cu Mine.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Înălțării Domnului, din 25-05-2023.

***

(*Selecția textelor și sublinierile cu* **caractere îngroșate** *aparțin redactorului*.)

(Cuvântul lui Dumnezeu la Cetatea Sfânta Noul Ierusalim. www.noul-ierusalim.ro)

(Vezi reportaj Noul Ierusalim . http://www.youtube.com/watch?v=RYtAd-ycLhU&feature=gv)

***

Alte teme:

Acest cuvânt este râul vieţii
Adevărata biserică
Antichrist şi fiara apocaliptică
Ca fulgerul care iese de la răsărit, aşa este venirea Domnului
Ca în vremea lui Noe
Calul alb apocaliptic
Cartea Mielului
Ce spurcă pe om, ce intră sau ce iese din el
Cerul - scaunul de domnie, pământul - aşternut picioarelor - omul îndumnezeit
Despre botez
Despre chipul cioplit şi semnul crucii
Despre post şi milostenie
Enoh şi Ilie
Focul apocaliptic
Împărăţia cerurilor nu vine în chip văzut
Împărăţia de o mie de ani
Morţii aud glasul Meu
Necazul cel mare
Despre sfârşitul lumii şi Ziua Domnului
Nunta Mielului
Precum S-a suit, aşa şi vine, cu norii vine
Proorocul mincinos şi ecumenismul
Răpirea bisericii
România - Noul Ierusalim - Noul Canaan
Schimbarea sărbătorilor şi lepădarea de credinţă
Semnul Fiului Omului
Slava Domnului
Taina de mântuire a omenirii - taina nestricăciunii
Taina omului şi a femeii
Trâmbiţele apocaliptice
Venirea în chip văzut

Pe aceeaşi temă din alte surse:

Învierea trupului

1. (Domnul): **„Prin învierea trupului trebuie să înțelegi lucrările tale bune, de adevărată iubire pentru semeni! Acestea vor deveni trupul sufletului și vor învia la viața veșnică, o dată cu el, ca un corp eteric concret, în ziua de apoi** (în ziua despărțirii de trupul material) **a sufletului, în lumea spirituală, după adevăratul răsunet al trâmbiței învățăturii Mele.** Chiar

dacă ai avut de o sută de ori trup în această lume, (în diferite aspecte materiale) în cea de dincolo vei avea un singur trup, și anume, numai pe cel pe care l-am amintit acum. Ai înțeles?"

2. Petru a spus: „Da, Domnul și învățătorul meu, îmi este mai clar ca niciodată! Dar îmi mai amintesc de un text al unuia dintre profeți, care sună cam așa: «În trupul tău vei vedea în ziua aceea pe Dumnezeul tău; de aceea, menţineţi-l curat şi nu-l spurca prin tot felul de păcate! Cu un trup păcătos nu vei vedea niciodată chipul lui Dumnezeu!» Cam așa sună textul și este greu pentru mintea omenească să înțeleagă altceva decât ce spun cuvintele. Care este însă adevăratul lor sens?"

3. Eu am spus: „La fel cum am spus și mai devreme! «În trupul tău vei vedea în ziua aceea pe Dumnezeul tău» înseamnă: în faptele tale bune, îndeplinite conform Voinței lui Dumnezeu, pe care o cunoști prea bine, Îl vei vedea pe Dumnezeul tău, pentru că doar lucrările înfăptuite de către suflet cu trupul - care-i este dat numai ca o unealtă - conferă sufletului, în ochii lui Dumnezeu, un caracter nobil, ales sau, dimpotrivă, opusul lui. Faptele bune duc la ceea ce este bun, cele impure, la ceea ce este impur. Gândirea pură, conformă cunoașterii pure, precum și comportamentul pur și cast - care însă nu sunt însoțite deloc sau prea puțin de lucrările iubirii pentru semeni - nu aduc sufletului un astfel de corp spiritual și, prin urmare, nici viziunea lui Dumnezeu.

4. Căci cel ce are sufletul atât de orb încât nu realizează că **nu cunoașterea pură singură, ci, înainte de toate, faptele conforme cunoașterii și credinței pure dau sufletului o consistență adevărată,** acela este încă foarte sărac și se aseamănă unui om care știe foarte bine cum să construiască o casă și are și materialele cele mai bune de construcție, în cantitățile necesare, dar nu se poate decide să pună mâna la treabă. Spuneți-mi, va avea acesta vreodată o casă în care să se adăpostească de furtuni și de frigul iernii atunci când acestea vor veni?

5. La ce-ți folosește, în plină furtună, să știi exact cum să construiești o casă ale cărei ziduri îi feresc pe locuitorii ei de furtuni, făcându-i să se simtă în perfectă siguranță, dacă tu nu ai nici o casă și nici nu mai ai timp, în călătoria ta prin marele deșert al vieții, să ajungi la o altă casă?

6. Da, dragii Mei, cunoașterea și credința, oricât de pure ar fi ele, nu constituie ziduri rezistente care să vă apere pe timp de furtună; dar faptele izvorâte din adevărata iubire pentru semeni sunt și pot aceasta. **Ele sunt trupul adevărat și durabil al sufletului, casa în care acesta locuiește, țara și lumea lui.** Țineți bine minte aceste lucruri, nu numai pentru voi, ci mai ales pentru cei cărora le veți propovădui Evanghelia după Mine! O dată ce vor cunoaște și vor crede cuvântul mântuirii, sfătuiți-i să facă adevăratele lucrări ale iubirii pentru semeni, despre care v-am vorbit atât de des!

7. Căci adevărat vă spun vouă: dacă cineva spune că Îl iubește pe Dumnezeu mai presus de orice, dar nu bagă în seamă necazul sărmanului său frate, acela nu-L va vedea niciodată pe Dumnezeu, fiind în trupul său! Căci fariseii și cărturarii spun și ei că îl slujesc pe Dumnezeu permanent și că prin rugăciunile și jertfele lor împacă în mod constant omenirea păcătoasă cu Dumnezeu; în schimb, ei trag și pielea de pe oameni și nici vorbă la ei de iubire pentru semeni. Ce folos au atunci toate acestea? Ele nu le sunt de folos nici fariseilor și nici poporului!

8. Dumnezeu n-a avut niciodată nevoie de vreun serviciu făcut de oameni și cu atât mai puțin de jertfa de animale. Dar ofranda pe care omul o aduce lui Dumnezeu prin faptele izvorâte din adevărata iubire pentru semeni este privită de El cu încântare, iar El nu întârzie să-i acorde binecuvântarea Sa. Înțelegi acum, Petru, ce înseamnă: «a-L vedea pe Dumnezeu, fiind în propriul trup»?

9. Petru a spus: „Da, Doamne, acum îmi este foarte clar; căci Tu ne-ai explicat aceasta atât de bine, încât am înțeles întru totul, îți mulțumim! Dar iată că suntem din nou în sat; doar că nu e vremea prânzului, ci în curând se lasă seara!"

10. Eu am spus: „Nu face nimic! Vom lua ceva pâine și vin și vom pleca imediat mai departe! De aceea, să mergem bucata aceasta de drum mai repejor!"

(*Marea Evanghelie a lui Ioan, Vol. 5, Cap. 238*)

Învierea trupului

1. Hangiul a spus: „Da, am înțeles oarecum, deși trebuie să recunosc deschis că acest lucru este pentru mine ceva complet nou și nemaiauzit, înseamnă că nu există niciun strop de adevăr în chestiunea învierii în final a trupului, în care evreii cred cu tărie, motiv pentru care își și îngroapă morții în cimitire, având credința fermă că în Ziua de Apoi aceștia vor fi readuși la viață de către îngeri și se vor putea reuni cu sufletele lor. Ah, evreilor le va fi foarte greu să Te creadă! Eu însă Te cred, Doamne, fiindcă Tu ești cel care ne spui aceasta și pentru că ne-ai explicat atât de clar - dar dacă ne-ar fi spus altcineva, cu greu l-aș fi crezut. Căci această credință se îndepărtează foarte tare de cea obișnuită. Și totuși, mă văd nevoit să recunosc deschis că experiența dovedește că lucrurile nici nu pot sta altminteri decât așa. Voi, ucenicii mai vechi și mai noi, ce spuneți despre toate acestea?"

2. Iar unul dintre iudeii-greci a spus: „În ceea ce ne privește pe noi, suntem întru totul de părerea ta! Noi vedem bine că cele spuse trebuie să fie adevărate, dar trebuie să admitem și faptul că este dificil să îi faci pe oamenii de astăzi să recunoască adevărul din această nouă învățătură."

3. Eu am spus: „Dar Eu nu v-am dat această învățătură pentru ca voi să o răspândiți în rândul evreilor! În măsura în care veți voi să o împărtășiți și altora, n-aveți decât să o faceți. Iar dacă aceia o vor crede sau nu, aceasta nu are deocamdată nici o importanță, căci atunci când va veni momentul, adevărații Mei ucenici (*Vezi „Semnul Fiului Omului", n.r.*) vor fi oricum călăuziți în tot adevărul și în toată înțelepciunea de către Duhul Meu pogorât asupra lor.

4. Totuși, este ușor de înțeles că trupul pământesc, odată părăsit de către suflet, nu va mai putea fi nicicând înviat și reînsuflețit în toate componentele sale, Căci dacă s-ar petrece astfel, atunci în ziua de apoi ar trebui reînviate și toate acele componente ale trupului, care de-a lungul vieții, adeseori foarte lungi, s-au desprins de acesta, cum ar fi părul, unghiile, dinții pierduți, precum și diferitele straturi de piele îndepărtate prin spălare, ba chiar și stropii de sânge vărsați în tot felul de situații nefericite sau stropii de sudoare, și multe altele, de care trupul s-a debarasat treptat. Imaginați-vă așadar o asemenea făptură omenească reînviată în ziua de apoi - ce aspect ridicol ar avea!

5. Apoi, omul are în diferitele etape ale vieții sale și un trup diferit. Astfel, de pildă, trupul unui băiat aflat la vârsta copilăriei este diferit de cel al adolescentului, diferit de cel al bărbatului matur, și cu totul diferit de cel al bătrânului care va deveni el. Ei bine, în condițiile unei învieri în ziua de apoi a trupurilor omenești decedate, s-ar pune în mod necesar întrebarea dacă trebuie înviate toate aceste forme pe care le-a avut trupul, începând din copilărie și până la bătrânețe, fie toate odată, fie una după alta, fie numai una singură dintre ele.

6. Și se mai pune aici încă o problemă foarte importantă, și anume: la romani, la greci, la egipteni, precum și la multe alte popoare de pe acest pământ, cadavrele sunt arse și transformate în cenușă. În alte locuri ele sunt aruncate în mare, unde sunt devorate de monștrii adâncurilor, devenind elemente constitutive ale trupurilor monștrilor respectivi, care, atunci când își găsesc și ei sfârșitul, sunt devorați și ei, la rândul lor de alte animale marine. Și ce ar putea fi înviat în ziua de apoi din trupurile acestea? Cu ocazia arderii, cea mai mare parte a trupului se transformă în fum și în abur, care se pierd în aer, iar în cazul cadavrelor aruncate în mare, carnea și toate celelalte devin elemente componente ale animalelor marine, trecând în felul acesta într-o cu totul altă formă de existență. Cine ar mai putea identifica vreodată diferitele componente ale trupurilor omenești

de odinioară în nenumăratele trupuri de animale, în apă, în aer, în minerale, în plante și în viermi, pentru a le putea apoi realcătui?!

7. **Și chiar dacă lui Dumnezeu nici acest lucru nu I-ar fi imposibil, se pune totuși întrebarea, la ce i-ar putea folosi așa ceva unui suflet liber? Căci, cu adevărat, orice suflet, odată eliberat de greutatea trupului, s-ar simți fără îndoială profund nefericit dacă s-ar vedea nevoit să reintre - și de-acum pentru vecie - în trupul cel greu!**

8. În plus, această chestiune nu s-ar împăca deloc cu Ordinea cea eternă a lui Dumnezeu, căci **Dumnezeu Însuși este Spiritul cel mai pur, iar în final oamenii nu au nici ei altă menire decât aceea de a deveni pentru vecie spirite pure, după asemănarea lui Dumnezeu.** Și, în aceste condiții, la ce le-ar servi trupurile?!

9. **Desigur, ei vor fi înzestrați și în lumea de dincolo cu trupuri, dar nu cu trupuri din acestea pământești, ci cu unele complet noi, spirituale, născute din faptele cele bune săvârșite de ei pe acest pământ, potrivit învățăturii pe care v-am dat-o Eu vouă.** („***Sunt și trupuri cerești și trupuri pământești; dar alta este slava celor cerești și alta a celor pământești.***", 1Cor. 15:40, „***Se seamănă trup firesc, înviază trup duhovnicesc. Dacă este trup firesc, este și trup duhovnicesc.***", 1Cor. 15:44, ***„Că spre aceasta s-a binevestit morților, ca să fie judecați ca oameni, după trup, dar să vieze, după Dumnezeu cu duhul."*** 1Petru, 4:6, n.r.)

10. **Și, dacă astfel stau lucrurile, cum își poate închipui cineva că prin învierea trupului ar putea fi înțeleasă reînsuflețirea trupurilor acestora pământești?! Învierea trupului nu înseamnă altceva decât faptele bune pe care sufletul le-a săvârșit în trupul său pământesc față de semenii săi și care îi conferă sufletului, și doar lui, adevărata Viață Veșnică.**

11. **Așadar, pe cel care îmi ascultă învățătura, crede în Mine și trăiește în consecință, pe acela îl voi învia Eu Însumi în ziua sa de apoi - care va fi de îndată ce sufletul îi va fi părăsit trupul -, în așa manieră, încât el nici nu va sesiza această scurtă trecere; căci aceasta se va produce într-o clipă.**

12. Și acum, Eu consider că v-ați lămurit și în această privință. Iar dacă cineva mai are vreo nelămurire, să o spună!"

(*Marea Evanghelie a lui Ioan, Vol. 6, Cap.54.*)

Trinitatea dumnezeiască și manifestarea acesteia în om

1. Atunci un fariseu a venit înaintea Mea și Mi-a spus: „Doamne și Învățătorule, ne-ai spus că ucenicii care îți vor răspândi adevărata învățătură a vieții își vor pune mâinile deasupra celor care vor primi cu bucurie învățătura Ta, spre a face să se manifeste prin ființa lor dumnezeieștile daruri ce vin de la Dumnezeu, pentru a-i boteza; adică, atunci când ei vor face aceasta, îi vor întări în credință în numele Tatălui Ceresc cel veșnic, care este nesfârșită iubire, în numele Rostirii Sale Dumnezeiești creatoare (al Logosului Său), ce se manifestă din abundență și fără încetare în Fiul și face să fie evidentă înțelepciunea Tatălui Ceresc, și în numele Sfântului Duh, în care se manifestă Voința atotputernică a Tatălui, ce este prezentă și în ființa Fiului.

2. Eu mă gândesc așa: dacă ucenicii Tăi i-ar boteza numai în numele Tău sau numai în numele Tatălui pe toți cei care vor îmbrățișa învățătura Ta, prin aceasta s-ar evita numeroasele neînțelegeri care ar risca să apară după aceea; căci cu aceste trei nume și aspecte, oricât de sublime și de sacre ar fi ele, există riscul foarte mare ca oamenii mai puțin inteligenți să se apuce după aceea să creadă în trei persoane divine, care ar fi zei separați, la fel cum la vechii egipteni, Unicul Dumnezeu Adevărat al purei credințe antice s-a transformat de-a lungul timpului într-o puzderie de zei, reprezentând nenumăratele calități ale lui Iehova; imaginația oarbă a oamenilor a născocit astfel tot felul de divinități, fiecare având o funcție specifică și fiind venerată în templele sale

proprii, dar, în același timp, a căzut într-un materialism atât de grosier, încât a ajuns să atribuie celor mai multe dintre ființele divine astfel reprezentate slăbiciunile omenești cele mai vulgare și pasiunile cele mai josnice.

3. Cu timpul, după câteva secole poate, s-ar putea ajunge din nou în situația ca oamenii mai orbi și ignoranți să sfârșească prin a-și imagina trei zei sub marile nume simbolice pe care le vor fi aflat cu ocazia botezului, și atunci vor începe să venereze separat aceste trei presupuse divinități și să le construiască temple speciale. Odată ce se va petrece aceasta, nu va mai dura mult și oamenii se vor apuca să-i venereze și pe ucenicii Tăi, cărora le vor fi aflat numele, și chiar pe succesorii lor, la fel ca pe Tine, și să le construiască temple pentru a-i adora. După părerea mea, toate acestea ar putea fi ușor evitate și pentru mult timp dacă L-ai face cunoscut pe Dumnezeu sub un singur nume și ca un concept unic. Ce crezi despre aceasta, Doamne?"

4. Eu am spus: „Ai dreptate! Și totuși, Eu nu pot decât să vă cer să faceți astfel, căci prin aceste trei concepte este revelată pe deplin natura lui Dumnezeu.

5. Este adevărat că oamenii cu o înțelegere mai slabă vor crede că este vorba de o divinitate formată din trei persoane; dar dacă vrem să rămânem cu totul fideli adevărului profund, este imposibil să exprimăm acest aspect în alt fel.

6. Vezi tu, omul a fost creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, și cel care vrea să se cunoască pe sine însuși pe deplin trebuie să știe că, deși este o ființă unică, are de fapt trei fațete, care pot fi numite personalități! Tu ai un trup dotat cu simțuri și cu toate părțile, organele și componentele necesare unei vieți libere și autonome, de la cele mai mari până la cele mai mici, unele chiar atât de mici încât nici nu poți să ți le imaginezi. Pentru necesitatea formării în el a sufletului spiritual, trupul are o viață naturală proprie, în mod clar distinctă de viața spirituală a sufletului. El trăiește cu hrana materială cu care își constituie sângele și celelalte fluide care îi vor hrăni diversele părți componente.

7. Inima posedă încă un mecanism viu special care o face să se dilate și să se contracte alternativ și neîncetat, și prin aceasta să pompeze în toate părțile trupului sângele, care îl ține în viață, precum și celelalte fluide rezultate din sânge; apoi, contractându-se, să le aducă din nou la ea, pentru a le impregna cu noi elemente nutritive, înainte de a le expulza din nou, pentru a hrăni nenumăratele părți, extraordinar de diverse, ale trupului, unde sălășluiesc nenumărate spirite naturale, foarte diverse, iar fiecare dintre acestea își extrage substanțele hrănitoare necesare din sânge și le asimilează, întărind și hrănind astfel partea pe care o guvernează; fără această activitate neîncetată a inimii, care fortifică tot trupul, omul nu ar supraviețui nici măcar o oră din punct de vedere trupesc.

8. Iar sufletul nu are absolut nimic de făcut în această activitate vitală, care nu are nicio legătură cu liberul său arbitru; la fel este și în cazul plămânilor, ficatului, splinei, stomacului, intestinelor, rinichilor și al celorlalte numeroase părți ale trupului, pe care nici măcar nu le cunoaște și de care nu trebuie să se sinchisească; totuși, trupul, persoană completă în sine, acționează ca și cum sufletul și el n-ar fi decât una și aceeași persoană! Și, cu toate acestea, cine ar putea să spună că trupul și sufletul sunt unul și același lucru?

9. Dacă vom analiza sufletul în mod separat, vom vedea că și el este un om complet, compus exact din aceleași părți ca și trupul, dar dintr-o substanță spirituală în loc de una materială, de care se folosește în același mod, dar la un nivel superior și spiritual.

10. Deși trupul, pe de o parte, și sufletul, pe de altă parte, sunt în sine două «persoane» cu totul distincte, fiecare acționând în modul său particular, despre care nu trebuie nici măcar să-i dea socoteală celuilalt, aceste două «persoane» formează totuși, pentru ceea ce ține de adevăratul scop al vieții, o singură ființă omenească, astfel încât nimeni nu poate să spună despre sine sau despre

altcineva că este doi, și nu unul. Căci trupul trebuie să servească sufletul, iar acesta din urmă trebuie să servească trupul prin rațiunea și voința sa. De aceea sufletul este răspunzător atât de acțiunile pentru care s-a folosit de trup, cât și de propriile sale acțiuni, care sunt gândurile, poftele, aspirațiile și dorințele de tot felul.

11. Și, dacă vom analiza și mai amănunțit viața și natura sufletului în sine, vom descoperi foarte repede că el este o entitate substanțială, care nu este cu mult mai presus de sufletul unei maimuțe, de exemplu. Sufletul omului are fără îndoială o rațiune instinctuală ceva mai elevată decât sufletul unui animal, dar totuși nu se poate vorbi despre o înțelegere și o judecată superioară și liberă asupra naturii lucrurilor și fenomenelor.

12. În suflet există așadar un al treilea «om», de esență pur spirituală, care își are sălașul chiar în interiorul sufletului și care împlinește această funcție superioară, cu adevărat cea mai elevată și întru totul asemănătoare lui Dumnezeu. El este cel prin care sufletul poate să deosebească adevărul de fals și binele de rău, poate gândi liber în absolut orice domeniu și poate avea un liber-arbitru desăvârșit, grație căruia, atunci când voința sa liberă, susținută de Spirit, se consacră adevărului și binelui, el (sufletul) devine tot mai asemănător cu acest Spirit, adică puternic și înțelept, și atunci renaște în Spirit, perfect identic cu acesta.

13. Atunci, la drept vorbind, sufletul devine una cu Spiritul său și, de asemenea, elementele cele mai nobile ale trupului unui suflet desăvârșit - care sunt de fapt feluritele spirite trupești - se vor transforma în trupul spiritual substanțial, pe care l-am putea numi carnea sufletului, și, în cele din urmă, în cel esențializat al Spiritului. Astfel trebuie înțeleasă adevărata înviere a cărnii la Judecata de Apoi, care este cu adevărat o zi a vieții pentru suflet și care survine atunci când un om este plenar renăscut în Spirit, fie încă din această viață, fie, ceea ce este mult mai anevoios și mai de durată, pe lumea cealaltă.

14. Dar, deși un om pe deplin renăscut în Spirit este un *singur om,* desăvârșit, natura lui are totuși întotdeauna la bază o trinitate perfect diferențiată!

15. Cum se petrece aceasta, am să vă explic acum foarte clar, așa că ascultați-Mă cu toții cu mare atenție!”

(*Marea Evanghelie a lui Ioan Vol.8 Cap. 24*)

*

Dezvoltarea materiei

1. (Domnul): „Înainte de începuturi, când Dumnezeu Tatăl a făcut spiritele din gânduri ale Sale maturizate îndeajuns și le-a înzestrat cu puterea Sa așa încât să poată să înceapă singure să gândească și să voiască, a trebuit să li se arate și o ordine după care ele să gândească și să voiască, iar apoi să și făptuiască. Odată cu această ordine, a trebuit să fie pusă în ființă și ispita de a călca ordinea, căci altfel ele nu ar fi fost în stare niciodată să-și folosească voința proprie. Această ispită a adus o adevărată înviorare a vieții, în urma căreia aceste spirite au început să aleagă, să dorească cu tărie și să făptuiască.

2. Acum, cunoscând acestea, este ușor să înțelegeți că printre primele spirite create au apărut și buruieni, căci ispita a întors de la calea dreaptă multe spirite. Datorită înverșunării lor, acestea s-au rigidizat tot mai mult și aceasta a constituit baza creării lumii materiale[2].

3. La început au fost sorii centrali principali, iar din ei au luat naștere toți sorii și corpurile cerești și tot ce se află pe ele, în ele și peste ele.

[2] Vezi „Cine este Dumnezeu, cine este Lucifer, ce este omul”, n.r.

4. **Tot ce este acum materie, odată a fost spirit, care s-a desprins de bunăvoie din ordinea dumnezeiască, a căzut în ispită, s-a întărit și s-a împietrit în aceasta, ceea ce a dus la formarea materiei. Materia nu este deci altceva decât spirit condamnat și împietrit în el însuși. Spus și mai simplu, materia este cel mai gros și mai greu înveliș al spiritului.**

5. Niciodată însă spiritul nu poate el însuși să devină materie, cu tot învelișul său tare și greu, ci trăiește și există mai departe în materie, de orice fel ar fi aceasta. Când materia este foarte tare, și viața spiritului din ea este foarte îngrădită și nu se poate dezvolta dacă nu i dă ajutor din afară.

6. În stânca tare, viața se poate dezvolta de-abia după ce ploaia, zăpada, rouă, grindina, fulgerul și alte elemente vor înmuia piatra, care va deveni tot mai poroasă. Prin aceasta, puțina viață eterică va ieși la suprafață, la aer, o parte își va forma un înveliș nou mai ușor și mai moale, la început sub formă de mucegai, apoi de mușchi de stâncă. Dar viața liberă va fi după o vreme nemulțumită și cu acest înveliș și de aceea își va face în curând unul nou, în care să se poată mișca mai liber și mai ușor.

7. Atât timp cât noul înveliș este ușor și moale, spiritul închis în acest înveliș se simte bine și nu va cere mai mult. Numai că învelișul, care la început a fost ușor, devine iarăși tot mai tare și mai greu, datorită activității interioare a spiritelor, care acum împing mereu la o parte materia apăsătoare și devin astfel tot mai rigide. Din acest motiv viața spirituală tinde spre evoluție, dând mai întâi naștere firului de iarbă, iar, în evoluțiile următoare, trunchiului de copac, și caută, prin tot mai strânse cercuri și crestături, să se apere de solidificarea mereu crescândă care ascensionează. Deoarece, până la urmă, tot nu se poate apăra de totala solidificare, spiritul îngustează pe cât posibil trunchiul și caută evadarea în ramurile subțiri, în frunze și, în final, în flori. Cu timpul însă și acestea devin tot mai solidificate, iar spiritele, văzând că strădania lor a fost zadarnică, se încapsulează și se păstrează în coconi înveșmântați cu materie mai bine aleasă de ei.

8. Astfel apar apoi tot felul de semințe și fructe. Dar cea mai egoistă parte din viața devenită liberă a unei plante nu câștigă mult; căci ceea ce se ascunde în învelișul tare al seminței trebuie să urmeze de tot atâtea ori același drum de câte ori sămânța cade în pământul umed și îndestulător de viață. Cealaltă parte a vieții, mai răbdătoare, care se mulțumește să rămână în materia grosieră ca scut și purtător al vieții vii și nerăbdătoare, putrezește și renaște apoi într-o formă mai înaltă și mai liberă. Aceasta se înveșmântează deja cu o formă animală. **Ceea ce este devorat ca hrană de om și de animale este folosit în mare parte pentru întreținerea cărnii, partea mai nobilă întărește nervii și animă mintea, iar partea cea mai nobilă va deveni substanță sufletească.**”

(*Marea Evanghelie a lui Ioan, Vol. 4, Capitolul 103*)

*

Ce este materia?

Emoția este puterea care atrage. Voi veți trăi experiența lucrului de care vă temeți foarte tare.

Un animal - pe care voi îl considerați o formă inferioară de viață (chiar dacă animalele acționează cu mai multă integritate și cu mai multă consecvență decât oamenii) - știe imediat dacă vă este teamă de el.

Plantele - pe cale voi le considerați o formă *chiar mai inferioară* de viață - răspund oamenilor care le iubesc mult, mai bine decât celor cărora nu le pasă de ele.

Nimic din toate acestea nu este o coincidență. Nu *există* coincidență în univers - doar un proiect grandios, un „fulg de zăpadă” incredibil.

Emoția este energie în mișcare. Când miști energia, creezi efectul. Dacă miști suficientă energie, creezi materia. Materia este energie conglomerată. Mișcată. Bruscată - și apoi pusă la un loc. Dacă mânuiești energia într-un anumit fel, suficient de mult timp, obții materie.

Orice Maestru înțelege această lege. Este alchimia universului. Este secretul a tot ceea ce înseamnă viață.

Gândul este energie pură. Orice gând pe care-l ai, l-ai avut vreodată și-l vei avea vreodată este creator. Energia gândului tău nu moare niciodată. Niciodată. El îți părăsește ființa și se îndreptă cu capul înainte în univers, extinzându-se pentru totdeauna.

Un gând este pentru totdeauna. (*Iov: 42/2*) [3]

Toate gândurile coagulează; toate gândurile întâlnesc alte gânduri, se întretaie într-un labirint incredibil de energie, formând un model în veșnică schimbare de o inexprimabilă frumusețe și de o inimaginabilă complexitate.

Energiile atrag energii asemănătoare, formând (pentru a folosi cuvinte simple) „bulgări" de energie de același fel. Când un număr de „bulgări" similari se întretaie unul cu altul - se izbesc unul de altul - ei *se lipesc* unul de altul (pentru a folosi un alt termen simplu). E nevoie de o cantitate incomensurabil de uriașă de energie similară „care se lipește una de alta" pentru a forma materia.

Dar materia *vrea* să se formeze din energie pură. De fapt, acesta este singurul mod în care ea *se poate* forma.

O dată ce energia devine materie, ea rămâne materie pentru o vreme îndelungată - doar dacă construcția ei nu este *sfărâmată* de o formă de energie opusă sau diferită.

Această energie diferită acționând asupra materiei o dezmembrează, eliberând energia primordială din care a fost compusă.

Aceasta este, exprimată în termeni elementari, teoria bombei atomice. Einstein s-a apropiat mai mult decât orice altă ființă umană - dinaintea lui și de la el încoace - de descoperirea, explicarea și funcționarea secretului creator al universului.

Acum ar trebui să înțelegi mai bine cum pot lucra împreună oamenii *care se aseamănă* - pentru a crea o anumită realitate prielnică. Expresia „ori de câte ori doi sau mai mulți oameni sunt adunați în numele Meu"[4] capătă acum mult mai mult înțeles.

Desigur, când *societăți* întregi gândesc într-un anumit mod, se întâmplă foarte adesea lucruri uluitoare - nu toate neapărat de dorit. De exemplu, o societate care trăiește în frică - foarte adesea, de fapt *în mod inevitabil* - produce, lucruri de care se teme cel mai mult.

În mod similar, comunități sau congregații mari găsesc adesea puterea care produce minuni prin gândire comasată - (sau ceea ce unii oameni numesc rugăciune în comun)

Și trebuie să spun și mai clar că, până și indivizii - dacă gândul lor (rugăciune, speranță, dorință, vis, frică) este uluitor de puternic - pot produce astfel de rezultate în ei și prin ei înșiși. Iisus a făcut aceasta în mod regulat. El a înțeles cum să folosească energia și materia, cum s-o aranjeze, cum s-o redistribuie, cum s-o controleze complet.

Mulți Maeștri au știut aceasta. Mulți o știu și acum.

Tu o poți ști. Chiar acum.

(*Conversații cu Dumnezeu Vol.1, pg.53-54, de Neale Donald Walsch*)

Ce este speranța?

---

[3] ***«Ştiu că poţi să faci orice şi că nu este nici un gând care să nu ajungă pentru Tine faptă»***. (*Iov: 42/2*)

[4] compară: Matei, XVIII, 20, Noul Testament.

Imediat după trecerea ta din viața fizică, atunci când ai trecut în al treilea stadiu al morții, speranța a devenit realitate. Orice iluzie a vieții fizice s-a revelat a fi doar atât - o iluzie. Ochii tăi s-au deschis, perspectiva ta s-a lărgit și s-a aprofundat și, renunțând la gândurile și credințele păstrate în mintea ta, prin procesul din al doilea stadiu al morții, ai început să-ți formezi credințe noi.

Acum amintește-ți Formula întregii Vieți, pentru ca ea rămâne adevărată nu doar pentru viața în corpul fizic, ci și pentru Viața de Apoi: Speranța e poarta spre credință, credința e poarta spre cunoaștere, cunoașterea e poarta spre creație, iar creația e poarta spre experiență.

Experiența e poarta spre expresie, expresia e poarta spre devenire, devenirea e activitatea a tot ce înseamnă Viață și singura funcție a lui Dumnezeu.

— Nu știu de ce, dar sunt surprins să aud că este loc pentru lucruri ca „speranță" și „credință", în Viața de Dincolo.

— **„Speranța" este o energie. Nici mai mult, nici mai puțin. Toate gândurile sunt energii, iar ceea ce este numit, în mod obișnuit, Viața de Dincolo nu e nimic altceva decât un câmp de energie. Este un Câmp Cosmic de Infinite Posibilități. Este uriaș, este vast, dar este elementar și fundamental în chimia lui, în elementele sale energetice, în construcția și funcționarea sa. Eleganța sa constă în totala sa simplitate, la nivel fundamental.**

Viața de Dincolo nu e un timp sau un loc unde sufletele există în mod automat, fără sentimente sau fără emoții. Din contră, este un loc în care sentimentele și emoțiile ating limite înalte, creând un câmp contextual, în care sufletele își amintesc și ajung să Cunoască din nou Cine Sunt Ele Cu Adevărat.

„Moartea" este un proces prin care îți restabilești acea identitate. Ceea ce ai numit „rai" e locul unde faci aceasta. Raiul nu este un loc real, ci o Stare de A Fi. *„Partea cealaltă" nu este un loc în cosmos, este o expresie a cosmosului.* Este un mod de a fi. Este „a fi în rai" prin procesul expresiei de sine - care e expresia Divinității Însăși, în și prin Sine.

Înțelegi acum?

(*Din „Acasă cu Dumnezeu" de Neale Donald Walsch*)

*

Enoh își exprimă îndoielile cu privire la moartea mântuitoare a Domnului. Marea revelație a Domnului referitoare la esența iubirii lui Dumnezeu, a vieții, luminii și înțelepciunii divine. Despre Omul-Dumnezeu Iisus – Cuvântul lui Dumnezeu devenit trup.

(11 februarie 1843)

1. Auzind aceste cuvinte, Enoh s-a trezit din reveria sa extatică. El i-a aruncat o privire melancolică Tatălui, manifestându-și astfel confuzia. Când și-a mai revenit, i-a adresat Tatălui următoarele cuvinte:

2. „O, Tată preasfânt, plin de o iubire infinită! Ultimele Tale cuvinte mi s-au părut pe cât de sublime, pe atât de misterioase. Cine le-ar putea înțelege semnificația, în afara Ta?

3. Dacă i-ai dărui întreaga Ta viață unui singur om, acceptând ca acesta să fie ucis de către anumite ființe create special desemnate în acest scop, oare nu ar dispărea instantaneu întreaga Ta creație?

4. Căci totul trăiește numai prin Tine. Cum ar mai putea trăi nenumăratele ființe și lumi dacă Tu - sursa primordială a vieții - ai muri?

5. O, Tată preasfânt, explică-ne acest mister, căci altfel vom înțelege că tocmai ai proclamat distrugerea inexorabilă și eternă a întregii Tale creații".

6. Tatăl s-a ridicat din nou și a spus: „Iubitul Meu Enoh, tu ești singurul om căruia îi va fi dat să înțeleagă marele mister al împărăției Mele. Nici un alt om nu va primi această revelație.

7. De aceea, ascultă cu atenție cele ce îți voi spune în continuare, căci numai tu vei putea înțelege, și nimeni altcineva, marele mister până când va sosi Timpul ales, - iar lumea va cădea în orbire până la sfârșit.

8. De aceea, ascultă-Mă: Iubirea și Viața sunt unul și același lucru - dar în două ipostaze; Iubirea reprezintă cauza, iar Viața efectul. În mod similar, Lumina și înțelepciunea sunt unul și același lucru, dar în două ipostaze; Lumina reprezintă cauza, iar înțelepciunea efectul.

9. Din Iubire și din Viață se naște un al treilea principiu, care este Voința sau spiritul atotputernic. La fel, din Lumină și din înțelepciune se naște un al treilea principiu, respectiv Ordinea care dă naștere tuturor lucrurilor și stabilește scopul lor final.

10. Din Iubire, Viață, Lumină și înțelepciune se naște spiritul întregii sfințenii, iar acesta este Cuvântul rostit de gura lui Dumnezeu.

11. Acest Cuvânt este esența și substanța primordială din care s-a născut cândva întreaga creație.

12. Dacă ținem seama de Iubire și Viață, precum și de Voința care derivă din ele, dar și de Lumină și înțelepciune, precum și de Ordinea care derivă din ele, și în sfârșit, de sfințenia care derivă din toate cele patru principii anterioare, adică esența Cuvântului etern rostit de gura lui Dumnezeu, obținem Șapte Spirite, născute toate din Iubire. Altfel spus, Iubirea este primul spirit, născut din Sine, în timp ce celelalte șase se nasc simultan din Iubire, fiind totodată una cu ea, încă de la începuturile eternității.

13. Iubirea se poate separa însă de Viață, caz în care devine precum un bulgăre de gheață, lipsit de căldură. La rândul ei, Viața lipsită de Iubire devine precum un foc dezlănțuit, care nu își poate găsi eliberarea decât prin distrugere.

14. În mod similar, Lumina și înțelepciunea pot fi separate, caz în care Lumina devine un fel de moarte a focului distrugător, iar înțelepciunea devine noapte, amăgire, eroare și minciună.

15. Chiar și Cuvântul născut din Iubire, Viață, Lumină și înțelepciune poate fi divizat.

16. Acest lucru este ilustrat de întreaga creație, care este plină de diviziuni. Toate acestea sunt posibile prin Mine, iar Eu sunt cauza lor primă. Scopul suprem al acestui joc este viața ca încercare și lupta continuă pentru întărirea de sine în vederea vieții eterne.

17. Dincolo de aceste diviziuni, Eu rămân totuși nedivizat, controlându-Mi perfect toate Spiritele!

18. La fel se vor petrece lucrurile și în marele Moment, când Cuvântul etern - Cauza Primă a tuturor lucrurilor - va prinde trup, în care va sălășlui însă esența Mea în toată plenitudinea ei.

19. Lumea va ucide trupul; dar Dumnezeu, Iubirea eternă care va sălășlui în toată plenitudinea ei în acel trup, va învia în curând trupul, după care plenitudinea lui Dumnezeu va trăi de-a pururi în Cuvântul său întrupat ca Om, în fața ființelor create de El, care îl vor putea vedea și îi vor putea vorbi ca unui Frate.

20. Numai acest Om-Dumnezeu vă va putea dărui tuturor adevărata viață eternă; până atunci, nu veți putea trăi decât o viață separată de iubirea Mea.

21. Iată, aceasta este semnificația cuvintelor Mele. Tu singur le poți înțelege, dar nimeni altcineva nu va putea face acest lucru, până la sfârșit! Amin".

(*Casa Domnului Vol.2, Capitolul 252, prin Jakob Lorber*)

Cele șapte Atribute originare ale lui Dumnezeu. Despre mântuire

1. Rafael a spus: „Aceasta nu este decât o imagine simbolică a ceea ce ți-am spus mai devreme despre crearea sau construirea pas cu pas a unei întregi lumi.

2. Marile Atribute Dumnezeiești originare sunt chiar gândurile constante, fundamentale și pline de înțelepciune ale lui Dumnezeu ce fac să se manifeste concretizarea ideilor dumnezeiești creatoare și perfecte ce provin din ele.

3. Prin numărul mistic șapte trebuie înțeleasă perfecta divinitate originară, care există în fiecare gând izvorât din El și în fiecare idee concepută și exteriorizată de El.

4. Ia aminte că primul Atribut ce apare în Dumnezeu este Iubirea. Ea se găsește sub forma unei energii tainice, sublime, prezente în toate lucrurile și în toate făpturile create; ea este totodată liantul necesar, căci fără ea mai nimic n-ar fi cu putință.

5. Un alt Atribut ce emană din Dumnezeu este înțelepciunea perfectă, care are ceva în comun cu atributul Iubirii. Și această înțelepciune perfectă poate fi percepută, de cei care sunt capabili, în fiecare creatură, în strânsă legătură cu forma sa specifică; căci, cu cât o ființă este mai receptivă față de această lumină dumnezeiască, cu atât forma sa este mai înfloritoare, mai bine conturată, mai armonioasă și mai frumoasă.

6. Al treilea Atribut ce izvorăște din Dumnezeu Tatăl este Voința atotputernică, eficientă a lui Dumnezeu. Această Voință este o tainică energie. Prin intermediul ei, ființele și făpturile ce sunt gândite de Dumnezeu devin în cele din urmă reale, ajung să existe ca atare, în obiectivitate - altminteri, toate gândurile pline de înțelepciune și ideile perfecte ale lui Dumnezeu ar fi întocmai ca gândurile și ideile tale vane, care nu se înfăptuiesc niciodată.

7. Cel de-al patrulea Atribut care izvorăște din Dumnezeu este Ordinea. Fără această Ordine, ființele n-ar putea avea o formă stabilă și un scop bine definit. Căci dacă ai înjuga un bou la plug și el și-ar schimba dintr-o dată structura și înfățișarea, devenind, de exemplu, un pește sau o pasăre, ai mai putea să-ți atingi scopul cu el? Sau dacă ai vrea să mănânci un fruct și, când să muști din el, ar deveni piatră - la ce ți-ar folosi atunci acel fruct? Ori dacă ai păși pe un drum solid, iar acesta s-ar transforma în apă sub picioarele tale - ți-ar mai fi atunci de vreun folos acest drum foarte solid? Iată, toate acestea și nenumărate alte situații sunt preîntâmpinate prin intermediul energiei tainice a Ordinii Divine, care este cel de-al patrulea Atribut al lui Dumnezeu!

8. Cel de-al cincilea Atribut al lui Dumnezeu este Fermitatea sau Temeinicia[5] dumnezeiască, fără de care niciun lucru și nicio ființă nu ar putea să dăinuie, întrucât ea, Fermitatea, este într-un anume fel una cu Adevărul etern al lui Dumnezeu și ea este cea care conferă tuturor ființelor adevărata lor trăinicie, oferindu-le într-un anume fel forța creatoare de reproducere, dezvoltarea, și le conferă, în cele din urmă, realizarea dumnezeiască ultimă. În absența unui astfel de Atribut al lui Dumnezeu, creaturile nu ar mai însemna mare lucru. Ele ar fi, dacă le-ar lipsi acest Atribut dumnezeiesc, întocmai precum niște miraje care par a avea existență doar atâta vreme cât pot fi văzute; dar dacă, după aceea, condițiile care le-au dat naștere s-ar modifica, întrucât în ele nu ar exista niciun fel de trăinicie, toate plăsmuirile, oricât ar fi ele de frumoase, de armonioase, de închegate și de minunate, ar dispărea în neant! În felul acesta, ele ar părea și ar continua să fie bine ordonate, însă deoarece cauza care le-a produs nu ar avea niciun scop real, ele nu ar fi decât niște plăsmuiri goale de conținut și cât se poate de trecătoare, care nu ar putea avea apoi o existență durabilă.

---

[5] *În original,* „der gottliche Ernst” *(germ.): seriozitate, perseverență, trăinicie, fermitate [n.t.].*

9. Iată că deja am vorbit despre cele cinci mari Atribute Dumnezeiești originare, ce țâșnesc fără încetare din Dumnezeu, și ajungem acum să vorbim despre alte două Atribute Dumnezeiești importante, așa că, ascultă-mă mai departe! Ia însă aminte că Atributele Dumnezeiești sunt mai multe.

10. Acolo unde există o Iubire supremă, o înțelepciune absolută, o Voință atotputernică, o Ordine perfectă și o Fermitate imuabilă, în mod evident trebuie să existe și Atributul Dumnezeiesc al Răbdării supreme, care este eternă și care, atunci când făpturile se deschid așa cum trebuie față de ea, (această Răbdare supremă) le devine accesibilă, căci fără ea totul ar ajunge să se precipite și, în cele din urmă, s-ar schimba într-un haos de nedescris. Această Răbdare supremă, ca Atribut al lui Dumnezeu, este o tainică energie dumnezeiască.

11. Atunci când un constructor plănuiește să înceapă să facă o casă, în afara calităților sale profesionale indispensabile, el nu trebuie să uite niciodată de răbdare; căci dacă i-ar lipsi răbdarea de care are nevoie, crede-Mă că, deși ar începe să zidească acea casă, el n-ar mai isprăvi-o după aceea niciodată, ci ar lăsa-o neterminată într-o anumită etapă a zidirii ei.

12. Ia aminte la ceea ce îți spun: dacă în Dumnezeu n-ar exista acest Atribut important al Răbdării, niciun soare n-ar mai străluci vreodată în spațiul în aparență fără margini al universului fizic și chiar lumile spiritelor, ce există în universul de dincolo, ar fi ciudat de pustii. Atributul Răbdării supreme are tainice legături cu Atributul Compasiunii eterne și de neclintit a lui Dumnezeu, iar dacă în Dumnezeu n-ar exista și acest Atribut, imaginează-ți pentru o clipă ce ar fi atunci toate creaturile în fața atotputerniciei Unicului Dumnezeu?!

13. Așadar, chiar dacă în unele situații greșim într-o anumită privință sau în alta și ne expunem în felul acesta noi înșine să suportăm, datorită erorilor noastre, unele pedepse necruțătoare, fiecare dintre noi beneficiem apoi, atât cât se poate, de Atributul Răbdării Divine care, în cele din urmă, dacă nu abuzăm dincolo de anumite limite pe care Dumnezeu le-a impus, poate restabili echilibrul, căci în absența Răbdării Divine, pe care Dumnezeu însuși o manifestă în anumite limite pe care Și le-a impus, toate creaturile ar fi sortite unei osânde veșnice, atunci când ar păcătui sau, într-un anume fel, ar greși cu voie sau fără de voie.

14. Împreună cu celelalte cinci Atribute ce țâșnesc fără încetare din Dumnezeu și care sunt energii sublime distincte, Atributul Răbdării Divine ar putea face cu ușurință ca, în lumile create, omul (sau oamenii) să existe la nesfârșit; **dar atunci un astfel de om (sau astfel de oameni fără de număr) ar trăi un timp nelimitat în trupul lor pământesc cel greoi, și în felul acesta sufletul lor nu s-ar putea elibera niciodată din lanțurile materiei**. Într-un astfel de caz, animalele, plantele și chiar oamenii s-ar înmulți atât de mult și ar ajunge în cele din urmă să fie în număr atât de mare într-un anumit spațiu fizic limitat, încât n-ar mai avea loc unii de alții. Aceasta dacă totodată admitem că, sub influența cea tainică a Atributului Răbdării Divine, un corp ceresc ar putea deveni vreodată suficient de mare încât să poată purta și hrăni deopotrivă toate acele plante, toate acele animale și toți acei oameni. Căci, dacă în Dumnezeu n-ar exista decât cele șase Atribute despre care ți-am vorbit până acum, crearea unei lumi materiale ar dura atât de mult timp, încât este foarte puțin probabil că o asemenea lume ar mai ajunge vreodată să se manifeste sub o formă materială.

15. Însă, după cum am spus, Atributul Răbdării Dumnezeiești se află în legătură cu Atributul Compasiunii Divine, iar Compasiunea Divină, căreia noi îi mai spunem și Blândețe, este cel de-al șaptelea Atribut ce țâșnește fără încetare din Dumnezeu și care este în permanență o energie sublimă. Compasiunea Dumnezeiască rânduiește apoi totul. Compasiunea Divină dozează și concertează, împreună cu alte Atribute Dumnezeiești, toate cele șase Atribute Dumnezeiești anterioare și face cu putință apariția și maturizarea unei lumi, precum și a tuturor creaturilor ce există în acea lume. Acest Atribut Dumnezeiesc (Compasiunea Divină) stabilește un timp anume pentru toate lucrurile, pentru toate făpturile vii și, grație lui, **spiritele ce au dobândit experiența necesară și**

care până la urmă s-au maturizat se așteaptă să devină destul de repede și pentru totdeauna spirite pe deplin libere, îndumnezeite și independente.

16. Acest al șaptelea Atribut Dumnezeiesc a făcut de asemenea ca, într-un anume fel, **Dumnezeu Însuși să Se nască într-un trup de carne, pentru ca în felul acesta, prin exemplul Său, să elibereze cât mai repede toate spiritele ce sunt prinse în lanțurile manifestării necesare a materiei, pentru ca în felul acesta și această lucrare tainică a Sa - Mântuirea** - să poată fi numită, atunci când va apărea, *noua creație a cerului și a lumilor,* adică ceea ce am putea numi *cea mai înaltă lucrare a lui Dumnezeu,* pentru că în ea toate cele șapte Atribute Dumnezeiești vor acționa într-un echilibru deplin, căci, ia aminte, toate acestea trebuie să se petreacă, conform Atributului Ordinii Dumnezeiești ce țâșnește din Dumnezeu. Acest al șaptelea Atribut ce țâșnește din Dumnezeu, despre care tocmai ți-am vorbit, va acționa la unison împreună cu celelalte Atribute, tocmai pentru a conferi realitate gândurilor pline de înțelepciune și ideilor creatoare ale lui Dumnezeu. După aceea, este firesc ca toate acestea să se manifeste așa cum trebuie, cu o mare putere, **iar în final, ca urmare a armoniei care rezultă, este cu putință să apară pentru spirite deplina eliberare.**

17. Iată deci că acestea sunt cele șapte Atribute tainice ale lui Dumnezeu, despre care nu aveai cunoștință până acum, și trebuie să știi că toate lucrurile și ființele ce sunt create de aceste șapte Atribute Dumnezeiești sunt în legătură atât unele cu altele, cât și cu toate celelalte Atribute Dumnezeiești. Și, mai mult decât atât, este cu putință să le primească și să le conțină pe acestea, și să fie modelate cu ajutorul lor. Iar acesta este și rămâne procesul nesfârșit și continuu al Creației, pe care înțelepții din vechime l-au numit *războaiele lui Iehova.”*

(*Marea Evanghelie a lui Ioan, Vol.7, Cap.18*)